ဆွေမင်း(မေနှမြူ)

မြိုင်ရာဇာ ညို

ကျွန်ုပ်နှင့်

သကြံ့န် အိမ်ငှားရန်ရှိသည်

အောင်မြင်စာပေ
ကာတွန်း-ဆွေမင်း(မေနှမြူ)
ဒီဇိုင်း-ပါရမီသဘာ
ကာတွန်းဆေးသာလေစဉ်

ဝတ္ထု၊ဇာတ်ညွှန်း၊သရုပ်ဖော်

ဆွေမင်း၊ဓနုဖြူ

မြိုင်ရာဇာ

အိမ်ငှားရန်ရှိသည်

မာတိကာ

အခန်း(၁)၊ ကြို့တိုင်းရွာကိုစွန့်ခွာခြင်း
အခန်း(၂)၊ ကျွန်ုပ်မှဆိုးအလုပ်ကို စွန့်ခွာရခြင်း
အခန်း(၃)၊ ကြို့တိုင်းရွာသား တက်တိုးအောင်
အခန်း(၄)၊ အူဝဲဟုခေါ်သော ဆတ်ဖားကြီး
အခန်း(၅)၊ စိုးတာထိတ်လှိုထိတ်မျက်နှာ
အခန်း(၆)၊ ငှက်ဆိုးလေး
အခန်း(၇)၊ အိမ်ရှင်(သို့မဟုတ်)ကျေးစူးရှင်
အခန်း(၈)၊ ဦးပြည်းထက်မှ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းအက်ရာ
အခန်း(၉)၊ အိမ်ပွဲစားမလုလု
အခန်း(၁၀)၊ မရော့တို့အိမ်
အခန်း(၁၁)၊ ရောင်းသူ-ဖမ်းသူ
အခန်း(၁၂)၊ အာရှမှကျားငါးကောင်
အခန်း(၁၃)၊ တစ်ခါတရံ အဖော်ညှိတတ်သောအိမ်ရှ
အခန်း(၁၄)၊ ယူတော့ဖြိုးဖြိုး တောင်းတော့မုန်း
အခန်း(၁၅)၊ အကုန်အကျများနေပါ့မယ် မရော့
အခန်း(၁၆)၊ တစ်ခါတရံလည်း အမေ့ခံတတ်သည်
အခန်း(၁၇)၊ ဒီဗွစကျွ
အခန်း(၁၈)၊ မရှိခြင်းကိုဝမ်းသာသူ
အခန်း(၁၉)၊ သေချင်တဲ့ကျားတောပြောင်း
အခန်း(၂၀)၊ အကြောင်းရာတော့ခေါင်းချာချာလည်
အခန်း(၂၁)၊ မရှိမဖြစ်အိမ်

အခန်း(၁) ကြံ့တိုင်းရွာကိုစွန့်ခွာခြင်း

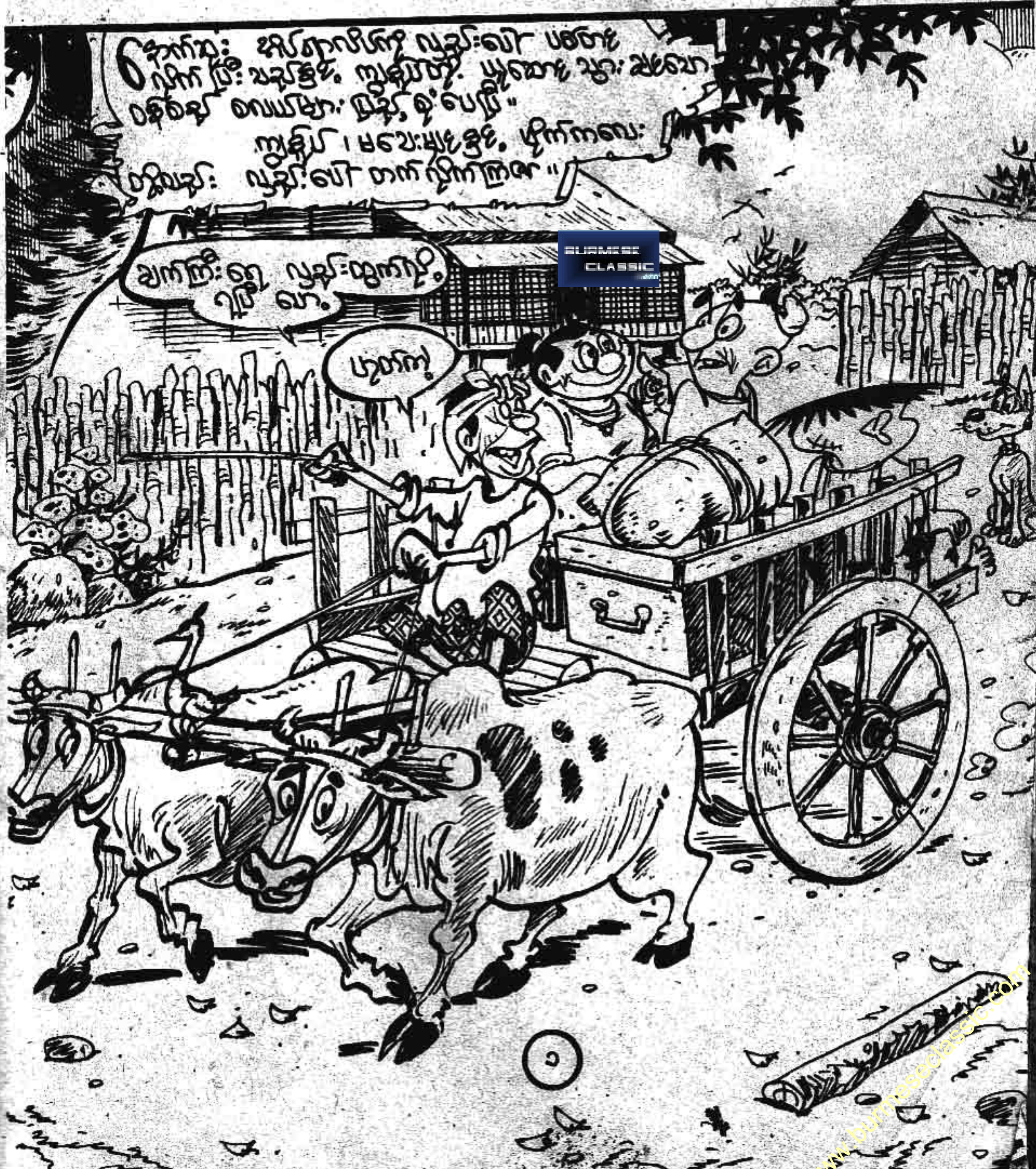
“ဆရာကြီး နယ်ရှာလိုက်ရ လှည်းပေါ် ပစ္စည်း
တင်ပြီး သည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆောင် သွားမည့်
ဝန်စည် စလယ်များ ပြည့်စုံပေပြီ”
ကျွန်ုပ်၊ မဝေးမှုနှင့် ဖိုက်ကလေး
တို့သည် လှည်းပေါ် တက် လိုက်ကြလေ။”
ဆရာကြီးရေ လှည်းထွက်ကြဖို့ ရပြီလား။
ဟုတ်ကဲ့!

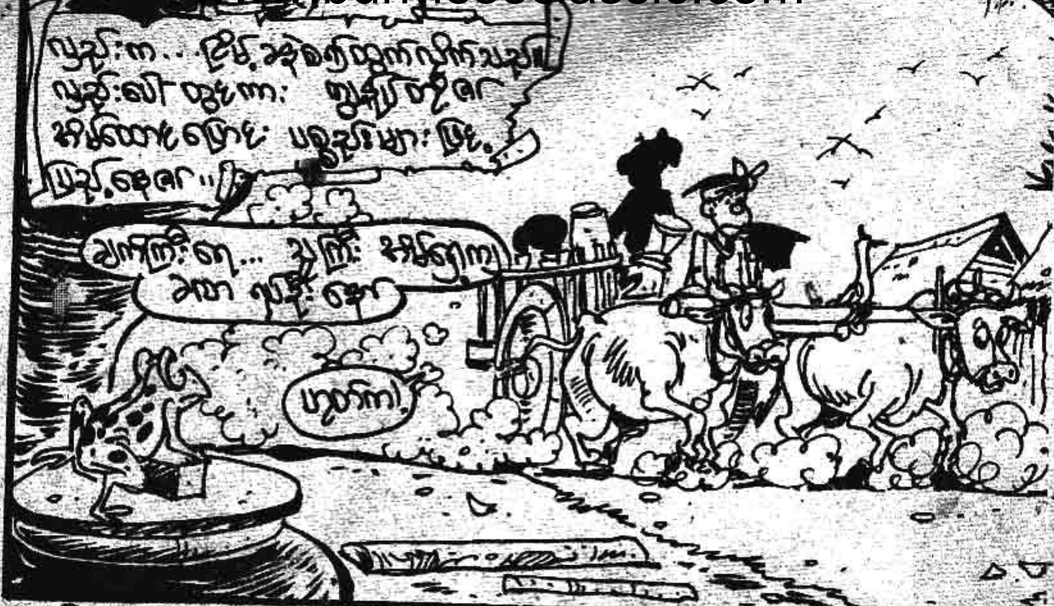

လှည်းက... ငြိမ့်ခနဲ ရပ်သွားလိုက်သည်။ လှည်းပေါ်တွင်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်ထောင်ပြောင်း ပစ္စည်းများဖြင့် ပြည့်နေ၏။

ဖါကြီးရေ... သူကြီး အိမ်ကြွက် ခဲလာ ရှုပ်နေတာ
ဟုတ်ကဲ့

ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်ကလေးကား တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်ကား အိမ်ကလေးကို လှမ်း ဆွတ်ဆွတ် ငေးကြည့်နေမိသည်။ မဝေးမနီးမှ 'ခွေး' ခနဲ ရိုက်သံကြားရ၏။ သူမလည်း သူမ၏ အိမ်ကလေးအတွက် ခံစားရ ပေမည်။

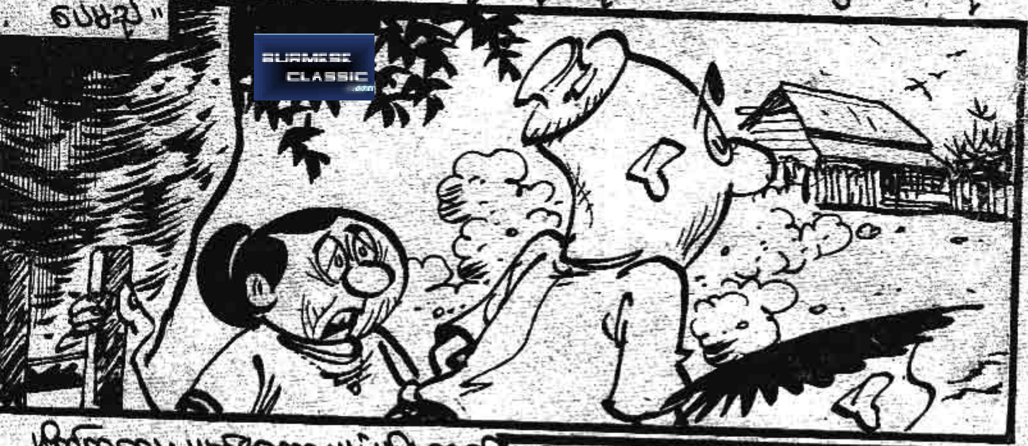

မိုက်ကလေး မျက်နှာကား မှုန်ကုပ်နေ၏

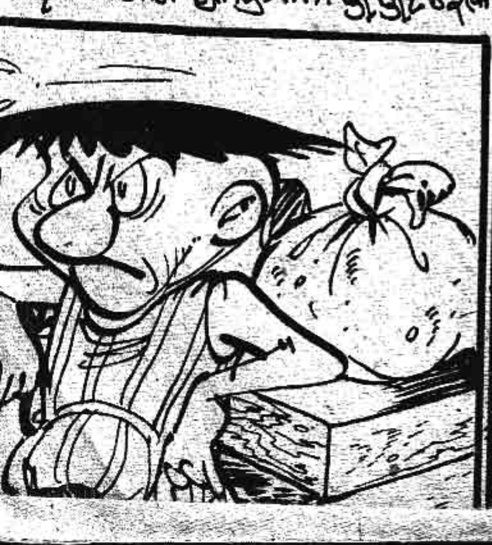

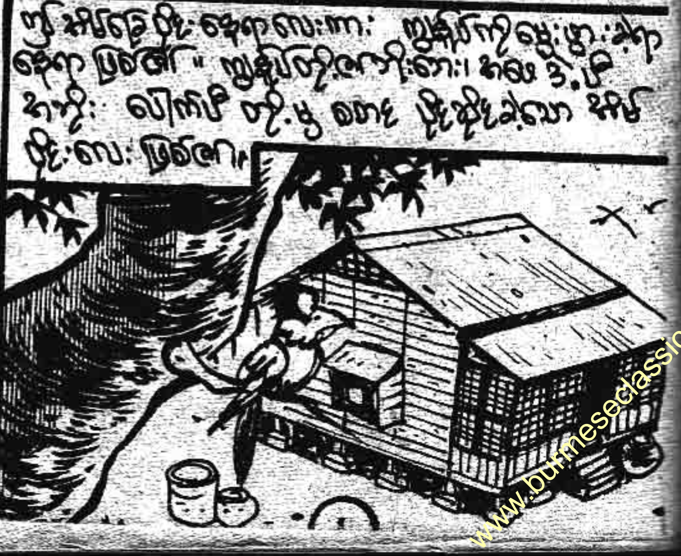

ဤ အိမ်ခြေ ပိုးနေရာလေးကား ကျွန်ုပ်ကို မွေးဖွားခဲ့ရာ နေရာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘွား၊ အဖေ ဒို့ပို အကိုး လက်ထက် တို့မှ စတင် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အိမ် ပိုးလေး ဖြစ်၏။

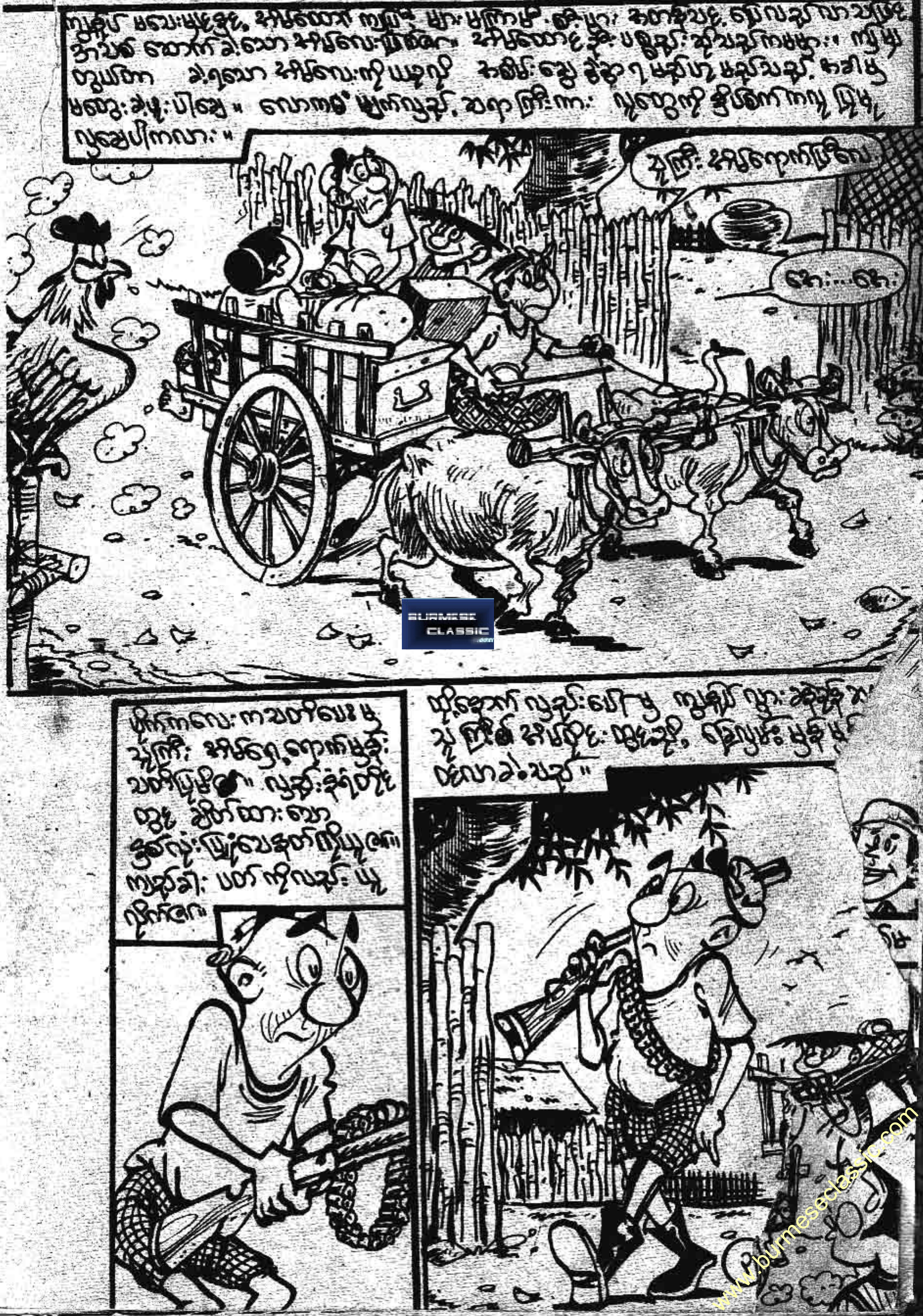

ကျွန်ုပ် မအေးမှုနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး များမကြာမီ စီးပွား အတန်ငယ် ပြေလည်လာသဖြင့် အသစ် ဆောက်ခဲ့သော အိမ်လေးဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ဦး ပစ္စည်း စုံသလောက်များ၊ ကျွန်ုပ် တွယ်တာ ခဲ့ရသော အိမ်လေးကို ယခုလို အဓိမ်းချွေ ခွဲခွာရမည်ဟု မည်သည့် အခါမှ မတွေးခဲ့ဖူးပါချေ။ လောကဓံ မျက်လှည့်ဆရာကြီးကား လူတွေကို နှိပ်ခြောက်ကာ ကျူ မြှူ လှည့်ချေပါကလား။

ဖိုးကလေးက သတိပေးမှ ဘုကြီး အိမ်ရှေ့ရောက်မှန်း သတိပြုမိ၏။ လှည်းခုံတိုင်တွင် ချိတ်ထားသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးနှင့် ကျည်ခါး ပတ်ကိုလည်း ယူ လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် လှည်းပေါ်မှ ကျွန်ုပ် လွှားခနဲ ခုန် ဘုကြီး၏ အိမ်ဝိုင်း ဝသို့ ခြေလှမ်း မှန်မှ ဝင်လာခဲ့သည်။

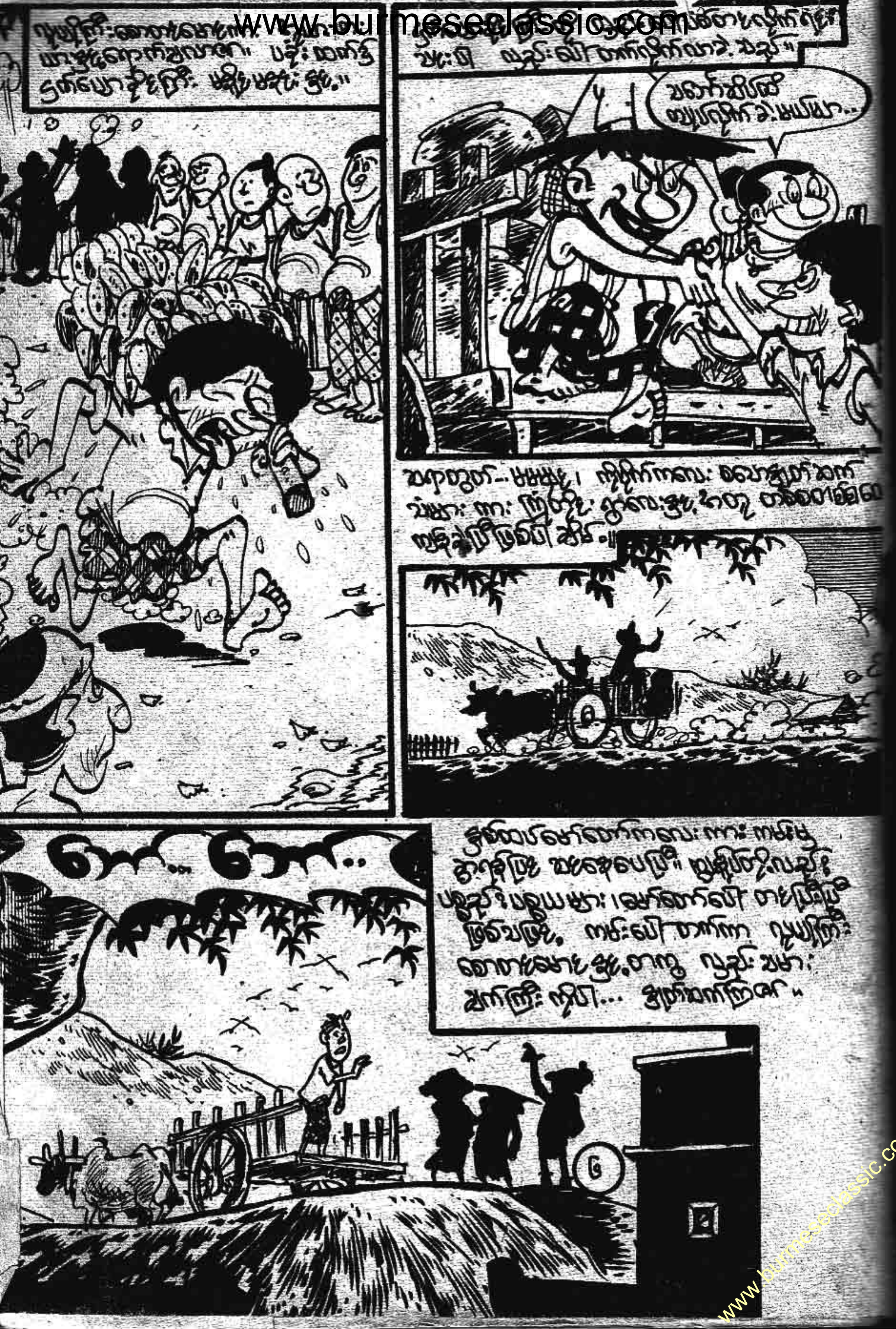
လူပျိုကြီး ဘောသာမောင်ကား ... ဟားရှုံ့ရောက်ကြလေတော့။ ပုံးဆောက်ဖြို့ ရှက်ပြောနိုင်ကြီး မချိမဆန့်ဖြစ်၏။"
... လှည်းသာကြေးကျလိုက်ရှိုး ပဲ့မ:ပြဲ လှည်းပေါ်တက်လိုက်လာခဲ့သည်။"
ပေါက်ဆိပ်ထိ တယ်ပျော်လိုက်ခဲ့မယ်ဗျာ..
သာဂတွတ်.. မယ်မယ့်၊ ကိုရှိုက်ကလေး ဝေယာလွှာသက် သမား ကား ကြုံကြိုး ရွာလေးအုပ်၊ ဂတူ တစ်ဝေဝါဖြစ်ဝေ လှည်း၏ပါကြဖြစ်ပါ သိမ်း။
ဂျောက်.. ဂျောက်..
ဦးဖိုးသာ၏ နောက်ထောက်ကလေး ကား ကမန်း ကာရှုပြေး ပေးနေပါပြီ။ ယူရှိုက်ပြီ လည်း ပျော်ပျော်ပါ ပျော်ယူ့များ၊ ဆောက်တောက်ပေါ် တစ်ခြိုးပြီး ဖြစ်ပြဲ၊ ကမ်းပေါ် တက်ကာ လူပျိုကြီး ဘောသာမောင် မှာ လှည်းသမား ဆိုကြီး ကိုပါ... မြှုတ်သကြာ။"
၆

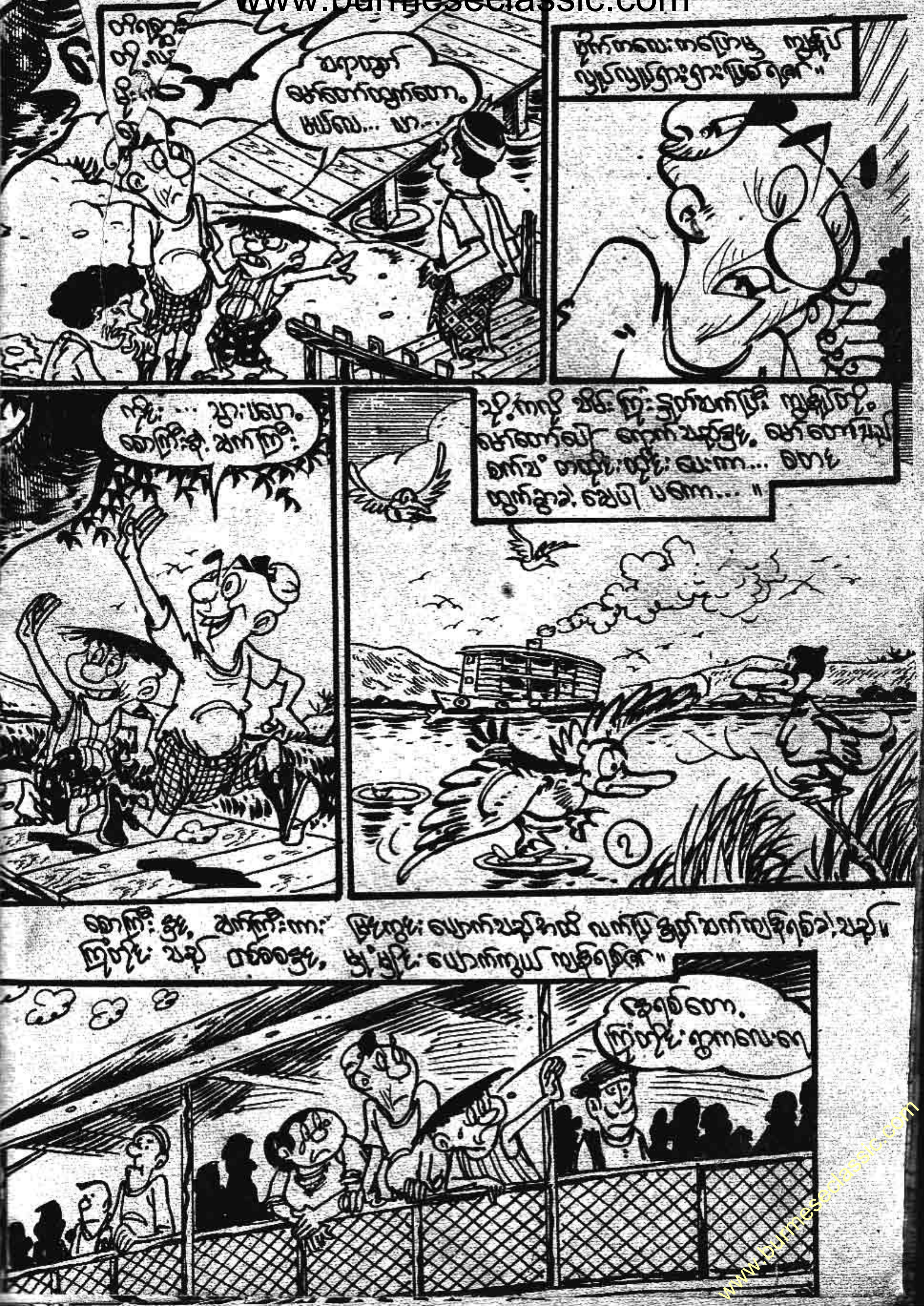
ဆရာကျော်
ဆင်းတော်မျှော်လော.
မပါလေ... နော...
ဗိုက်ကလေးတကြောပြောမှ ကျွန်ုပ်
ယုံကြည်မှုကြီးကြီးဖြစ်ရတော့။
ကိုး... ဘုရားပေးပါ။
ဆောကြီးနဲ့ သိုက်ကြီး
သူ့ကိုကြည့် ဖိုးကြီးနှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့။
ဆင်းတော်ပြေး ရောက်သည်နှင့်။ ဆင်းတော်မူ
စက်ပိုင် တစ်ဆုံးဆုံးပေးကာ... ခတ်နှံ့
ထွက်ခွာခဲ့လေပါ မကာ...။
၇
ဆောကြီးနှင့်၊ သိုက်ကြီးကား မြင်ကွင်းပျောက်သည်အထိ လက်ပြနှုတ်ဆက်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
ကြို့တိုင်းသည် တစ်ခေါင်နှင့်၊ မှုံမှိုင်းပျောက်ကွယ် ကျန်ရစ်၏။
နေရစ်တော့.
ကြို့တိုင်းရွာကလေးရေ

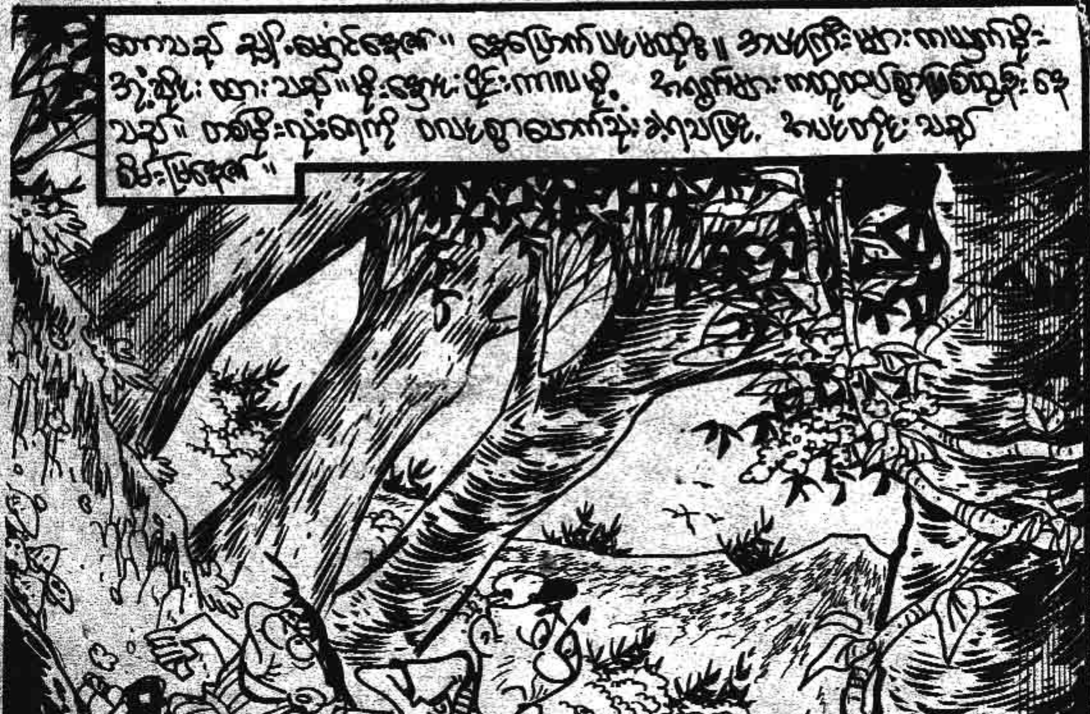

တောသည် ညှို့ဆိုင်းနေ၏။ နေပြောက်ပင်မထိုး။ အပင်ကြီးများကမှုန်မှိုင်း အုံ့ဆိုင်း ထားသည်။ မိုးရွာပြီးကာလမို့ ချုံမြက်များ ကထူထပ်စွာပေါက်ရောက်နေ သည်။ တစ်မိုးလုံးရေကို ဝလင်စွာသောက်သုံးခဲ့ရသဖြင့် အပင်တိုင်းသည် စိမ်းမြနေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဖိုးကလေးသည် ညနေ ၃း ကဗျာသွင်းက ကျိုက်ထိုး ချက်ဆမှတ်တိုင် လေးသို့ တောကို နေကြခြင်းမဖြစ်ကြ။ ကျွန်ုပ်ကလေးကား ခါးစောင်းနှင့် ဖိုးမလေး လည်ပင်းချိတ် လည်ပင်းရှိသဖြင့် တိုက်ရှာနိုင်များက... ကျက်စားရာ...။

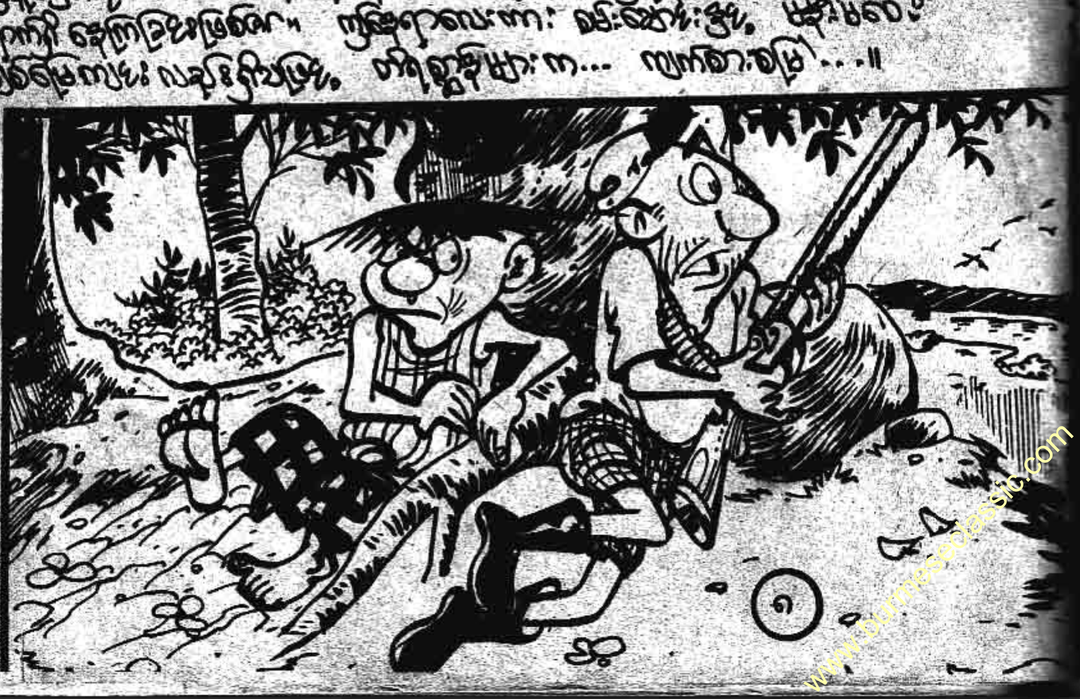

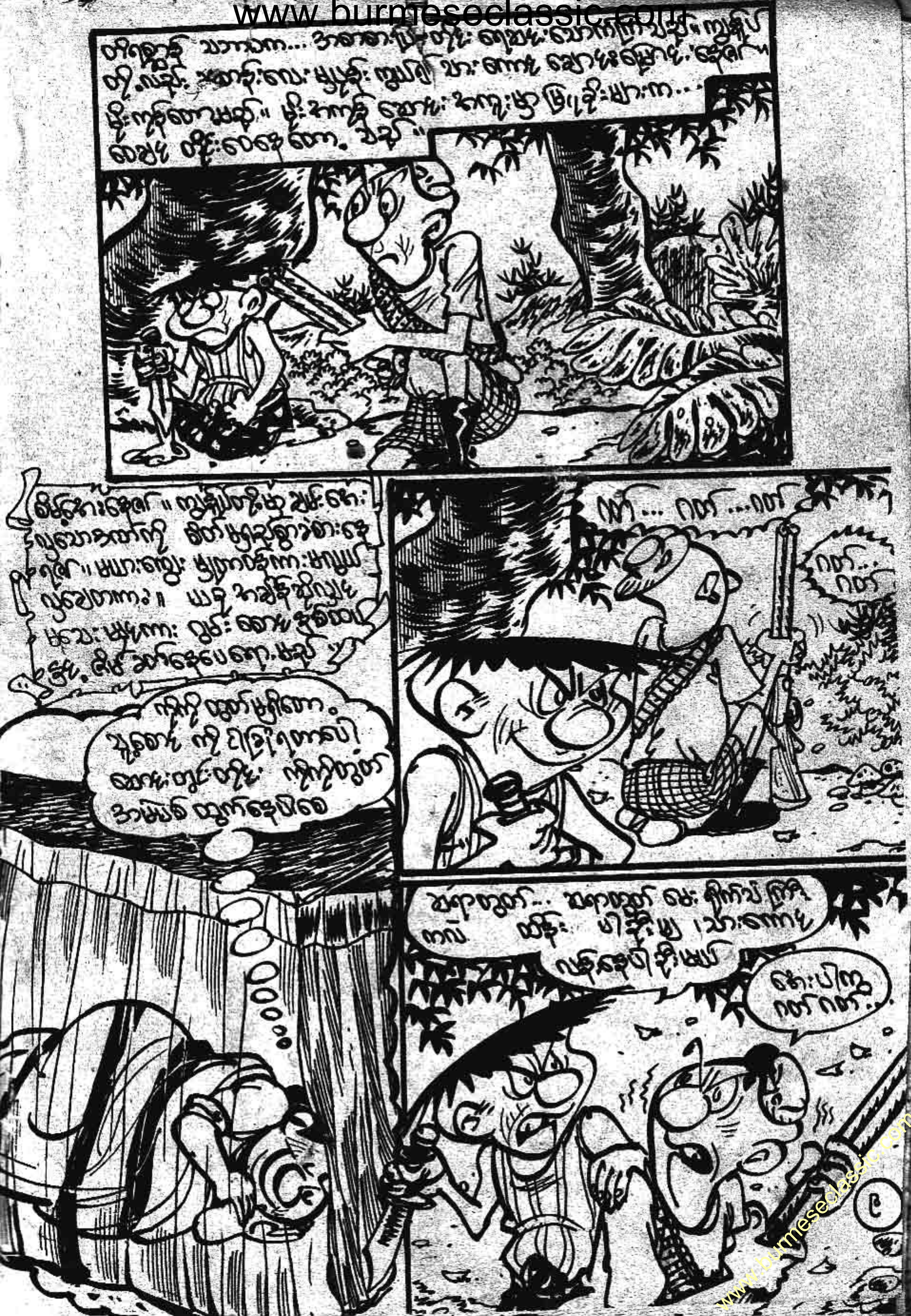
တရုတ်ကြီး သားသက... အာသာသားပြီးတိုး ရေစုံး သောက်ကြသည်။ ကျွန်ုပ် တို့ညည်း အောင်းလေး မှုရှင်း ကွယ်၍ ဟုး ကောင် သောင်းမြောင်း ဆောက် မှီး ကုန်တော့သည်။ မှီးအောက် ဘောင်း ကျွေးမှာ မြို့ကြီးများက... ဆေးစုံ တိုးပေနေတော့ သည်"
ဓိမ်ရှာနေစဉ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆုံးဖေး မှုသောအကောင်ကို ဓိတ်မှန်းခြုံခြားနေ ရစဉ်။ မယားတွေး မှုတော်ကေား မှားမှ မှုပေတော့။ ယခု အချိန်ဆိုလျှင် မှဝေး မှုံကား ကွမ်း တော် နိုစဉ် နှင့် ရိမ် ဆက်နေပေတော့မည်"
ကိုကို ထွက်မှရှိတော့ ။ ညှစ်ကာ ကို ပါခဲ့ရတာပါ သောင်းတွင်းတိုး ကိုကိုတွေတ အမဲ့ထောက် ထွက်နေပါစေ
ဂတ်... ဂတ်... ဂတ်
ဂတ်... ဂတ်
ဆရာတွတ်... ဆရာတွတ် ဝေး ကျိုက်ပါ ကြိ တာပဲ ဆိုင်း မာဝိုးမှု ၊ သားကောင် လည်နေပါပြီဗျာ
ဝေး ပါကြ ဂတ်ဂတ်...

ဆိုပြီး၊ သုံ့ဦးရက်ပါ့၊ သည်။ ဒီစေးထိပ်
သတ်ဟောက်သံ၊ ချွေးထောက်ပါ တို့ကို
မကြီးဝေသာ ကြား ရသည်။ ကျွဲခိုး ကျွန်
ကိုတော့ ရှောက်မကာဆဲ။
အသိ့ ခွေး။

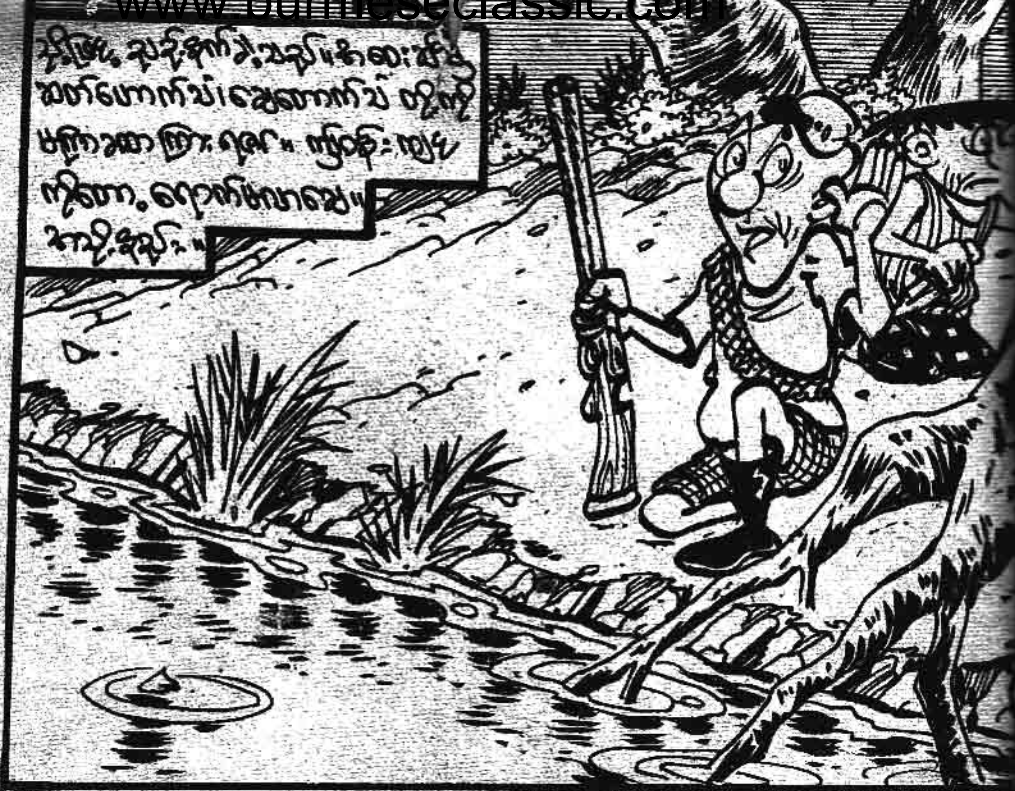

ခြင်များ မှက်များ ကတော့ တဝိုက်ဝိုင်းရုံး
ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကလေးတို့၏ အသွေး အသား
ကို တအား ခဲ
ကြသည်။

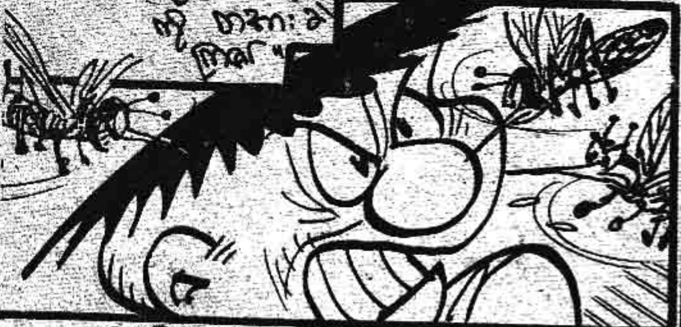

သုဉ့်ပနိုးဝေါ်မှ အသိဒိုဂြကား မိုက်ကလေး က...
ကြောက်ရကျ် ကျွန်ုပ်ကို လက်တို့၏၊ ကျွန်ုပ်လည်း
မြုံးတုံးပုဂတ ဖြီး ကြည့်လိုက်ရာ မကျွမ်းမကာမ်း
ကျိုး တုံး ကလေး ပေါ်တွင် မျက်လုံးစိမ်းစိမ်း
တို့ကိုတွေ့ရသည်။

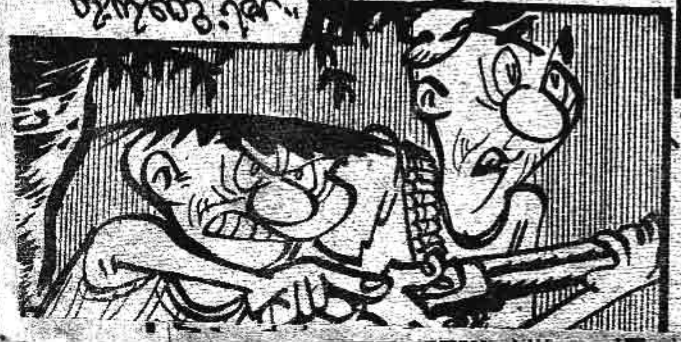

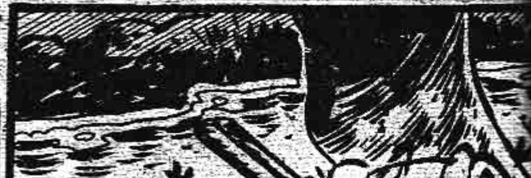

မျက်လုံးစိမ်းစိမ်းကား ဆောင်းဝေရွှေ့
သွားလာနေသည်၊ မျက်လုံးကား မြေကြီးနှင့်
သုံး ပေခန့် မြင့်သည်။ သမင်ဖြစ်ပေမည်။
ကျွန်ုပ်လည်း မကြွေး တောက် တောက်း ကို
သေနတ် ချိန်ရွယ်ထား လိုက်သည်။

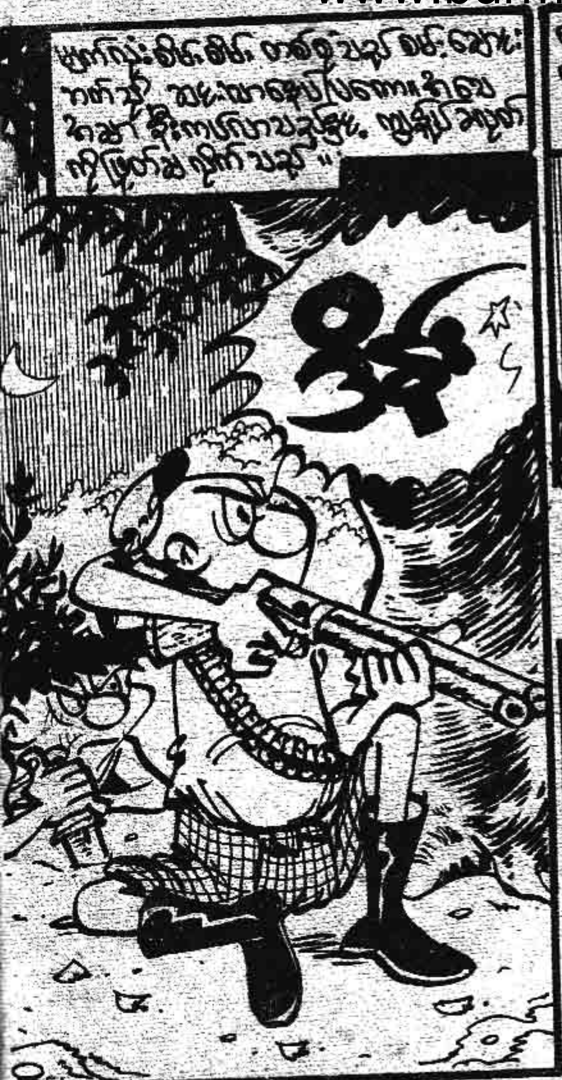

ဗိုက်ကြီးဖိုးဖိုး တစ်ယောက် သည် ဝမ်းဘေး
ဘက်သို့ သေနတ်ချိန်ရွယ်ကာ ...
ငှက်ကြီး ... ပြင်ဆင်ပြီး၊ မောင်းခလုတ်
ကို ဖြုတ်ခနဲ ညှစ်လိုက်သည်။

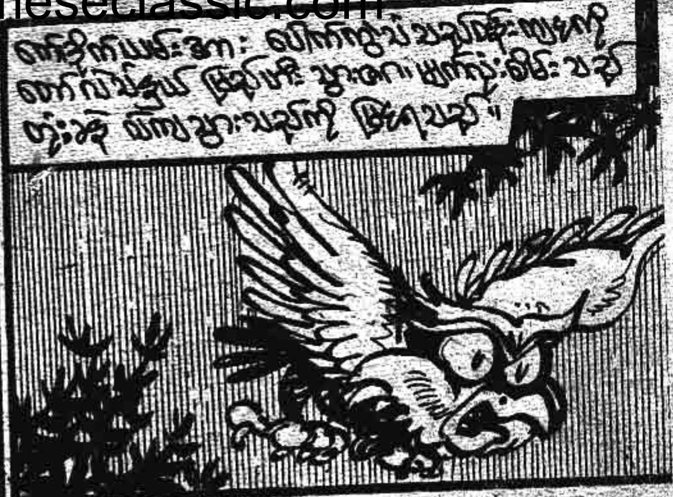

တော်ဒိုက်ယမ်းအား ပေါက်ကွဲသံသည် ငှက်ဆိုးကြီးကို
တောက်လန့်နိုးပြီး ဖြတ်ပျံ သွားစေ၊ ဗိုက်ကြီးဖိုးဖိုး သည်
တုံးအဲ့ လဲကျသွားသည်ကို မြင်ရသည်။

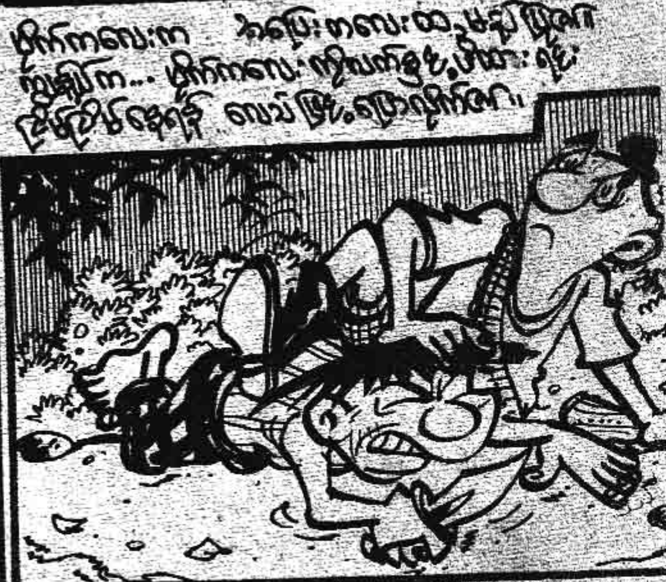

ဖိုက်ကလေးက ခပ်ပြုံးတလေး ထမည်ပြုကာ
ကျွန်ုပ်က... ဖိုက်ကလေး ကျော်ကျွံ၍ ပိုးသား ရှုံး
မြဲမြဲဝင်နေရာ ပေးပြီး ပြောလိုက်ရာ။

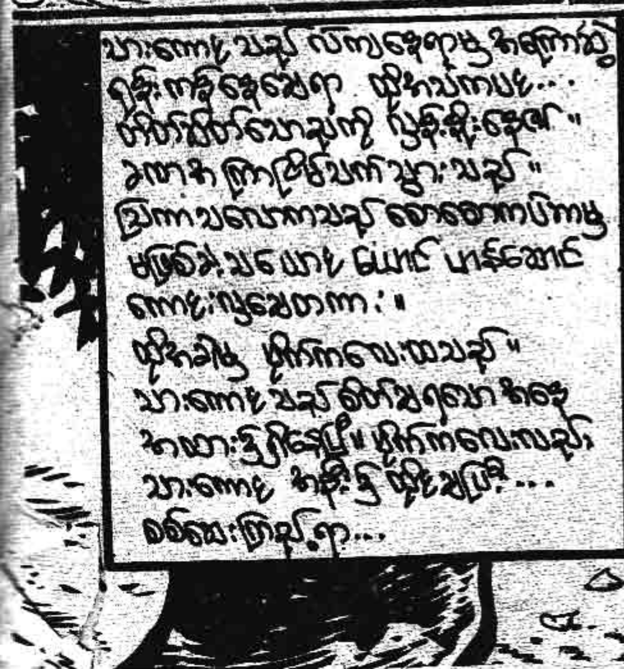

သားကောင် သည် လဲကျနေရာမှ ဂျိုက်ကနဲ
ရုန်းကန်နေသေးရာ ထိုအခါကမှ...
ပစ်လိုက်သောသူကို လှမ်းကြည့်နေရာ။
ခဏခ ကြာပြီးပြေးသွားသည်။
ဖြတ်ကာပြေးကာသည် တောအောက်ပါကမှ
မဖြစ်မီ သင်ယော့ မောင် မာန်ဆောင်
ကောင်းကွယ်တက္ကား။
ထိုအခါမှ ဖိုက်ကလေး ထသည်။
သားကောင် သည် ဗိုက်ပုရသော ...
ကလေး ... ရှိနေပြီ။ ဖိုက်ကလေးသည်
သားကောင် အနီး၌ ထိုင်ချပြီး...
စိတ်ဆေးကြည့်ရာ...

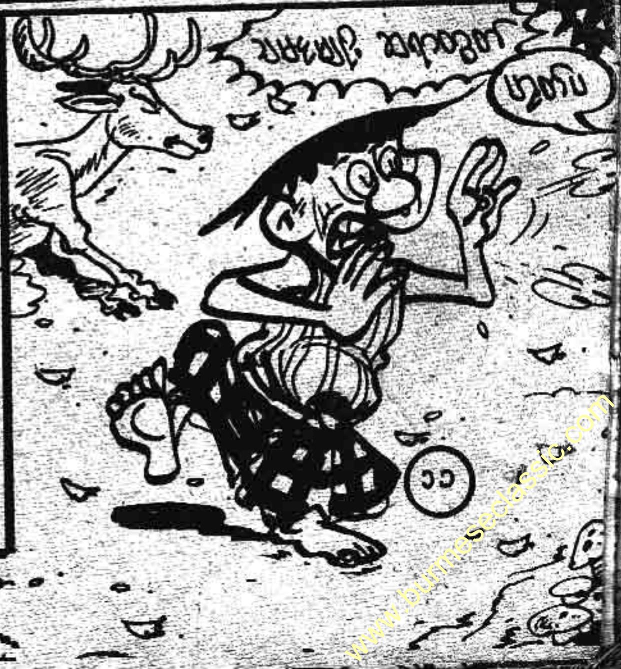

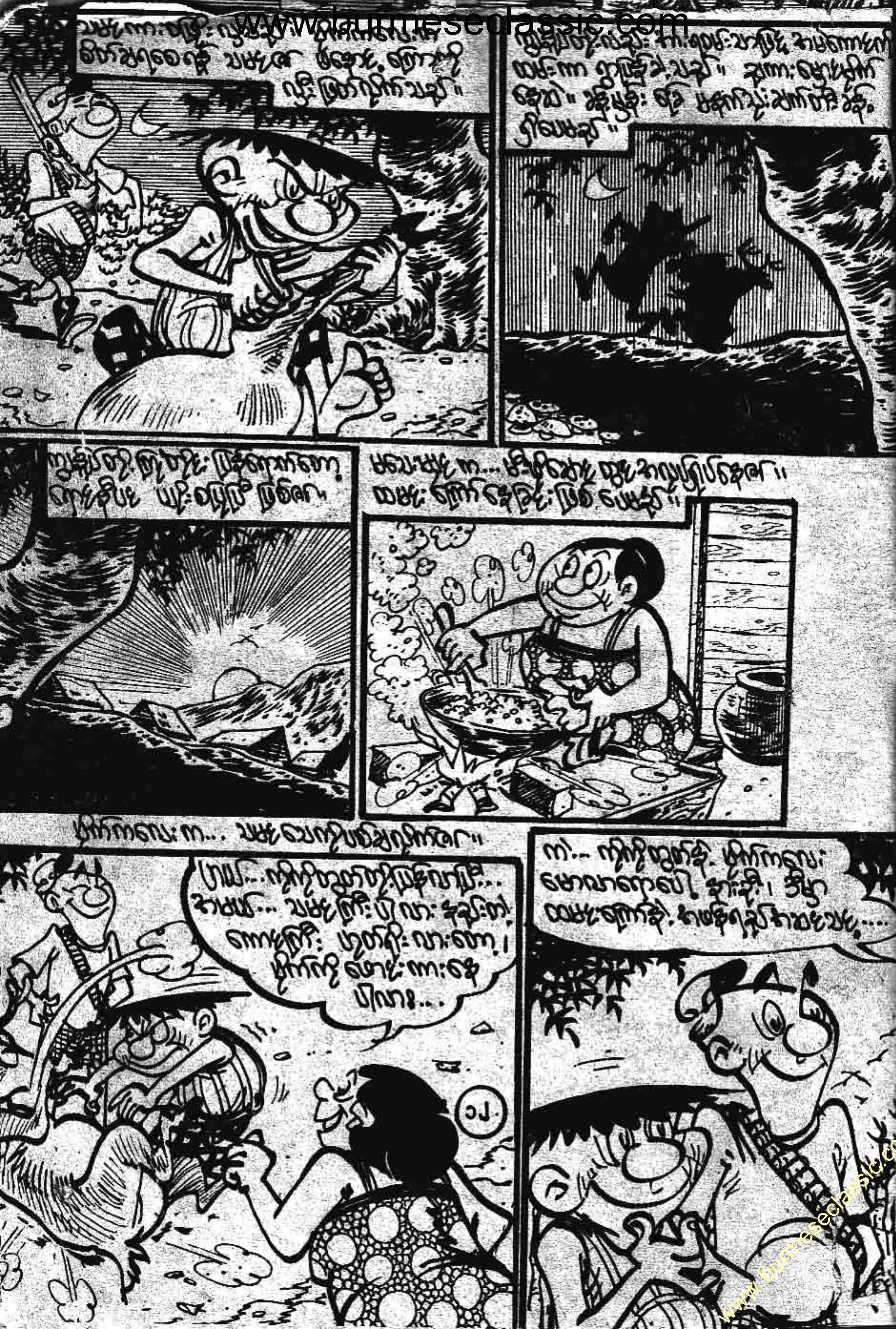
သမားကားလည်း ကျွန်ုပ် [illegible]
ဗိုက်ပူရစေရန် သမင်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို
လှီး ဖြတ်လိုက်သည်။
ကျွန်ုပ်တို့လည်း အားရဝမ်းသာ ဖြင့် အပြန်ခရီးကို
ဆက်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။ ညကား မှောင်မိုက်
နေသည်။ ထိုမှ နံနက် မိုးလင်းချိန်သို့
ရောက်လေသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသို့ ပြန်ရောက်သော်
တော်တော်ပင် မိုးလင်းပြီ ဖြစ်လေ။
မယားဆိုသူ က... မီးဖိုဆောင် ထဲ အလုပ်ရှုပ်ပါနေ၏။
ထမင်း ကြော်နေခြင်း ဖြစ် ပေမည်။
မိန်းကလေး က... သမင် ပေါက်ပြားဖြင့် ဆွဲလိုက်လေ၏။
ဟယ်... ကိုကိုတို့ ပြန်လာပြီ... အမယ်... သမင်ကြီး ပါလား နော်၊ ကောင်ကြီး ဟုတ်ရဲ့ လားတော့၊ ဗိုက်ကို ဖောင်းကားနေ ပါလား...
ဟဲ... ကိုကိုတို့ မိန်းကလေး မောလာတော့ပေါ့၊ နားဦး၊ ဒီမှာ သမင်ကြော်ဖို့ [illegible]...
၁၂

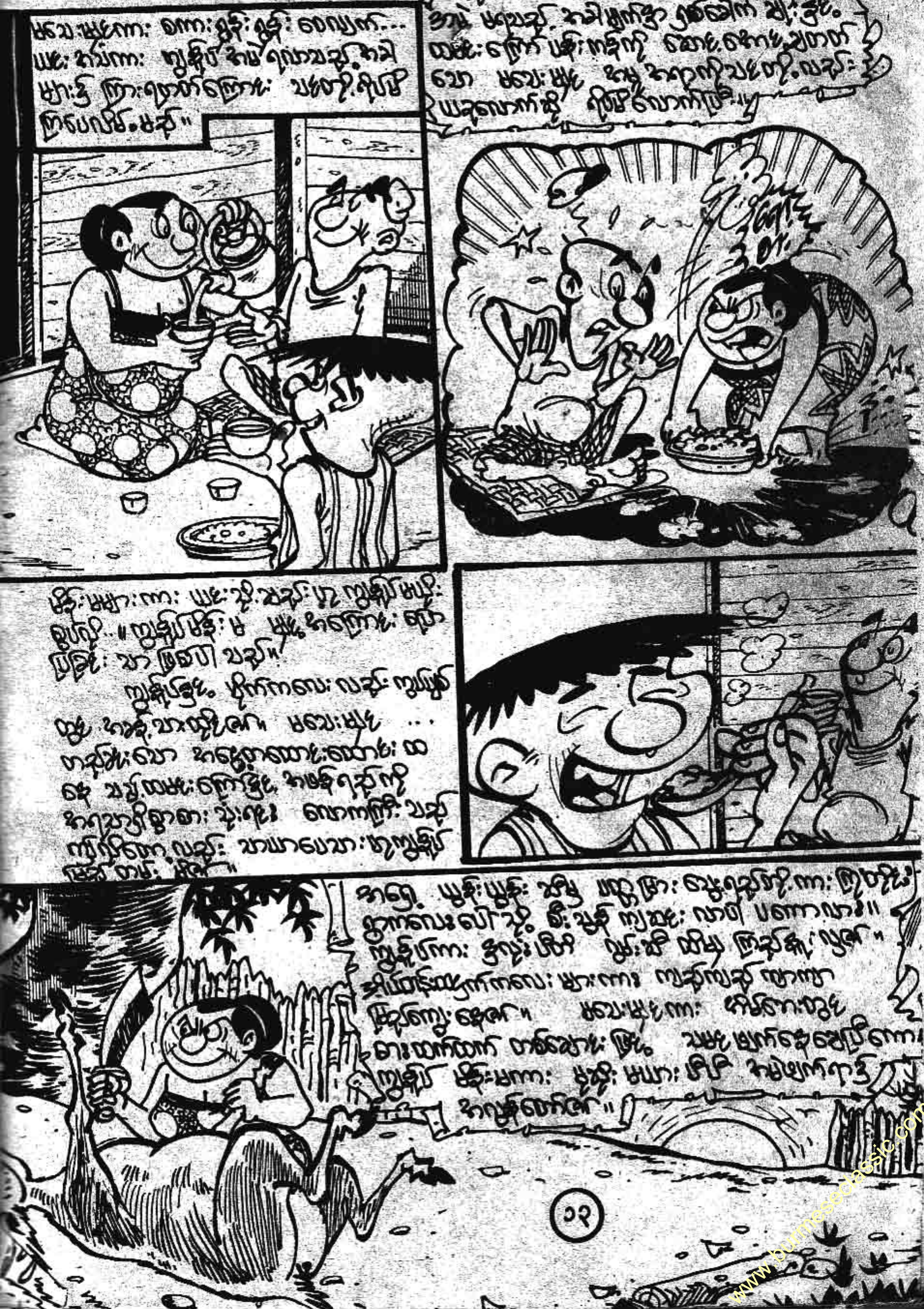
မသေးမှုံကား စကားရွှင်ရွှင် ပြောလျက်…
ဖိုးအံကား ကျွန်ုပ် အမဲ ရလာသည့် အမဲ
ဟင်းနှင့် ကြားရောက်ကြောင်း သမီးတို့ ထုပ်ပြ
ကြပေးပါမည်ဟုဆို။
အံ့မှုသည့် အမဲလိုက်ရှာ ရှက်ခေါက် ဆိုးဦး။
ထမင်းကြော် ပန်းကန်ကို ဆောင့်ဝေါ့ ချလိုက်
သော မသေးမှုံ အမှ အစ္စာကိုပင် သည်တို့လည်း
မနေလောက်ဆို ကိုယ်ပြ ပေါက်ကွဲ။
ဖိုးမဖျားကား ဖုန်းသို့ သည်းပူ ကျွန်ုပ် မဟုပ်း
ရှုပ်လို…။ ကျွန်ုပ် ဖိုးမ မှုန့် အကြောင်း ရှုံ
ပြီး သာ ပြောပါ သည်။
ကျွန်ုပ်မှု ဖိုက်ကလေး လည်း ကျွန်ုပ်
လှူ အကဲ့သို့ သာ ဆိုရင်။ မသေးမှုံ …
တည်ကြီး ပော အတွေ့အကြောင်းသော် ဆ
နေ သည့် ထမင်းကြော်မှ အမဲဖြေရှုံကို
အမှန်ရှာသွားသုံးရေး ပေကကြီး သည်
ကျွန်ုပ်တော့ လည်း သာမာပေသား ကျွန်ုပ်
ဖြစ်တာ မှိုက်။
အရှေ့ မှုန်းမှုန်း ဆိုမှ မဏ္ဍကြား ဝေးရှည်တို့ကား ကြံဖွဲ့
ရွာကလေး ပေါ်သို့ ဖိုးသုံ ကျသင်း လာပါ ပကောလား။
ကျွန်ုပ်ကား အရှုံးပေးပြီ လှမ်းဆို သိမှ ကြည့်ရှုလိုက်။
အိပ်မောကြီးနေ ရှက်ကလေး ဖျားကား ကျည်ကျည် ကျာကျာ
မြည်ကြွေး နေ၏။ မသေးမှုံကား ကိုယ်တော့ ဝဲ
ဓားထက်ထက် တစ်လက်ကိုင်ပြီး သမင် မျက်နှာ ပေါ်ပြီကော
ကျွန်ုပ် ဖိုးမကား ဗိုက်ဆို မဟား ကြိုက် အမဲလိုက်ရာ၌
အကျိုးပေးကြ။

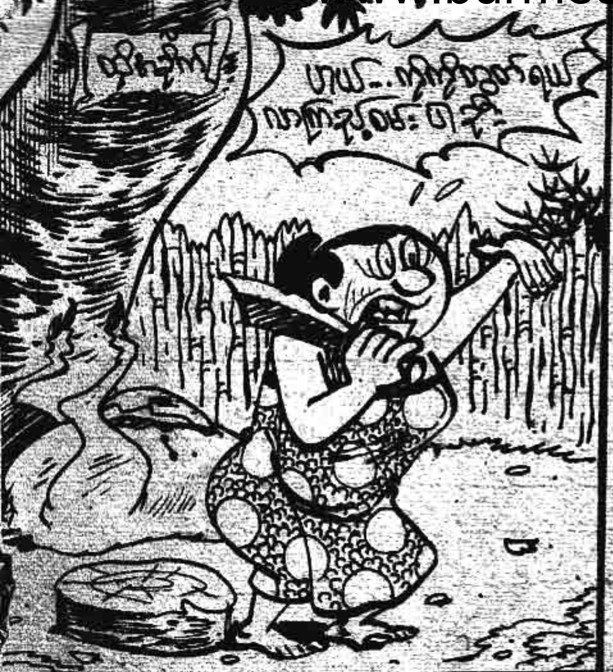
ညိုကိုက်
ဟယ်... ကိုကိုသွင်ရယ် လာကြည့်စမ်းပါဦး

မအေးမေ့ရှင် ဒါလနို့ဘကြား ဆောက်ကျိုက်ပဲကြော်၊ ကျွန်ုပ်ဖိုးခန့်ထက်ဘူး စဉ်းစိပ်ပါလေး ပျက်စီး သွားရသည်။ သောက်ဆူညစ်ဝတ်ရေအိုး ချက်သည် ဟာချိုးချက် ပျက်သွားရကား ကျွန်ုပ်ဖိုးပဲပေါ်သို့ ဆီးသွန်ချရာ မှလောင်စပ်ဖြင့်ကြီး သောလေဒအကြ ဒဏ်ရာကြီးရရှာ၏။

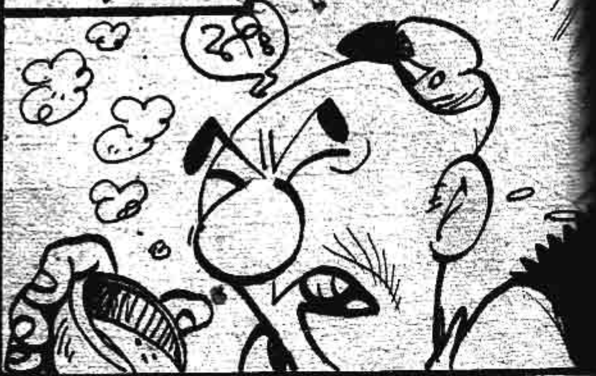

ထိုအိုးမကော ဒါလနို့ဘကြား ညပြော့မည်

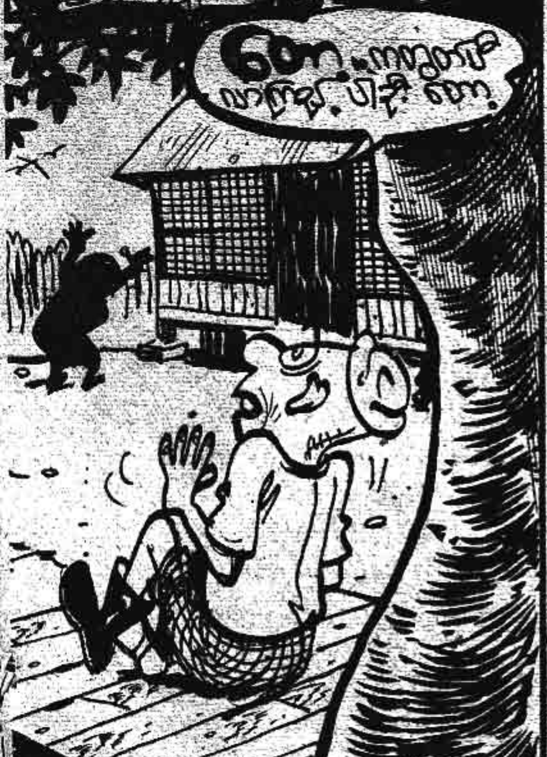
ဝေါ. ကလေးတုန်း လာကြည့်ပါဦး ဝေါ

မလှမေ့မှ အိုမ်သည် ဟင်းအိုးမည်ဖြစ်ပေရာ ကျွန်ုပ်ဖိုးသည်း ကျွန်ုပ်မှ ဆိုက မအေးမေ့ကို အိမ်ဘေးသို့ မပြေးဂုံတာမယ် ထွက်လာရရှာ၏။

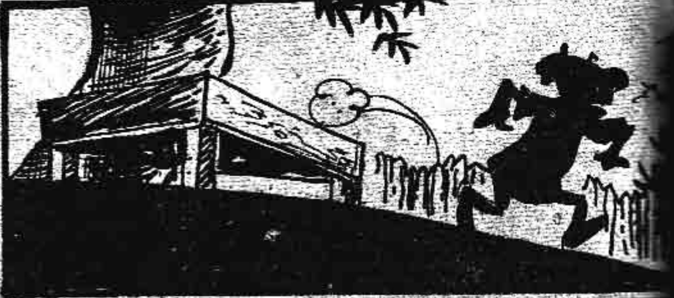

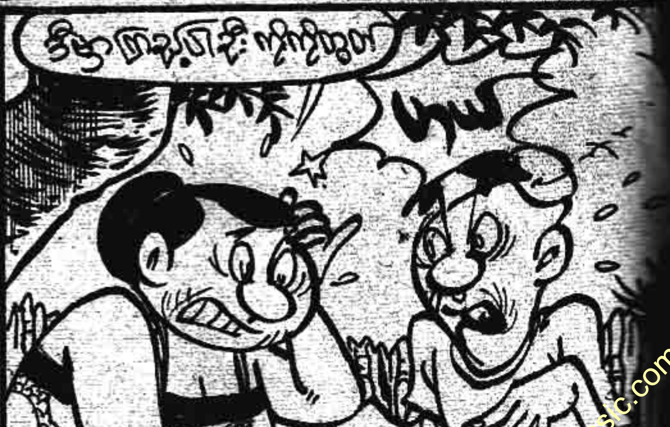
ဒီမှာကြည့်ပါဦး ကိုကိုသွင်
ဟယ်

ကျွန်ုပ်ဖိုးသည်း မအေးမေ့ပြောသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်ဖိုး ဦးခေါင်းသည် အိုးခြမ်းစ်ကက်ကဲ့သို့ ဖဲ့ကာသည်းလွှာ ကျ၍ ဒဏ်ရာ ရရှိလေသည်။

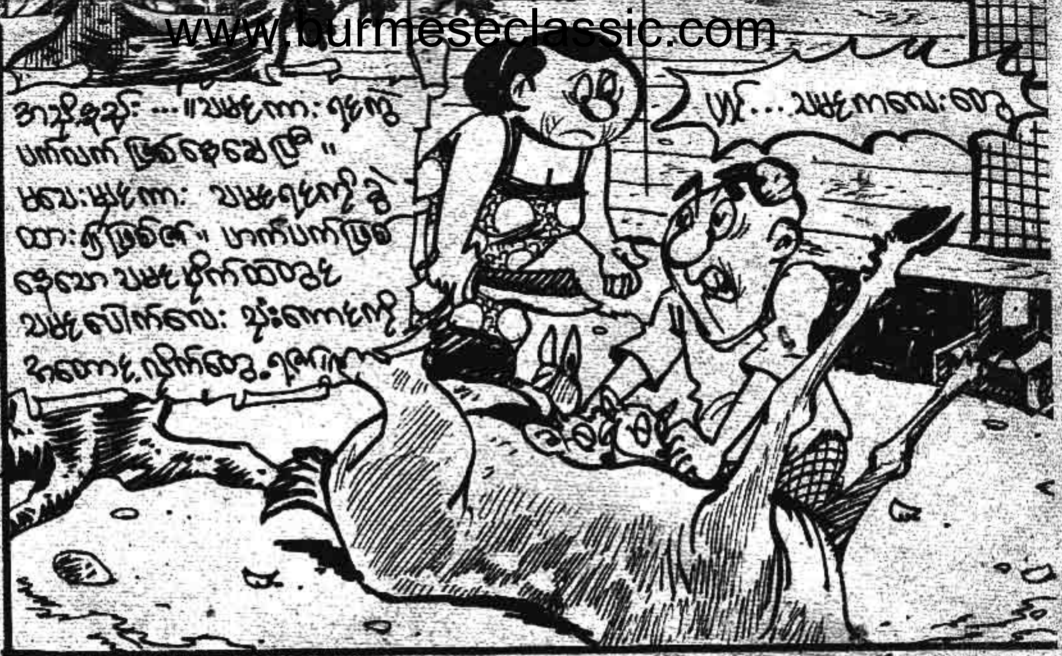
အဲဒီနေ့နှင်း ...။ သမင်ကား ရုန်းရွ
မကြံကာ ဖြစ်နေသေးပြီ ။
မလေးမှုန်ကား သမင်ရုန်းကို ခွဲ
ထားရှာပြီဖြစ်၏ ။ ပါကပ်ပါကပ်ဖြစ်
နေသော သမင်ဗိုက်ထဲသွင်း
သမင်ပေါက်လေး သုံးကောင်ကို
ခံကောင်းကျိုက်ရွေ့ရှာ၏
ဟယ်...သမင်ကလေးတွေ

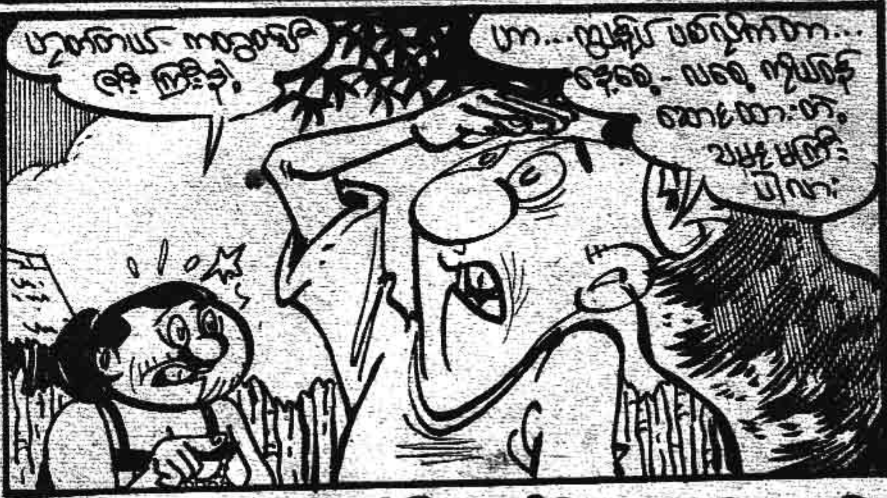
ပျော့တော့တယ် ကလေးတွေ ရှိကြီးဒါ
ဟာ...လူ့နိုင် မတော်တာ... နေ့စေ့ - လစေ့ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ထားတဲ့ သမင်မကြီး ပါလား

ဘူးရိုးဖလ်သူး ပနားကြိုးနာသော ဓါးက ရုန်းကိုဖြီးရှာ.. လူမကြားလောက်အောင် မောင်မောင်
ပါးစပ်ဖြီးရှာ ကယ်ကွဲမှုမရှိပါသာ။ အဲဒီအိုးရုံကို ကိုငြိုး မြည်း သုံး ရှာသည့်ရှာ၏။

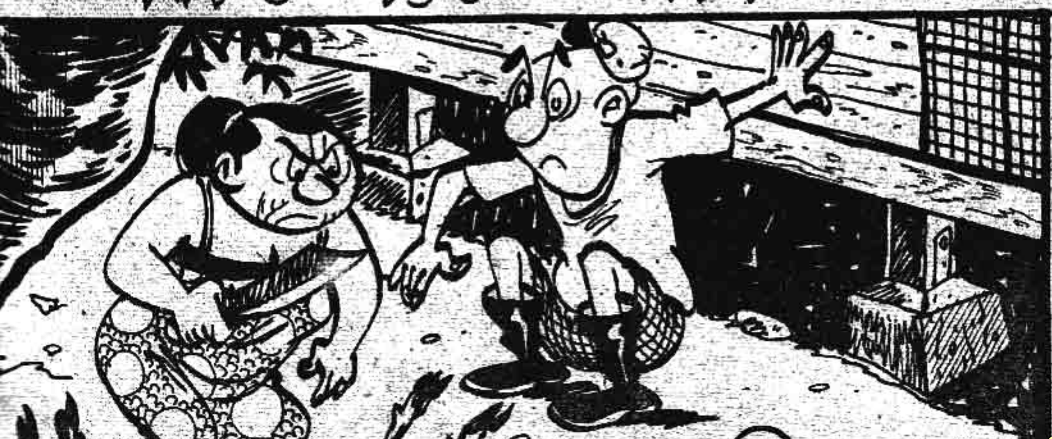

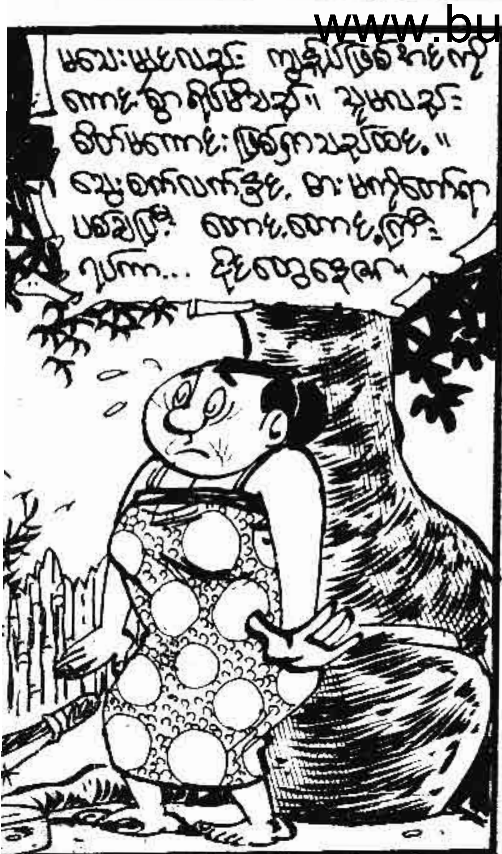
မသေးမှုလည်း ကျွန်ုပ်ဖြစ်ခဲ့ကို
ကောင်းစွာသိပြီသည်။ သူ့မှာလည်း
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်လေ။
ဆွေ့ခက်လက်ခံ့. စားမကုန်တော်ရှာ
ပေါင်ပြီး သောင်းသောင်းကြီး
ငိုကာ... ငိုကွေ့နေရှာ။

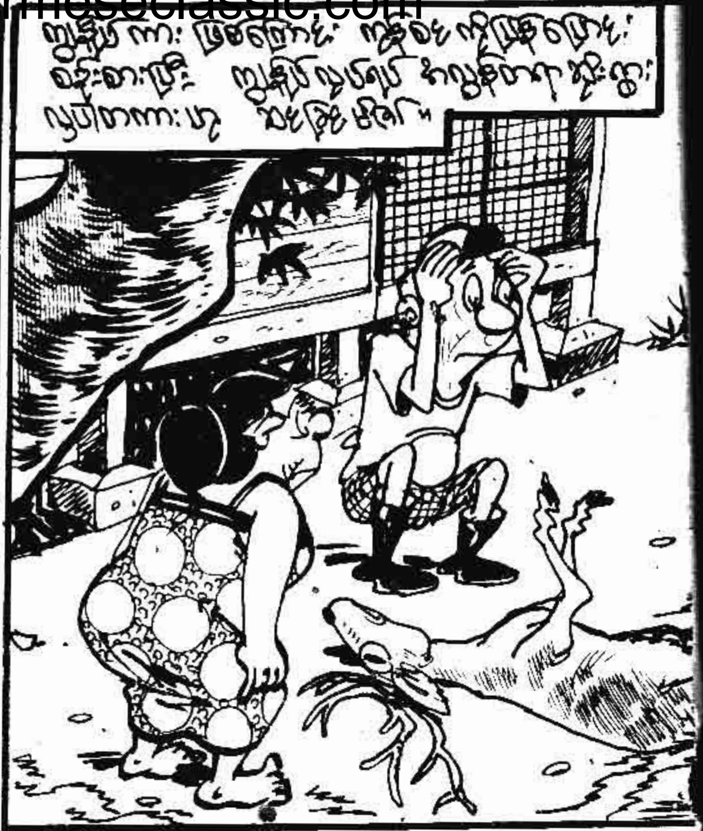
ကျွန်ုပ်ကား ဖြစ်ကြောင်း ကိုစဉ်ကိုမြင်ဖော်ပြောင်း
စဉ်းစားပြီး ကျွန်ုပ်လူ့ဘဝ ဇာတ်ကွက်ဆိုးသွား
လူ့ပါတကားဟု သာ့ခြင်းမိ၏။

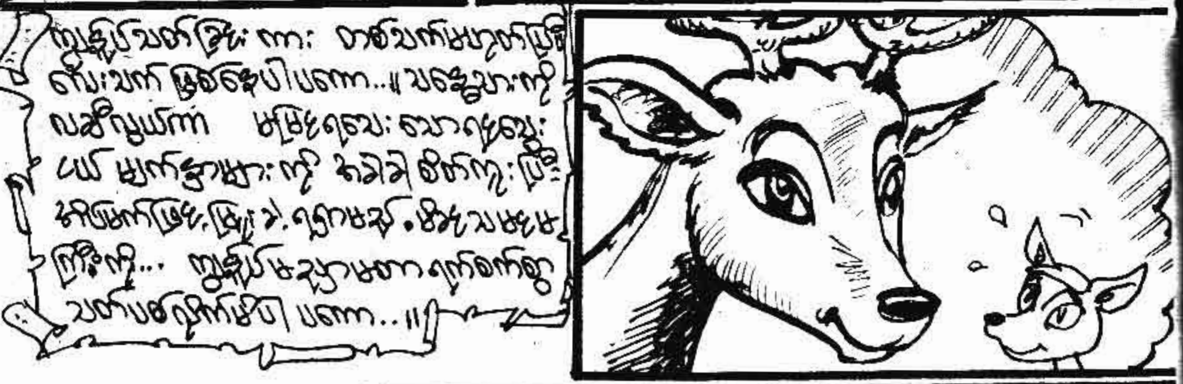
ကျွန်ုပ်သတ်ခြင်းကား ဒါစ်သက်မှာဘုတ်ဖြစ်
ကံမသက် ဖြစ်နေပါပေကော..။ သစ္စောသားကို
လဆိုလျှင်ကား မမြင်ရသေး သောရှူသွေး
ယာ မျက်နှာမှားကို ဒါနှိမ့် ဖိတ်ကူးပြီး
နိဗ္ဗာန်ဖြေ့မြို့ ၀့် ရှာမည့် ဖိုးသမမ
ကြီးကို... ကျွန်ုပ်မှာ ဉာဏ်မပါ ရှက်စက်စွာ
သတ်ပစ်ရှိကမ်းပါပေကော..။

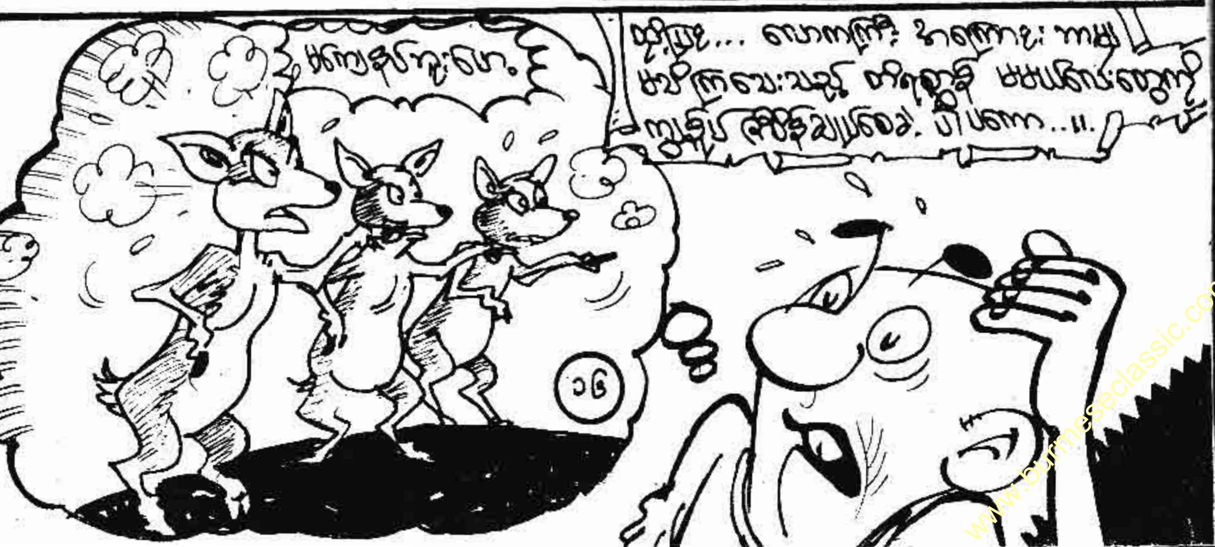
ထိုမှ... လောကကြီး ဝိရောကုန်း ကာမ
မှပကြသေးသည့် တိရစ္ဆာန် မမျိုးတွေကို
ကျွန်ုပ် ဆိုနိုင်မြလေ၏. ပါပေကော..။.
မကျေနပ်ကြဘူးဟေ့

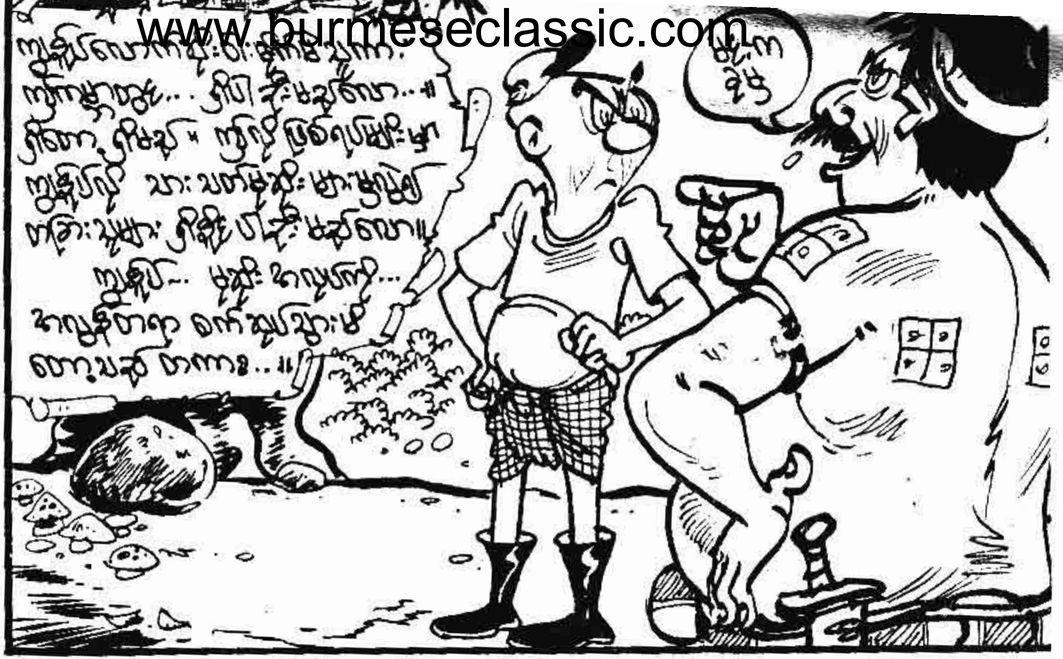
ကျွန်ုပ်ပြောတာကိုး ဝါး ... သူကာ
ကျွန်ုပ်မှာတယ်... ရှိပါဦးမလားဗျာ...။
ရှိတော့ ရှိမယ်။ ကျုပ်ကို ပြောရပါဦးမှာ
ကျွန်ုပ်ကို သားသတ်မုဆိုး ဟားမှာပဲ
တခြားသူများ ရှိဦးပါဦးမလားဗျာ။
ကျွန်ုပ်... မုဆိုး ဒါကလေးကို...
ဒါကျွန်ုပ်တာဝန် ဖက်သွပ်သွားမှ
တော့မည် တကားနဲ..။

မုဆိုးကလေးလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း ကြက်သေ သေနေရော။

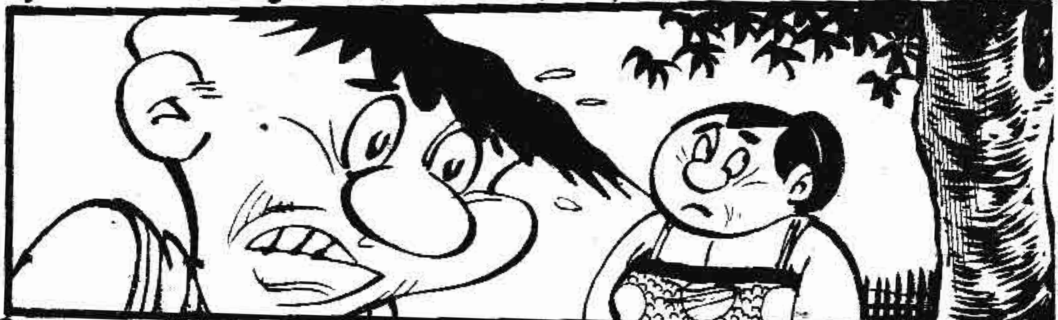

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ မုဆိုး ပါက်တော် တစ်ယောက်တွေ့... ဒါဝတ္ထုကြီး ... တစ်နေ့ မြင်ခဲ့ရပြီ တကား။ ကျွန်ုပ်တို့ကား တကယ်တမ်း နဲ့တွေ့ ရှုံးဆိုး လာရသော် ... မခိုင်ကြ။

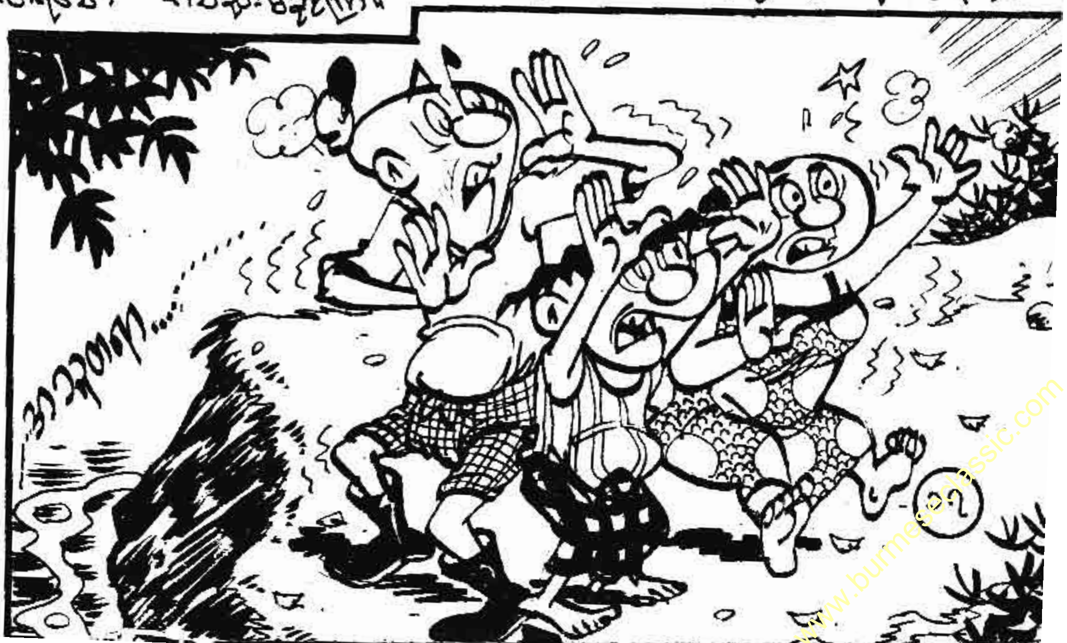

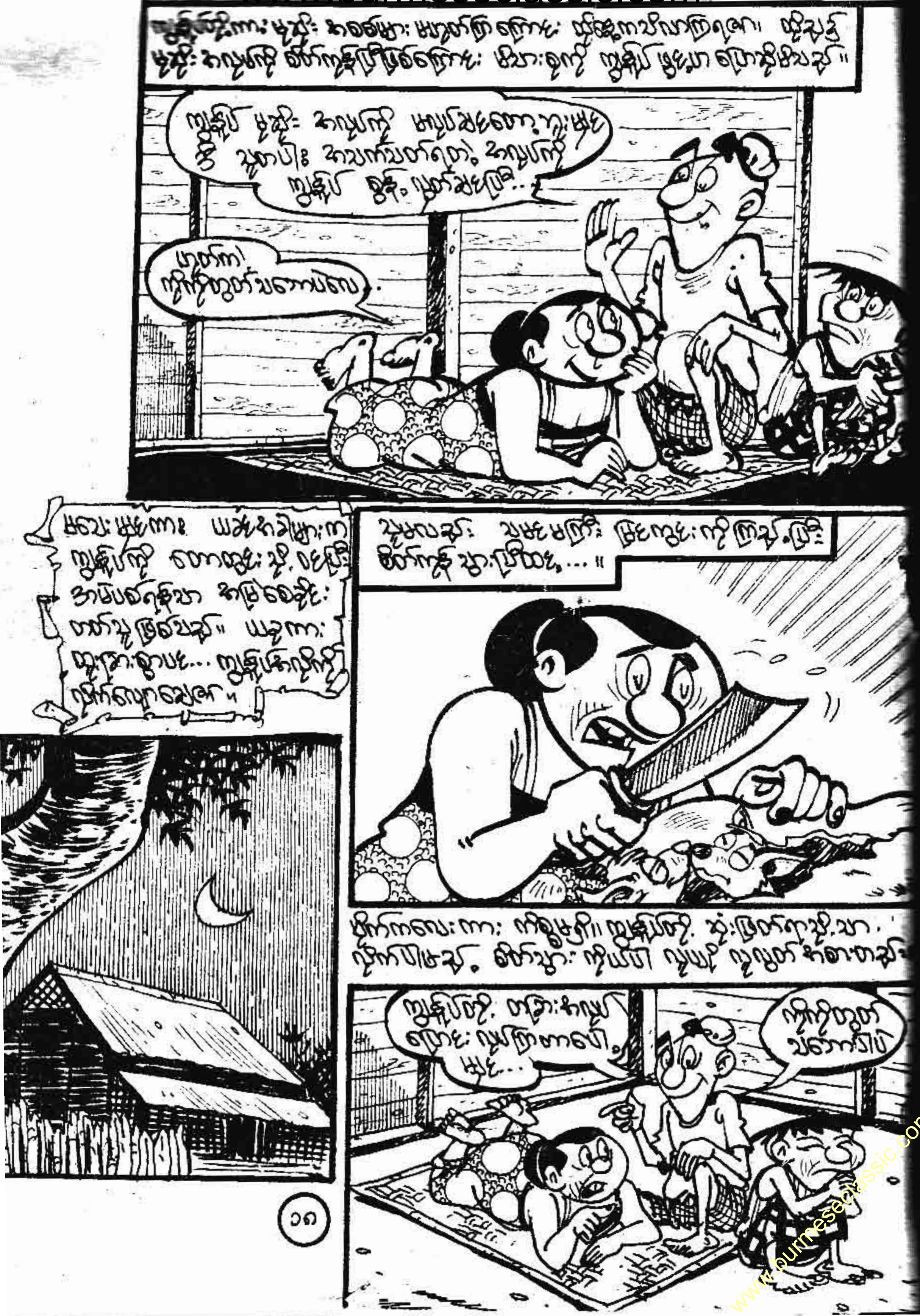
ကျွန်ုပ်တို့ကား မုဆိုး အစဉ်များ မဟုတ်ကြ ကြောင်း သိနေကာပါလာကြရာ၊ ထိုသို့
မုဆိုး အလုပ်ကို စိတ်ကုန်ပြီဖြစ်ကြောင်း မိသားစုကို ကျွန်ုပ် ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့သည်။
ကျွန်ုပ် မုဆိုး အလုပ်ကို မလုပ်ချင်တော့ဘူး မယ် ဒီ သိတာပါ၊ အသက်သတ်ရတဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်ုပ် စိတ်ပျက်ချင်ပြီ..
ဟုတ်ကဲ့၊ ကိုကို့သဘောအတိုင်းပါလေ.
မလေးမယ်ကား ယခင်အခါများက ကျွန်ုပ်ကို တောသွားဖို့ စေပြီး အမဲပစ်ရန်သာ အမြဲစေခိုင်း တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ယခုကား ထူးခြားလှပေ... ကျွန်ုပ်၏ဆိုကို လိုက်လျောခဲ့လေ၏။
သူမလည်း သမင်မကြီး မြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး စိတ်ကုန် သွားပြီထင်၏...။
ပိုက်ကလေးကား ကံရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဖြတ်ရာသို့သာ လိုက်ပါမည့် မိတ်သွား ကိုယ်ပါ လူယုံ လူလွတ် အစားတည်
ကျွန်ုပ်တို့ တခြားအလုပ် ကောင်း လုပ်ကြတာပေါ့ မယ်...
ကိုကို့ သဘောပါပဲ

ရန်ကုန်ကိုရောက်တော့ နံနက်လေးနာရီ...။ ဘတ်စ်ကားသည် [illegible] ကားဂိတ်တွင်... ရပ်... ခရီးသည်များ ကပြန့်ကျဲကြ။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အထုပ်ကိုယ်စီဖြင့် ရန်ကုန်မြေကို နင်းခဲ့သည်။

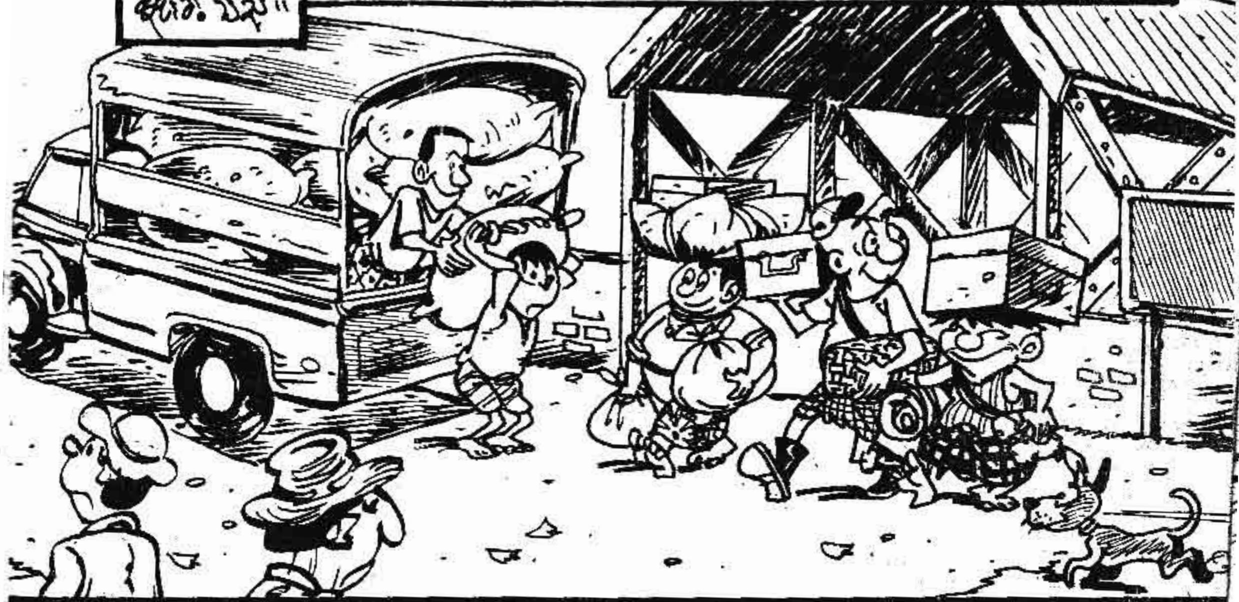

ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခင် အခေါက်များက... ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးကို အရောက် အလည်လာခဲ့ဖူး [illegible] မမြင်ဖူးခဲ့ပေ။ ရန်ကုန်ကား လှပစွာ ရုပ်ပြောင်းနေပါပြီ တကား.....။

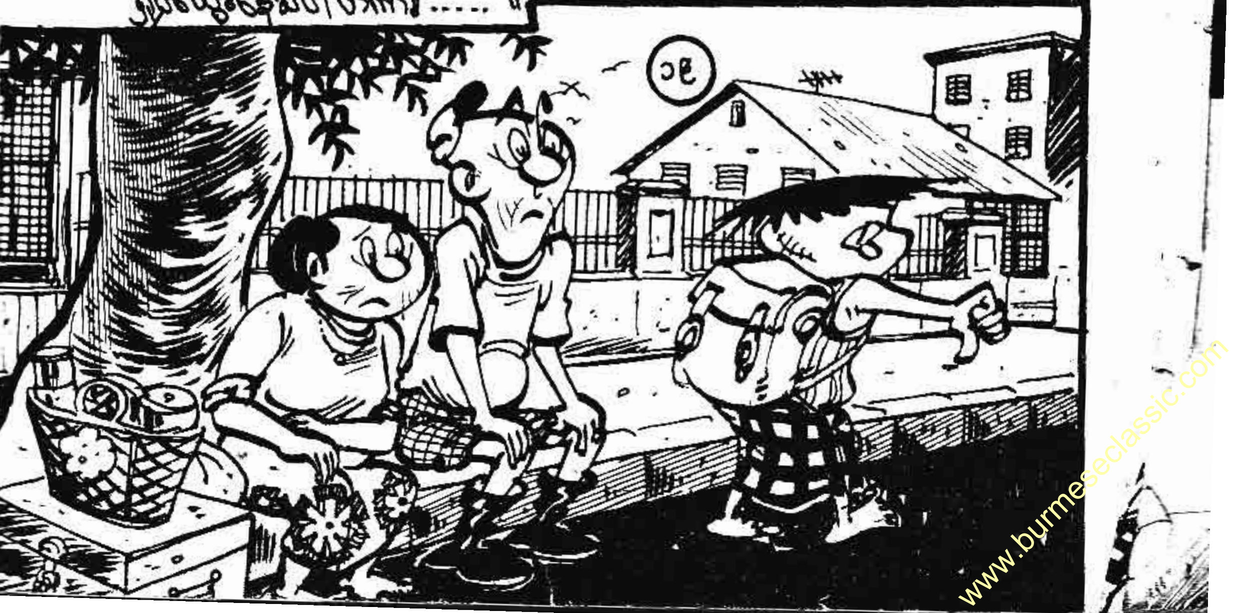

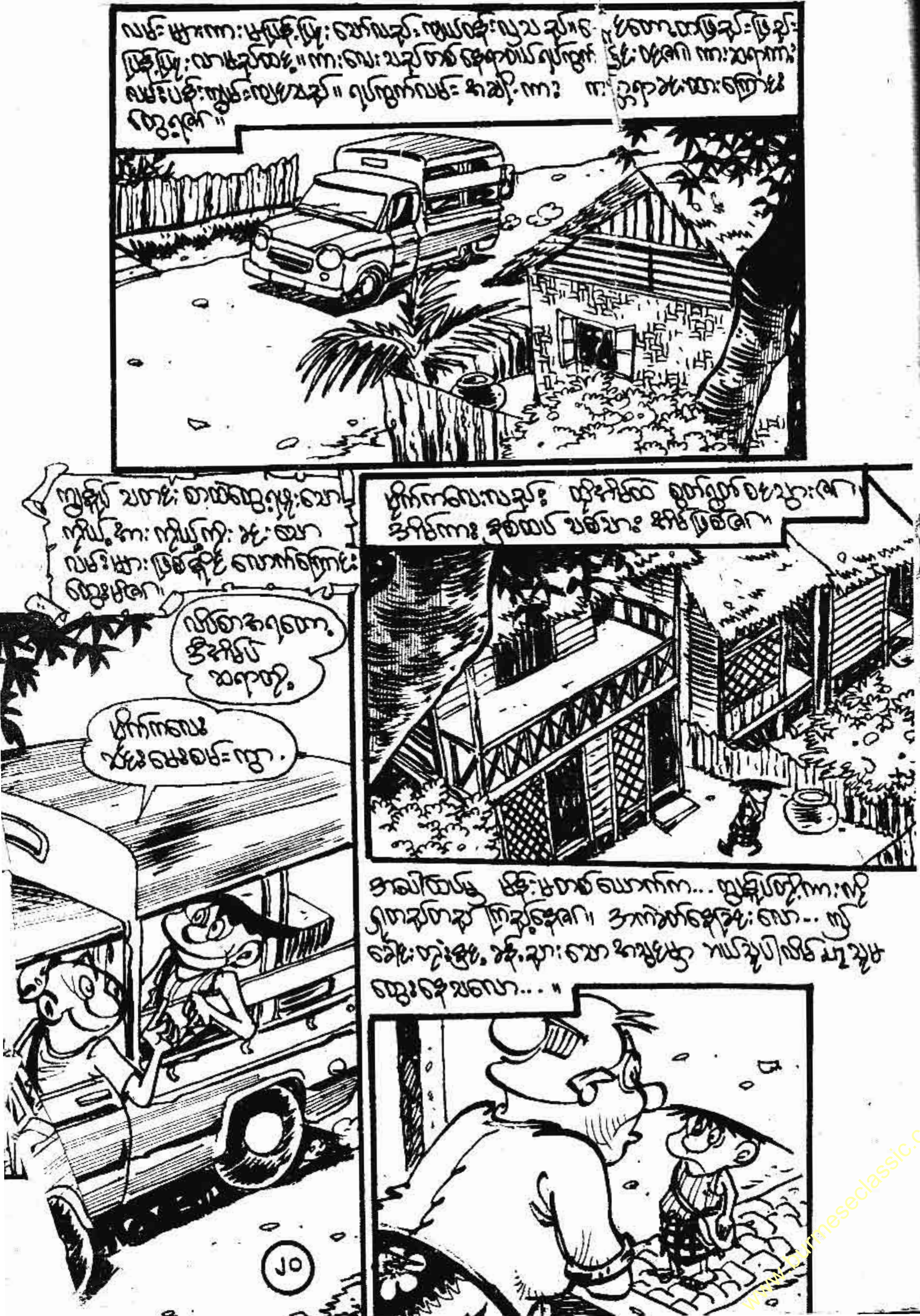
လမ်းမှားကား မှုန့်ပြန့်ပြီး ဆော်လည်း ကွယ်ဝန်းလွှသ သည်။ ရုံထောင်တွင် မြည်းပြန်း
ပြန့်ပြီး လာနေသည်ဟု။ ကားလေးသည် တစ်နေရာတွင် ရပ်လိုက် နိုင်းဖုံရေ ကားသရုကား
လမ်းပန်းကျွမ်းလှမ်းသည်။ ရပ်လိုက်လမ်း နံဘေး ကား ကား သို့ရောက်လာသောကြောင့်
တွေ့ရ၏။
ကျွန်ုပ် ပေါင်း တောင်တွေရှုံးပေါ့ ကိုယ်ဝါး ကျုံကျ: ဖုံ ထော လမ်းများ ဖြစ်ခိုင် ဟောက်ကြောင်း တွေ့မိ၏။
လိပ်စာအရတော့ ဒီအိမ်ပဲ ဆရာတို့။
ဖိုက်ကလေး ဆင်းမေးစမ်းကွာ.
ဖိုက်ကလေးသည် ထိုအိမ်ဝ လှမ်းလျှောက်ဝင်သွားရာ အိမ်ကား နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင် အိမ်ဖြစ်၏။
အခါတွင်မှ ဗိုက်ပူတစ်ယောက်က... ကျွန်ုပ်တို့ကားကို ရှုတည်တည် ကြည့်နေ၏။ အကဲခတ်နေဟန်ရှိသော.. ကျ ခေါင်းတုံးတုံး ခန့်ခန့်ညားညားသော မျက်နှာ ကပ်ထိုးပါလိုက်မှသူ တွေ့ရပါသော...။

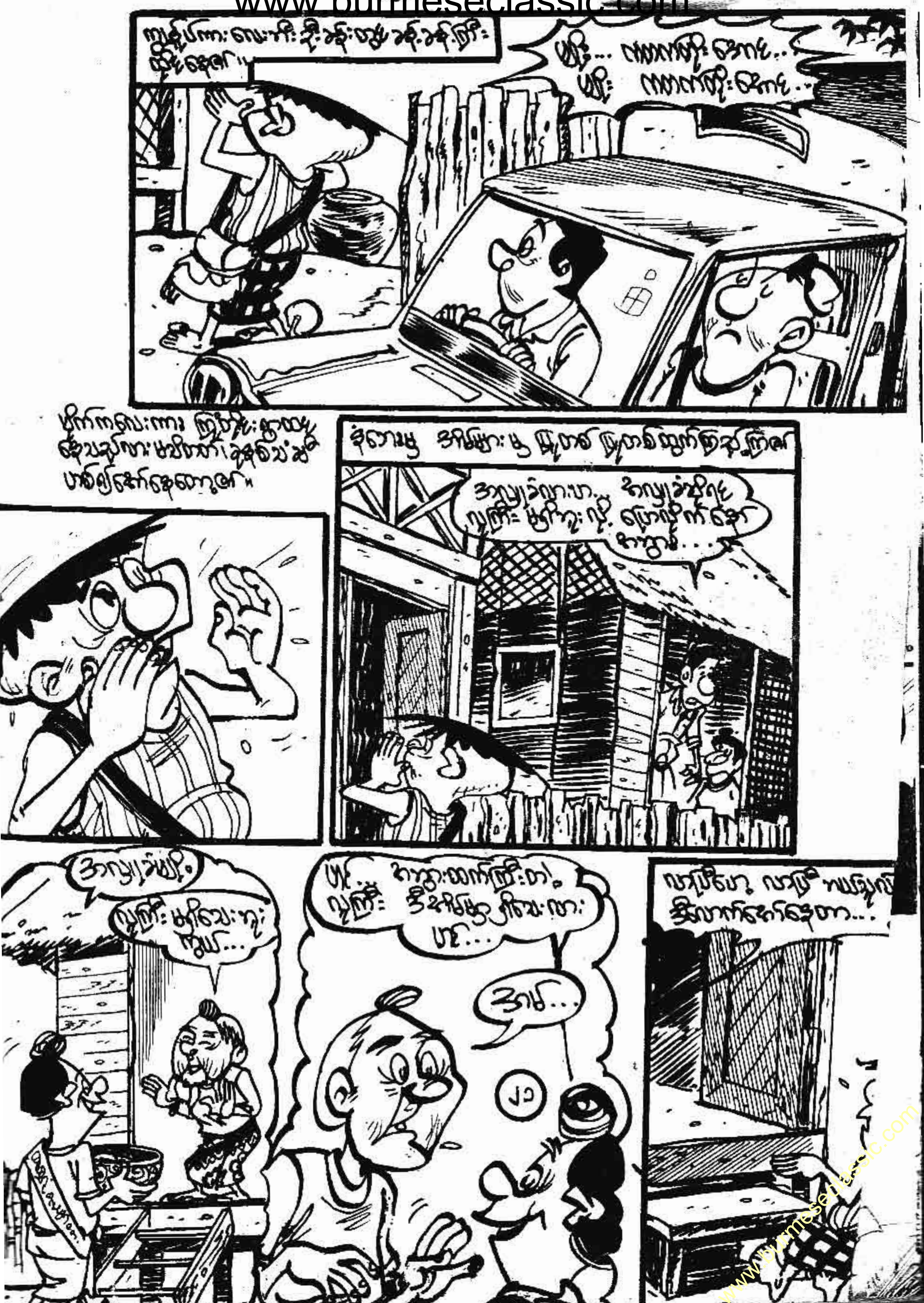
ကျွန်ုပ်ကား လေးဘက်ကိုး ဦးခိုးသလို ခိုးခိုးကြီး ထိုင်နေ၏။
ဖယ်... ကောကတ်ဂိုး အောင်.. ဖယ်... ကောကတ်ဂိုး အောင်..
ပိုက်ကလေးကား ကြွင်းကျန်ရစ်သေး၍ ရေသပ္ပာ မဟုတ်တော့ ခုနစ်သံမှ ပါမှ ရှိနေတော့၏။
ခုံတောမှ အိမ်များမှ မိုးတစ် မြှားတစ် ချက်ခွဲဆင်ကြ၏
အလှူခံလာပါ.. အလှူခံဖို့ရှိ လူကြီး မရှိဘူး လို့ ပြောလိုက်ဦး ဘာလဲ...
အလှူခံမယ်ပို့
လူကြီး မရှိသေးဘူး ကွယ်...
ဟင်.. အဘွားလေကကြီးတဲ့။ လူကြီး ဒီအိမ်မှာ ရှိသေးလား ဟင်...
အမ်...
လာပြီပေါ့ လာပြီ ကမြိုက် အိမ်ပေါက်ပေါက်နေတာ...

အိမ်အတွင်းမှအသံနှင့် မတွေးမထွေး ပြေးထွက်လာသူကား - ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးဆွေကြီး တက်တိုးအောင် ပင်တည်း။ သူသည် ဗိုက်ကလေးကိုတွေ့ရသော် ပါးစပ်ကြီးဟပြီး ကြည့်ရှိရှာပါ၏။

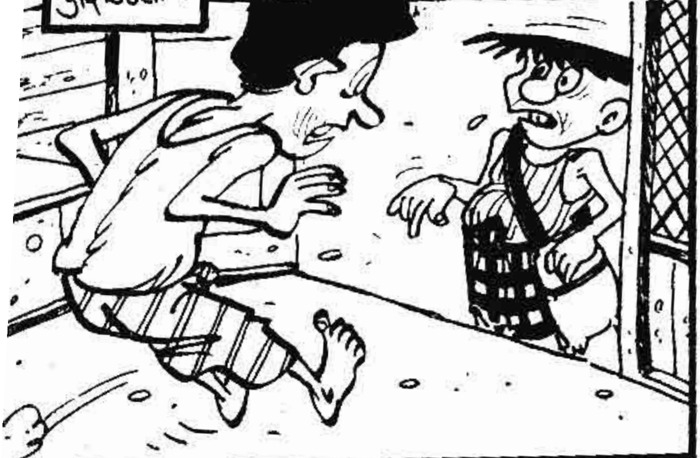

ပြီးမှ လေးကိုးလေ့မှ အခန့်သားကျွန်ုပ်ကို တွေ့ရသော် မှင်သက်ကာ...

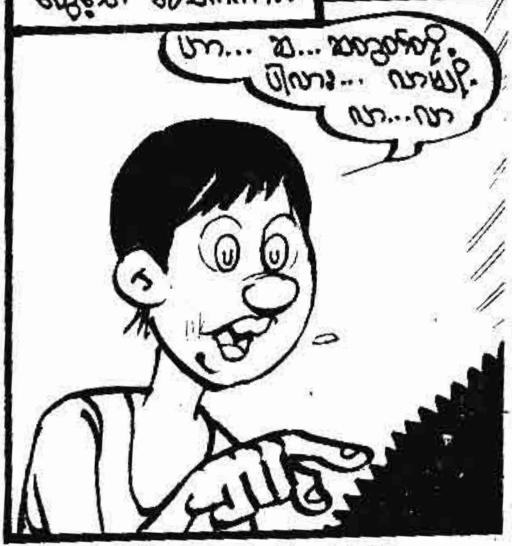
ဟာ... ဆ... ဆရာတို့ ပါလား... လာပါ... လာ...လာ

တက်တိုးအောင်လည်း ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်ရှိရာ ပြေးလာပြီး ဝန်စည်စလယ်များကို သယ်ပါလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လေးကိုးကား အခ ရှင်းလေ၏။

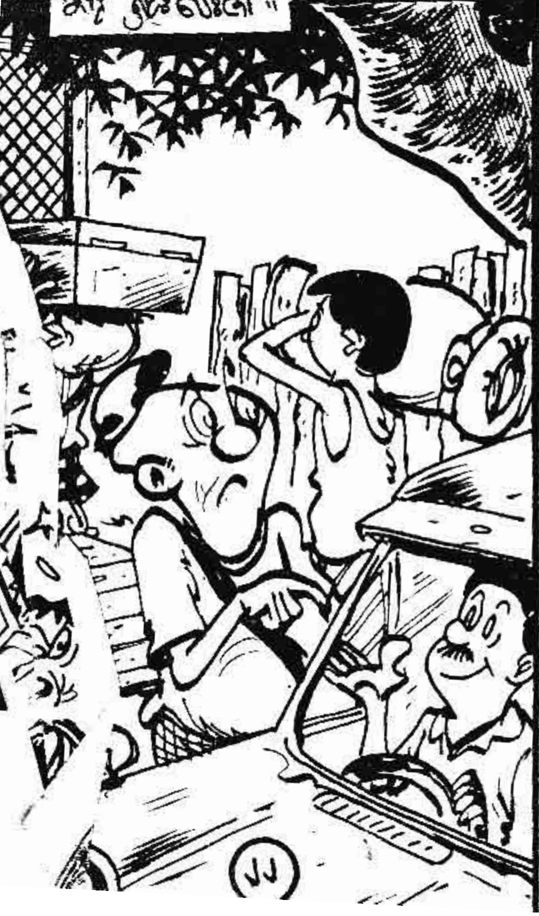

အမှတ်မထင် အပေါ်ဘက်သို့ မော့ကြည့်ရာ အပေါ်ထပ်မှ မိုးမကြီး သည် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ အလုံးစုံကို ရှုံ့ရှုံ့ကြည့်နေကြောင်း သတိပြုမိတော့သည်။

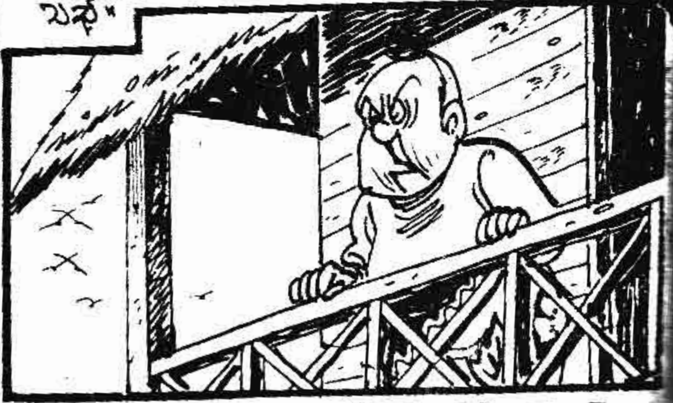

ခဏအကြာ၌ပင် တက်တိုးအောင် အိမ်ခန်းဆိုးကလေး၌ ကျွန်ုပ်တို့ပစ္စည်းများ ဖြန့်ပြည့်သွားလေ၏။ သူ့အိမ်ခန်းဆိုးကလေးကား ကျဉ်းလှသည်။ စားဖိုကျယ် ကိုးပေခန့်ပင် မရှိပါတကား။ ထိုမှ ဂူးဘက်၌လည်း တစ်ခန်း ရှိသေးသည်။

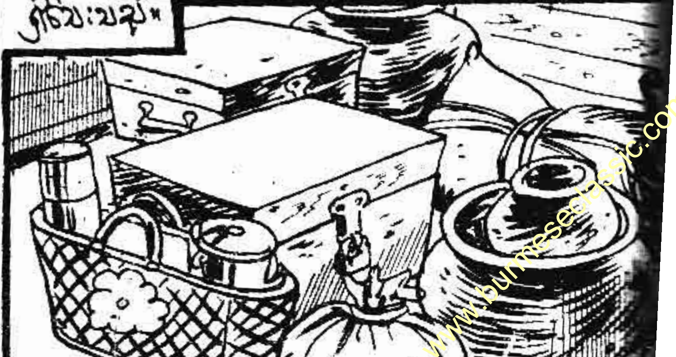

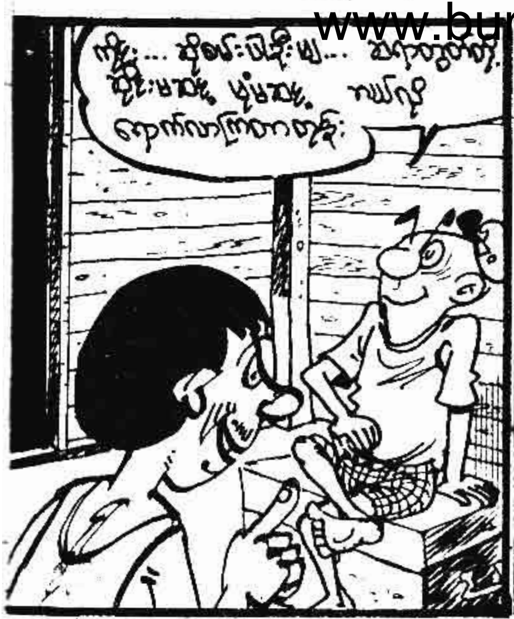
ကိုး… ဆိုစမ်းပါဦးဗျ… သားတွေတော့ ဖိုးမသေ့ မှုံမသေ့ ကမ်းလို့ ရောက်လာကြတာတဲ့း

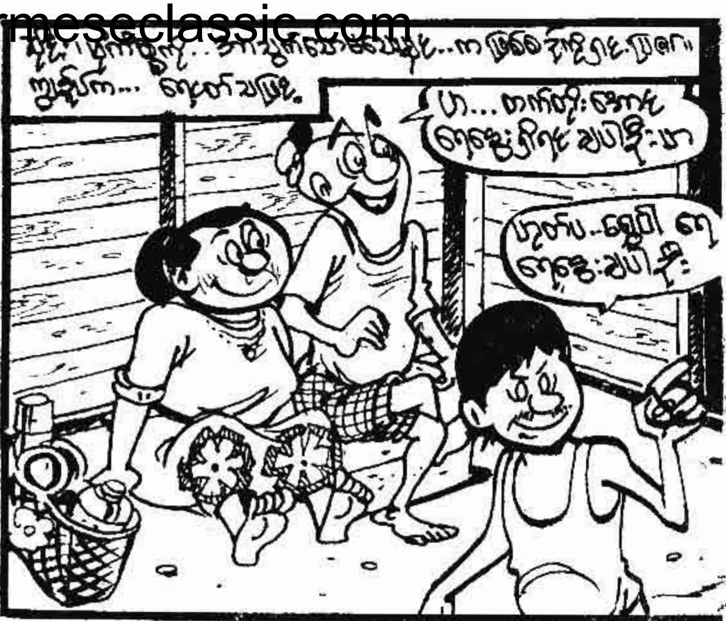
ဦးပါ မြုံကြီးကို… အားလုံးသော မိသားစု…က မြဲစွာ ဝိုင်းအုံကြ၏။ ကျွန်ုပ်က… ရှေ့တော်သမြေ။
ဟ… တက်တိုးအောင် ရေချိုးကြိုး ခပ်ပါဦးဟ
ဟုတ်ပ.. မြေပါ ရေ ရေချိုး ခပ်ပါဦး

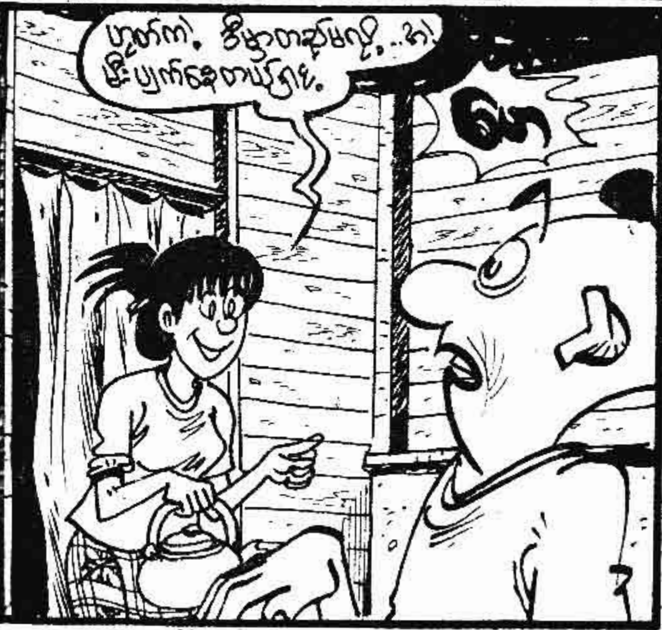
ဟုတ်ကဲ့. ဒီမှာ တဆူမလို့…ဟဲ မီးပျက်နေတယ်ရှင့်

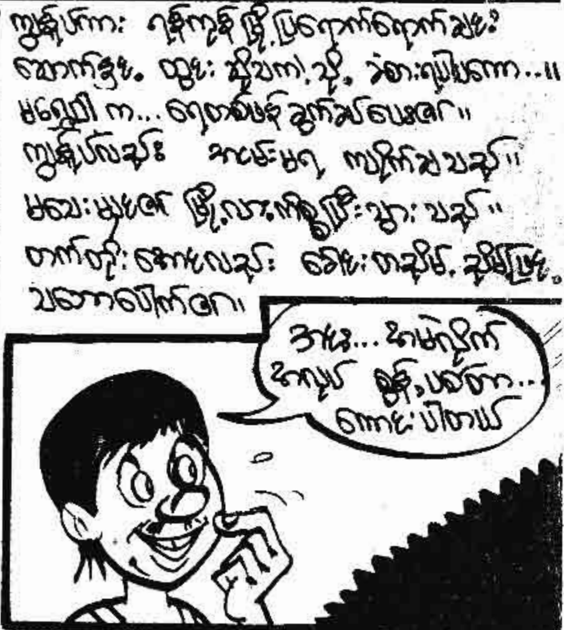
ကျွန်ုပ်ကား ရုန်ကျွန် မြို့ပြ ရောက်ရောက်ချင်း ကောက်ရွှံ့ ထွေး ဆိုပါ လို့ ဝါတားညှိပေကာ..။ မဖြူပါ က… ရေတစ်မှုန့် ချက်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အမေးမရ ကျိုက်ဆဲပဲသည်။ မသေးမှုမှု မြို့လားကျွန်ုပ်ပြီး သွားသည်။ တက်တိုး အောင်လည်း ခေါ်း တဆိပ် သိမ်ပြီး သောကပေါက်ရာ၊
အဲဒါ… ဒါမဲကြိုက် အလုပ် ရှိ.ပဆိုက… ကောင်းပါတယ်

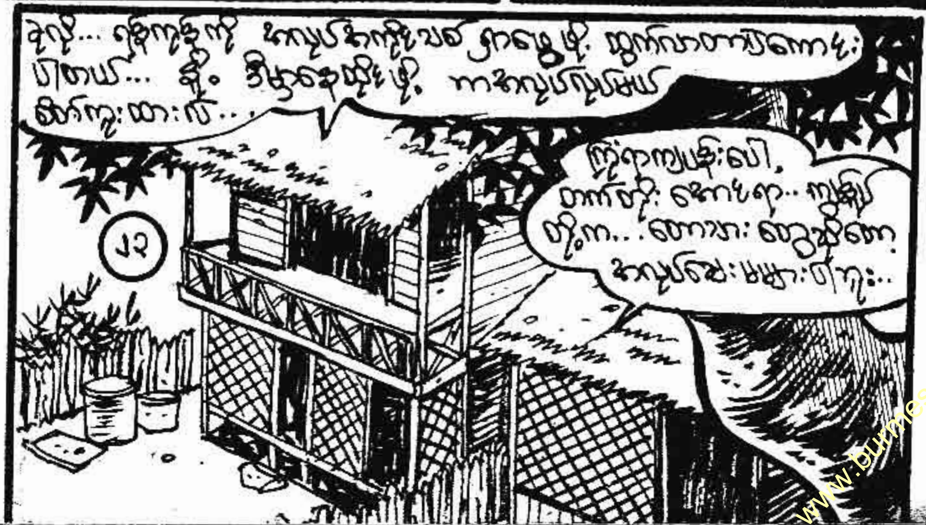
ဒီလို… ရုန်ကျွန်ကို အလုပ်အကိုင်ပါ ရှာဖွေဖို့ ထွက်လာတာပါကောင်း ပါတယ်… ဒီ. ဒီမှာနေဖို့ ကအလုပ်ရှိမယ် ဆက်ကူးထားလဲ…
ကြိုရာကျပန်းပေါ့၊ တက်တိုး အောင်ရာ.. ကျွန်ုပ် တို့က… တောသား တွေဆိုတော့ အလုပ်ခေါ်း မများ ပါကူး..

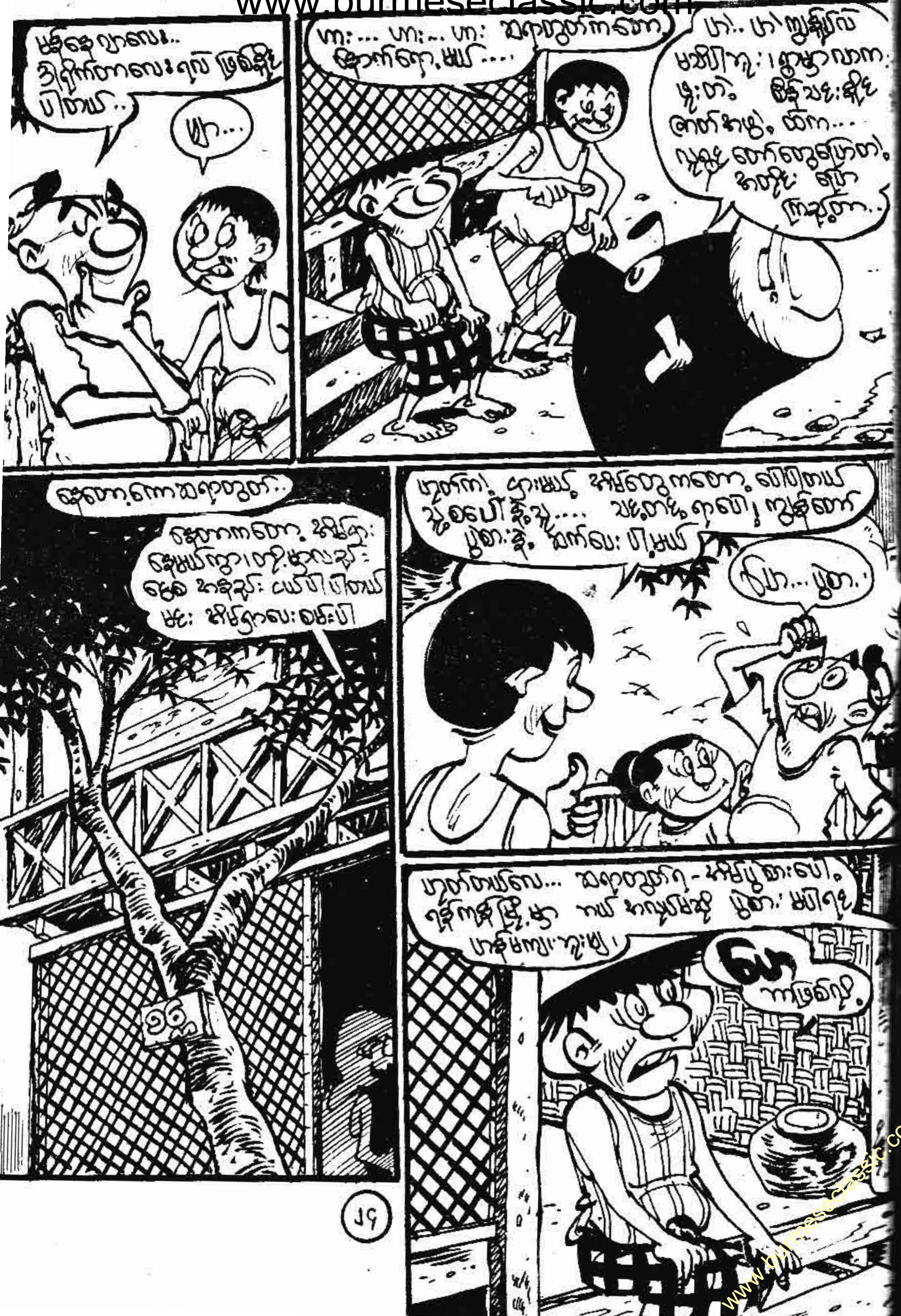
မနေ့ညလေး.. ဒီရှိတာလေးရဲ့ ဖြစ်ခဲ့ ပါတယ်..
ဟာ...
ဟား... ဟား... ဟား သရုတွတ်ကတော့ ဖောက်ကျော့မယ်....
ဟဲ.. ဟဲ ကျွန်ုပ်လဲ မသိပါဘူး၊ ရွာမှာလာက: ဖူးတဲ့ မိန်းမသားနှင့် ဖေတ်ခံမှ၊ ထော... လူနှင့် တော်တော်ကြော့တဲ့၊ ခေါင်း ပြော ကြည့်တာ..
ဆော့ကောက သရုတွတ်..
နေ့ကကတော့ အမြဲကျား မိုးမကြား၊ တို့ အလည်း မြေ ဒါနည်း ပေးပါ ပါတယ် မင်း အိမ်ရှာလေး စမ်းပါ
ဟုတ်ကဲ၊ ဗျားမယ့် အိမ်တွေကတော့ ပေါ်ပါတယ် သူ့စပေါ် ရှိသူ.... သူ့တာဝန် ရာပေါ့၊ ကျွန်တော် ပြောနိုင့် ဆက်လေး ပါမယ်
ဟာ... ပြော..
ဟုတ်တယ်လေ... သရုတွတ်ရဲ့ - အိမ်ပြောပါလေ။ ရှိကြီး ရှိမှာ လာ ကိုယ်ကျွန်ုပ်ဆို ပြော: မပါဘူး ဟာ မဟုတ်ပါဘူး၊
ဟေ
ကာမြို့

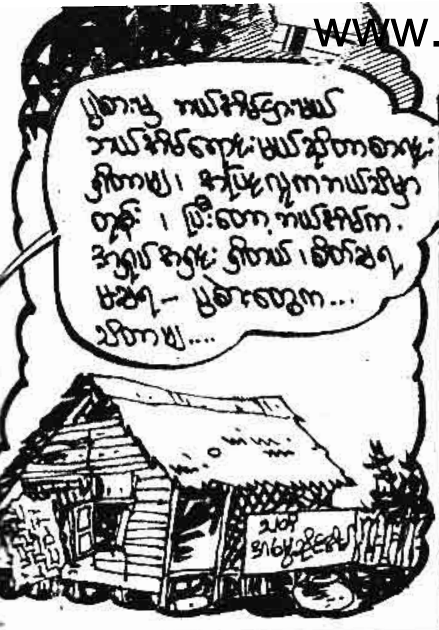
မြေးလေးမှ ကယ်နိုင်ကြမယ်
ဘယ်နိုင်ကျော်းမယ်ဆိုတာတော့
ရှိတာပေါ့ ၊ အဲဒီနေ့လူက ကယ်ခိုင်းမှာ
တဲ့ ၊ ပြီးတော့ ကယ်နိုင်ကြ.
အရှုပ်အရှင်း ရှိတယ် ၊ ခိုက်ရန်
မလုပ် - မြွေသေတွေက...
ပေါ်တာပေါ့....
သရက်

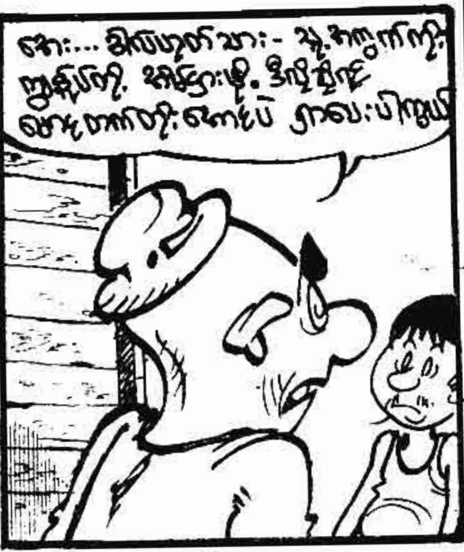
အေး... ခါလေပဲ့တော့သား - သူ့အကြောင်းကို
ကျွန်ုပ်ကို့ အမှန်ပြောမှ ဒီလိုဆိုတော့
တောင်းတာကတော့ တော်ပြီ ရှာပေးပါကွယ်

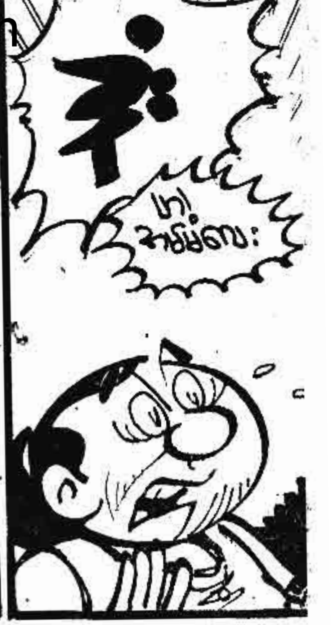

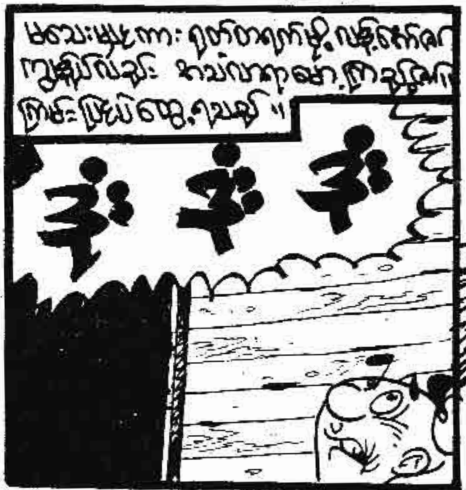
မဝေးမနားကား ဂျက်တာရက်မှ လန့်နိုးလာ
ကျွန်ုပ်လည်း အသံလာရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်
ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ တွေ့ရသည် ။

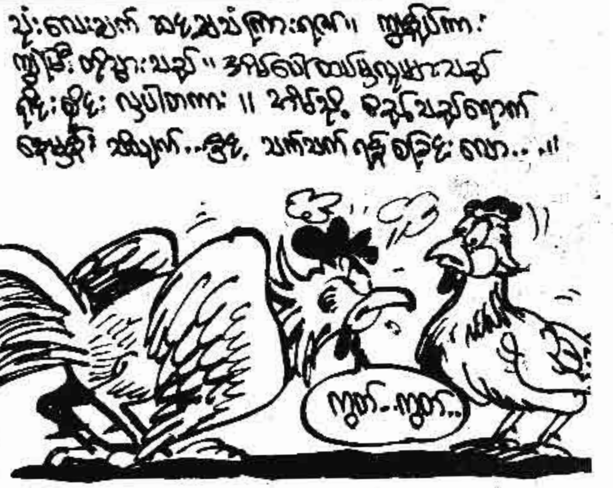
ဘုံးပေ့ချက် ဆင်နွှဲသံ ကြားရ၏ ။ ကျွန်ုပ်ကား
ကြောက်ပြီး တိုးမှားသည် ။ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ လူများသည်
ရှုံးရှုံး လှုပ်ပါတကား ။ အိမ်သို့ ရောက်သည်ရောက်
နေချင်း ဘဲချက်...ကြွေ့ သက်သက် ရှိ စခြင်း လော..။

အိမ်ရှေ့မှသည် ဝ ဆုံသည်ကို နားစွင့်ရင်ကောင်း
သလော။ ကျွန်ုပ် ဝဆုံသည်ပင် ကျွမ်းဝေသ
တွက်လျှင် အိမ်ရှေ့ ကိုတက်တိုးအောင်ကား
ဆိုမှုမ မရှိပြီ... ။

အို... ဝေသတွက်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်ကာ
လောင်းကြေးမှာ ရှပ်ပျက်သေး ပျက်ဖြစ်သော
ကြောင့် ။ ကျွန်ုပ်လည်း ရှိုးရှိုးခွာဖြင့်
တက်တိုးအောင် ကို ရှမ်းကြည့် ရှိကသည်။
တက်တိုးအောင်ကား အာမဖြစ် သက်သို့
တုံးကြီး ဘာလေ ထိုင်နေ၏ ။
ထူးဆန်း လှပါတကား ။

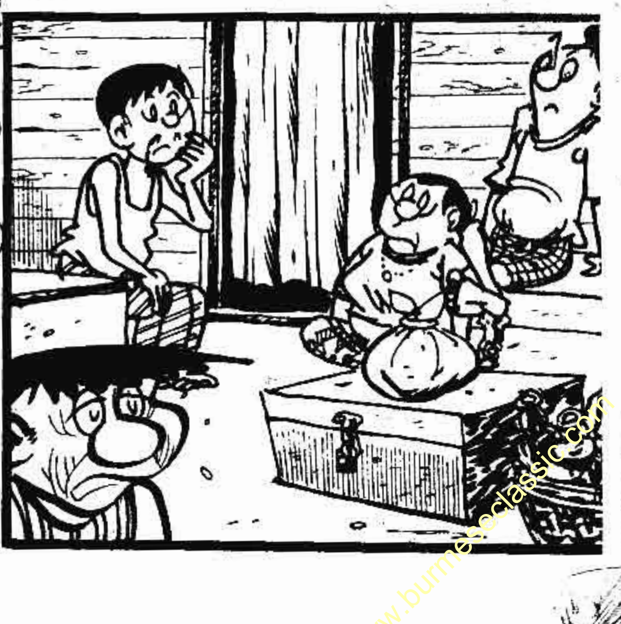

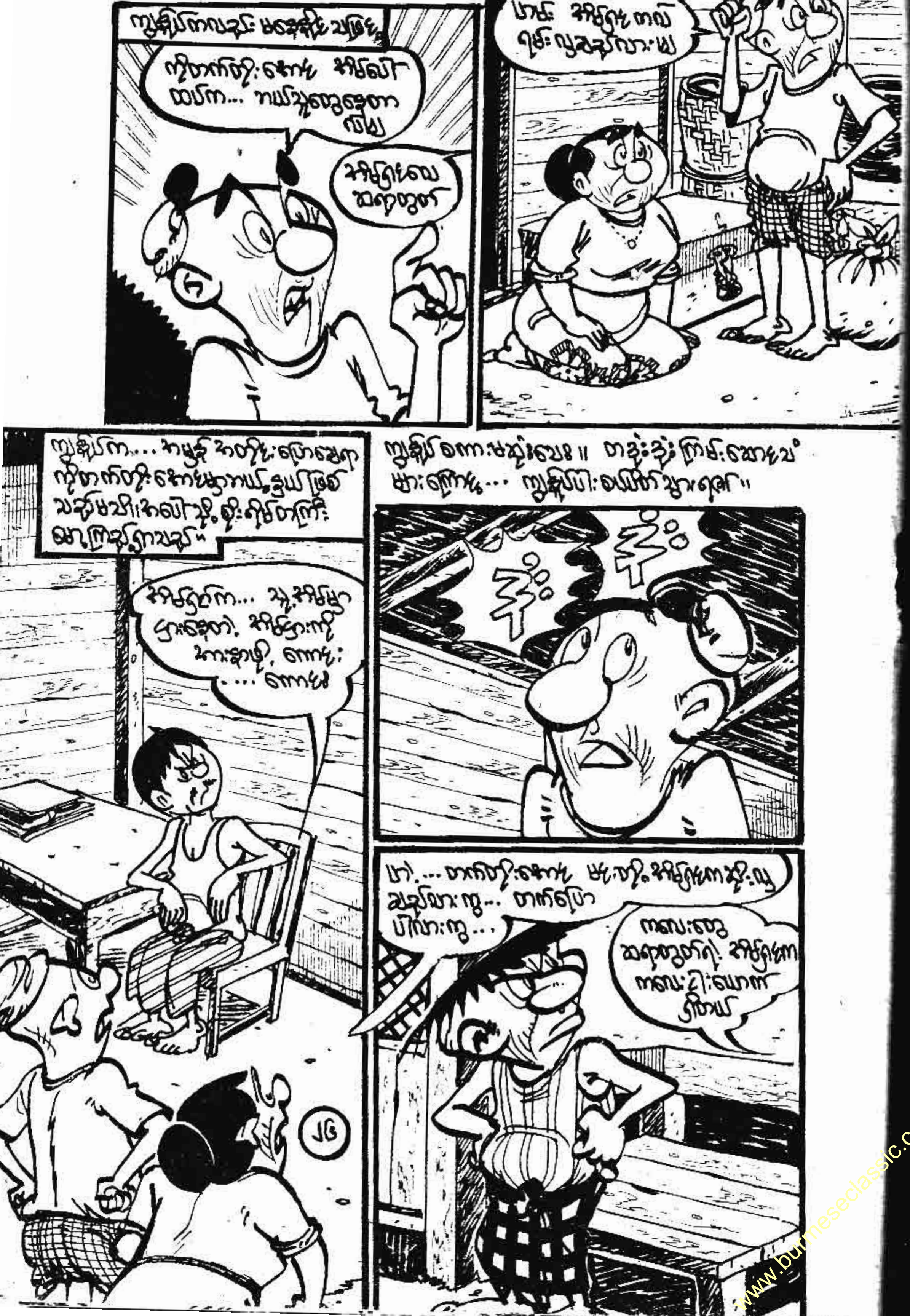
ကျွန်ုပ်ကလည်း မနေနိုင် သဖြင့်
ကိုတက်တိုးအောက် အိမ်ပေါ်ထပ်က... ဘယ်သူတွေနေတာလဲဗျ
အိမ်ရှင်မလေ သရဲတွေတဲ့
ဟင်း အိမ်ရှင်တဲ့ ရှမ်းလူသည်လားဗျ
ကျွန်ုပ်က... ဘာမှန်း ဘတိုင်းပြောနေရ ကိုတက်တိုးအောက်မှာ ဘယ့်နှယ်ဖြစ် သည်မသိ။ အပေါ်သို့ ရုံးရုံးတကြီး မော့ကြည့်လိုက်သည်။
ကျွန်ုပ် စကားမဆုံးသေး။ ဒုန်းဒုန်း ကြမ်းဆောင့်သံ များကြောင့်... ကျွန်ုပ်ပါးစပ်ဟ သွားရ၏။
ဒုန်း
ဒုန်း
အိမ်ရှင်က... သူ့အိမ်မှာ ရှားနေတာ၊ အိမ်ငှားကို နားနားရာ၊ ဂကောင်း... ဂကောင်
ဟာ... တက်တိုးအောက် မင်းတို့ အိမ်ရှင်က ဘာဆိုးလူ သည်လားကွ... တက်ပြော ပါလားကွ...
ကလေးတွေ သရဲတွေတဲ့၊ အိမ်ရှင်က ကလေးငါးယောက် ရှိတယ်

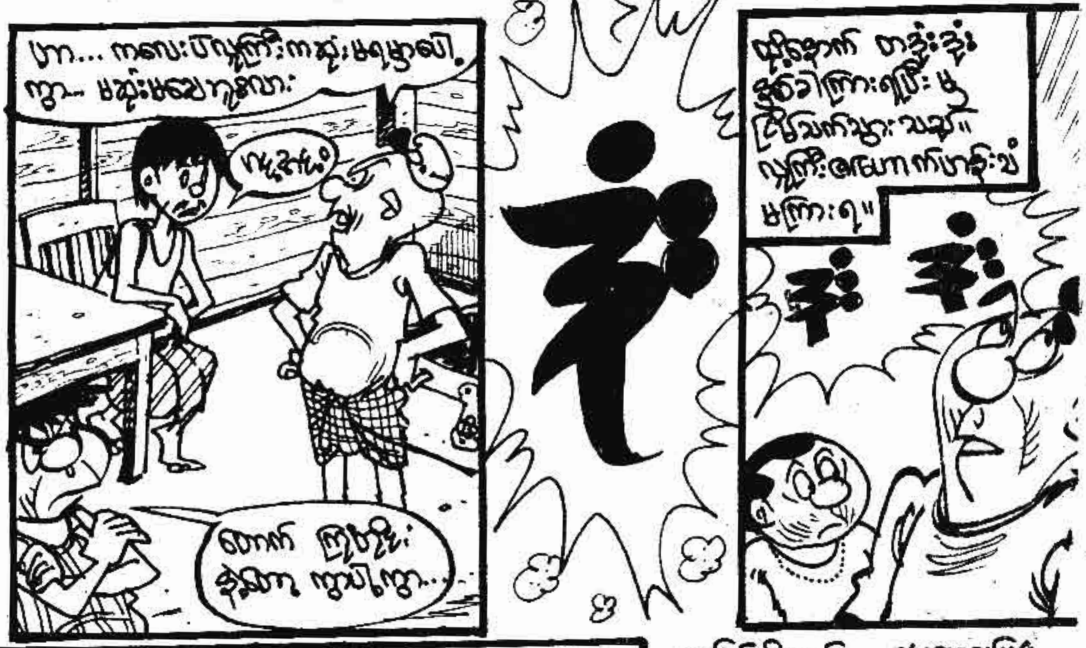
ဟာ… ကလေးပါလူကြီးကသုံးမရဘူးပေါ့. ကွာ… မသုံးမဆေးဘူးလား
ဟုတ်ပါ့
တောက် ကြံဖိုး နဲ့သာ ကွာပါကွာ…
ထိုနောက် တဒုံးဒုံး နှစ်ခါကြားရပြီးမှ ငြိမ်သက်သွားသည်။ လူကြီးအော်ဟစ်ဟိန်းသံ မကြားရ။

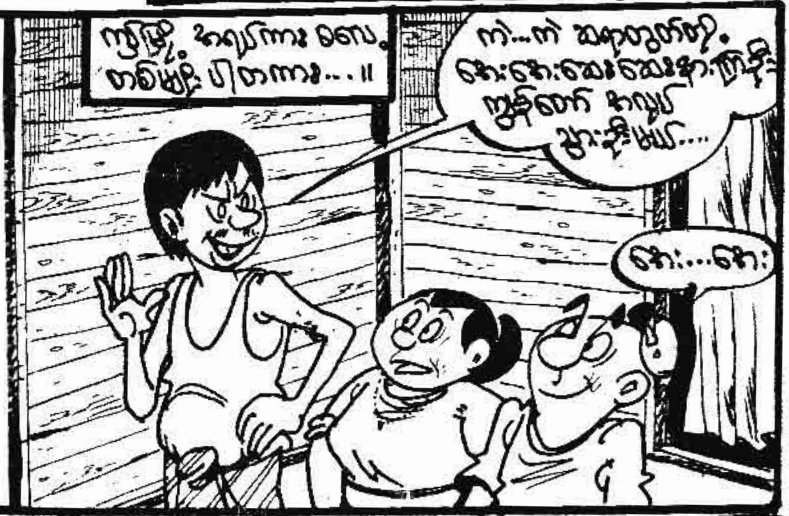
ကျွန်ုပ်ရဲ့ အကြံကား ဓလေ့ တစ်မျိုးပါတကား…။
ကဲ… ကဲ ဆရာတွေတော့ အေးအေးဆေးဆေးနားကြဦး ကျွန်တော် အလုပ်သွားဦးမယ်….
အေး… အေး

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဈေးသွားသဖြင့် ကော်ဖီသစ်ရှိနေရာရှာရာ၊ ကပ်နေရာမှာ ကော်ဖီ ဆိုင်ရှိမည်နည်း။ ကြည့်လော့။ အခန်းကရှစ်ပေပတ်လည် သုံးမှုန်းရှိရုံးချွဲ၊ ဗီရို၊ စားပွဲ သောက်ရေအိုးစင်နှင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်စရာလည်းတစ်သို့က ထမင်း မီးမှုပြန်သဖြင့် ကော်ဖီဆိုင် မဆိုထားနှင့်။ ထိုနေ့ကပင်… အိမ်ရှေ့အိမ်နောက် ဖူဖူ ဖြစ်ပါက….

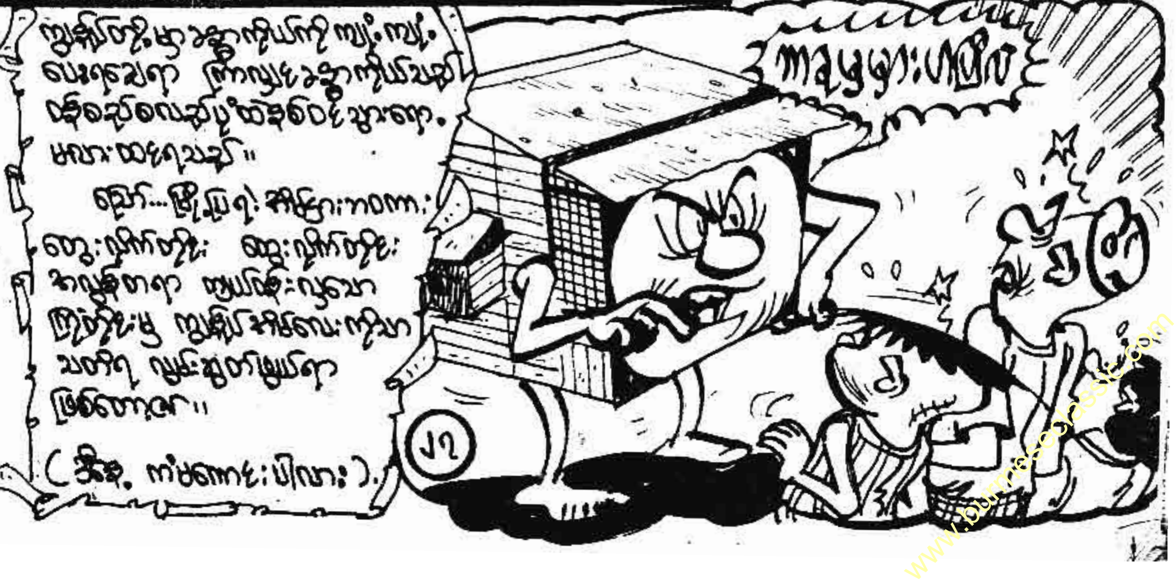

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဝတ္ထုကိုယ်ကို ကျုံ့ကျုံ့လေးရှေ့ရာ ကြောက်လွန်းဝတ္ထုကိုယ်သည် ဝင်စည်စေလည်ပုံ ဆွဲနဲ့ဝင်သွားရာ မလား ထင်ရသည်။

ချော်… မြို့ပြရဲ့ အိမ်ကြားကက သွေးလှိုက်တိုး သွေးလှိုက်တိုး အလုပ်တာရာ ကျယ်ဝန်းလှသော ကြွက်တိုးမှ ကျွန်ုပ်အိမ်လေးကိုသာ သတိရ လွမ်းဆွတ်မှုမိရာ ဖြစ်တော့၏။

(အိမ့် ကံကောင်းပါလား).

မိုး တွင်းအခါမို့ မိုးကားရွာနေသည်။ တိရစ္ဆာန်များက မိုးအခါမို့ မထွက်ကြ။ ရောက်ကြသည်။ နေရာမှာပင် ငြိမ်သက်ကာ မိုးရေခိုနေပုံရသည်။ ကျွန်ုပ်ကား မိုးအခါ ပျင်းသော်လည်း ဝါသနာပါသောအလုပ်၊ လျှောက်လည်ပတ်ရသောအလုပ်မို့ ပျင်းသည်မထင်..။ ဟော.... ဟိုရှေ့မှာ... ဆတ်တစ်ကောင်ပါလား။ ဆတ်ကြီးကား မိုးရေထဲတွင်... တွေတွေကြီး ရပ်ကာ... မိုး ရေချိုးနေ၏ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်းပင်ပေါက်လေးကို အကာအကွယ်ယူကာ... မှုန်းဆိုးထိုး... ထိုးချိန်ပြီး ဆတ်ကြီး၏ အသည်းနှလုံးရှိရာသို့ တည့်မတ်စွာ ချိန် လိုက်ချိန်သည်။

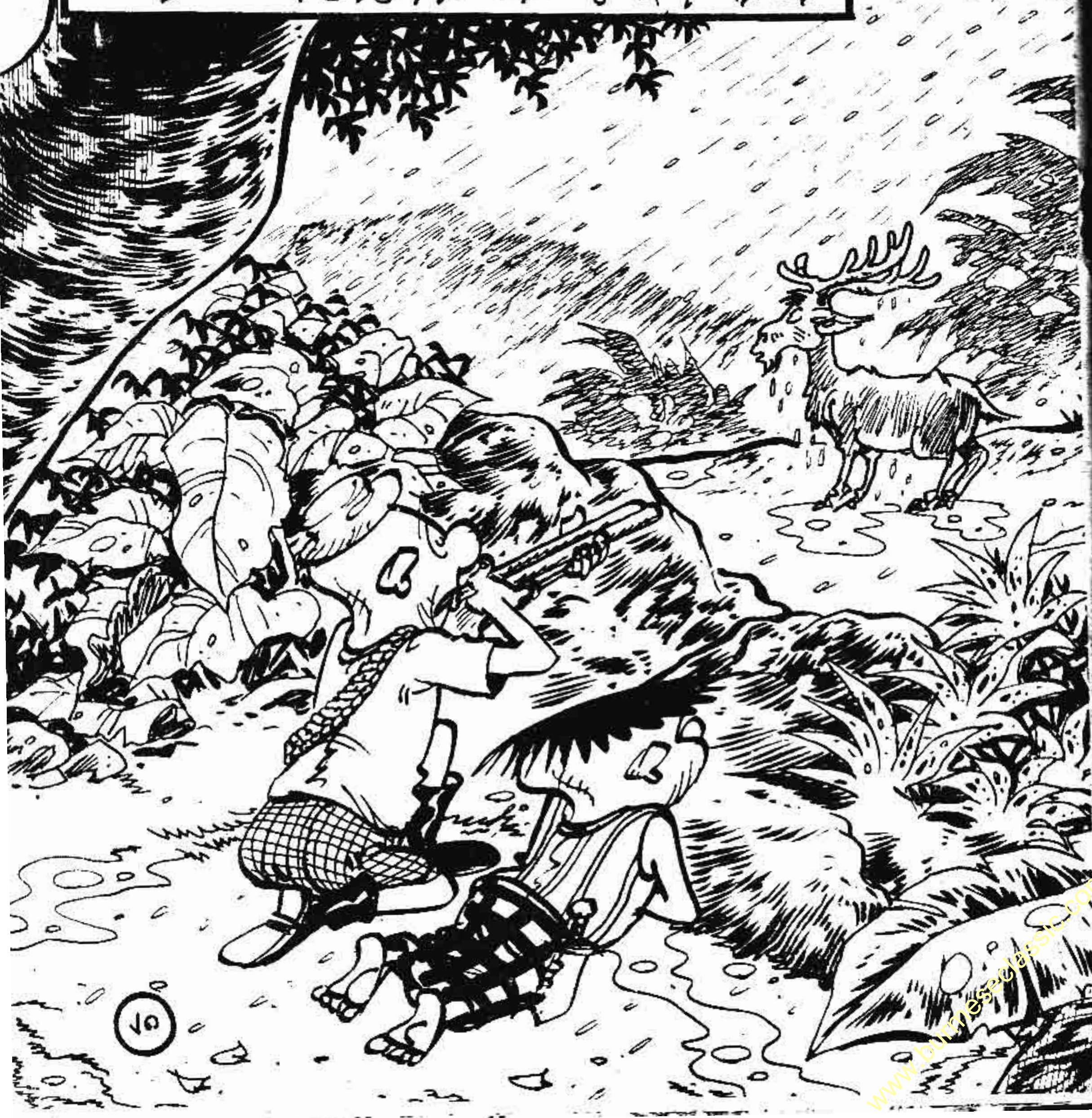

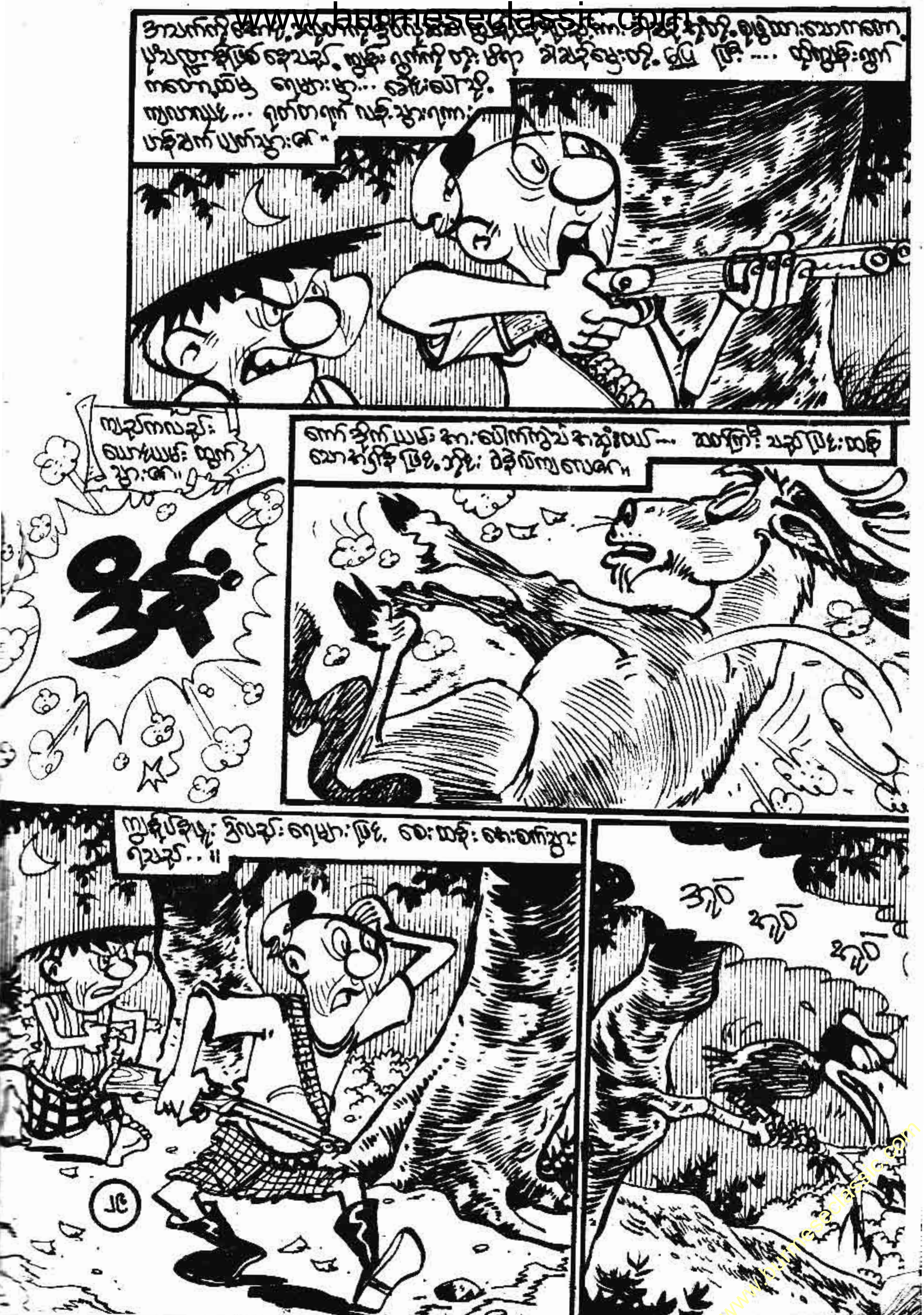
အသက်ကို မေ့ [illegible] ရှုရှိုက်သွားသောကြောင့်
ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် နေသည့် ကျွန်း ရွက်ကို တုံး မိရာ မဲသင့်ချေးတို့ ၎ငြိ ဂြိုး .... ထိုကျွန်းရွက်
ကလောက်ဆီမှ ရေမှုးမှာ... ဝေါ်းဝေါ်းသို့
ကျွန်ုပ်မှာမူ... ရုတ်တရက် လန့်သွားရကား
ပစ်ချက် ပျက်သွားရော။
ကျည်ကလည်း ယောင်ယမ်းထွက် သွားရော။
ဒိုင်း
ကောက်အိုက် ယမ်းနား ပေါက်ကွဲသံ နားဆုံးတယ်— ဆတ်ကြီး သည် ပြေးထွက် သောက်ရှို့ ပြေး၍ ဘိုး ဝဲနှိပ်လေတော့လေရော။
ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးလည်း ရေမှုး ပြေး၍ စေးထန်း နေးစက်သွား ရသည်..။
အုပ်
ဥုပ်
ဥုပ်

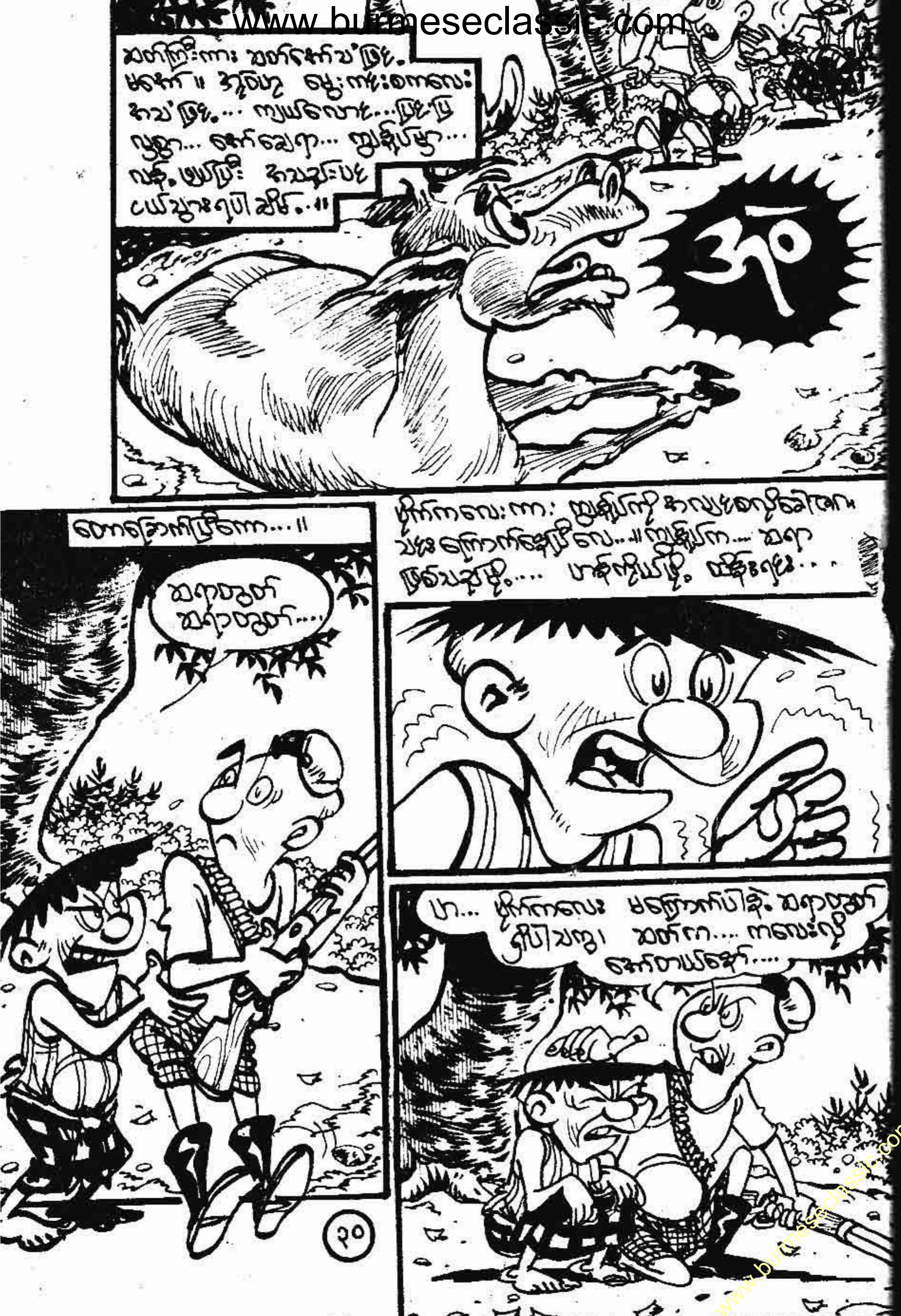
ဆတ်ကြီးကား ဆတ်ငနက်ပ်ပြိုင့
မတက်။ ဒိုင်ဘဲ့ ဖွေးကုန်းစကလေး
ဒီသ်ပြိုင့... ကျယ်လောင်... ပြိုင့ပြ
ဟွာ... ဒေါက်ချေက... ဗြုန်းပိုဟွာ...
လဲ့ ဖျပြီး ဒီသွားပဲ
ငယ်သွားရပါ သိမ်...။
ဒိုင်
ဖိုးကာလေးကား ဗြုန်းဗြုန်းကို ဒီလျှပ်တစ်ပြိုင်ခေါ်ကောင်း
ပဲ့ စကြောက်နေပြီလေ...။ ဗြုန်းပြုံက... ဆရာ
မြသည့်သို့.... ဟာ ကိုယ့်ပို့ ပေါ်နိုးရဲ့...
တောကြောက်ပြီကော...။
ဆရာတွတ် ဆရာတွတ်....
ဟာ... ဖိုးကာလေး မကြောက်ပါနဲ့ ဆရာတွတ် ရှိပါသကွ၊ ဆတ်က... ကလေးလို ကော်တာယ်နော်....

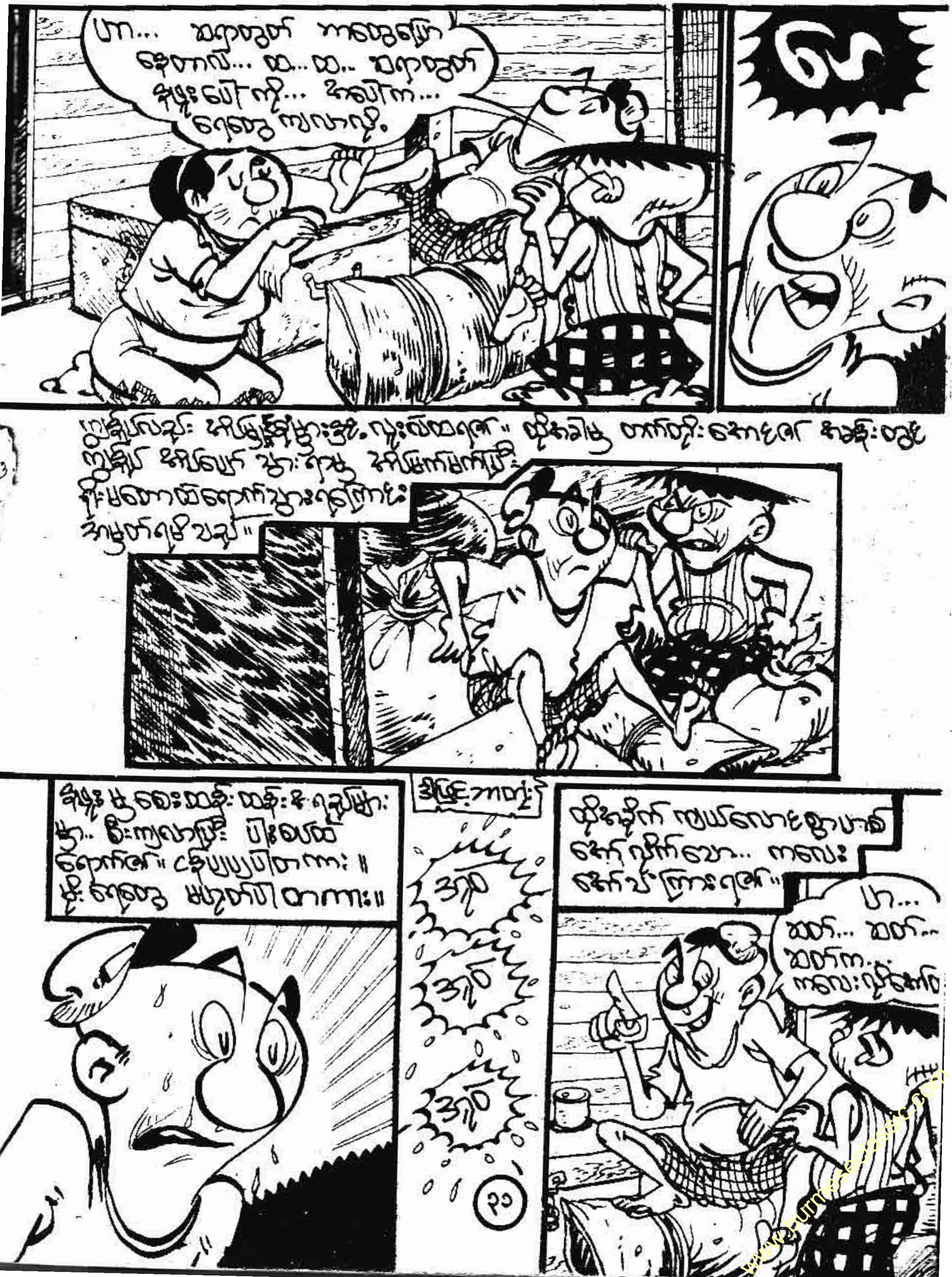
ဟာ... ဆရာတွတ် ဘာတွေဖြစ် နေတာလဲ... ထ...ထ... ဆရာတွတ် ခေါင်းပေါ်ကို... မိုးပေါက... ရေတွေ ကျလာလို့
ဇ
ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်မှုန်စုံမွှားဖြင့် လူးလဲထရ၏။ ထိုအခါမှ တက်တိုး၏ခေါ်ရာ အခန်းတွင် ကျွန်ုပ် အိပ်ပျော် သွားရာမှ အိပ်မက်မက်ပြီး ကိုးမသောထဲ ရောက်သွားရကြောင်း အမှတ်ရမိသည်။
နဖူး မှ ချွေးစေး သန်း သန်း နှင့် ရည်များ မှာ.. စီးကျလာပြီး ပါးပေါ်ထိ ရောက်၏။ ငိုဖျဖျပါတကား။ မိုးရေတွေ မဟုတ်ပါတကား။
အပြင်ဘက်က
အုပ်
အုပ်
အုပ်
ထိုခိုက် ကျယ်လောင်စွာ ဟောက် လိုက်သော... ကလေး ဟောက်သံ ကြားရ၏။
ဟာ... ဟောက်... ဟောက်... ဟောက်က... ကလေးလိုပါလား
၃၁

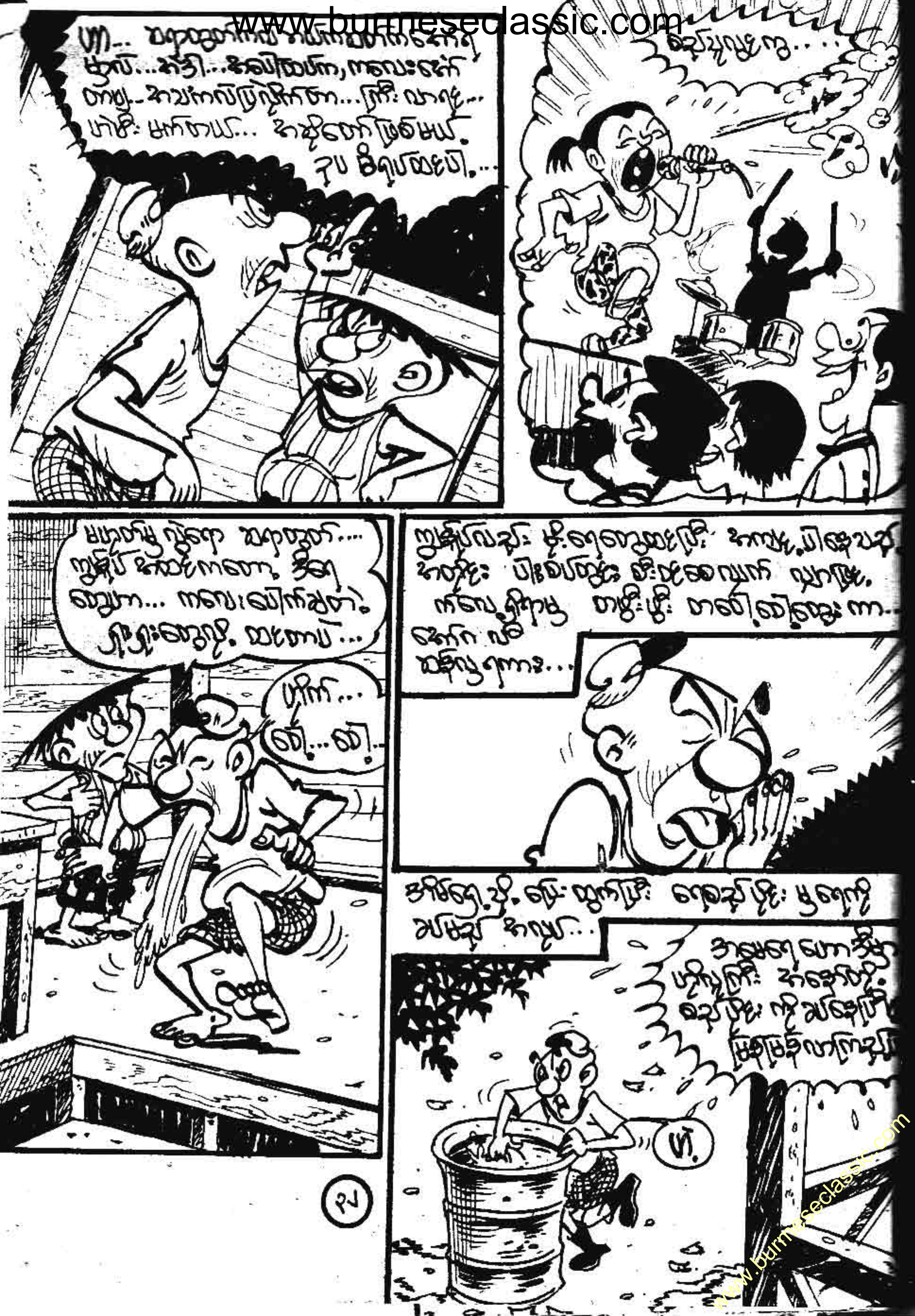
ဟာ... [illegible] နွားပါ... အံ့ဩ... ခင်ဗျားဆိုတာ, ကလေးတော် တကယ့်... အသံကလည်း ပြည့်ရှိကတော့... ကြီး လာရင်... နာမည်ကြီး မယ်တာယ်... အဆိုတော်ဖြစ်မယ်. ဥပ ဒီရုပ်ထဲပါ....
[illegible] ......
မဟုတ်မှ လွဲရော သူတွေ.... ကျုပ် ဒေါသကတော့ ဒီရှ ဆေးကော... ကလေး မြောက်ဆွဲတာ. ဟူးဟူး တော့ရှိ့ သားတော်...
ဟိုက်... ဝေါ့...ဝေါ့...
ကျုပ်ကိုပြလည်း မုန့်ရေတွေထဲပြီး အကျင့်ပါနေသည့် အတိုး ပါးစပ်တွင်း [illegible] ကလေး ရိုက်မှု တစ်ခါ [illegible] ကာ.. ကြောက် လဲ [illegible]...
ဒီဒေါ့ဘို့ ဝမ်း သွားပြီး ရေချိုးပြီး မှရောက် အိပ်ချင် အကျယ်...
အာမေရာ မောင်ကြီး ဟိုကျကြီး [illegible] ရေချိုးကို [illegible] မြန်မြန်လာကြည့်
ဟဲ့

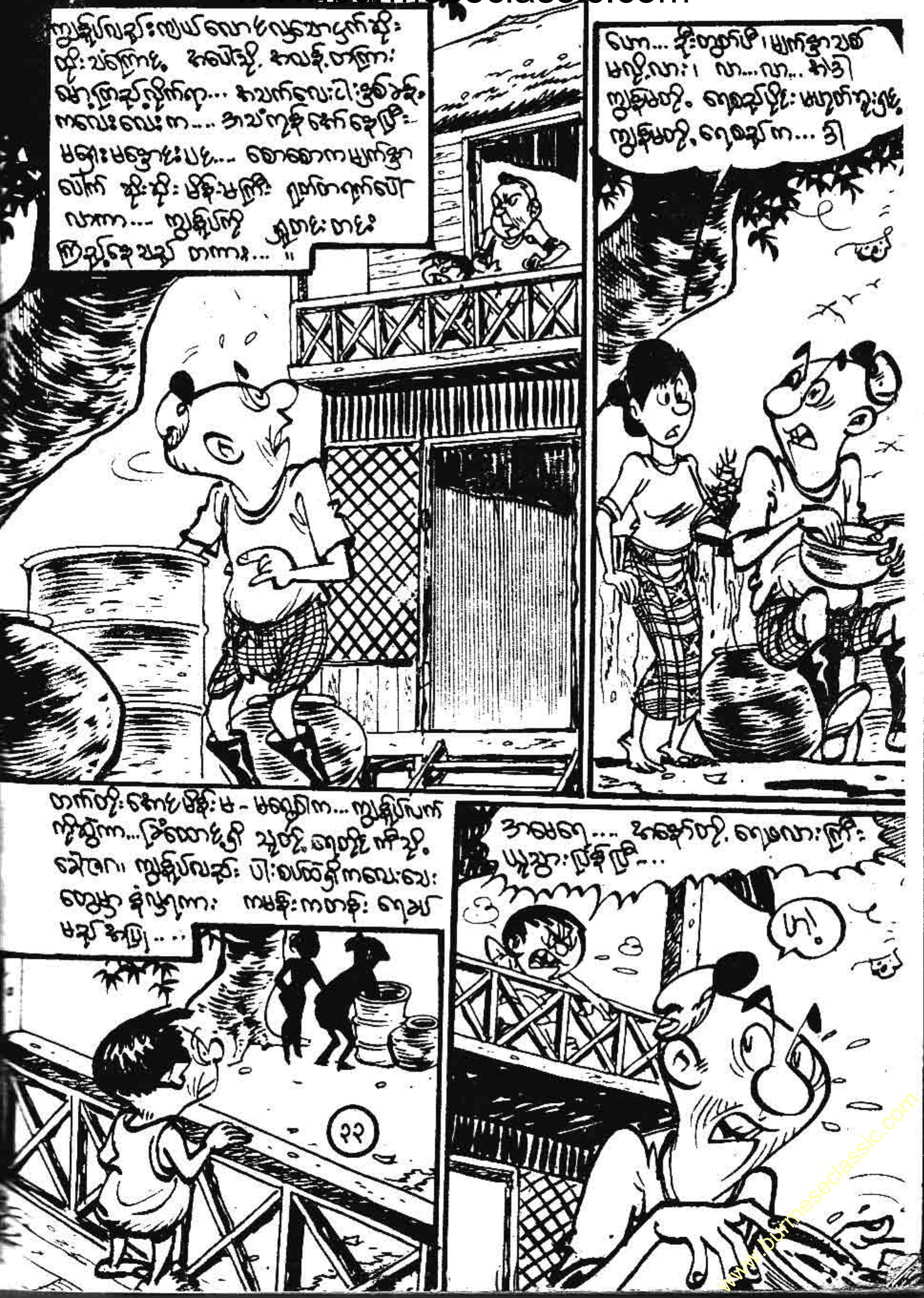
ကျွန်ုပ်လည်း ကျယ်လောင်လှသော မှက်ဆိုး
ဆိုးသံကြောင့် အပေါ်သို့ အလန့်တကြား
မော့ကြည့်လိုက်ရာ... အသက်လေးငါးဆယ်ခန့်
ကလေးလေးက... အသံကုန်အော်နေပြီး
မစောမနှောင်းပဲ... ဒေါသောကမျက်နှာ
ပေါက် ဆိုးဆိုး မိန်းမကြီး ရုတ်တရက်ပေါ်
လာကာ... ကျွန်ုပ်ကို ရှုတေးတေး
ကြည့်နေသည် တကား...။
ဟော... ဦးတွတ်ပီ၊ မျက်နှာပျက်
မလို့လား၊ လာ...လာ... ဒါဒါ
ကျွန်မတို့ ရေစည်ပိုင်း မဟုတ်ဘူးနော့
ကျွန်မတို့ ရေစည်က... ဒါ
တက်တိုးနောင်မိန်းမ - မရွှေပါက... ကျွန်ုပ်လက်
ကိုဆွဲကာ... ခြံထောင့်ရှိ သူတို့ရေတိုင်ကီသို့
ခေါ်ရာ၊ ကျွန်ုပ်လည်း ပါးစပ်ဆွဲ၍ကလေးလေး
တွေ့မှာ နှုတ်ရှုကာ ကမန်းကတန်း ရေခပ်
မည်ပြုစဉ်...
အမလေ... ခနော်တို့ ရေမလားကြီး
ယိုသွားပြန်ပြီ...
ဟ!

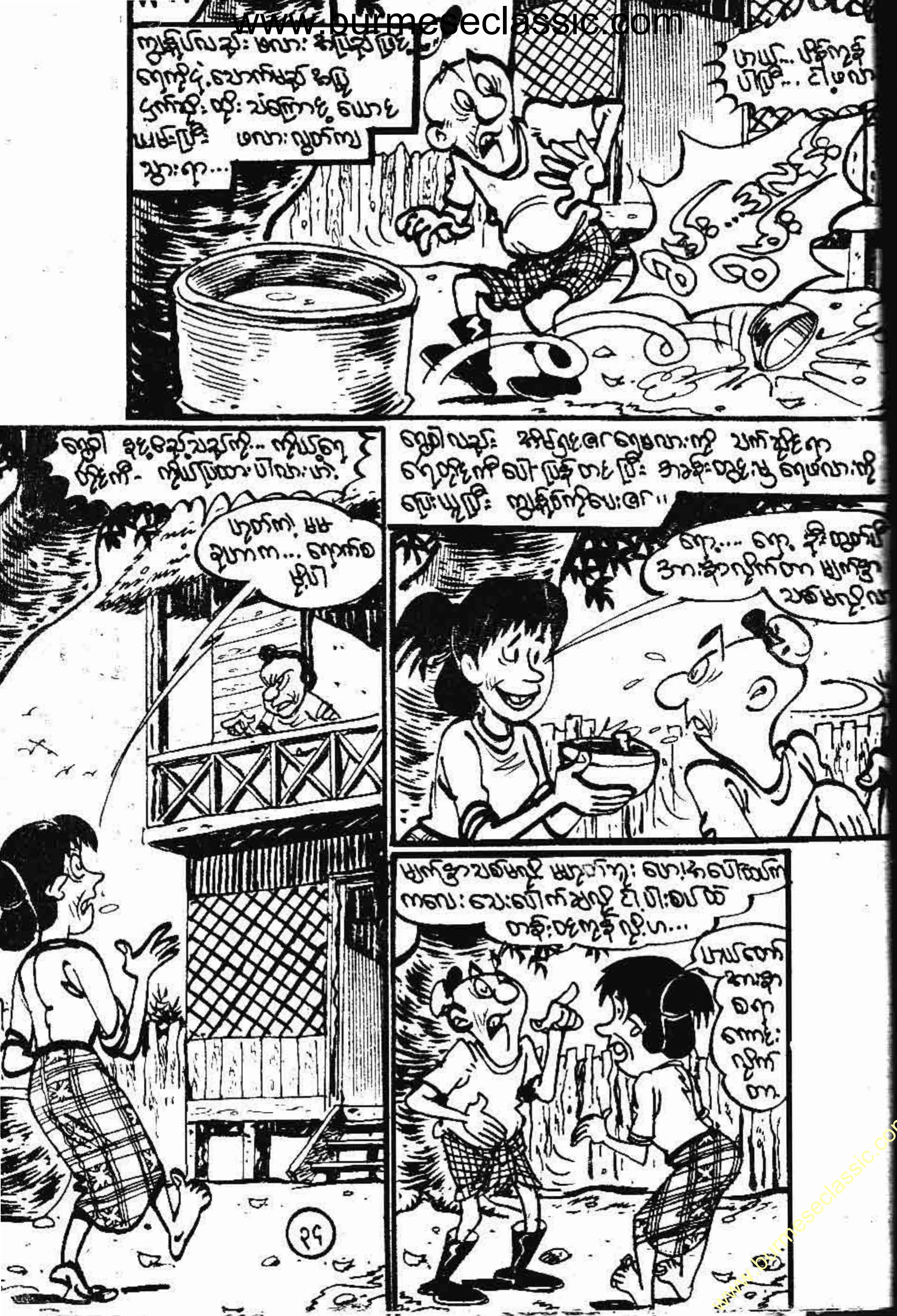
ကျွန်ုပ်လည်း မလား ကိုင်ပြီး ရေကိုမှ့ သောက်မည် အပြု ရှက်ဆိုး ထိုး သံကြား၍ ယောင် ယမ်းပြီး မလား လွှတ်ကျ သွားရာ...
ဟယ်... ဖိုးကြွန် ပါလား... ငါ့မလာ
ဖွမ်း...ဒုန်း
ဒီတော့ ခုနဝေ့သည်ကို... ကိုယ်ရော ဟိုက- ကိုယ်ပြေသားပါလား ဟဲ့.
ဟုတ်ကဲ့ မမ ခုပါက... ရောက်ခဲ့ မှာပါ
ဒီတော့လည်း အိမ်ရှေ့ရေအိုးမှာ ရေမလားကို ယူဆိုင်ရာ ရေလှိုင်းကိုလေ ပြန်ထားပြီး အခန်းထဲမှ ရေဖလားကို ပြေးယူပြီး ကျွန်ုပ်ကိုပေးရာ။
ရော့... ရော့ ဦးလေးပါ အားနာလိုက်တာ မျက်စ သတိမရှိလ
မျက်စ္ဓ သတိမရှိ မဟုတ်ဘူး ဟော ကပါသေ ကလေး သေးလက်ဆွဲ ငါ့ပါးစပ်ထဲ တိုးဝင်ကုန် လို့ဟ...
ဘယ်တော့ အားနာ စရာ ကောင်း လိုက် တာ
၃၄

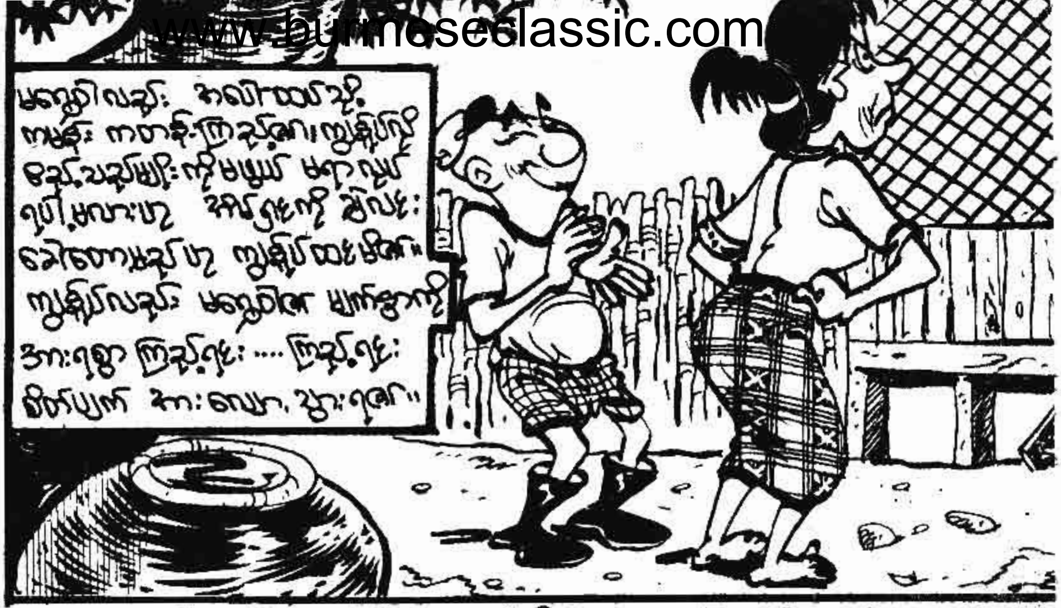

မချောဦးလည်း ကလေးထယ်သို့
ကမ်းနား ကတာခံ ကြည့်ရာ၊ ကျွန်ုပ်ကို
ခင့်ပသည်မျိုးကို မမြယ် မဟုတ်ယူ
ရှိပါ့မလားဟု အမ်ဂျုံးကို ချိလုံး
ခေါ်တောမည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်မိ၏။
ကျွန်ုပ်လည်း မချောဦး၏ မျက်နှာကို
အားရှာ ကြည့်ရှုး.... ကြည့်ရှုး
ဖိတ်ပျက် အားလေးလှ သွားရ၏။

အကြောင်းကား အမ်ဂျုံးရှိရာသို့တစ်ခု မော့ကြည့်လိုက်သော မချောဦး မျက်နှာမှာ ချိလုံးပေါ် မည့်ပုံ မပေါ် ဘဲ တစ်စုံ တစ်ရာကို ကြောက်ရွံ့နေရသော စိုးထိတ်ထိတ် မျက်နှာလေး ပါတကား။ အဘယ်ကြောင့် အမ်ဂျုံးကို ကြောက်နေရသနည်း။

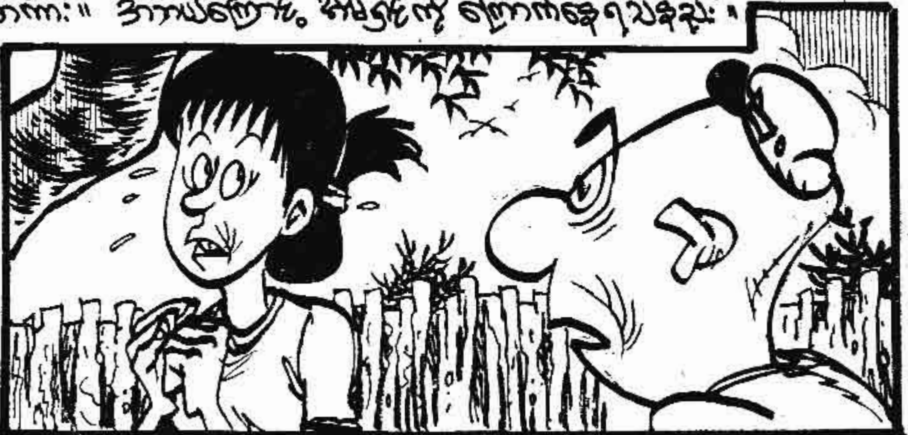

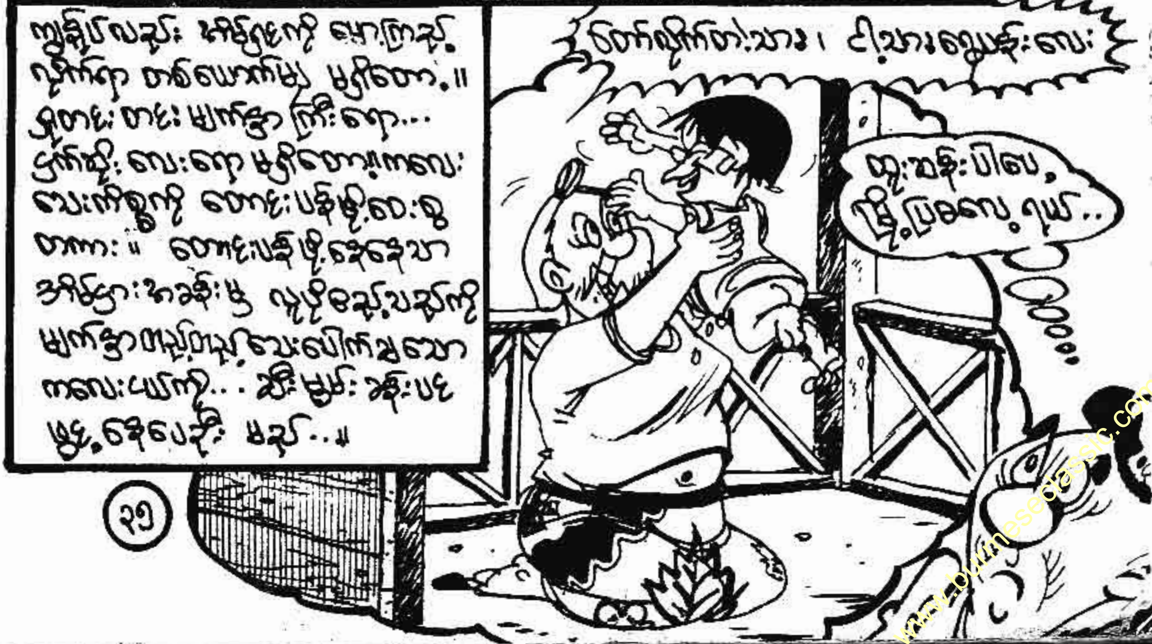

ကျွန်ုပ်လည်း အမ်ဂျုံးကို မော့ကြည့်
လိုက်ရာ တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့။
ရှုတင်းတင်း မျက်နှာ ကြီးတော့...
ဖြက်ဆိုးလေးတော့ မရှိတော့။ ကလေး
လေးကိုရှူကို တောင်းပန်မှုပေးရ
တကား။ တောင်းပန်ဖို့ နေနေသာ
အိမ်ကြီးအခန်းမှ လူပိုခင့်ပသည်ကို
မျက်နှာတည့်တည့်လေးပေါက်သူသော
ကလေးငယ်ကို... ဆီးဖြမ်းဆွဲပေ
ဖမ့်ဖော်ပေဦး မည်..။

ပြေးလိုက်တာ့သား၊ ငါ့သား ချွေးစေးလေး
လွှတ်ပါပေ့၊ မြို့ပြခလော့ ရှယ်..

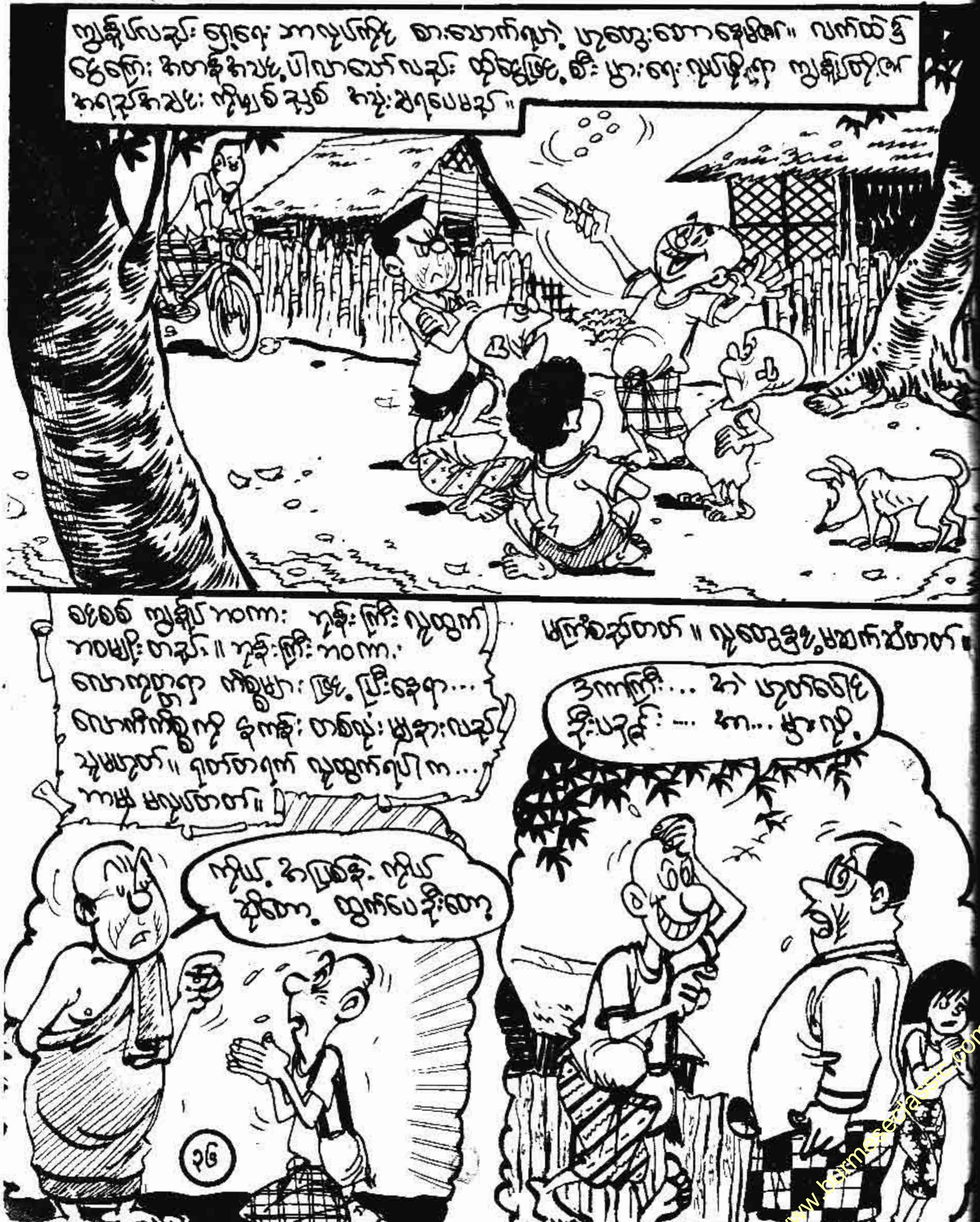
ကျွန်ုပ်လည်း ရှေ့ရေး ဘာလုပ်ကိုင် စားသောက်ရမှာ ဟုတွေးတောနေမိ၏။ လက်ထဲ၌ ငွေကြေး အတန်အသင့် ပါလာသော်လည်း ထိုငွေဖြင့် စီးပွားရေး လုပ်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အရည်အချင်း ကိုမြှစ်ဆွစ် အသုံးချရပေမည်။
စင်စစ် ကျွန်ုပ် ဘဝကား ဘုန်းကြီး လူထွက် ဘဝမျိုးတည်း။ ဘုန်းကြီး ဘဝကား လောကုတ္တရာ ကိစ္စများ ဖြင့် ပြီးနေရာ... လောကီကိစ္စကို နကန်း တစ်လုံး မျှနားလည် သူမဟုတ်။ ရုတ်တရက် လူထွက်ရပါက... ဘာမှ မလုပ်တတ်။
ကိုယ့် အပြစ်နဲ့ ကိုယ် ဆိုတော့ ထွက်ပေဦးတော့
မကြံစည်တတ်။ လူတွေနှင့်မဆက်ဆံတတ်။
ဒကာကြီး... ဒါ ဟုတ်ပေါ့ဗျ
ဦးပဉ္ဇင်း... ဒကာ... မှားလို့

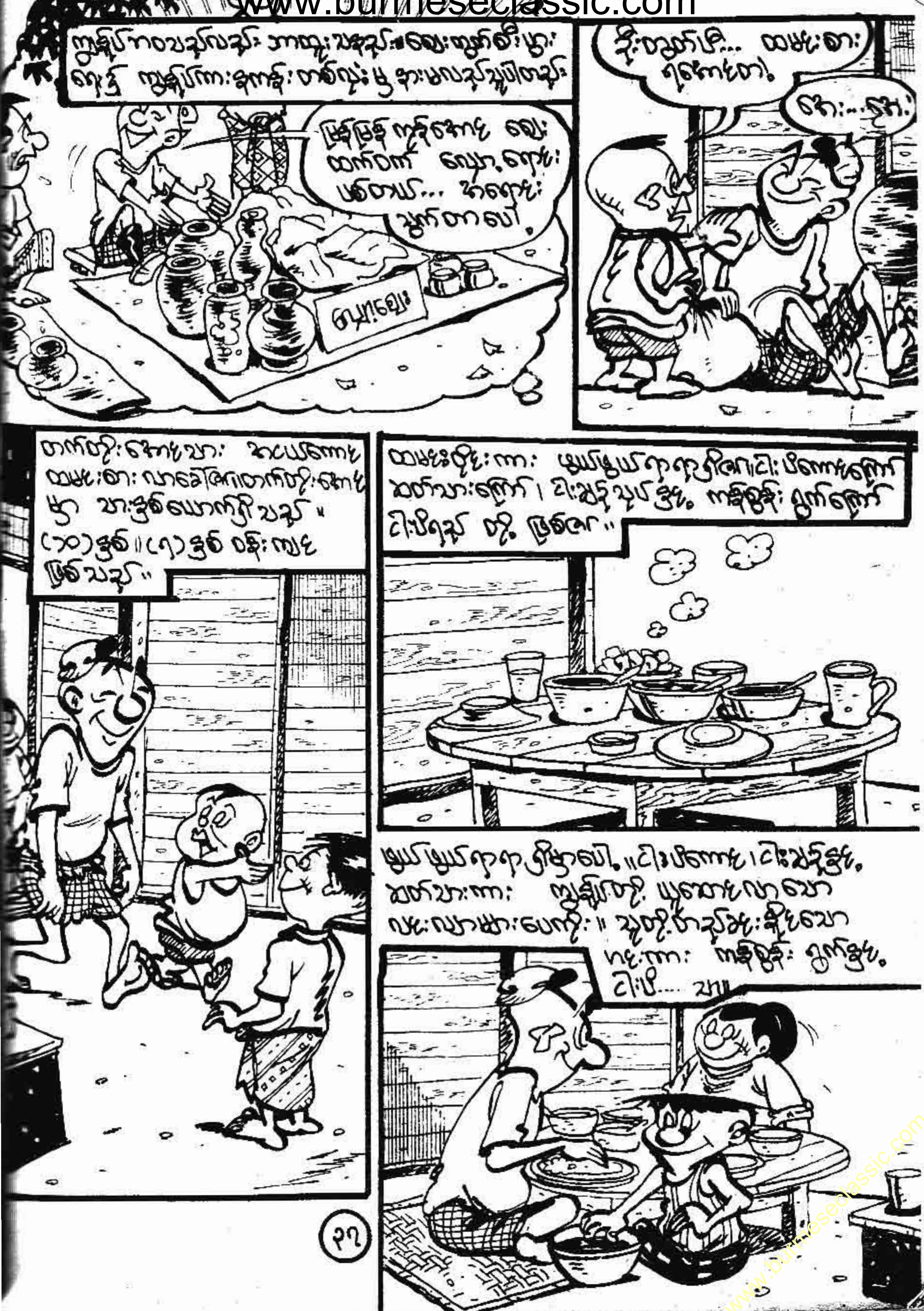
ကျွန်ုပ်ကဝယ်သည်လည်း ဘာထူးသနည်း။ ဈေးတွက်စီးပွား ရှာ၍ ကျွန်ုပ်ကား နောက်ဆုံး တစ်လုံးမှ အားမလည်သူပါတည်း
မြန်မြန်ကုန်အောင် ဈေး ထက်ဝက် လျှော့ရောင်း ပစ်တယ်... အရောင်း သွက်တာပေါ့
လျှော့ဈေး
ဦးသွယ်ကြီ... ထမင်းစား ရအောင်တဲ့!
အေး...ဗျို!
တက်တိုးအောင်သား အငယ်ကောင် ထမင်းစားလာခေါ်ကြ။ တက်တိုးအောင်မှာ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်။ (၁၀)နှစ်။ (၇)နှစ် ဝန်းကျင် ဖြစ်သည်။
ထမင်းဝိုင်းကား မွှေးမွှေးရှုရှုရှိကြ၏။ ငါးပိကောင်ကြော် ဆိတ်သားကြော်၊ ငါးဆုပ်သုပ်နှင့် ကန်စွန်းရွက်ကြော် ငါးပိရည် တို့ ဖြစ်ကြ။
မွှေးမွှေးရှုရှုရှိလှပေါ့။ ငါးပိကောင်၊ ငါးဆုပ်နှင့် ဆိတ်သားကား ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆောင်လာသော လက်ဆောင်များပေကိုး။ သူတို့ဟာသုံးဆိုင်သော ဟင်းကား ကန်စွန်းရွက်နှင့် ငါးပိ.... သာ။

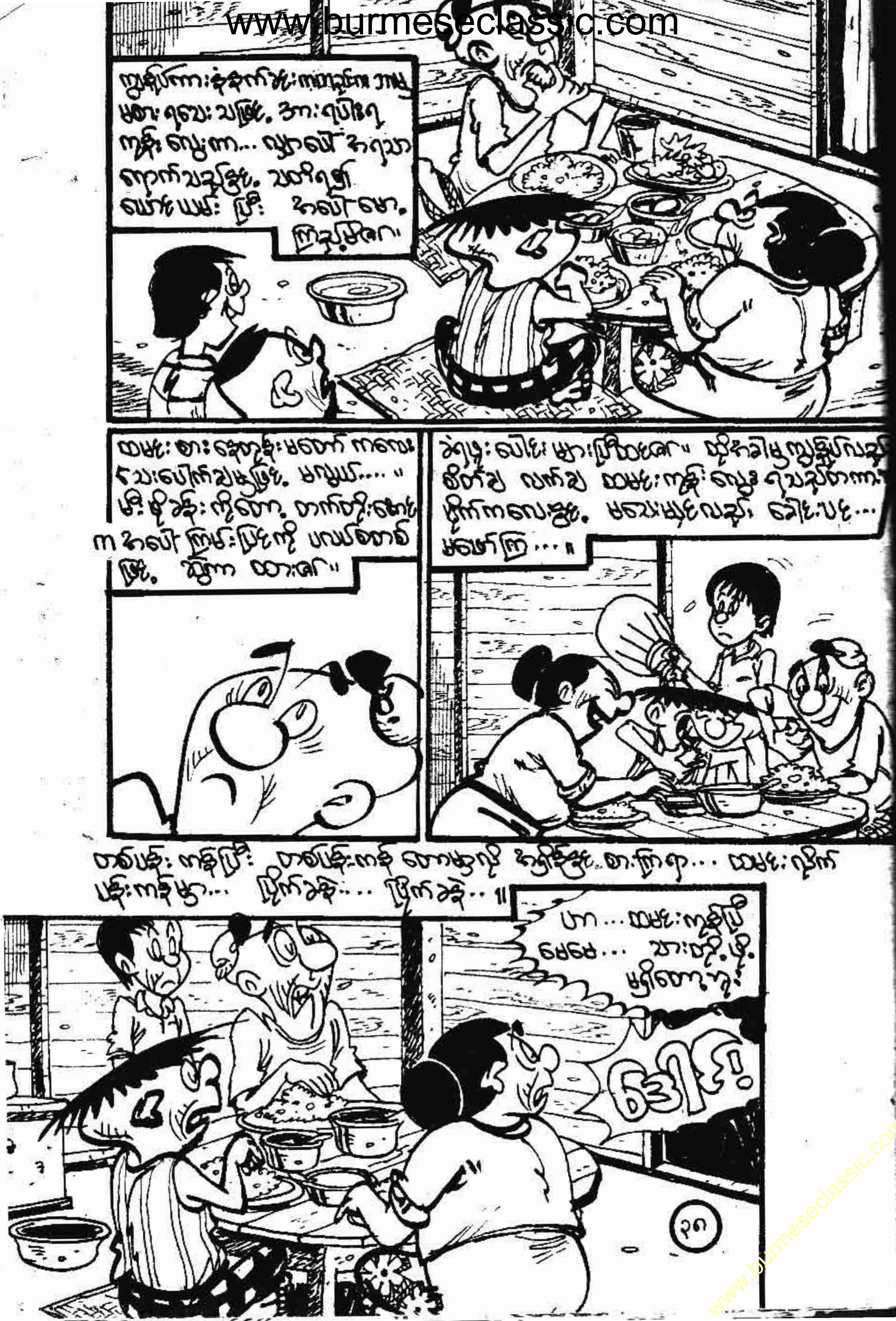
ကျွန်ုပ်ကား နံနက်ခင်းကတည်းက ဘာမှ မစားရသေးသဖြင့် အားရပါးရ ကုန်းစားကာ... ညှာငါး အရသာ ကောက်ပသွင်းဖြင့် သိုရှိ ဝေါင်းယမ်းပြီး ဒေါ်မော့ ကြည့်မိလေ၏။
ထမင်းစားနေတုန်း မထော် ကလေး ငှသပေါ်ကြွမှုဖြင့် မာမူ....။ မိုးမိုးခိုး ကိုသော့ တက်တိုးတောင် က ဒေါ် ကြမ်းပြင်ကို ပယ်တော်စ ဖြင့် သွား သောလေ၏။
အံ့ဖူး ဝေါ်ယူ မှားကြိုသလေ၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်လည်း ဖိတ်စဉ် လက်စဉ် ထမင်းကျိုးစွဲ ရသည်တကား ပြုံးကာလေးဖြင့် မသေးမျှလည်း ဝေါ်ပင်... မော်ကြ...။
တစ်ပန်းကန်ပြီး တစ်ပန်းကန် တောက်လျှောက် အငတ်ဖြင့် စားကြရ... ထမင်းလိုက် ပန်းကန်မှာ... ပြောက်ခဲ့... ပြောက်ခဲ့...။
ဟာ... ထမင်းကုန်ပြီ မေမေ... သားတို့ဖို့ မရှိတော့ဘူး
ဒေါ်!

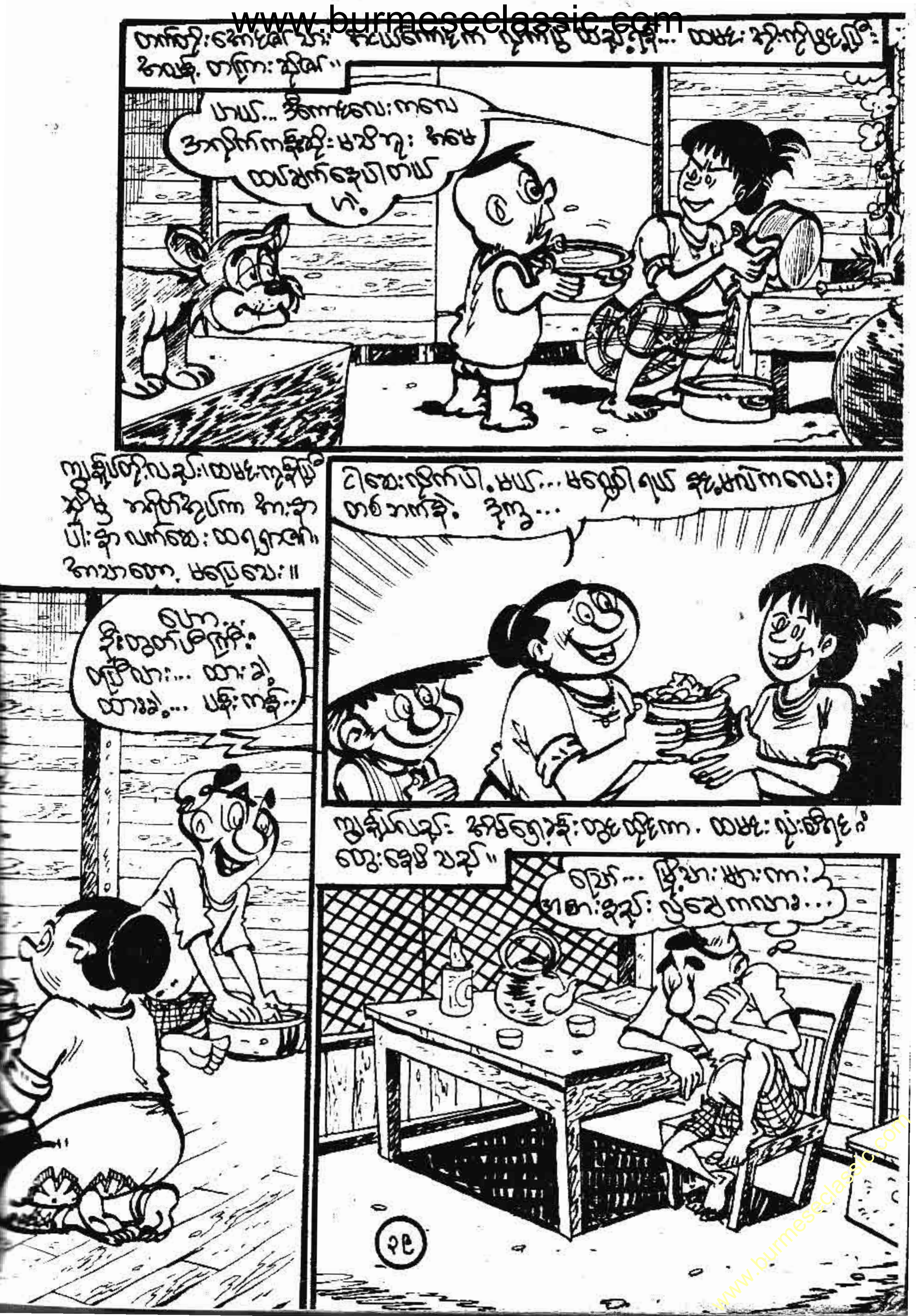
တက်ကြီး အော်ဟစ်သံ ဒေါ်မကြောင်ကြီးက ငြူစူ၍ သည့်ပြင်... ထမင်းအိုးကြီးမှ ပြီး
ဝါယ၍ တကြိုးကြိုးဝါ။
ဟယ်... ဒီကောင်လေးကလေ အကျင့်ကနိုင်ငံမသိဘူး ဝမ်း ထမင်းချက်နေပါတယ် ဟဲ့။
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထမင်းကုန်ပြီ ဆိုမှ အကြိုက်ပြကာ ဝါးနှာ ပါးနှာ လက်ဆေး သောက်ရေချိုးကာ ကာသာတော့ မပြဲသေး။
ငါ့အေးလိုက်ပါ။ မယ်... မရှိပါရယ် နော်မကြာကလေး တစ်ဘက်ရဲ့။ ဒီမှာ...
ဟာ... ဒီကောင်တော့ ကြွက်... ကျွဲလား... သား ဝါ့ သားမဲ့... ပန်းကန်...
ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်ကာ ထမင်းလုံးဆိုင်း၏ သွေးနေမိသည်။
ချော... မြို့သားများကား အစားအသုံး ပျော်ကြလား...

ကျွန်ုပ်တို့လို အစားကြီးသူတို့ ကော့
ဖြီးဖား လုပ်ရှို့ လွယ်ပါ့မလား။ ကျွန်ုပ်တို့
[illegible] ဘဝမှာ ဆားနှင့်လို သကြား
စားရမိကြသဖြင့်။ ထမင်းအိုး
တက်တက်ပြောင်ရကား ထမင်း
မစားရသေးရှာသော ကလေး
အိမ်သားကို ကြည့်ကာ ကျွန်
တော့... အားနာပါ၍ ရှိပါ သိပ်။

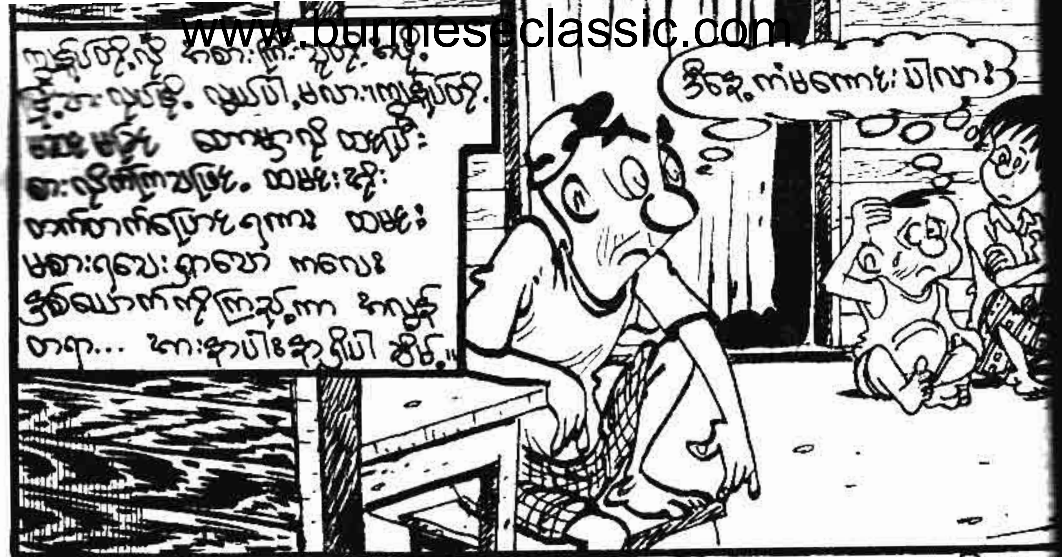

သို့ဖြင့် နေ့ခင်းကို ပျင်းရိစွာ ဖြတ်သန်းရ၏။ မကြာမီကား အားရသည် မရှိ။ ထမင်းစားပြီးလျှင် အဝတ်ထွက်လျှော် နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း တက်တိုးကောင်တို့ မိသားစု အခြေအနေကို ကြည့်ရကာ... အတော်လေး ကရုဏာ ဖြစ်မိ မြင်ရ၏။

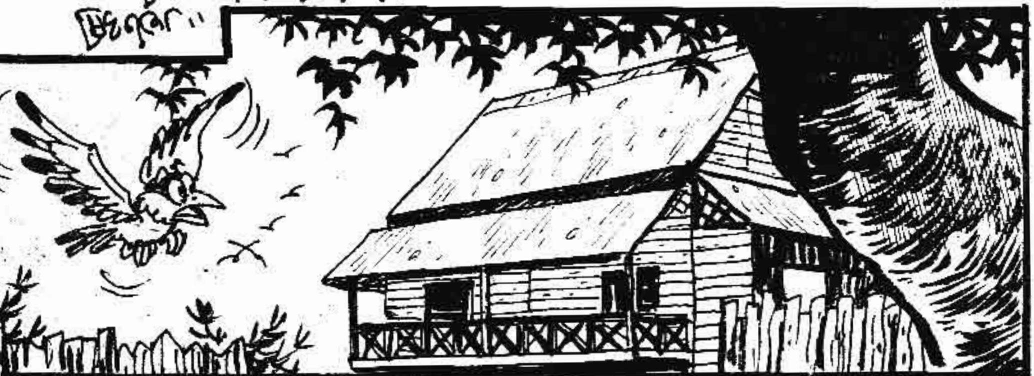

တက်တိုးကောင်တို့ မိသားစု ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာကြစဉ်က စော်စား လိုက်ကြသည်မှာ အတော်အသင့် အကောင်းစားဆိုင်လျှင် မှုံ့ပွဲ ကြီးများနေကြပြီ ဟု ကျွန်ုပ်တို့ အတော်ပင်တွေးမိ ကြသေးသည်။

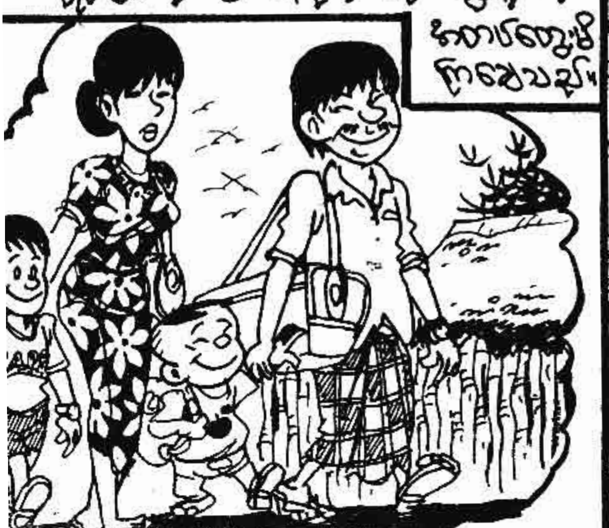

ယခုမူ မြို့သားများမှာ မရှိသာရှိပြီး အသိမရှိသူ တွေပါကလားဟု ကျွန်ုပ် သုံးသပ် မိ၏။

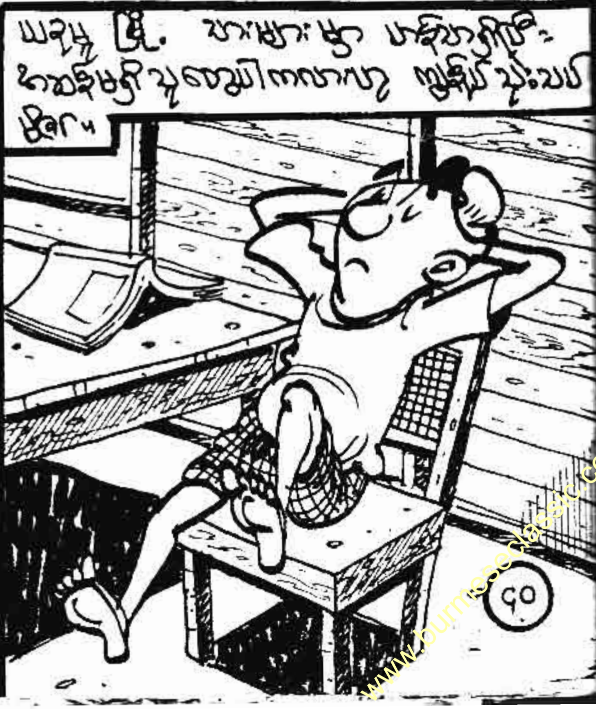

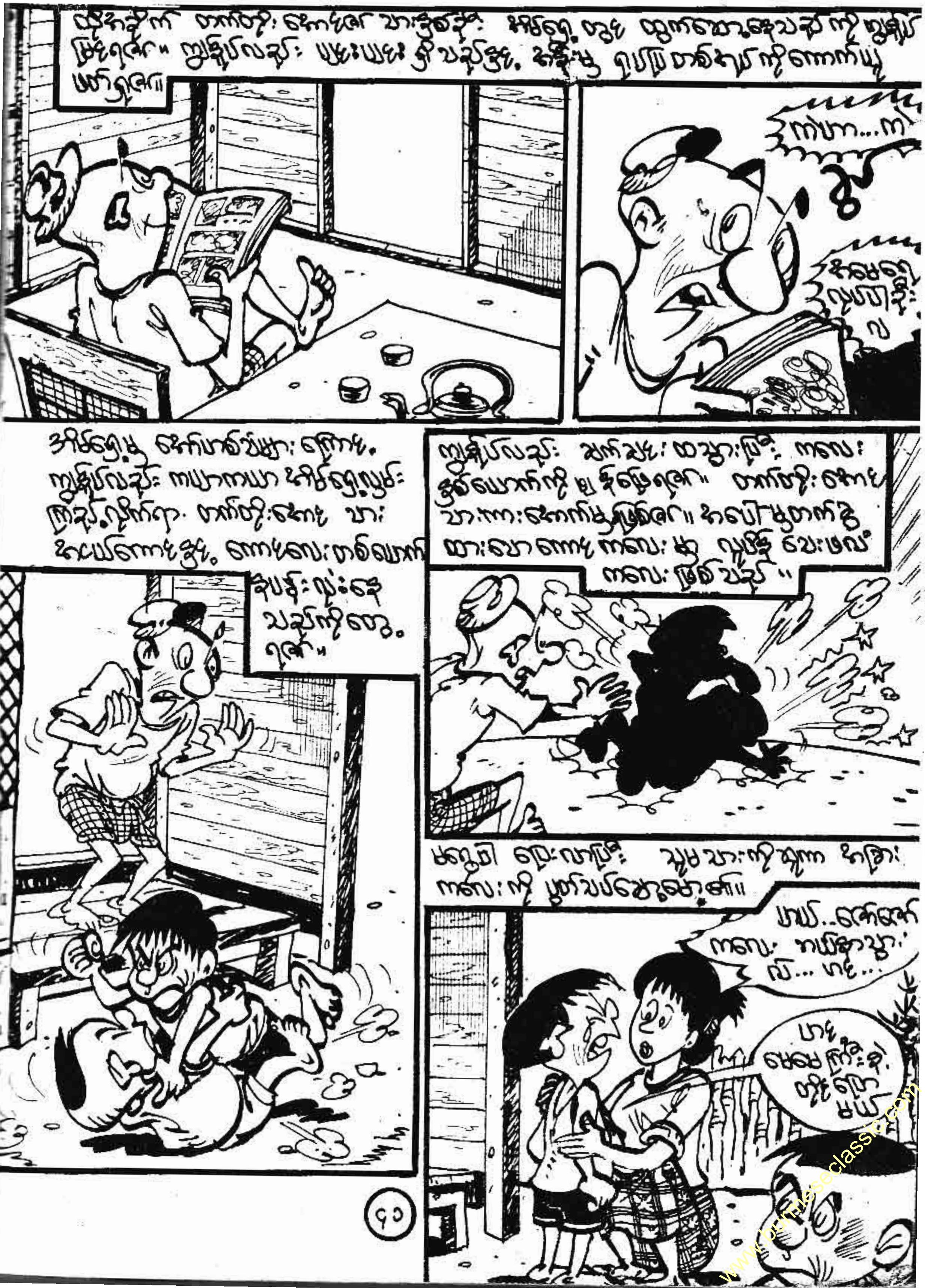

ထိုအခိုက် တက်တိုးခေါင်းစား ဘားဒုံဒုံး အိမ်ရှေ့တွင် ထွက်ဆော့နေသည်ကို ကျွန်ုပ် မြင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပျင်းပျင်း ရှိသည်နှင့် အိမ်မှ ရုပ်ပြတစ်အုပ်ကို ကောက်ယူ ဖတ်ရှုရ၏။

ကဲပါ...ဘုံ
ဦ
အိမ်ရှေ့ လှမ်းကြည့်ဦး လ

အိမ်ရှေ့မှ အော်သံများကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကပျာကယာ အိမ်ရှေ့လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ တက်တိုးခေါင်း ဘားဒုံကောင်နှင့် ကောင်လေးတစ်ယောက် နပန်းလုံးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်ဆုံးသွားပြီး ကလေးနှစ်ယောက်ကို ဖျန်ဖြေရ၏။ တက်တိုးခေါင်း ဘားကား အောက်မှ ဖြစ်၏။ အပေါ်မှ တက်ခွ ထားသော ကောင်ကလေးမှာ လူပိန် လေးမည် ကလေး ဖြစ်သည်။

မထွေးပါ ပြေးလာပြီး သူ့သားကို ဆွဲကာ ဒီကြား ကလေးကို မှတ်သပ်ပြောဆိုလေ၏။

ဟယ်..ကောက်ဆော့ ကလေး ဘယ်လိုသွား ဟ... ဟဲ...
ဟဲ့ မေမေကြီးရဲ့ တိုင်ပြော မယ်

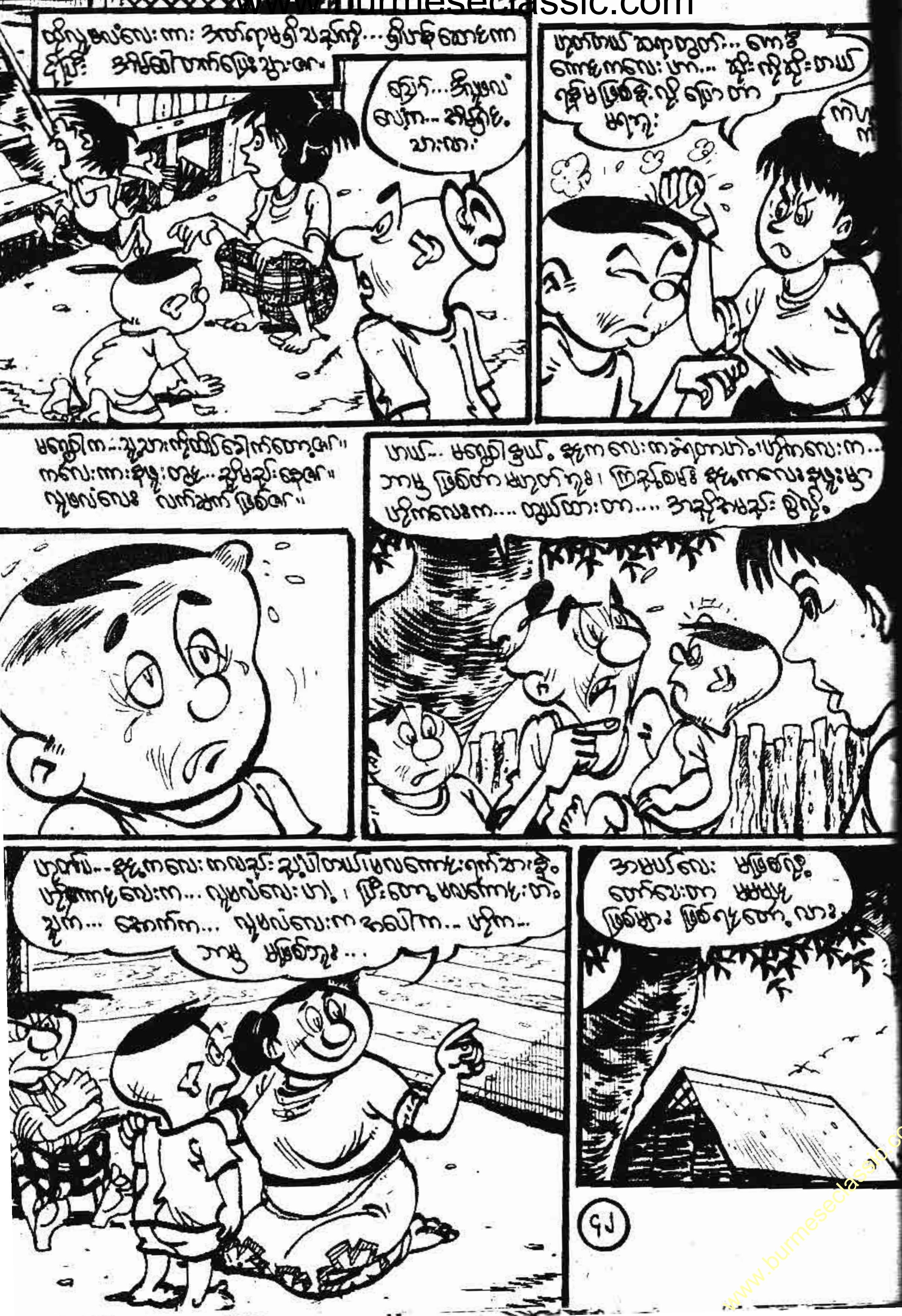
ထိုလူစပ်လေးကား ဒဏ်ရာမရှိသည်ကို... ရှိပါစေ ဆောင်းကာ ဆိုပြီး အိမ်ပေါ်တက်ပြေးသွားလေ။
ဗျာ... ဒီလူမယ် လေးက... အိမ်ပြေး သွားလား
ဟုတ်တယ် ဆရာတွတ်... ဒီ ကောင်ကလေးဟာ... ဆိုးကိုဆိုးတယ် ရှိုမဖြစ်စေနဲ့လို့ ပြောတာ မရဘူး
ကပ် ကာ
မချော့က... သူ့သားကိုထိပ်ခေါက်တော့လေ။ ကလေးကားနှုတ်ခမ်းတွန့်... ညှိုးငယ်နေလေ။ လူမယ်လေး လက်ဆက်ဖြစ်လေ။
ဟယ်... မချော့ရှင့်။ နင့်ကလေးကခံရတာဟဲ့။ ဟိုကလေးက... ဘာမှ ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကြည့်စမ်း နင့်ကလေး နှုတ်ခမ်းမှာ ဟိုကလေးက.... တွယ်ထားတာ.... ဒါနည်းနည်း ရှိလို့
ဟုတ်ပ... နင့်ကလေး ကလည်း သူ့ပါတယ် မလကောင်းရက်သားနဲ့။ ဟိုကောင်လေးက... လူမယ်လေး ဟာ! ၊ ပြီးတော့ မကောင်းတာ သူက... အောက်က... လူမယ်လေးက အပေါ်က... ဟိုက... ဘာမှ မဖြစ်ဘူး...
အာမပါလေး မဖြစ်လို့။ တက်လေးတာ မဟုတ် ဖြစ်များ ဖြစ်ရင်တော့ လား။

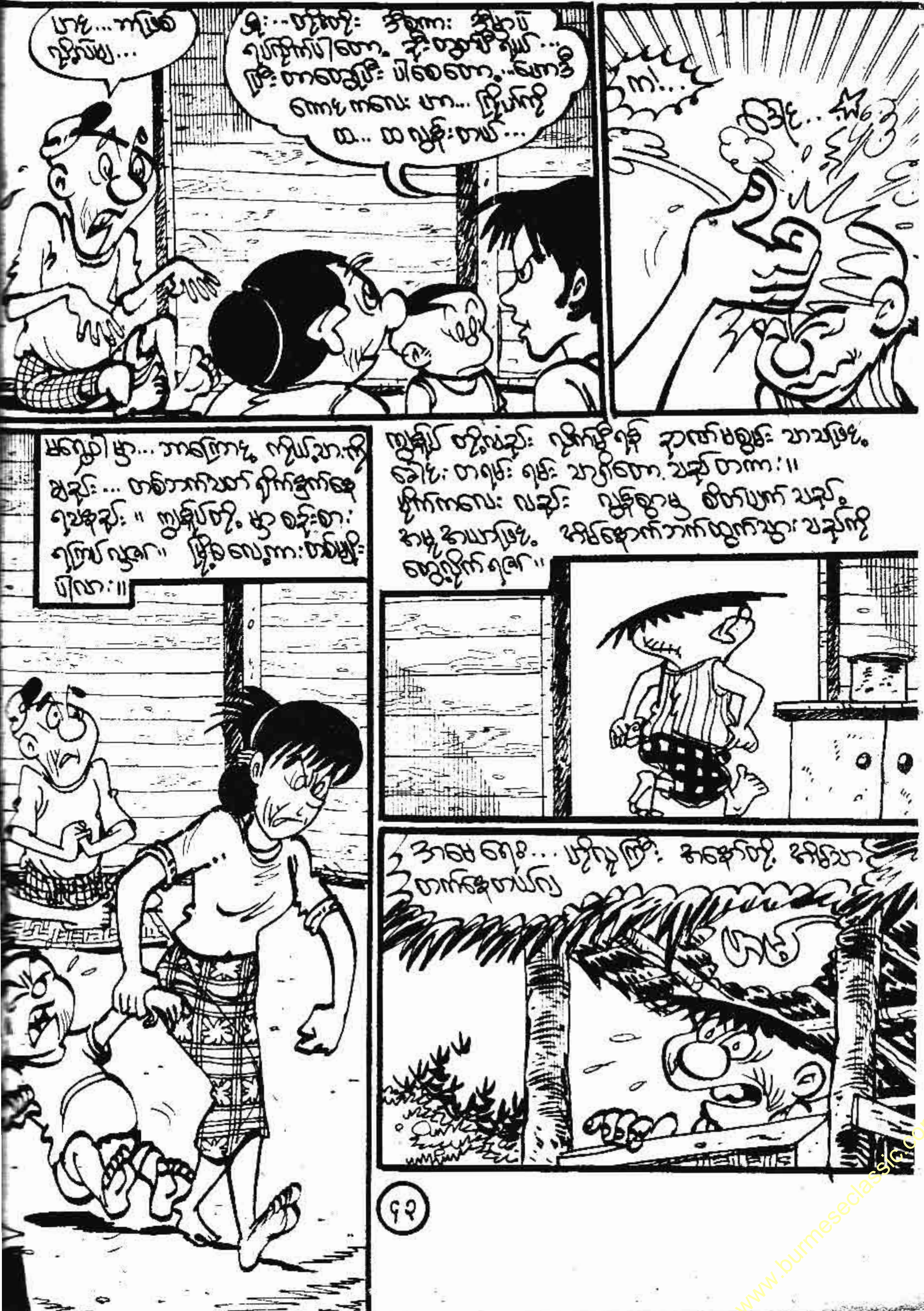
ဟာ... ကမြစ်
ညှိမိပါ...
အေး...ဗိုက်ဆို ဒီတကား ဒီမှာပါ
ရှပ်ကိုက်ပါတော့. ဦး တွေ့ဖူးပြီ...
ဖြီး တကဲ့ချိုး ပါစေတော့...မောင်ဘ
ကောင်ကလေး ဟာ... ကြွက်ကို
သ... သ လွန်းတယ်...
က!...
အိုး... ဖဲ
မကြာမီမှာ... ဘာကြောင့် ကိုယ့်သားကို ဆိုသည်း... တစ်ဘက်သတ် ရိုက်နှက်နေ ရပါနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စဉ်းစား ရခက်လှ၏။ မြို့လေကားတစ်မျိုး ဖြစ်လား။
ကျွန်ုပ်တို့သည်း ရှိက်မှုရှိ သူကော်ဗလွှမ်း သာသဖြင့်။ ခေါင်း တရှမ်းရှမ်း သာ၍တော့ ဘပ်တကာ။ မှိုက်ကလေး လည်း လွန်စွာမှ စိတ်ပျက် သည့် အမူအယာဖြင့်။ အိမ်နောက်ဘက်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
အမယ်လေး... ဗိုက်ကြီး ခနောက်တို့ အိမ်သာ တက်နေတယ်ကွ
ဟယ်
ဖြုံး

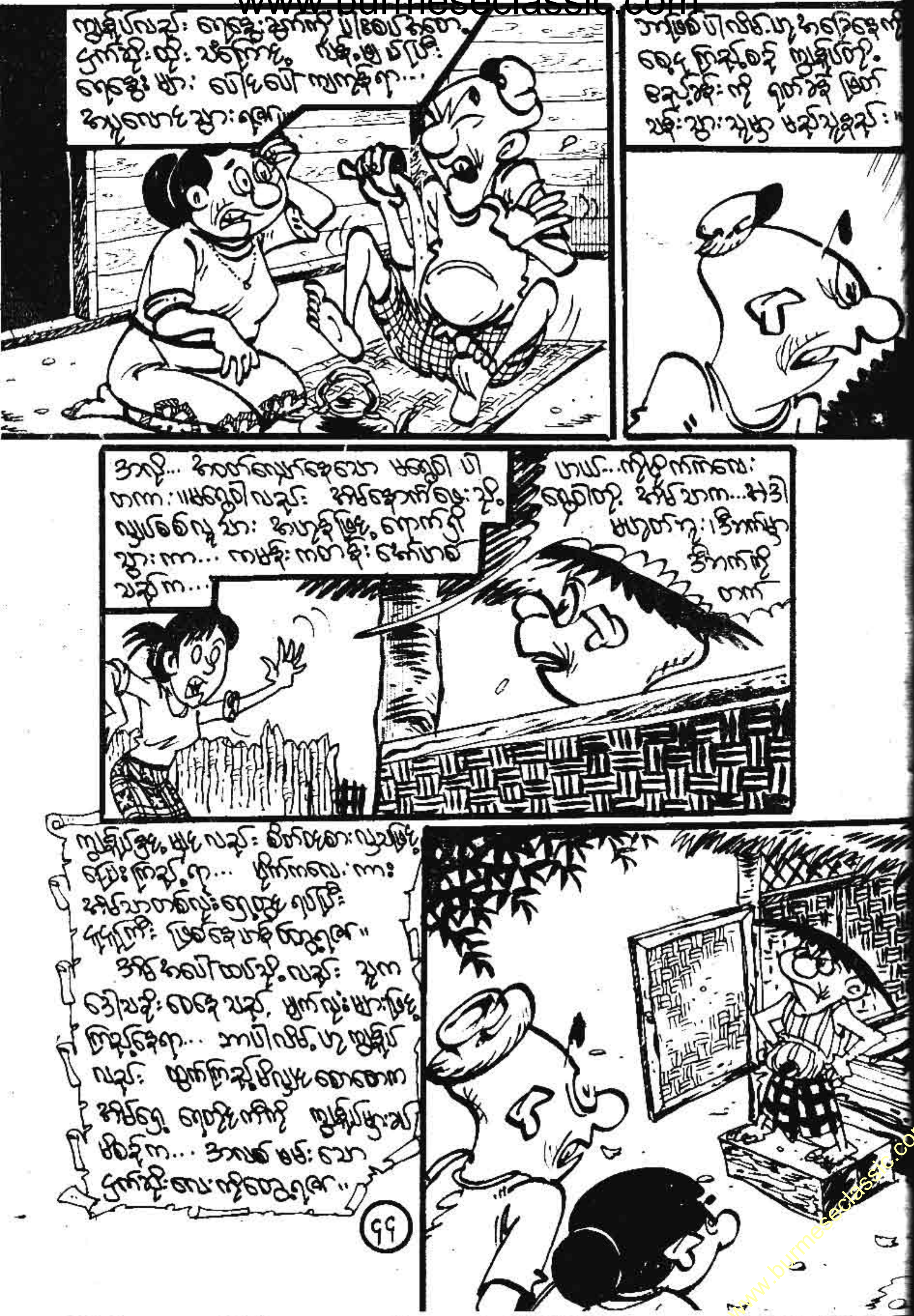
ကျွန်ုပ်လည်း ရေနွေးအိုးကို ပြစ်ချပါလေရော.
ဖိုက်ဆိုးထိုး သံကြားမှ ပုံ့ပုံ့ မပြေး
ရေနွေးများ ပေါ်ပေါ် ကျကုန်ရာ...
ဗျူလောင်သွားရော
ဘာဖြစ်ပါလိမ့်.ဟု စဉ်းစားနေစဉ်
ရေနွေးကြည့်ဝင် ကျွန်ုပ်တို့.
ဒေါ်ခင်အိုးကို ရုတ်ချည်း မြင်
ပန်းသွားသူမှာ မသိသူနည်း။
အကို... ခေတ်တော်ကျနေသော မဂ္ဂဇင်း ပါ
တကား။ မဂ္ဂဇင်းလည်း အိမ်နောက်ဖေး သို့
လွင့်စင်သွား ဒေါ်ချိုမြင့် ကောက်ယူ
သွားကာ... ကမန်းကတန်း ထွက်ပါလ
သည်က...
ဟယ်...ကိုယ့်ကလေး
ရေချိုးတို့ အိမ်သာက...အဲဒါ
မဟုတ်ဘူး။ ဒီကမှာ
ဒီကကို
တက်
ကျွန်ုပ်နှင့် မယ်လည်း စိတ်ပူလား ညှိမ်း
ပြေးကြည့်ရာ... ဖိုက်ကလေး ကား
အိမ်သာတံခါးရှေ့တွင် ရပ်ပြီး
မုန့်ကြီး ဖြစ်နေပါ တွေ့ရ ။
အိမ်ဘေးဘက်သို့လည်း သူက
ဒေါ်ဆိုးတေဒေ သည့် မျက်လုံးများဖြင့်
ကြည့်နေရာ... အဘယ်ပါလိမ့်.ဟု ကျွန်ုပ်
လည်း မျက်ကြည့်မိလျှင် တောတော
အိမ်ရှေ့ ရေတိုင်ကီကို ကျွန်ုပ်များ မ
မိခင်က... အသစ် စမ်းသော
ဖိုက်ဆိုးလေး ကိုတွေ့ရရော ။

ထိုနောက် ဘိုး ကလေး ကား ခြံထောင့်
မှနေ၍... အိမ်ရှေ့ ဆိုင်ခုံကို၊
အိမ်နောက်သို့ အိမ်သာဝပြန်
စောင့်ကြည့်ရသော မှုန်ကုပ်ကလေး
ဖြစ်ပုံရကာ၊ အားနေရာပါလား။

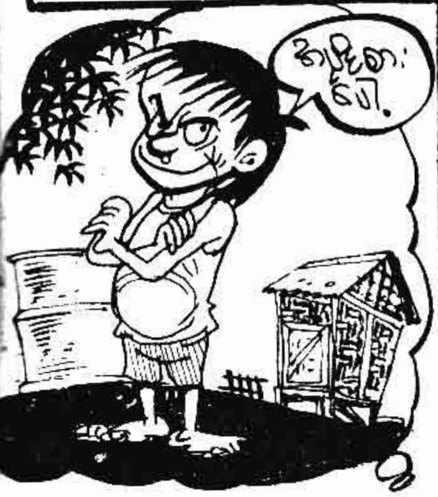

အားရစွာ ဆုံးကာတွင်း ဖေး ကလေး မတော်ပါ..။ ဦးဟက...
အိမ်ပြားများ၏ အကုပ်အခြေကို အမြဲကြည့်နေတတ်ကာသည့် အညာ
ပြစ်နေရှာ... ထိုကြောင့် ဗန်းညပါကလား ဟု ကျွန်ုပ်တွေးမိပြန်။
မျက် မှုန်း စောင့် သုပ်သုံ့ သွားရ၏။

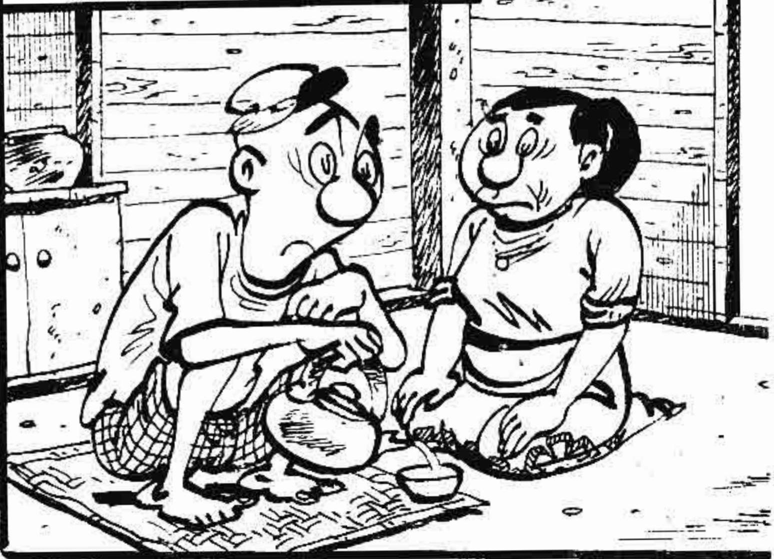

ထို့နောက် ဖိုးကလေး လည်း ခွေးရူးကို
ဆက်မထုမနိုင်တော့ပြီထင့်။ တစ်ကြိမ်းသော
နောက်အိမ်သားနှင့် အညာ အမြဲ
ကျိုးမြောင်း က..

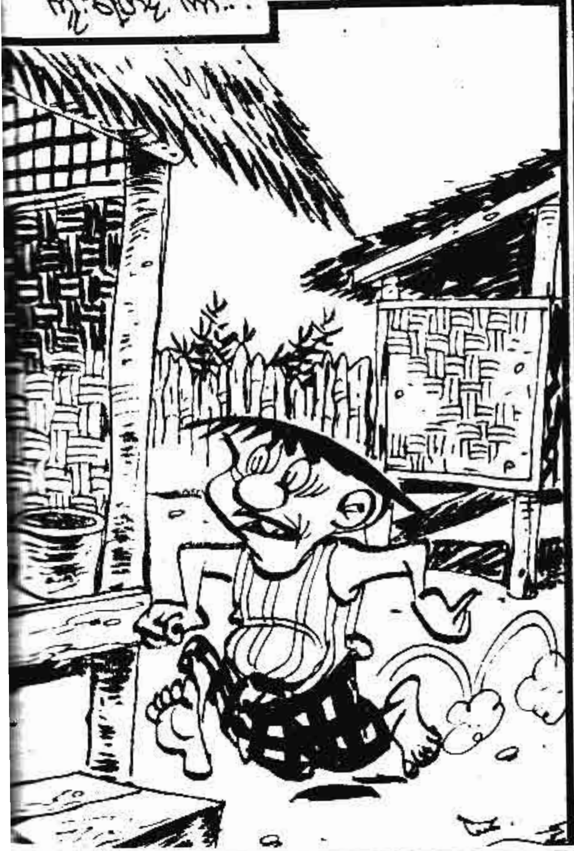

ကိုယ့် ဟိုဒီ ရှုံးရတော့ သည့်တကား

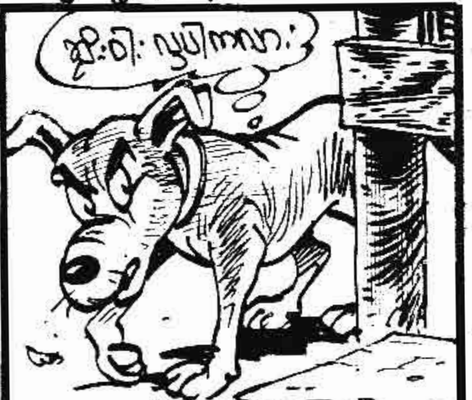

ထူးဆန်းပါပေ့ မြို့ပြစေယ့် ရှယ်...။

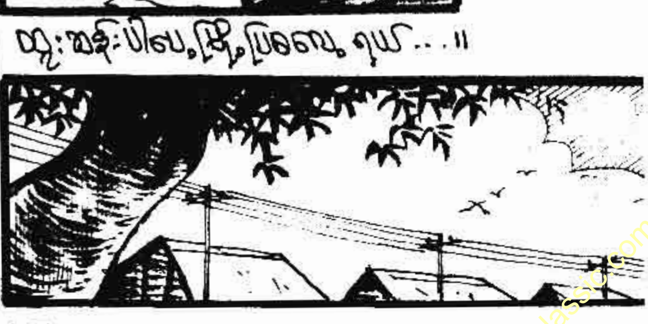

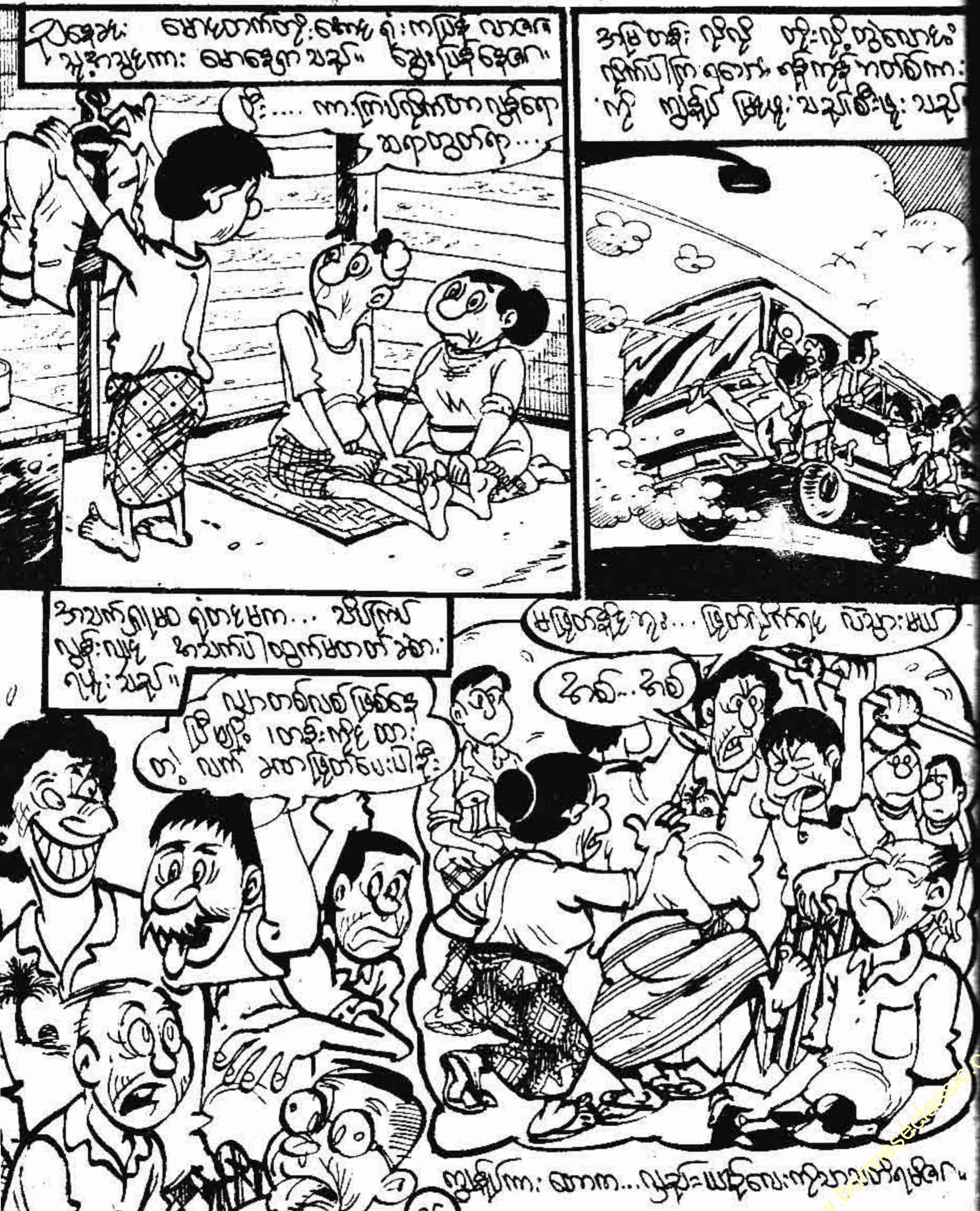
ပြောနေစဉ် မောင်တောက်တို့အဖေ ရုံးကပြန်လာလေ၏
သူ့အသွင်ကား မောနေပုံရသည်။ ချွေးပြန်နေလေ၏။
ဟိုး.... ကားကြပ်လိုက်တာ လွန်ရော
သရုပ်တွတ်ရ...
အမြဲတမ်း လိုလို တိုးလို့ တွဲလောင်း
လိုက်ပါကြရသော ရိုက်ကန် ဘတ်စ်ကား
ကို လူတိုင်း မြင်ဖူးသည် စီးဖူးသည်
အသက်ရှုမဝ ရုံတင်မက... ဘီးကြပ်
လွန်းလျှင် အသက်ပါ ထွက်မတတ် ဖိအား
ရှိုးသည်။
လူတစ်ကောင် ဖြစ်နေ
ပြီ ဗျို့ တောင်းကျိုး တား
တဲ့ လက် မထောက်ပေးပါနဲ့
မမြတ်နိုင်ဘူး... မြတ်လိုက်ရင် လိုသွားမယ်
ဥစ်...ဥစ်
ကျွန်ုပ်ကား တာတာ... လှုပ်ယမ်းလေးကြိုသာ ရှိမည်လော။

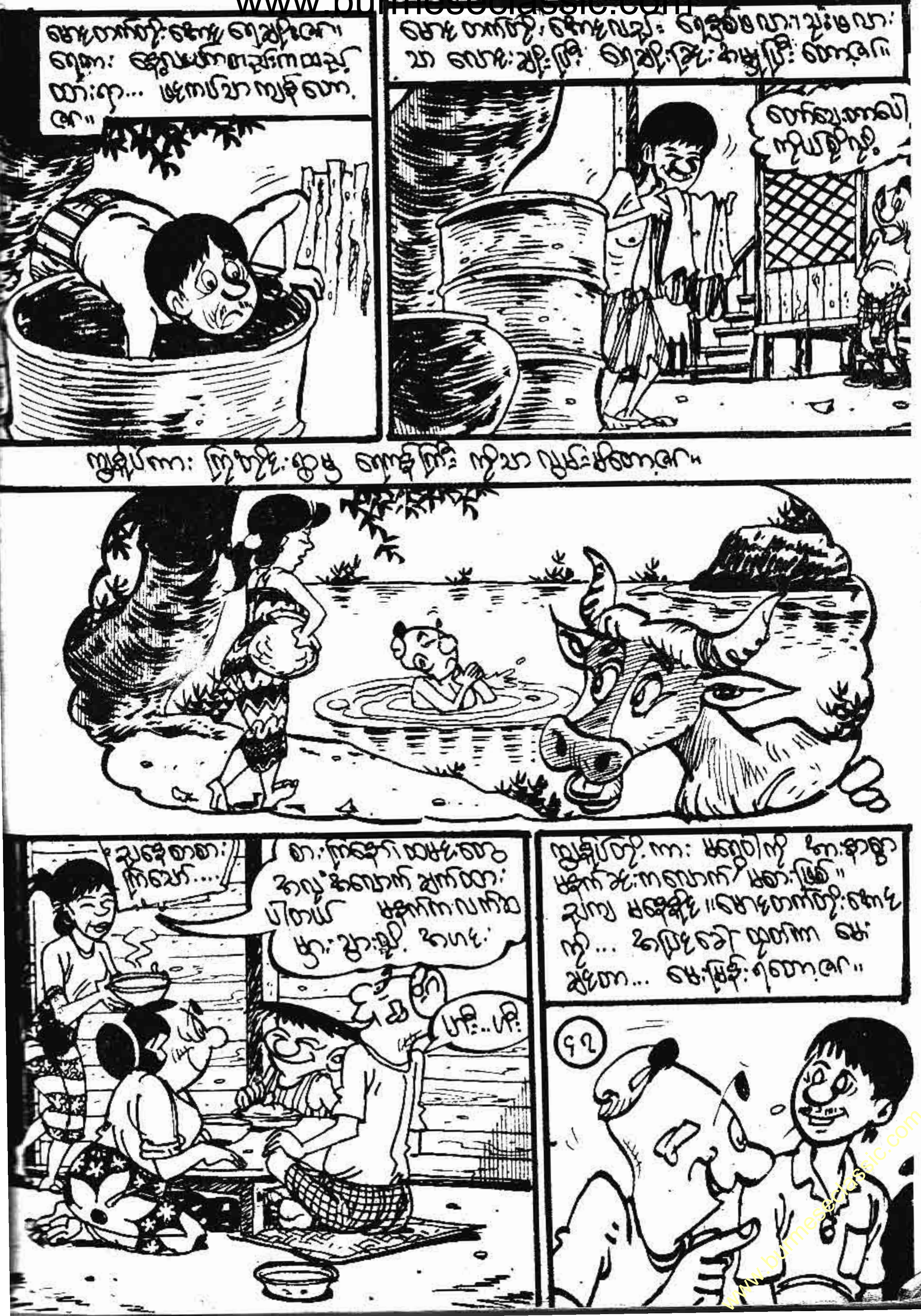
မောင်တက်တိုး ခေါင်း ရှည်ရှိသော
ရေစား: အိုးစည်ကြီးကထည့်
ထားရာ... ဖင်ကပါသွား ကျန်ခဲ့သော
ရာ။
မောင်တက်တိုး၊ ဖင်ကမူ ရေစိုမလား၊ သုံးမလား
သာ ပေါက်သွားပြီ ရေချိုးခြင်း ကိစ္စပြီး တော့ရာ။
တော်သေးတာပေါ့
ကိုယ့်ဖင်ကို
ကျွန်ုပ်ကား ကြက်ခိုင်းခွ၍ ရေကန်ကြီး ကိုသာ ကျွမ်းမိတော့ရာ။
ယနေ့စား:
ကြိုက်ပါ....
စား: ကြည့်ရအောင် သမင်းစေ့
အကျဉ်းတော့ ဆက်ဘွား:
ပါတယ် မနက်ကလည်းက
ဘွား:ဘွား:လို့ အတင်း:
ပုံး..ပုံး
ကျွန်ုပ်တို့ကား မသွားဖို့ စားနာဆွ
မနက်အဲကလောက် မစား:ပြီ။
သူကျ မနေနိုင်။ မောင်တက်တိုး အား
ကို... ဝမြင့်ခဲ့ သူတကား မေး
ဆိုတာ... မေး:မြန်း:ရတော့ရာ။

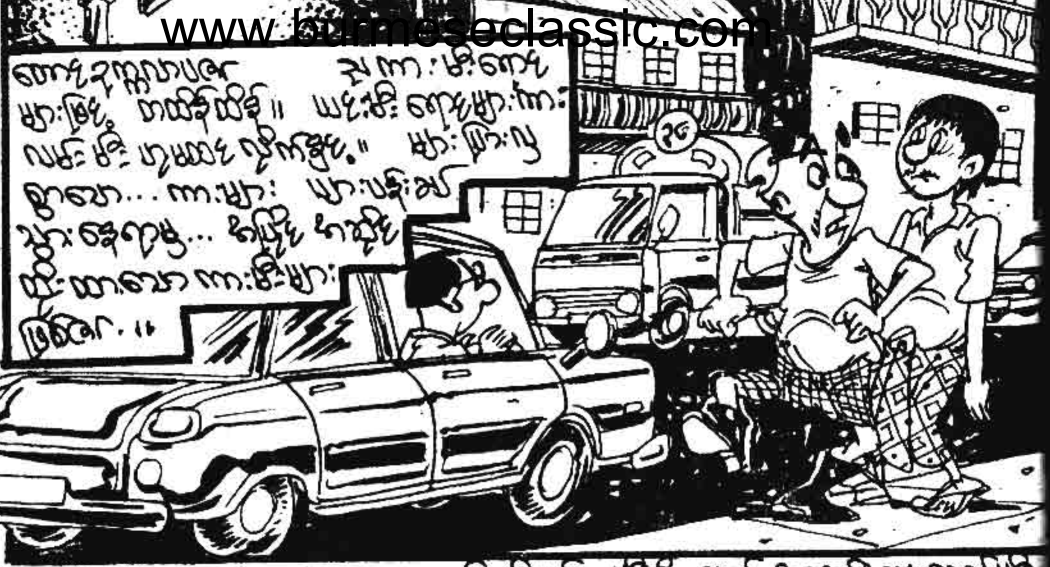

ဆောင်းဥတုကူးလာပေ သူကား မိုးကောင်
များဖြင့် တလိုက်လိုက်။ ယင်းမိုး စေ့များကား
လမ်းမိုး ပူမလောင် ညိုကျနေ။ များ မြီးညှ
ချာသော... ကားများ များပန်းခံ
သွားနေရာမှ... ဝါးမြိုင် ဝါးသိုး
ထိုးဆာသော ကားမိုးများ
ဖြစ်ပေ၏။

လမ်းမိုးကား ဓာတ်တိုင်ထိပ်မှာ
ဝဲ၍ လာကာကြသော ပိုးစုန်းကြီးနှင့်
လမ်းမိုးကိုယ်သည်ပင် ကုန်း၍ ရုံ့
ဆုံကာမျှသာလုံးလေ၏။ လမ်းမိုး
သည် ပိုးစုန်းကြီးကိုများ
ကြုံနေကြသလော။

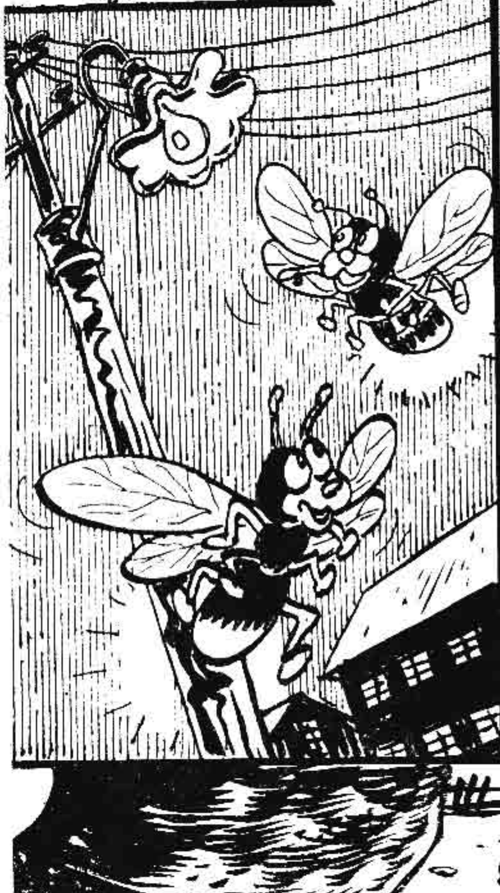

မှာကျွန်ုပ် မိမှန်း မိုးသို့ ပည် အလောက်ကလေးမှာ
လာပြီ ဖြစ်လော.. ယခု သဲ့ရှင်း ယခုမြို့ကိုမကြာမီ
ဖြစ်စပြုနေသော... ကျွန်ုပ်၏ ဥတုကာလ၌ နေရာမျိုး သို့
အာဟာရသို့သော... ဝါးသီး ကာလတွင် အုံး သက်ရှည်
လားနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ။ ယခုတို့ လည်း မှာ၏။

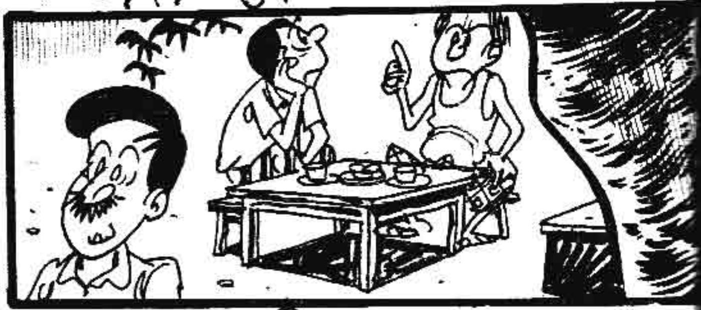

မှာဖြိုးကား ဝါးမှုန် ကောင်းပေ၏။

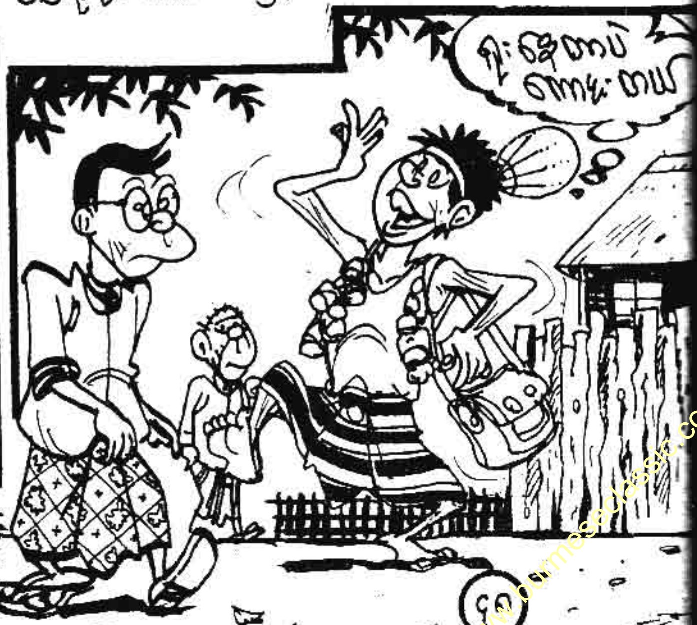

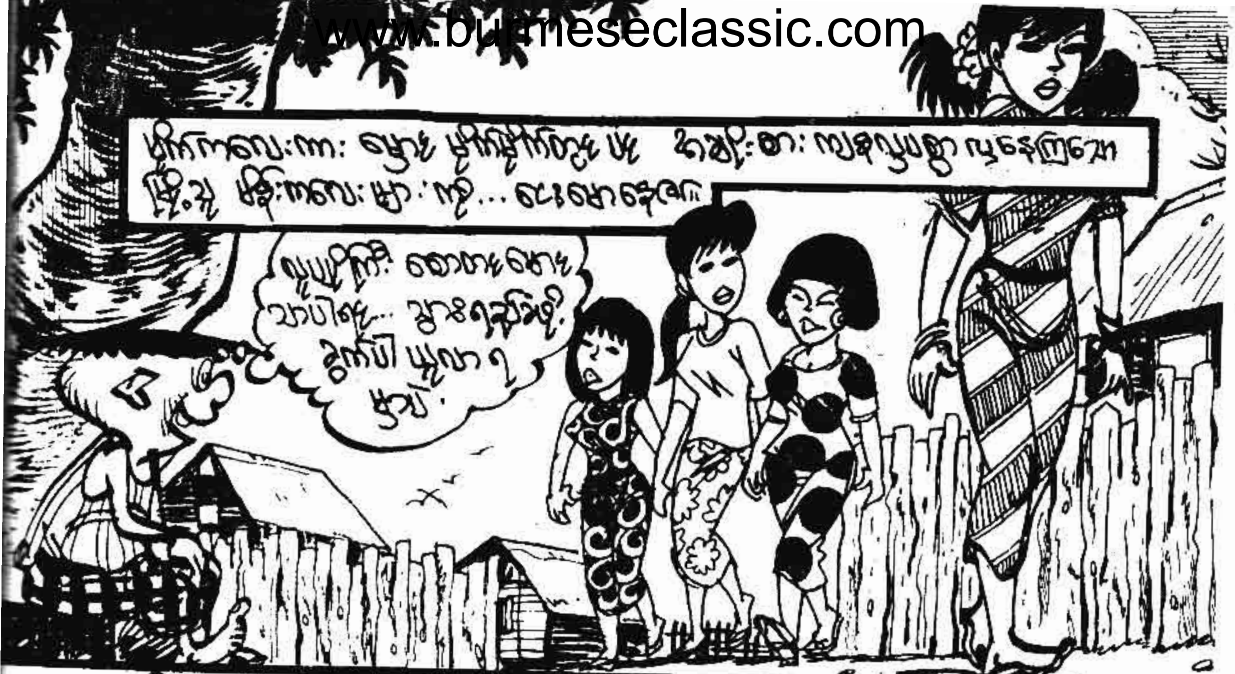

ဗိုက်ကလေးကား ရှေ့ ဗိုက်ကိုကိုင်တွေး ပြီး တစ်ချိုးစား ကျနော့်လှမ်းပတ္တာ လှနေကြသော မြို့သူ မိန်းကလေးများကို... ငေးမောနေ၏။

မြို့ကြီး ကောင်မလေး သာပါလား... ညှာရသွားပြီ ခွက်ပါ မျှလာ ရ မှာပဲ

ကျနော်ပါလည်း မောင်တာကြီး အောင် ရုံးသွားနေစဉ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော... ကျနော် အိပ်ပျော်နေစဉ် အပေါ်ထပ်မှ ကလေး ပြုံးရှုး ပန်းအပြီး၊ အိမ်ရှေ့ရေတွင်းကို ရေချိုးမည်ဟု အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းပြီး၊ အမိက ပြစ်သော... မောင်တာကြီး အောင် သားအူ၊ အိမ်ရှေ့ သား: ရှိပြီ မှာ... မောင်တာကြီး အောင် သား: မှာ ဆံ့ပေသော လည်း မမြဲပါ... ကလေး ကိုကိုက်ချက် ပြီး၊ ဗိုက်ကလေး အိမ်သာများ ထက်ထက် ဆက်ခဲ့ပြီး: ကိုကို တိုင် ကြား၏။

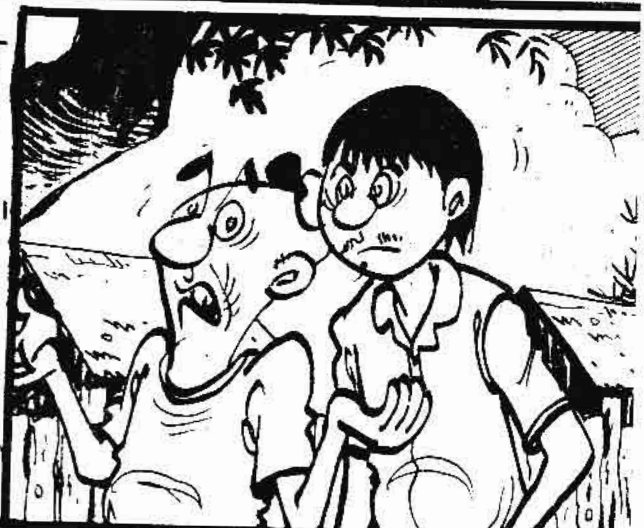

ကျနော်ပြောနေစဉ်... မောင်တာကြီး အောင် ဆာ ပျက်သွားမှာ... ဗိုး၍ ထိတ်လန့် နေပြီ: ကျနော်ပါက: အဆုံးသတ်ပေး၍ ဘေး:အိမ်သာ ပြေး:ခဲ့၏။

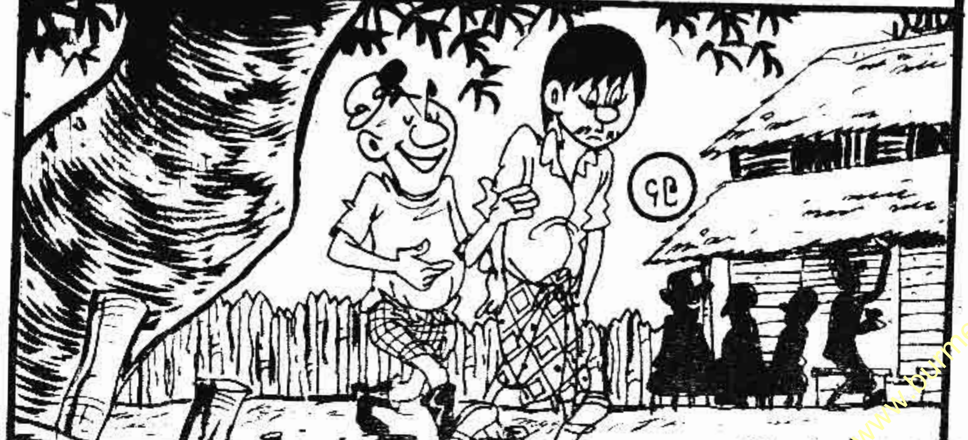

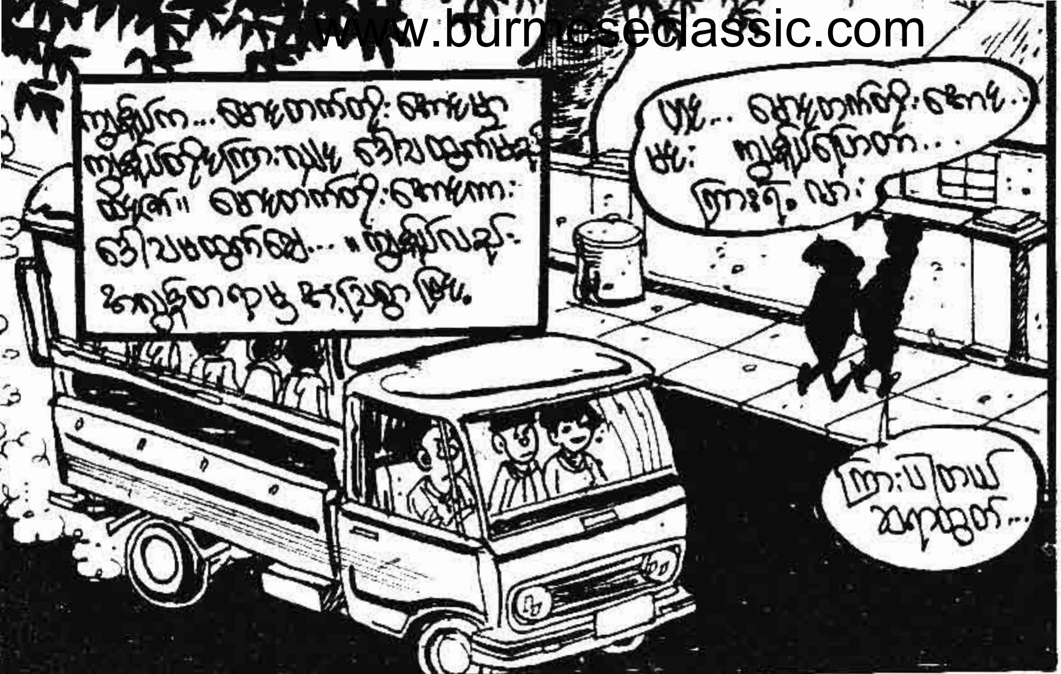
ကျွန်ုပ်က... မောင်တက်တိုး ခေါင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကြားလျှင် ဒေါသထွက်မည် ဆိုမှတ်၏။ မောင်တက်တိုး ခေါင်းကား ဒေါသမထွက်ချေ...။ ကျွန်ုပ်လည်း ဧကန္တတွေ့မှ အားပြုသွားပြီ။
ဟေ့... မောင်တက်တိုး ခေါင်း... ဗိုး: ကျွန်ုပ်ပြောတာ... ကြားရဲ့လား
ကြားပါတယ် ဆရာသွတ်...

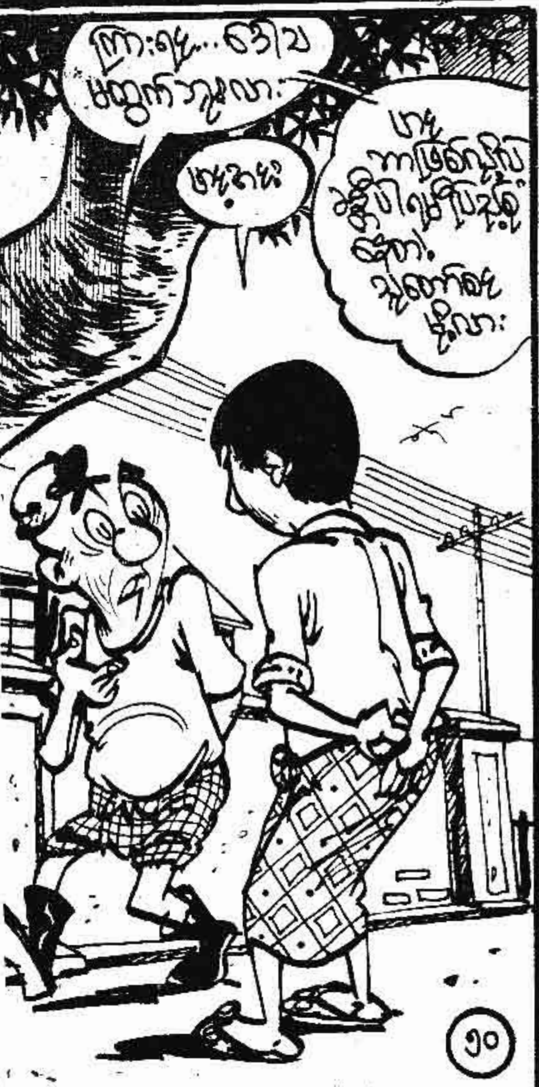
ကြားရင်... ဒေါသ မထွက်ဘူးလား
ဟေ့ဘာ
ဟေ့ ကာမြစ်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းဗိုးနဲ့ တော့! သူ့ဘော်ဆိုး ရှိလား

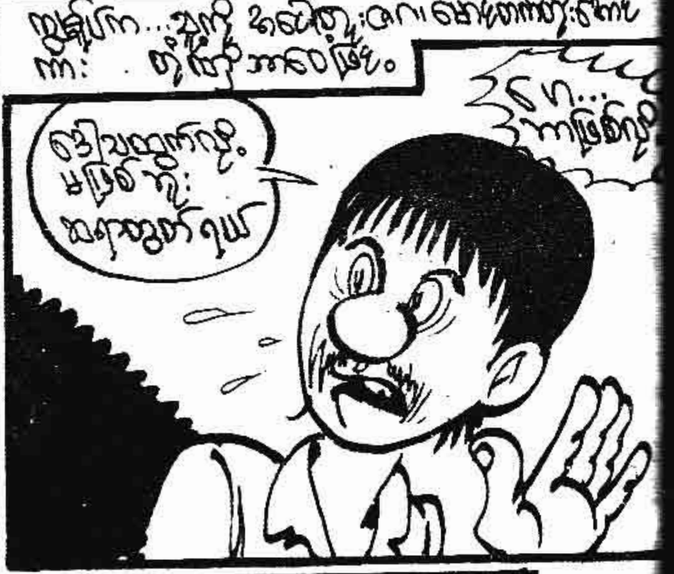
ကျွန်ုပ်က... သူ့ကို ခဲမြတ်ဗွေ: ဆင်၊ မောင်တက်တိုးခေါင်း ကား: တုံးကြီး အလား ဖြစ်ပေ။
ဒေါသထွက်လို့ မဖြစ်ဘူး ဆရာသွတ်ရယ်
ဟ... ကာမြစ်ကြီး

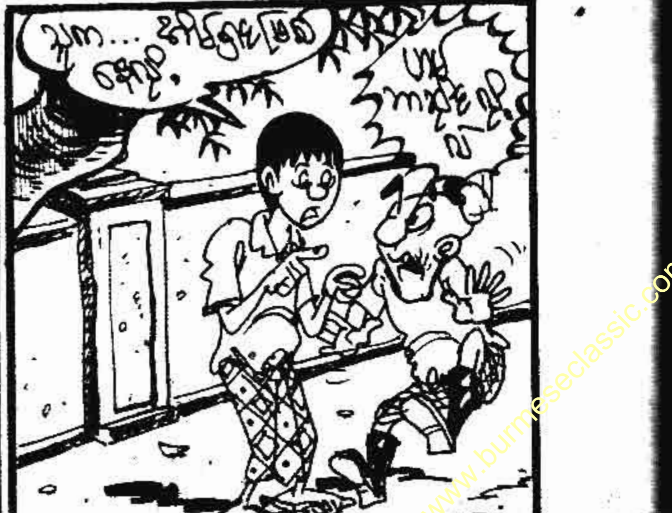
သူက... ဒိပ်ပြီးနေမြစ် နေတုံး။
ဟေ့ ကာဆိုးရှိ လာ

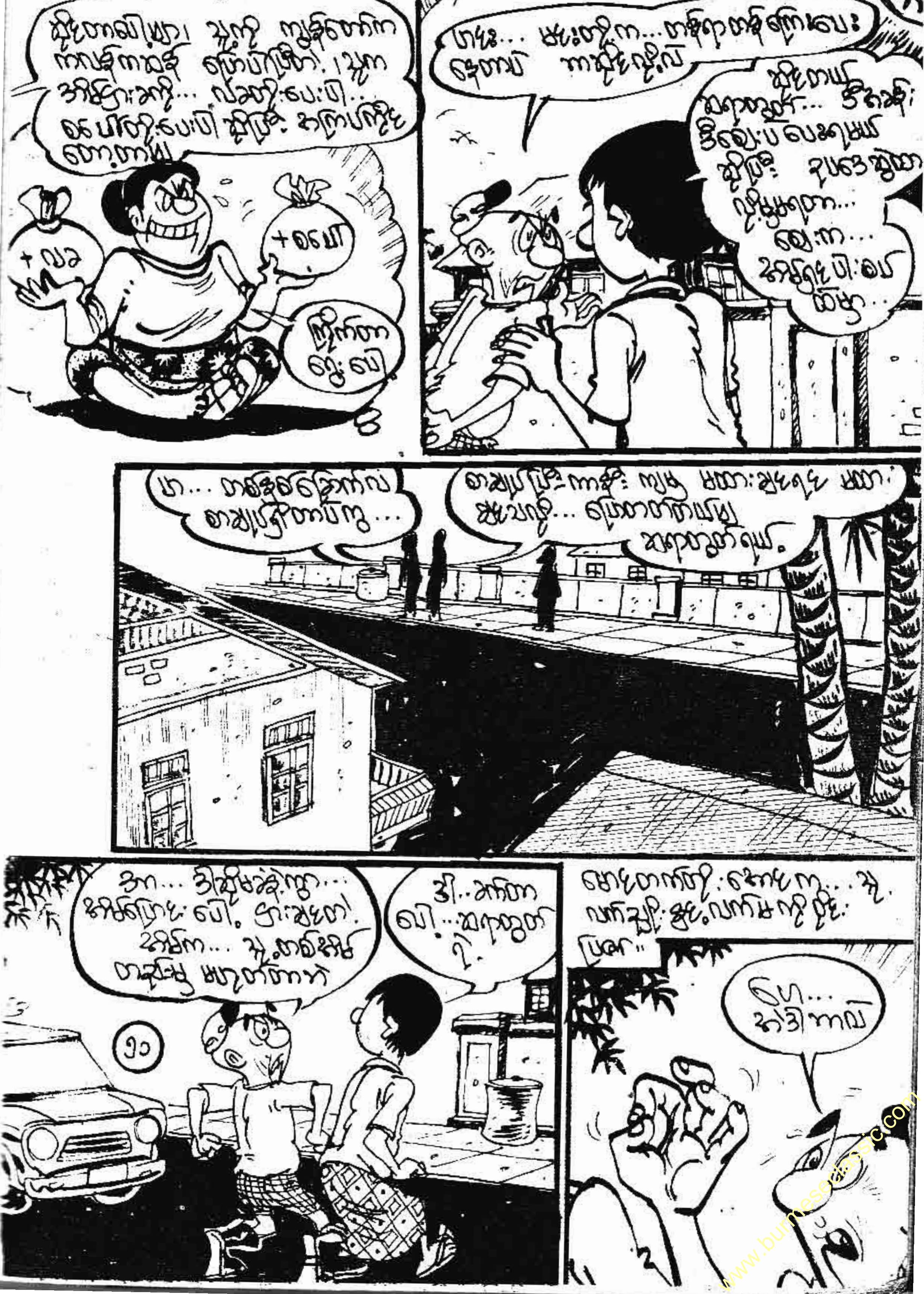
ဆိုင်တခါပြော၊ သူ့ကို ကျွန်တော်က ကာလကြာအောင် ရှောင်ပါလာတာ၊ သူက အိမ်ကြီးအကို... ပေါင်ထားပေးပါ.. ငွေပါတော့ပေးပါ ဆိုပြီး အကြွေးကြီး တော့တယ်
+ လခ
+ ငွေ
ကြိုက်တာ ရွေးလေ
ဟင်း... မင်းတို့က... တစ်ရက်တစ်ရက် ကြားလေး နေတယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုင်တယ် သူဌေးကျော်... ဒီအတိုင်း ဒီဈေးပဲ လေးရမယ် ဆိုပြီး ဦးပဒေသာ လိုက်မှုရတာ... ဈေးက... အမြဲရှိပါးဝယ် ဆိုမှာ..
ဟ... တစ်နေ့စခြောက်လဲ တစ်ယောက်ရှိတာပါကွ...
တစ်ယောက်ကြီး ကောင်း ကျမ မထားနဲ့ရင် မထား ဆိုပါလို့... ရှောင်လာတာကြာပြီ သူဌေးလေးကျော်ရမယ့်
အာ... ဒီဆိုမခံနိုင်ဘူး... အမြဲပြောနေပါ့ ငှားမယ်တဲ့ အိမ်က... သူ့တစ်ခုနဲ့ တခုမှ မရှိတော့ဘူး
ဒီ..အဓိက ပါ...သူဌေးတို့
မောင်တက်ကျော်တို့ ခေါင်းက... သူ့ လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကို ပွတ်ပြီး ပြလေ"
ဟေ... အဲဒါကလဲ

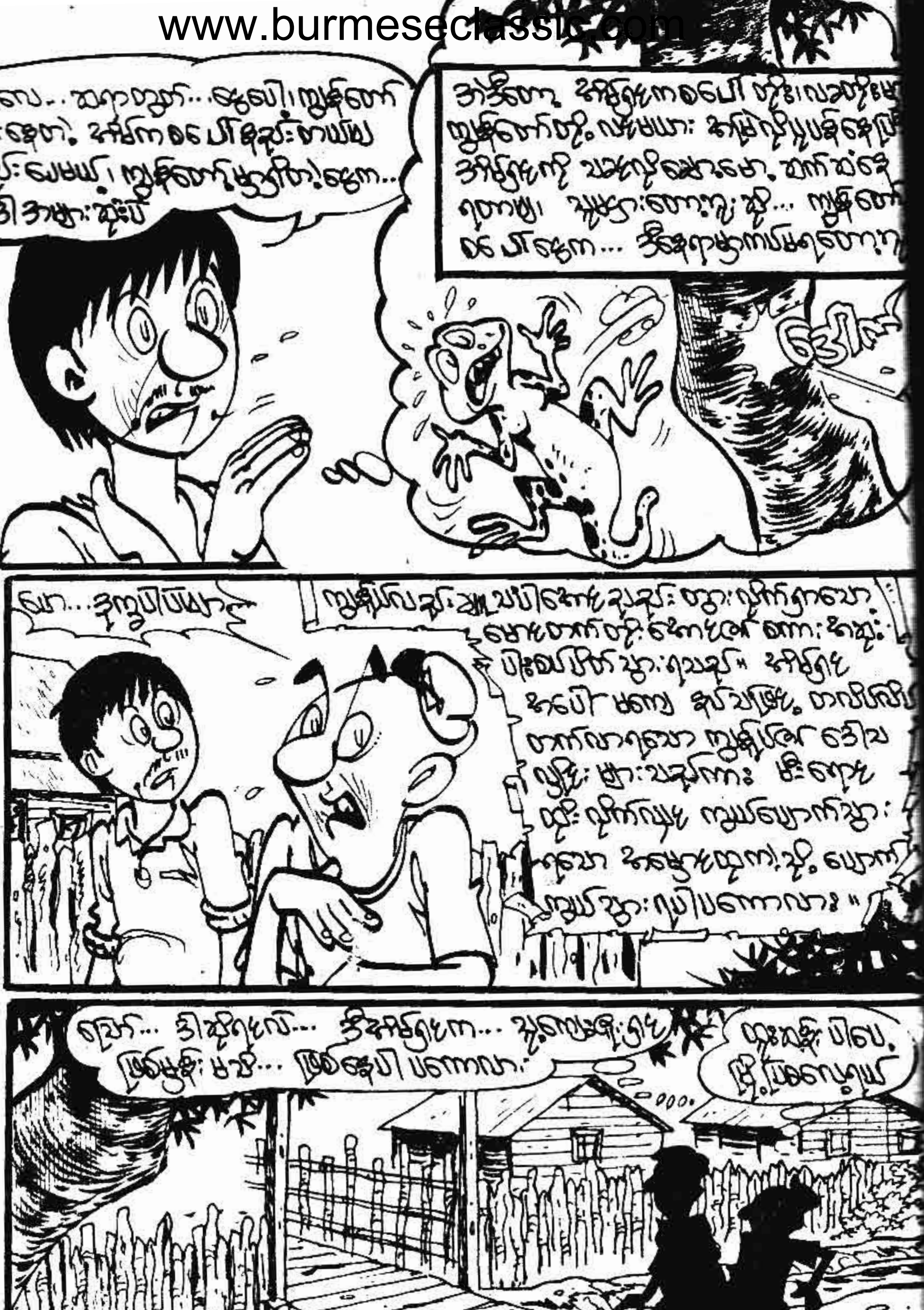
နေပါလေ.. သရာတော်...နေပါ၊ ကျွန်တော်
မှားနေတာ့။ အဖိုးက စပေါ် ခုသုံးတာမဟုတ်ဘဲ
ခုသုံးပေးမယ်၊ ကျွန်တော်မှတ်တာ့ နေ့က...
ဒီဒါ အများသုံးပြီ
အဲ့ဒီတော့ အဖိုးရှင်က စပေါ် တိုးလေသံမှု
ကျွန်တော်တို့ လူမမား အမြဲကြုံပျက်နေ
အဖိုးရှင်ကို သင်္ချိုင်းဆောင်မှာ ချက်သင့်ခဲ့
ရတာပဲ၊ အဲ့ဒါးတော့သွား ဆို... ကျွန်တော်
ပင် ပါနေက... ဒီနေ့ကျမှ ကပ်မရလောက်
ဟာ... ဒုက္ခပါပဲဗျာ
ကျွန်ုပ်လည်း သွန်းသံ ပါဘဲ ခေါင်းတွင်း သွားလိုက်ရသော
ဆောင်တက်လိုး အကြောင်း စကားအဆုံး
ပါးစပ်ပိတ်သွားရသည်။ အဖိုးရှင်
အပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် တာပါလာပါ
တက်လာရသော ကျွန်ုပ်၏ ဒေါသ
လှိုင်းများသည်ကား မီးတောင်
ထိုးလိုက်သလို ကျယ်ပျောက်သွား
ရသော အမှုန့်ထုကဲ့သို့ ပျောက်
ကွယ်သွားရပါတော့သတည်း။
ဟင်... ဒါဆိုရှင်လည်း... ဒီအဖိုးရှင်က... သူ့ကျေးဇူးရှင်
ဖြစ်မှန်း မသိ... ဖြစ်နေပါပကောလား
ထူးဆန်းပါလေ.
ပြန်ပြောရမယ်

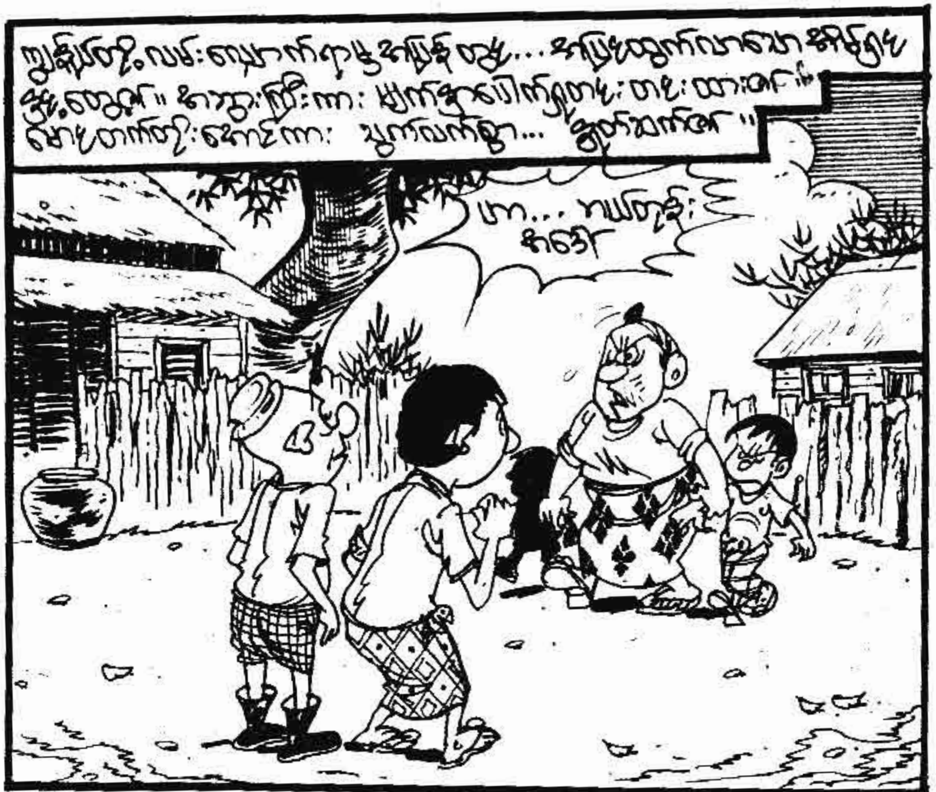
ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းလျှောက်ရာမှ အပြန် တွင်... အပြင်ထွက်လာသော ဒေါ်မိရှင် နှင့်တွေ့ရ၏။ ဒေါ်ဘွားကြိုင်ကား မျက်နှာပေါက်ကြီး တင်းတင်းထား၏။ မောင်တက်တိုးခေါင်ကား မှုန်ကုတ်စွာ... ရှုံ့သက်၏။
ဟာ... ဘယ်တုန်း ဒေါ်

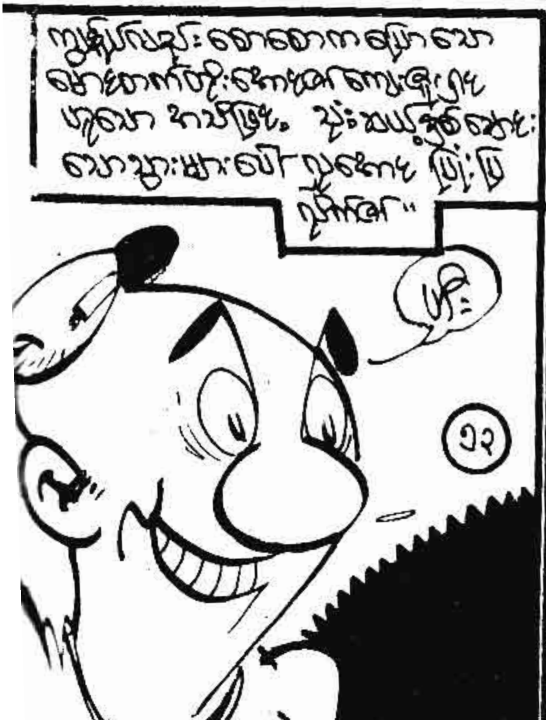
ကျွန်ုပ်လည်း စောစောက မြင်သော မောင်တက်တိုးခေါင်၏ ကလေးရှုံ့ရှုံ့ ဟူသော အသံကြောင့် ဖိုးသယ်နှင့်တွဲဆေး သောသွားများပေါ်လွင်အောင် ပြုံးပြုံး ရှိက်ရ၏။
ဟိုး

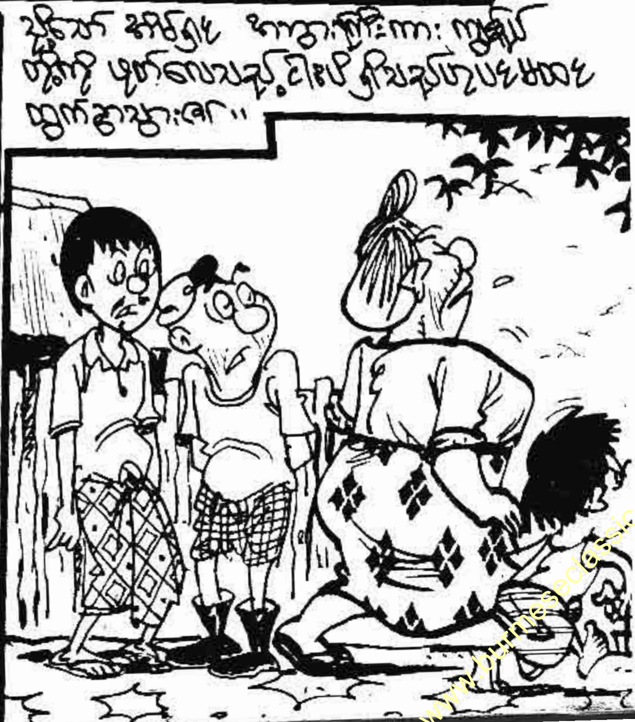
သို့သော် ဒေါ်မိရှင် ဒေါ်ဘွားကြိုင်ကား ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖုတ်လေသည့် ငါးပိ ရှိသည်ဟုပင်မထင် ထွက်ခွာသွား၏။

သူငြိမ်း ကလေး နှစ်ယောက်ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုးလေ ပမာမခန့် ပြုံးပြ ထွက်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကား.... မိုးမြင်မိ၏။ ဂျင်... ဘောကျွ... ဝဲ မှတ်ကြယ်... တယ်... ဖျက်သွားမယ်ဂျပါကလား... ။

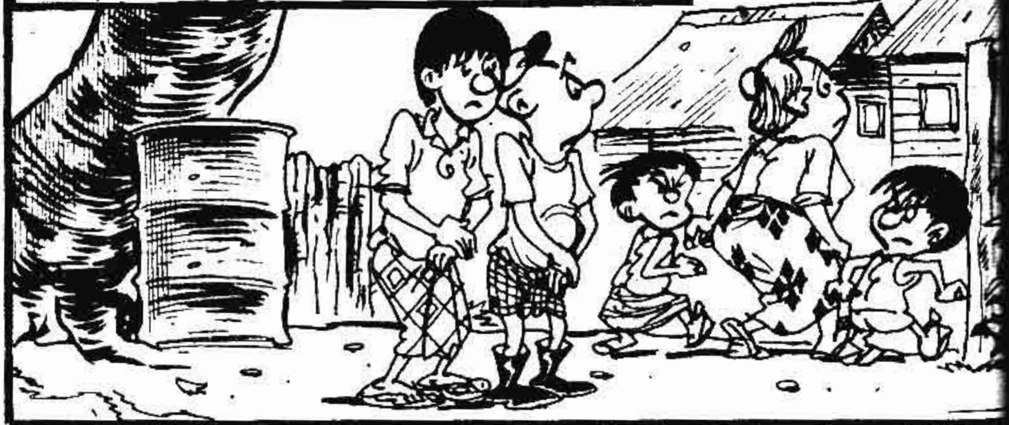

ထိုတစ်ညကို... ထိတ်ကြပ် အအိပ်ကြပ်ခြင်း၏ ဖြတ်သန်း နှံ့မြှောက် ခဲ့ရသည်။

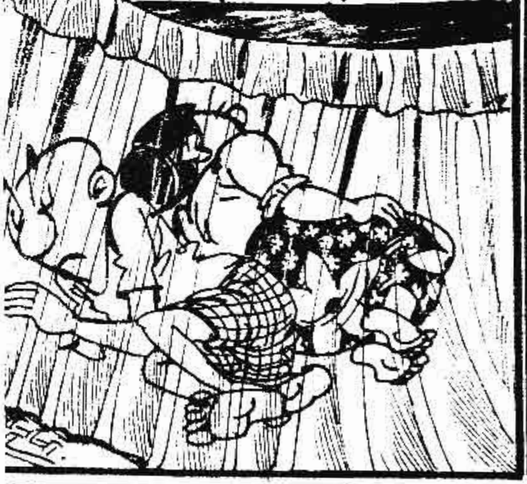

နံနက်လင်း သည်နှင့်... ကျွန်ုပ်လည်း ဖျက်သွားပစ်ရန် နှာမ်ကြွေ့ ရေတိုင်ကီ အားသွင်း ထိုင်နေ၏။ ရေတစ်ခွက် ခပ်

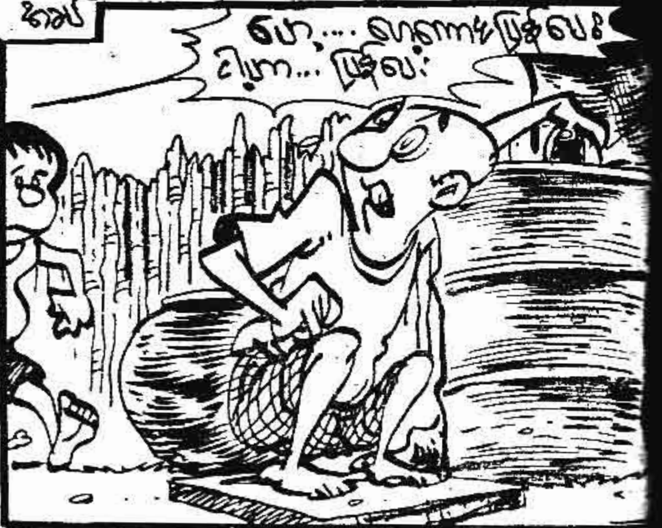

ရုံးရုံးဝါးဝါး ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။ ရွက်ချိုး ပေးပါတကား ကျွန်ုပ်လည်း သတ်ပစ်ကို လှည့်၍ကြည့်၏။ ရှေ့မှ ပြေးနေသူ ကလေးက ကျွန်ုပ်ဒေါက်လာကာ... ကျွန်ုပ်ကို ပတ်ပြေးလေ၏။ ရွက်ချိုး လေးက ဆွဲလာပြီး နောက်မှ ပတ်လိုက်လေ၏။

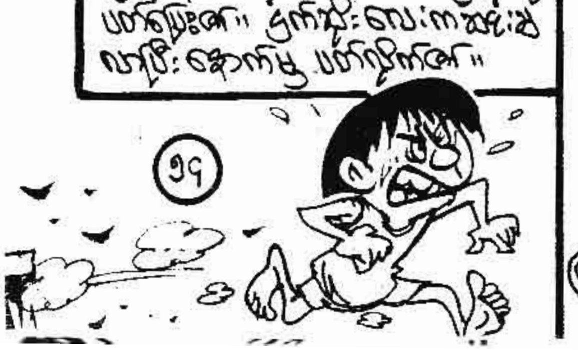

အလယ်မှ ကျွန်ုပ်လည်း ရုတ်တရက်ကြောင်နေ၏။ ကလေး နှစ်ယောက်ကား ကျွန်ုပ်ကို ပတ် ဆွဲလှည့် အား မရပြီသော့...။ ရှေ့မှ ကလေးသည် ကျွန်ုပ် ဦးပြန်ကိုကိုင်ကာ... ပတ်ဆွဲလှည့်ပြေးလေ၏။

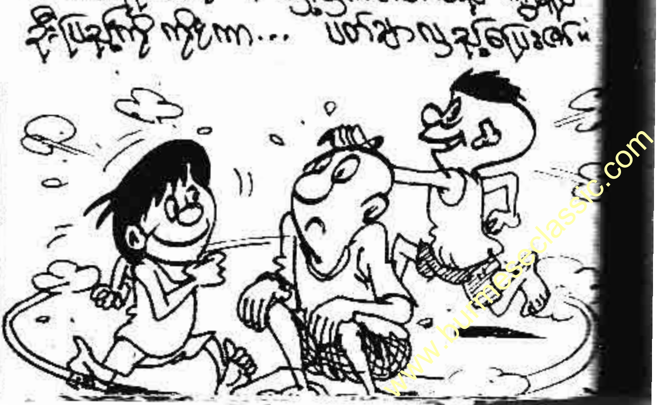

ကျွန်ုပ်ကား- ကလေးလှည့်သော ဂျင်ကဲ့သို့ ပြိုလဲမတတ် ဒလှုခံ့နေရ၏။ နောက်ကလေးက ပထမကလေး၏လက်ကို ရိုက်ရာ... ပထမကလေး၏ ကျွတ်ထွက်သွား၍... ယင်းလက်ကို ကျွန်ုပ်မှိုးမှုံးထက်မှ ရုပ်၏။ ထိုအခါ နောက်ကလေး၏.... လက်မှာ... တီးပုတ်ပမာဖြိုး သင့်သော အရှိန်ဖြင့်။ ကျွန်ုပ် ဦးပြည်ပေါ် ကျ၏။

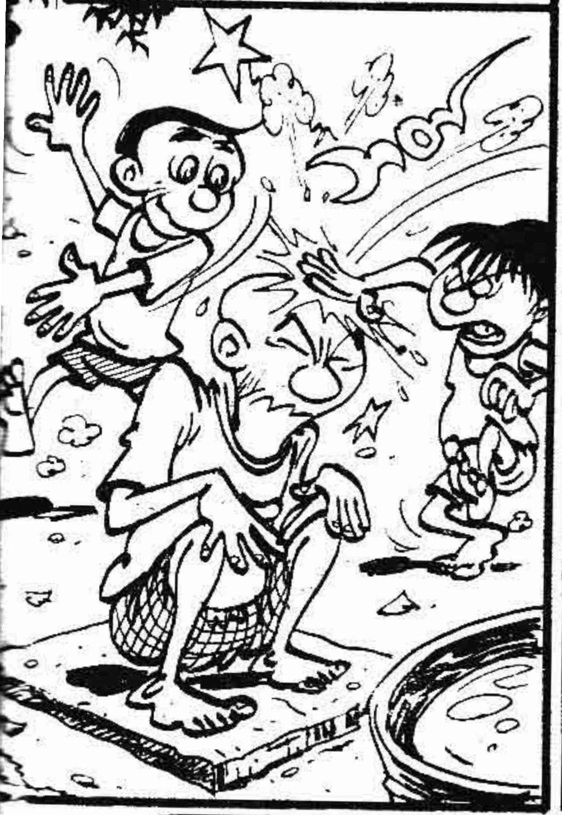

သို့ဖြင့်။ ပထမကလေးက... လက်ဖြန့်လျှပ်... နောက်ကလေးက... ထိုလက်ကို ရှောင်ပါ၊ ပထမကလေးက လက်ကို ပြန်ရုပ်ပါ... မရုပ်နိုင်ရှာသော... ကျွန်ုပ်၏ ဦးပြည်း ပြောင်ပြောင်မှာ မောင်းဆုံတွင် မောင်းသည့်ထောင်းသည့်ပမာ... ဒုတ်ခနဲ ဒုတ်ခနဲ ခေါင်းဆက်မှန်မှန် ခံချရရှာကြ၏။

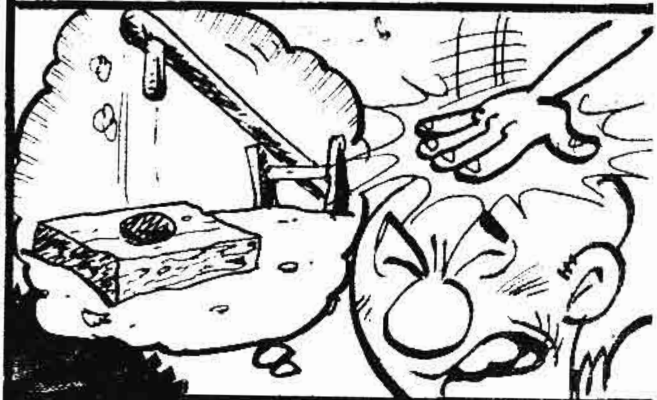

ဖြိုမှာတို့ အသွားကြမြတ် ထားသည်မှာ... ဦးခေါင်း မဟုတ်တော့ပေ...

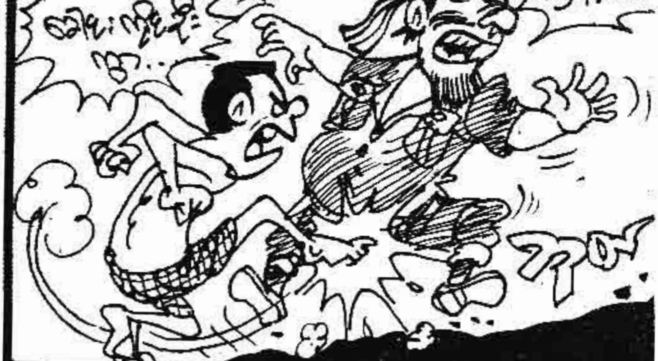

ထိုဦးခေါင်းကို... မလေးမစား ကလေးကလားတို့က.. ပမာမခန့် ရိုက်လေသော်... မတရားတာမှန် လျှင်... ချက်ချင်း တုံ့ပြန် တတ်သော... ကျွန်ုပ်၏ ဒေါသ အဟုန်သည်... ဟုန်းခနဲ ကြွတက်ပြီ...

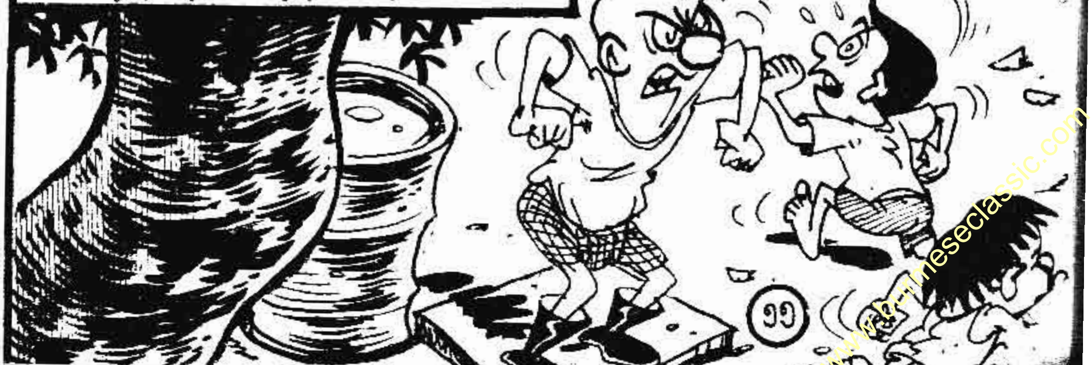

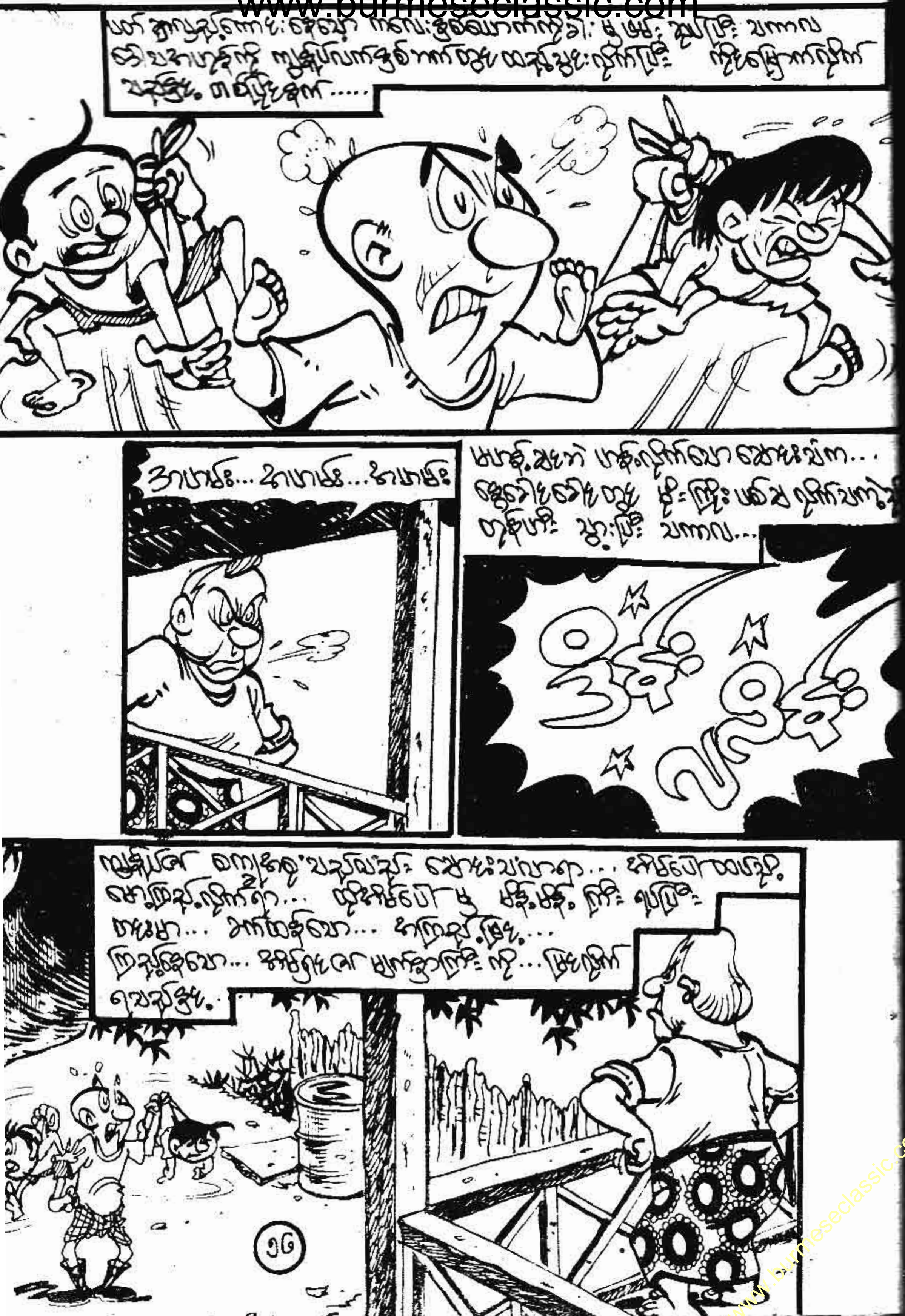
ပတ်ချာလည်ပြေးနေသော ကလေးနှစ်ယောက်ကြား၌ မူမမှန်သူကြီး သကာလ
ဒေါသအလျှံကို ကျွန်ုပ်လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထိန်းသိမ်းလိုက်ပြီး ကိုယ့်ရှေ့ကလိုက်
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်.....
ဒါပါး... ဒါပါး... ဒါပါး
မောင့်ဆီက ပစ်လိုက်သော ဆေးဘူးက...
ခွေးဝဲစားနေသော မုန့်ကြီး ပေါ်သို့ လိုက်ပါ
တစ်ပြိုက်ပြီး သွားပြီး သကာလ...
ဝုန်း ဒုန်း
ကျွန်ုပ်ကား တကယ့်ကို သည်းမခံနိုင် ဆေးသမား... အိမ်ပေါ်က လှမ်း
ကြည့်လိုက်ရာ... လိုင်းဘီပေါ်မှ မိုးမိုး ကြီး ရပ်ပြီး
တွေ့ရပါ... မာက်ထန်းသော... ခါကြည့်ကြည့်....
ကြည့်နေသော... အမိရှေ့က ရှက်စွာကြီးကို... မြင်လိုက်
ရသည်နှင့်..

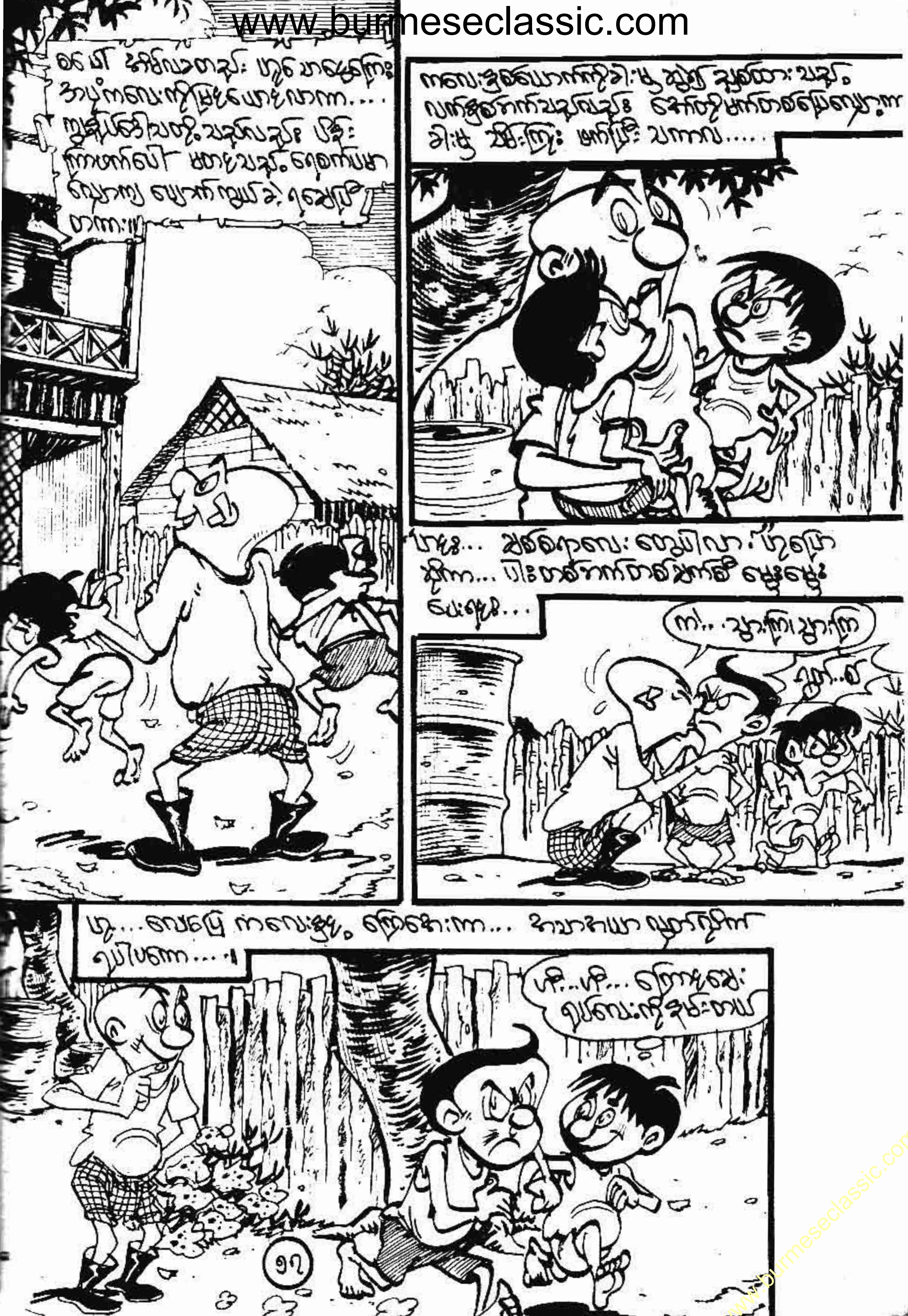
ဝဝပေါ် အိမ်ကြီးတည်း ဟူ၍ ဟာသဆရာကြီး
ဘုံကလေးကို မြင်ရောင်လာက....
ကျွန်ုပ်ခါသတို့ သနားလည်း၊ ပြီး
ကြက်ဟက်လေ ဟာယသည့် ရေခက်ပေ
ကြေညာကျ ပျောက်ကျွမ်း ခဲ့ ရသော်လည်း
တကား။
ကလေးဦးစီးပါတိုက်ဒါး မှ အံ့ဩ သွားသည်။
လက်စွပ်ကိုက်သည့်လည်း၊ အောက်တိုမက်တာစရေကျော်...
ဒါး မှ အိုးကြီး မက်ပြီး သကာလ.....
ဟဲ့... ဆွဲစရာလေး ရှိပါလား ဟုပြော
ဆိုကာ... ပါးစပ်ကိုက်တာကျော်ဆီ ရှေ့ရှေ့
ပေးရှုံး...
ကါ... သွားကြ သွားကြ
အွန်..ဗျ
ဟူ... လေပြေ ကလေးနှင့်။ တွေးတေး... ဟာသဟာ ညှော်ကြိုက်
ရှုပါတော....။
ဟိ...ဟိ... ကြောင့်ဆေး
ရုပ်လေးကို နှပ်တာ

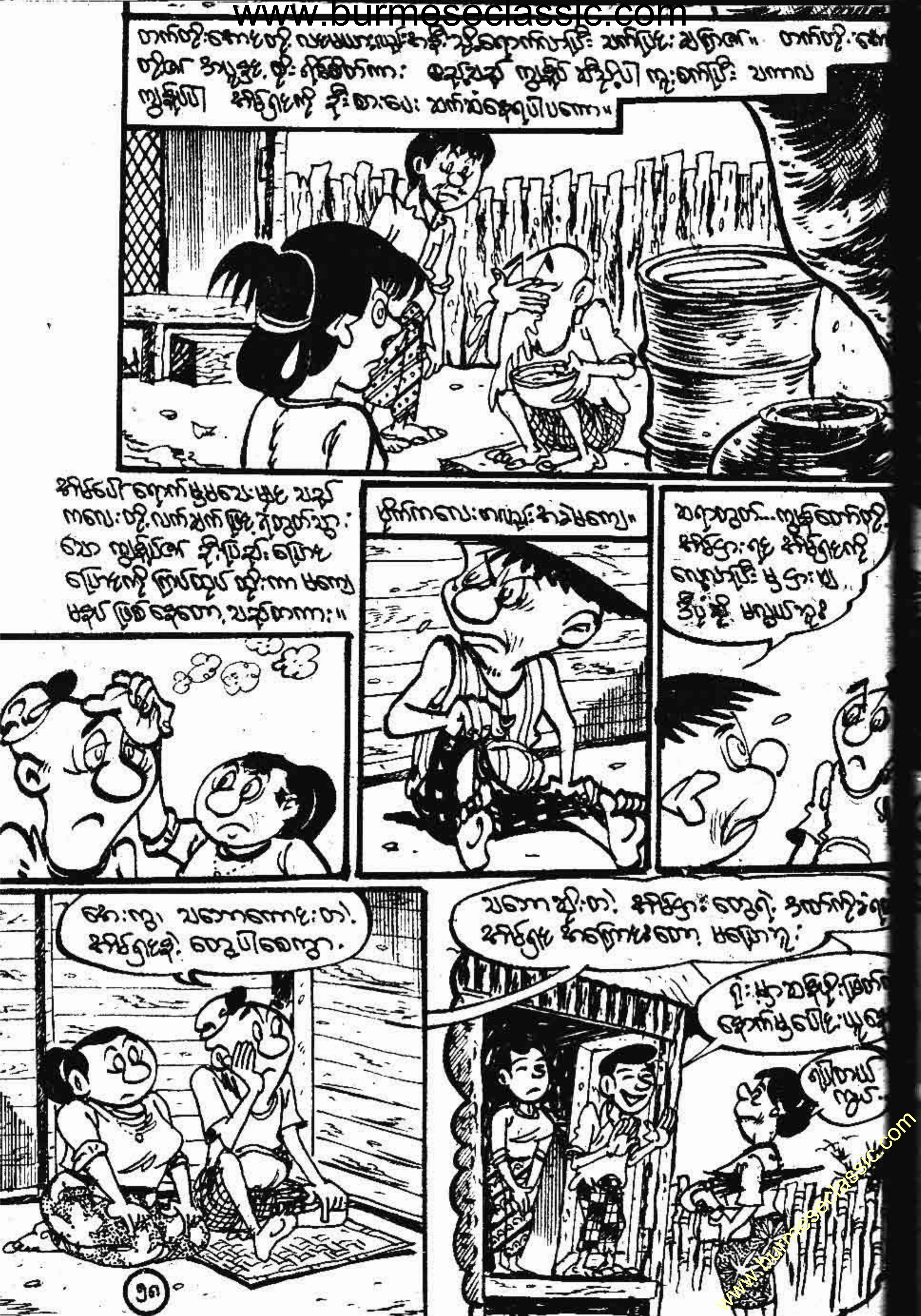
တက်တိုးတောင်တို့ လယ်မယားယှဉ်နေ့ချိုသို့ရောက်လာပြီး သက်ပြင်းချကြ၏။ တက်တိုး:တော
တို့အ ဘွားနဲ့ ဗိုးဂျိုးတို့ကား: ရပ်ရွာ ကျွန်ုပ် ဆိုပြီ ကွဲ:တော်ပြီး ပကာလ
ကျွန်ုပ်ပါ အမိရှုပ်ကို ဦးစားပေး သက်သေနေရပါပကော။
အိမ်ပေါ်ရောက်မှမလေးမှုနဲ့ သည် ကလေးတို့ လက်မှက်ပြုံး၍ ရွတ်သွား: သော ကျွန်ုပ်အ ဦးပြည်း ပြော ပြောကို ကြပ်ထုပ် ထိုးကာ မရှေ့ မနပ် ဖြစ်နေတော့ သည်တကား။
ဗိုက်ကလေးတယ်များဗိုလ်မကျေ။
အရေအတွက်...ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကြား၍ အိမ်ရှင်ကို လေ့လာပြီး မှ ကြားမှ.. ဒီပုံ ဆို မကျွမ်းဘူး!
ဟေး:ကွ၊ သဘောကောင်းတဲ့ အိမ်ရှင်နဲ့ တွေ့ပါစေကွာ.
သဘောဆိုးတဲ့ အိမ်ကြား တွေ့ရဲ့ ဒီလောက်ကြိုး အိမ်ရှင် မိုကြောင်တော့ မပြောဘူး:
ဂျီးမှာ အစိုးဖြစ် နောက်မှပေါ်ပုဆ
ရှိတယ် ကွယ်.

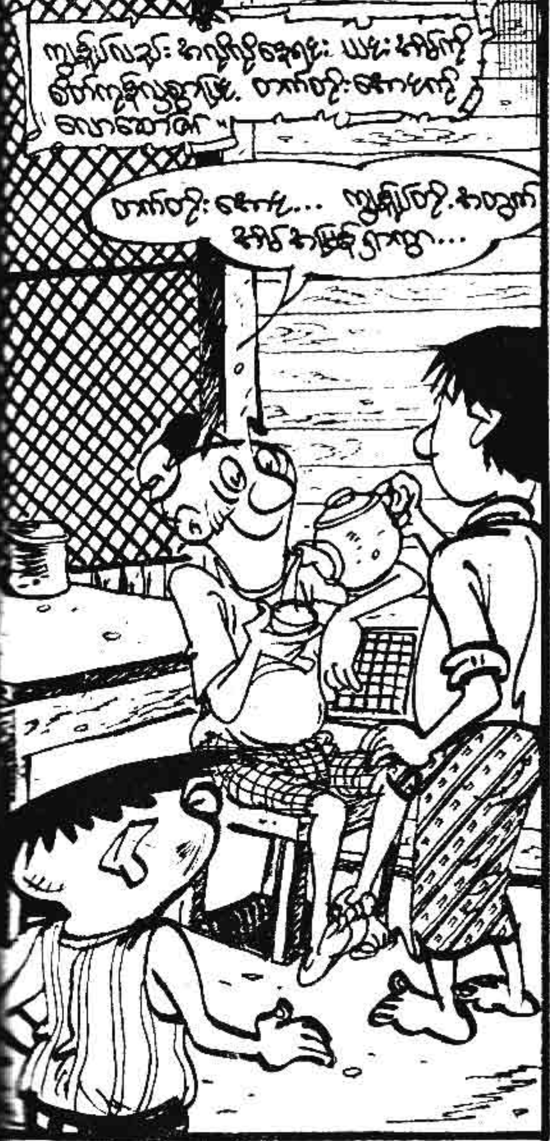
ကျွန်မလည်း အကျိုးရှိစေချင်း ယမ်းအိမ်ကို မိတ်ကျွန်ုပ်ရှာပြီး ဘက်တိုးအောင်ကို ပေးအပ်တယ်"
ဘက်တိုးရောက်... ကျွန်မတို့အတွက် အိမ်အမြန်ရှာကွာ...

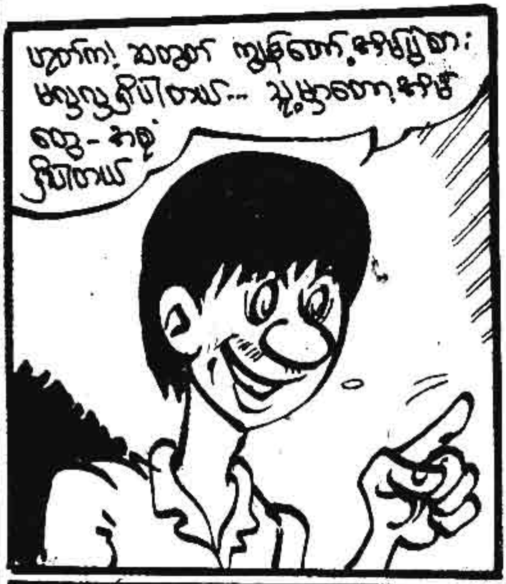
ဟုတ်ကဲ့! အတွက် ကျွန်တော့်အိမ်ခြား မလှရှိပါတယ်... သို့မှာတော့အိမ်ဖြစ် တွေ့-အိုး ရှိပါတယ်

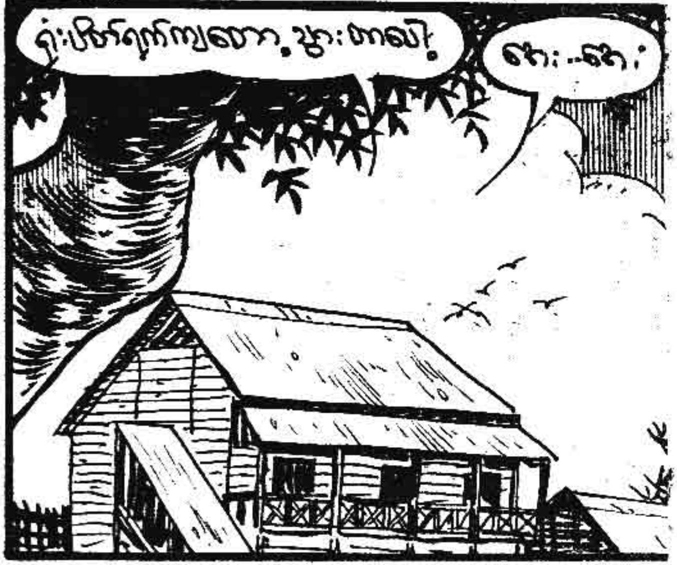
ရုံးပိတ်ရက်ကျော့သွားတာပေါ့
အေး..အေး

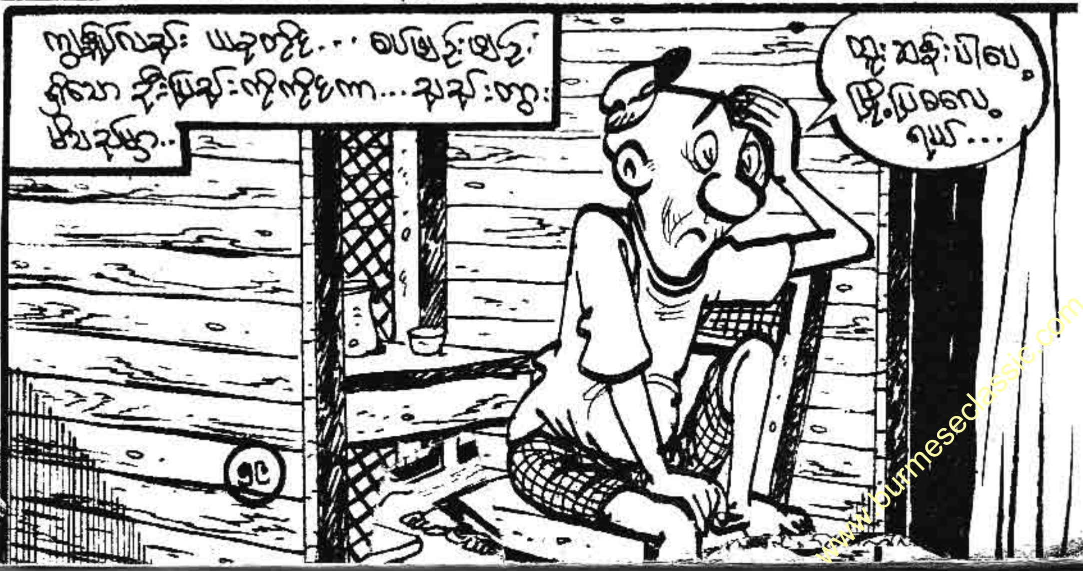
ကျွန်မလည်း ယခုတိုင်... ပေါမြင်းဖြင့် ရှိသော ဦးဖြည်းကိုကိုဗကာ... သည်းတွေး မိပါသည်..
ဘုန်းသေနိုးပါလေ့ မြို့ပြလေ့ ရယ်...

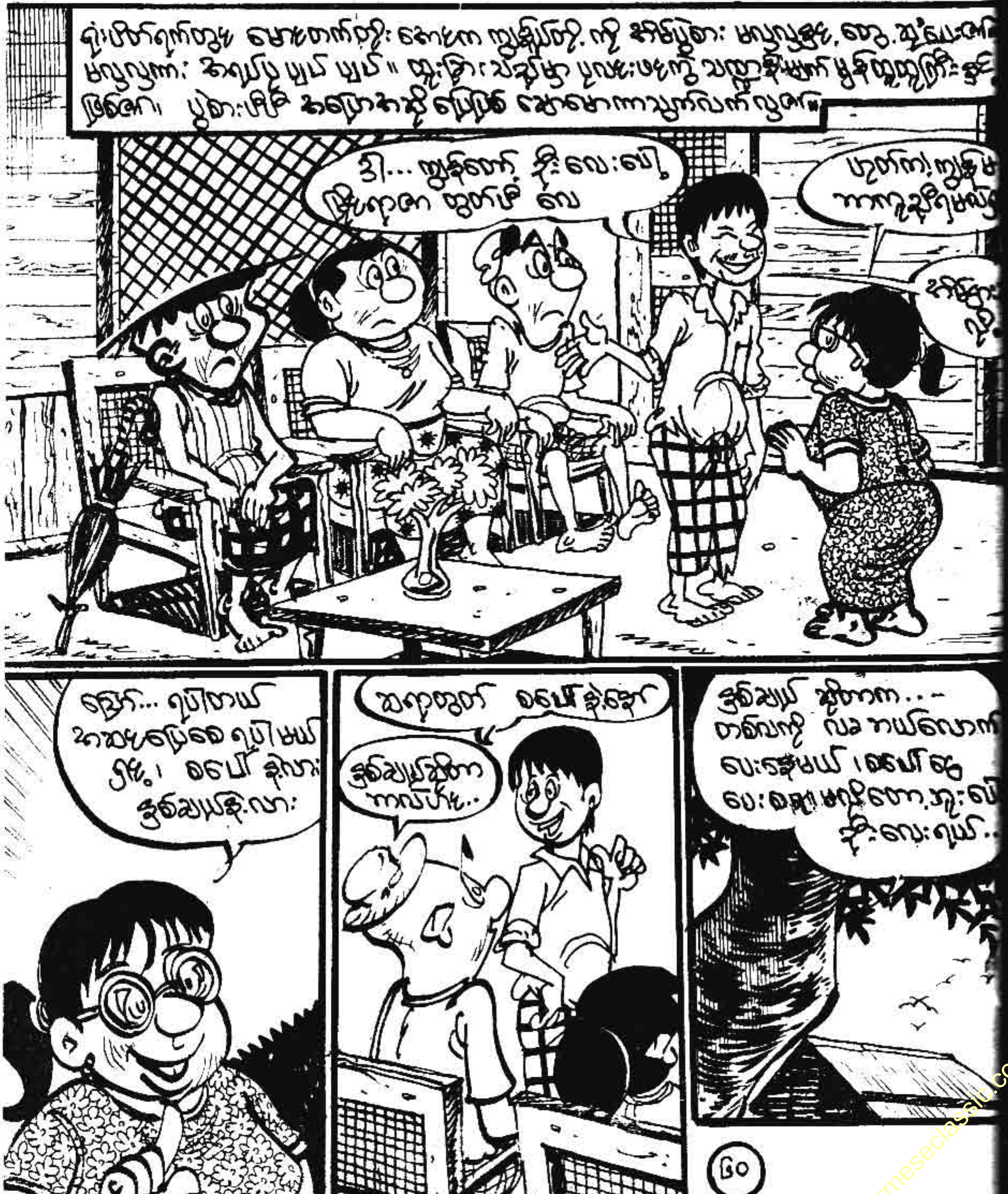
ရုံးပိတ်ရက်တွေမှာ မောင်တက်တိုး အောင်က ကျွန်မတို့ကို အိမ်ပွဲစား မလှလှနှင့် တွေ့ဆုံပေးခဲ့
မလှလှကား အရမ်းပဲ ချုပ်ချုပ် ။ ထူးခြားသည်မှာ ပုလင်းဖင်ကဲ့သို့ သတ္တာ မျက်မှန် ထူထူကြီးနှင့်
ဖြစ်သော၊ ပွဲစားဖြစ်ရန် အကျော်အဆို ဖြစ်စေ မောင်မောင်ကာယ်လက် လှလာ၏။
ဒီ... ကျွန်တော့် ဦးလေးပေါ့ ဖိုးရာဇာ ထွတ်မုံ လေ
ဟုတ်ကဲ့! ကျွန်မ ကာကူညီရမယ်
အိမ်ကြီး ညို
အော်... ရပါတယ် အသေးမြေစေ ရပါမယ် ရှင့်၊ စပေါ် ခုလား အိမ်ခြံနဲ့လား
ဆရာတွက် စပေါ်နဲ့ဆော်
အိမ်ခြံမြေဆိုတာ ကာလပါနဲ့..
အိမ်ခြံ ဆိုတာက..- တစ်ဖက်ကို လခ ကာယ်လောက် ပေးရမယ်၊ စပေါ်ဆို ပေးစရာမလိုဘူး ပေါ့ ဦးလေးရယ်..

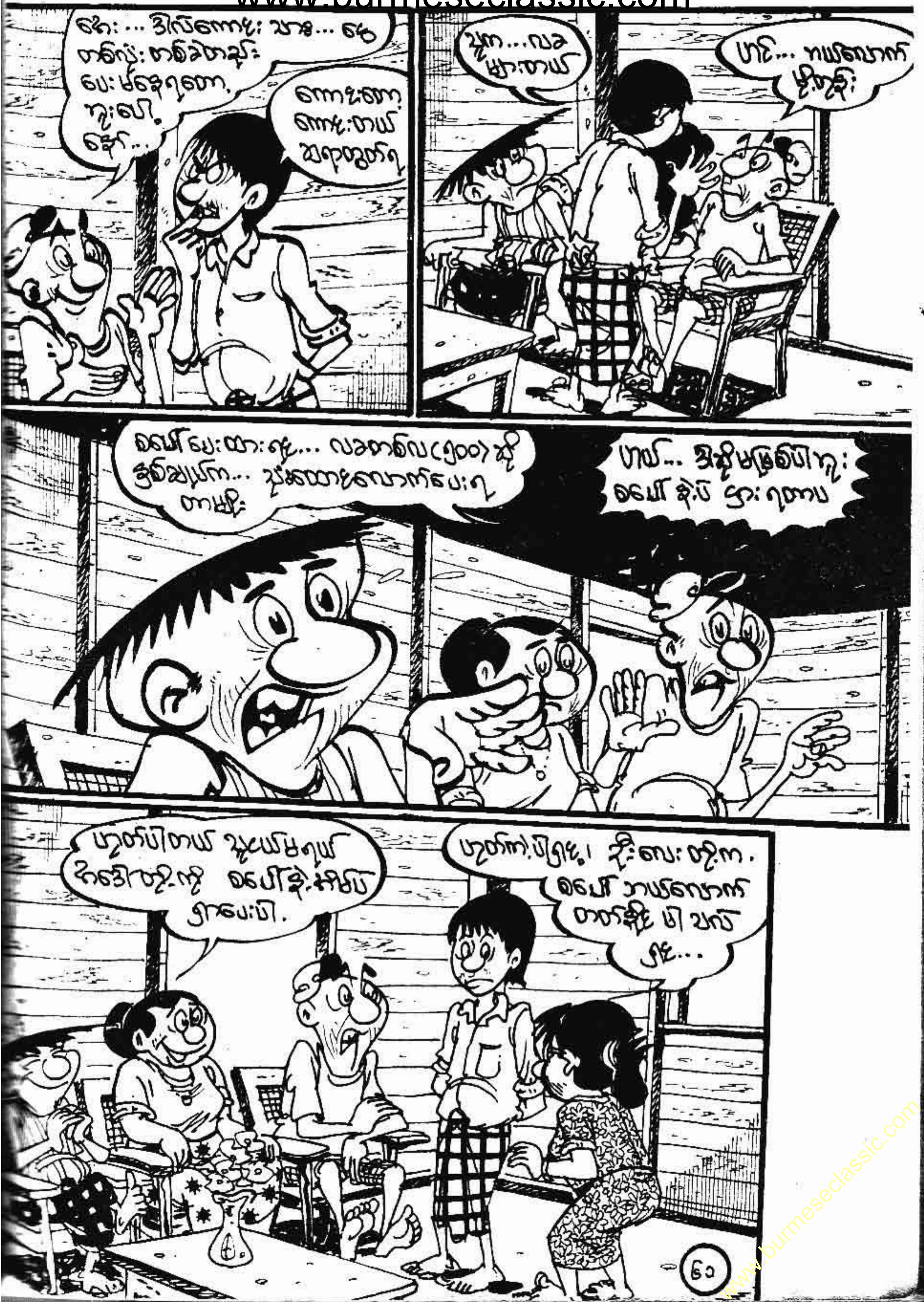
ဟေး ... ဒါလိုကောင်းသား ... ငွေ တစ်ပုံးတစ်ခါတည်း ပေးမနေရတော့ ဘူးလေ နော်...
ကောင်းတော့ ကောင်းတယ် ဆရာတွတ်ရ
ဟုက ... လခ များတယ်
ဟင် ... ဘယ်လောက် ရှိပြီး
ငပေါ် ပေးထားရုံ ... လခတစ်လ (၂၀၀) ဆို နှစ်ချုပ်က ... သုံးသောင်းလောက်ပေးရ တာပဲ
ဟယ် ... အဲဆို မဖြစ်ပါဘူး ငပေါ် နဲ့ပဲ ဖြုန်းရတာပ
ဟုတ်ပါတယ် သူ့ယောက္ခမရှင် ဟဲဒါတွေကို ငပေါ်နဲ့ အပ်ပြီး ရှာပေးပါ.
ဟုတ်ကဲ့ပါရှင့်၊ ဦးလေးတို့က. ငပေါ် ဘယ်လောက် တတ်နိုင် ပါ ပဲ ရှင်...

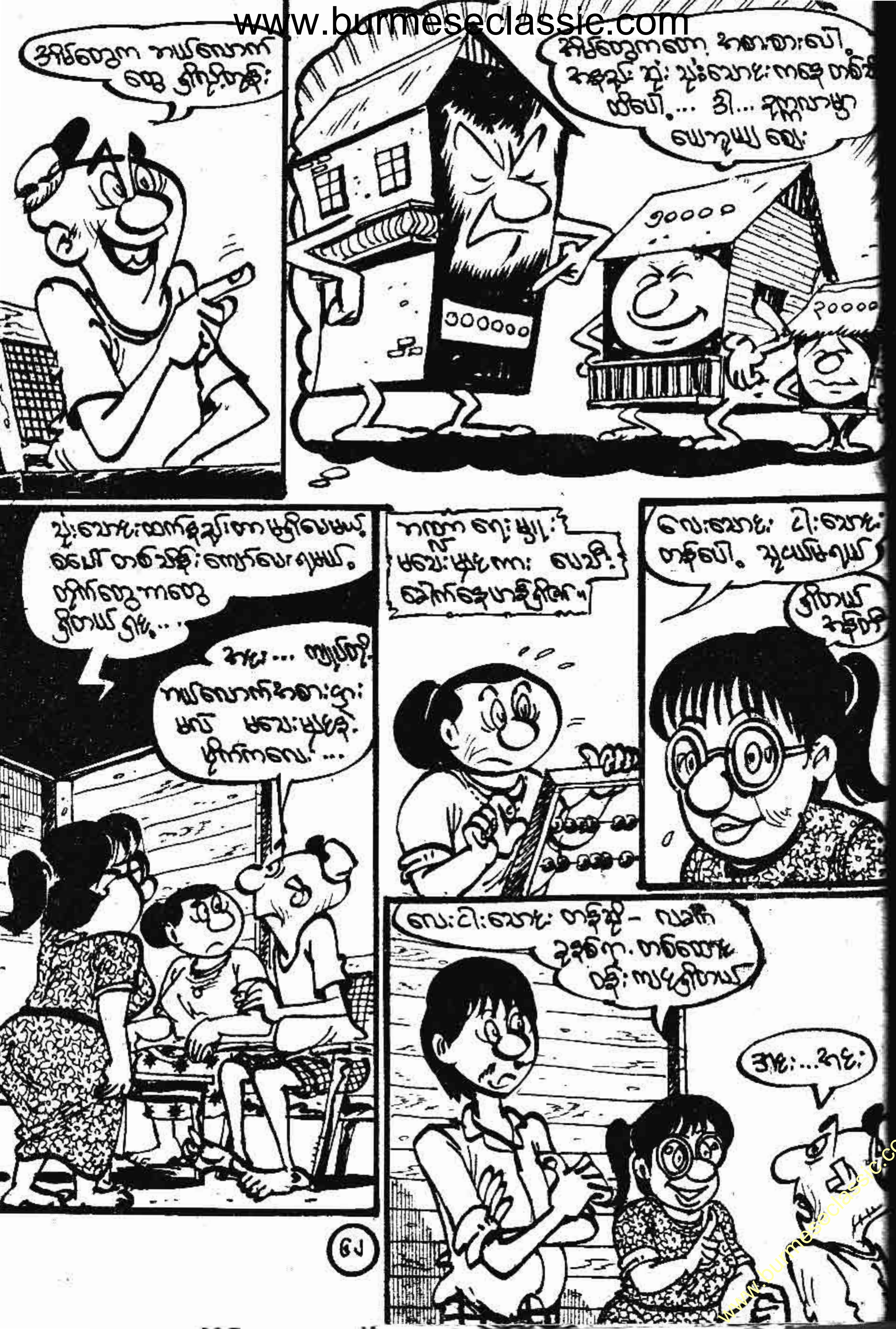
အိမ်တွေက ဘယ်လောက် ဈေး ရှိသလဲကွ
အိမ်တွေကတော့ အစားစားပေါ့။ အနည်းဆုံး သုံးသောင်းကနေ တစ်သိ ထိပေါ့... ဒါ... ရန်ကုန်မှာ ပေါက်ဈေး
၁၀၀၀၀၀
၁၀၀၀၀
၃၀၀၀၀
သုံးသောင်းလောက်နဲ့ဆိုတော့ မရှိလေမယ့် ဝေးပါ တစ်သိန်းကျော်လေးရှယ်။ တိုက်တွေကတော့ ရှိတယ် ရှင့်...
ဟာ... ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက်စားစားရှား မပါ မဝေးမှုနဲ့ ဗိုက်ကလေး...
ဘဏ္ဍာရေးမှူး မလေးမှုနဲ့က ပေသီး တွက်နေပါပြီရှင်။
လေးသောင်း ငါးသောင်း တန်ပေါ့။ သူ့ယမ်းရှယ်
ရှိတယ် အစ်ကို
လေးငါးသောင်း တန်ဆို - လခ ခုနှစ်ရာ့ တစ်သောင်း ဝန်းကျင်ရှိတယ်
အား... ဟင်း

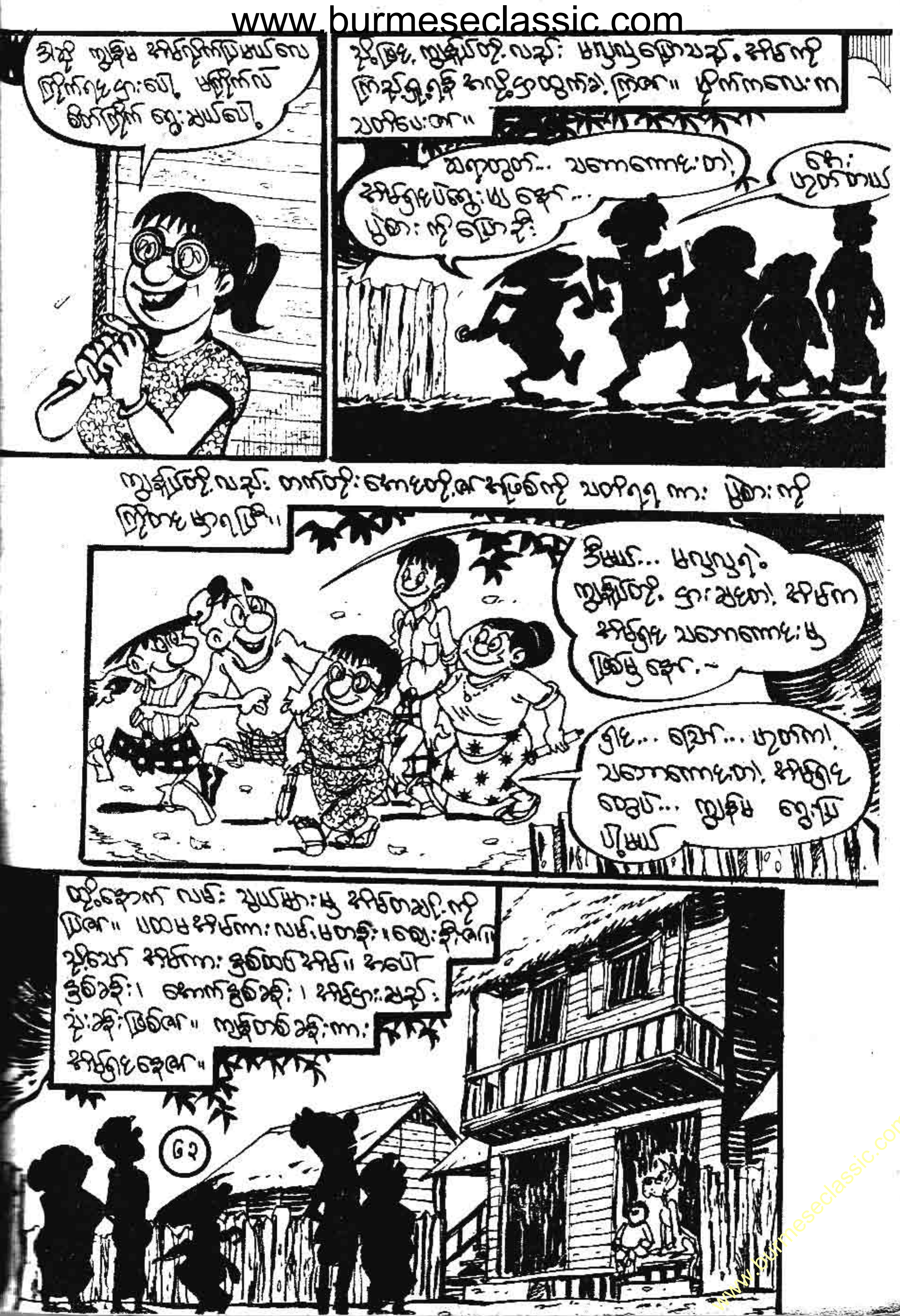
အဲဒီ ကျွန်မ အိမ်ကြီးကိုပြမယ်လေ ကြိုက်ရင်ငှားပေါ့။ မကြိုက်လဲ ဆက်ကြည့် ရွေးမယ်ပေါ့
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း မလှလှပြောသည့် အိမ်ကို ကြည့်ရှုရန် အလှည့်ကျ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ဖိုက်ကလေးက သတိပေး၏။
ဆရာတွတ်... သဘောကောင်းတဲ့ အိမ်ရှင်ပဲရွေးမှ နော်... မှူးကို ပြောဦး
ဟား ဟုတ်တယ်
ကျွန်ုပ်တို့လည်း တက်တိုး ဘောမတို့၏ အဖြစ်ကို သတိရ၍ ကား မှူးကို ကြိုတင်မှာရ၏။
ဒီမယ်... မလှလှရဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ငှားမယ့် အိမ်က အိမ်ရှင် သဘောကောင်းမှ ဖြစ်မှာနော်~
ရှင်... အော်... ဟုတ်ကဲ့ သဘောကောင်းတဲ့ အိမ်ရှင် ပေါ့... ကျွန်မ ရွေးပြပါ့မယ်
ထို့နောက် လမ်းသွယ်ထားမှ အိမ်တစ်လုံးကို ပြ၏။ ပထမအိမ်ကား လမ်းမတန်း၊ ဈေးနီး၏။ သို့သော် အိမ်ကား နှစ်ထပ်အိမ်။ အပေါ် နှစ်ခန်း၊ အောက်နှစ်ခန်း၊ အိမ်ငှားသည် သုံးခန်းဖြစ်၏။ ကျန်တစ်ခန်းကား အိမ်ရှင်နေ၏။

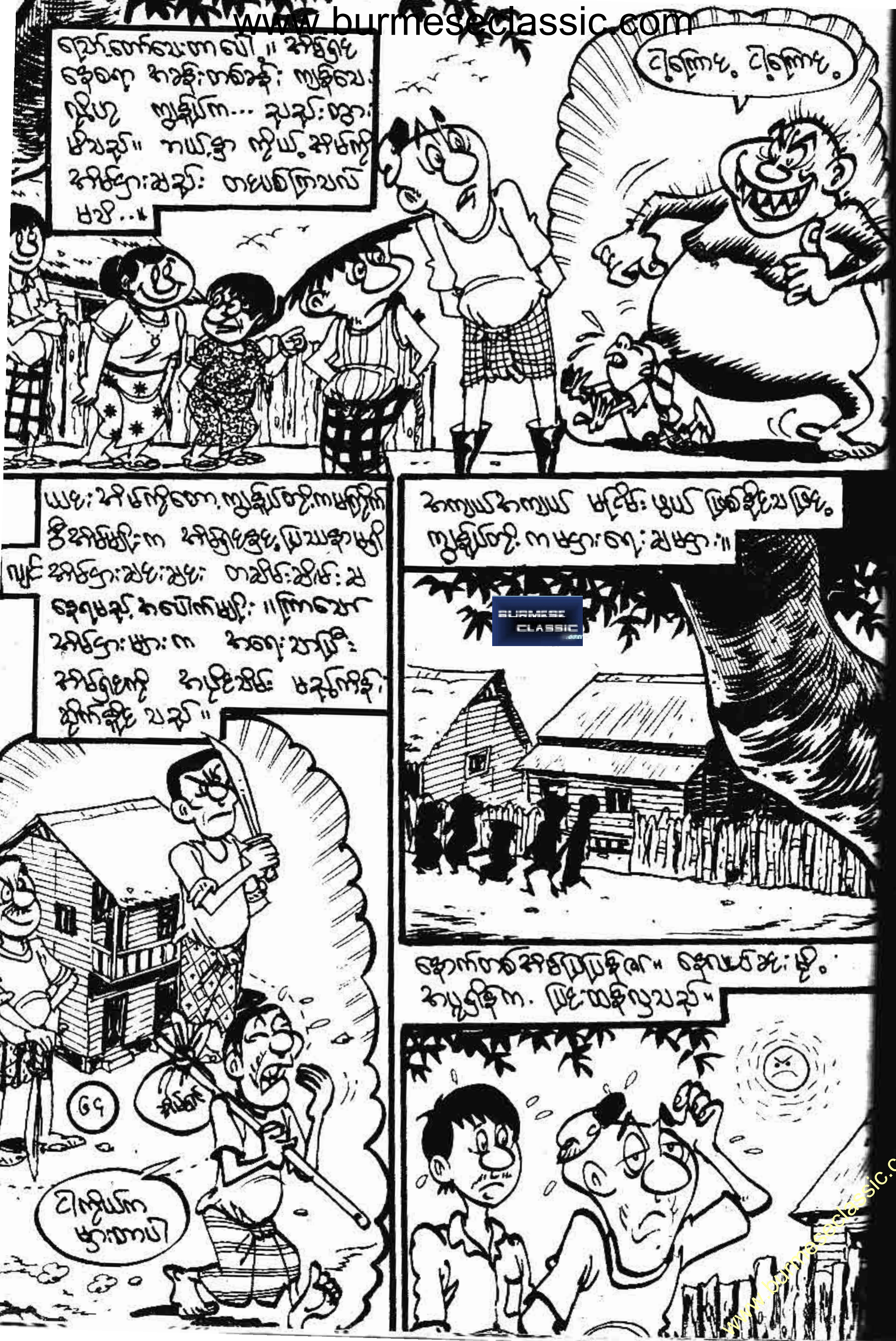
ရှော့တော်သေးတာပေါ့ ။ အိမ်ရှင်
နေရာ အခန်းတခန်း ကျန်သေး
ရှိဟု ကျွန်ုပ်က... ညွှန်းသွား
မိသည်။ ကယ်ရှာ ကိုယ့်အိမ်ကို
အိမ်ငှားသည် တယောက်တွေ့ကြပေ
ပြီ..။
ငါ့ကြောင့်၊ ငါ့ကြောင့်၊
ယနေ့အိမ်ကိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ကမထိကြ
ဘဲ အိမ်ပိုင်းက အိမ်ရှေ့ပြဿနာမှ
အိမ်ငှားသစ်သစ် တဆိမ်းဆိမ်းသ
နေရမည့် အပေါက်မျိုး ။ ကြာသော်
အိမ်ငှားများက အစုံသားပြီး
အိမ်ရှင်ကို အပြိုင်အိမ်း မနိုင်ကြ
ဘိုက်ဆိုင်ပသည်။
ငါ့ကိုယ်က မှားတာပါ
အကျယ်အကျယ် မငြိမ်း မှယ် ဖြစ်ဆိုပသဖြင့်။
ကျွန်ုပ်တို့က မဟားတရားသမား။
နောက်တစ်အိမ်ပြန်ရှာရ။ နေ့လယ်ခင်းမို့
အပူရှိန်က ပြင်းထန်လှသည်။

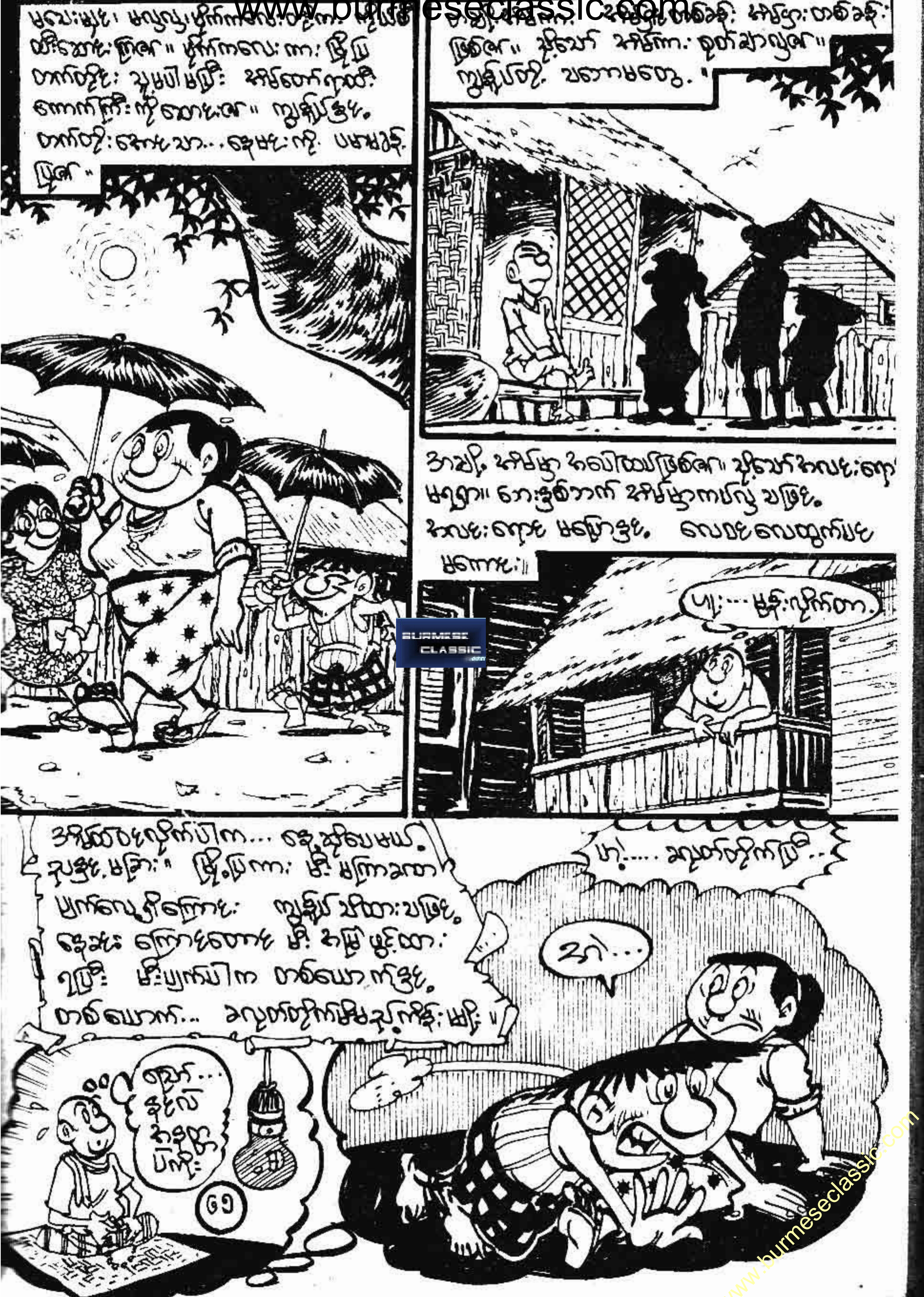
မလေးမှုံ၊ မလှလှ၊ မိုက်ကလေး၀ဦးကား [illegible]
ထီးဆောင်းကြရ၏။ မိုက်ကလေးကား ငြိမ်ပြ
တက်တိုင်း သူမပါမပြီး အိမ်တော်ရာဝင်း
ခမောက်ကြီးကို ဆောင်းရ၏။ ကျွန်ုပ်ဖြင့်
တက်တိုင်း အေးသာ... နေမင်းကို ပမာမခန့်
ပြုရ၏။
[illegible] တစ်ခြံခြား အိမ်ကြားတစ်ခန်း
ဖြစ်၏။ သို့သော် အိမ်ကြား စုတ်ဖွာလှ၏။
ကျွန်ုပ်တို့ ပတောမတွေ့.
အချို့ အိမ်မှာ ဧပါယ်ပြဖြစ်ရာ၏။ သို့သော် အလင်းရော
မရှိ။ ဘေးနှစ်ဘက် အိမ်များကပ်လျက်ဖြင့်
အလင်းရောင် မမြင်၍ လေဝင်လေထွက်ပင်
မကောင်း။
ဟူး... မွန်းလိုက်တာ.
အိမ်ထဲဝင်လိုက်ပါက... နေ့ဆိုပေမယ့်
ညနှင့်မခြား။ မြို့ပြကား မီး မကြာခဏ
ပျက်လေ့ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ် သိထားပဖြင့်
နေ့ခင်း ကြောင်တောင် မီး အမြဲ ဖွင့်ထား
ရပြီး မီးပျက်ပါက တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက်... ခလုတ်တိုက်မိမည့်ကိန်းဆိုက်။
ဟဲ့..... ခလုတ်တိုက်ပြီ..
အဲ...
ဂျပ်... နင်လဲ အနုတ် ပါကိုး

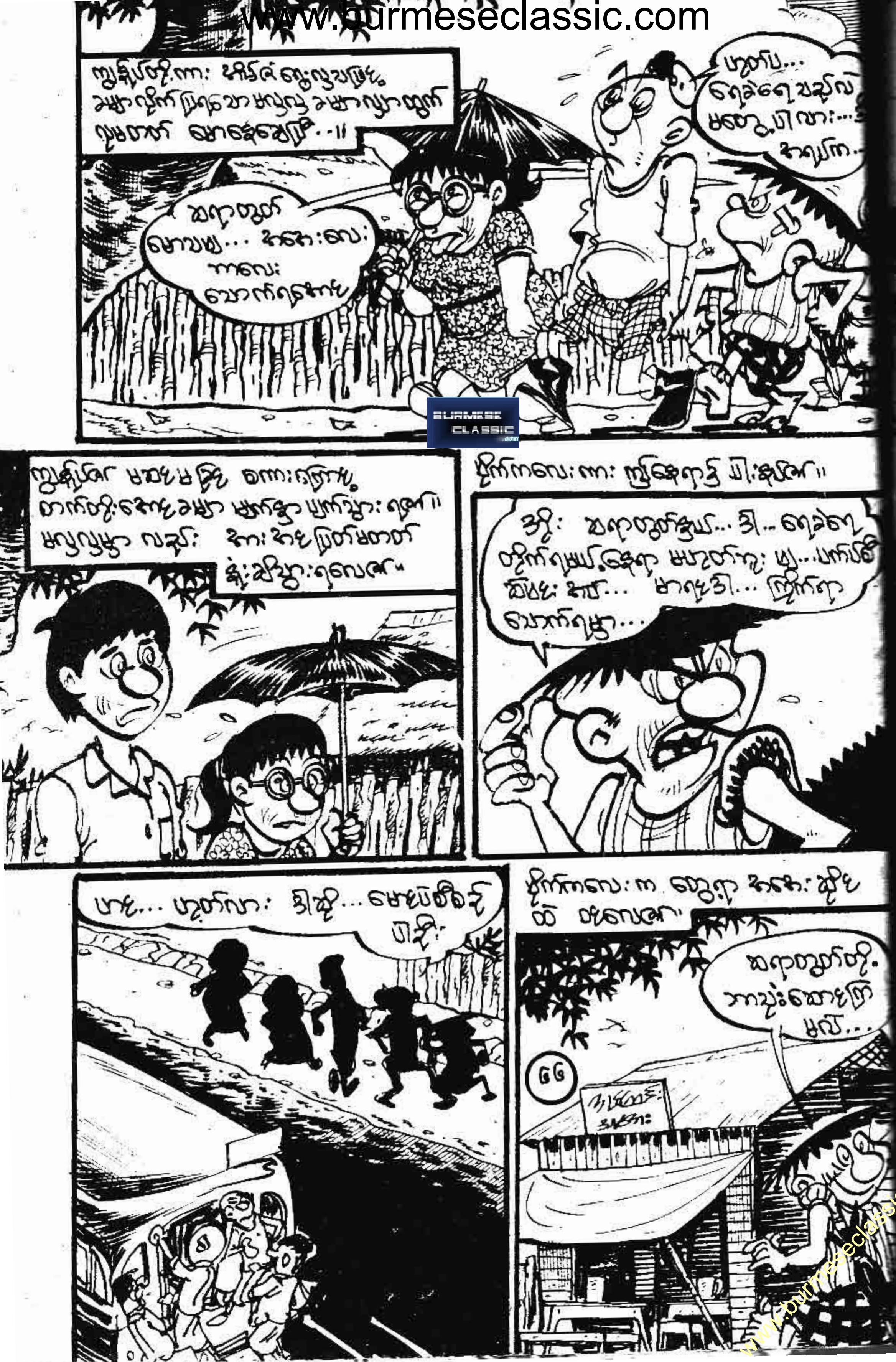
ကျွန်ုပ်တို့ကား ဒီမိုးရဲ့ ရွှဲလှသဖြင့်
အလှကြိုက် ဖြစ်ရသော မလှလှ အလှလျှော်ကျွတ်
ရှုမတတ် ဖြစ်နေခဲ့ပြီ..။
ဆရာတွက် မောသမျှ... ဒီအားလေး ကလေး ပေါက်ရှင်ဒါယ်
ဟုတ်ပ... ရွဲရွဲဆိုလ မတွေ့ပါလား... ဒီအချိန်က..
ကျွန်ုပ်မှာ မသဲမငြိ စကားကြောင့် တက်တိုးအောင့်ခံမှာ မျက်နှာ ပျက်သွားရော။ မလှလှမှာ လည်း ဒါးဒါယ ဖြစ်မှတော့ နှုန်းဆိုသွားရလေရော။
ဖိုက်ကလေးကား ကျွန်ုပ်ရှေ့ရှေ့ ပါးနပ်ပါ။
အိုး ဆရာတွက်ခွာ... ဒါ... ရွဲရွဲ ထိုက်ရှယ့်နေရာ မဟုတ်ကူး ဗျ... ပက်ပင်ဆိုမွေး ဒါပ... မာရှုဒါ... ကြိုက်ရာ သောက်ရုမှာ...
ဟယ်... ဟုတ်လား ဒါဆို... မေးပါစီဦး ပါဦး
ဖိုက်ကလေးက တွေ့ရာ ဒီအားဆိုင် ထဲ ဝင်လေရော
ဆရာတွက်တို့ ဘာသုံးဆောင်ကြ မလဲ...

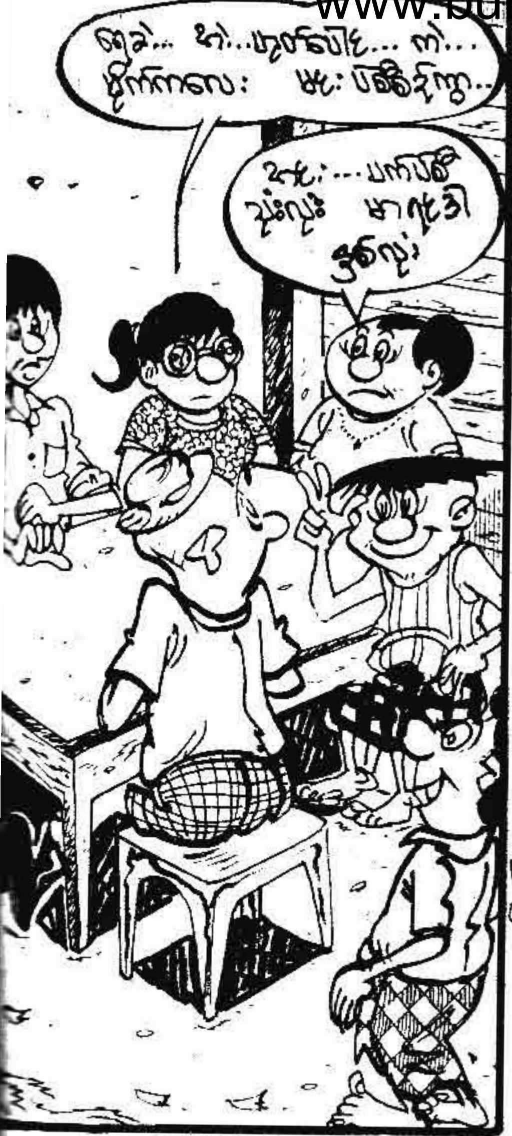
ရွဲ... ဒါ... မှတ်ထားပါ... ဟဲ... ဗိုက်ကလေး ယမ်း ပိတ်ထိုင်ကွ...
ဦး... ပက်ပြီ သုံးလုံး မာဂုဏ်ဒါ ရှိလုံး

တားပွဲထိုး ကောင်လေး လှည့်ထွက်သွားရာ
အဲမှာ... တာဆူ့ကြီး ကတယ် ထိုးတက်နေပါသော
အဆေးအောင် မှာ တက်သား၊ တော်လှယ်ပါလေ

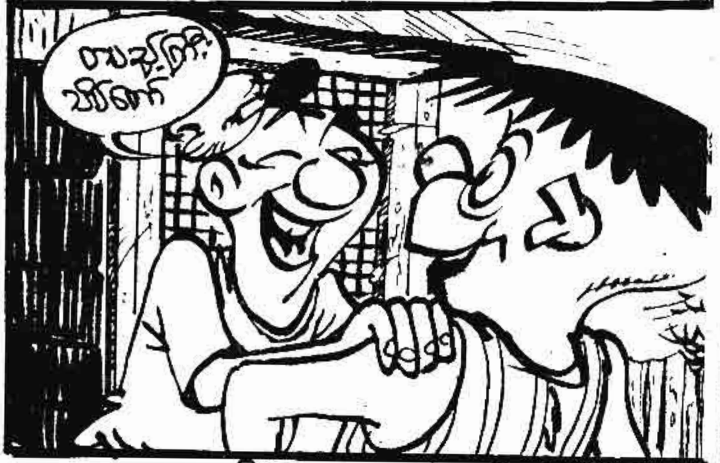

အသုံးက... ယမ်း ဗိုက်ကလေးမှာသာ ဓာတ်ဆေး ပုလဲ
များမှာ... ယခုဒါ... ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးလက်ရှို့ ပဲ
ထွေခံတို့ အောင်မြင် ဖြစ်ရာ... ဗိုက်ကလေး ပိတ်ခြင်းမှာ
မသိ တော.......

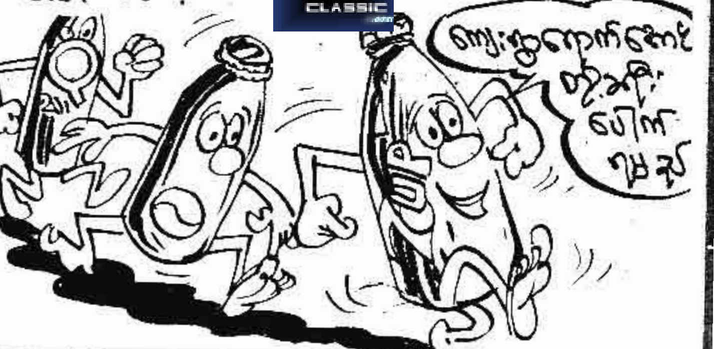
ကျေးမှုတောက်အောင် ထိုးမိ ပေါက် ကူသွ

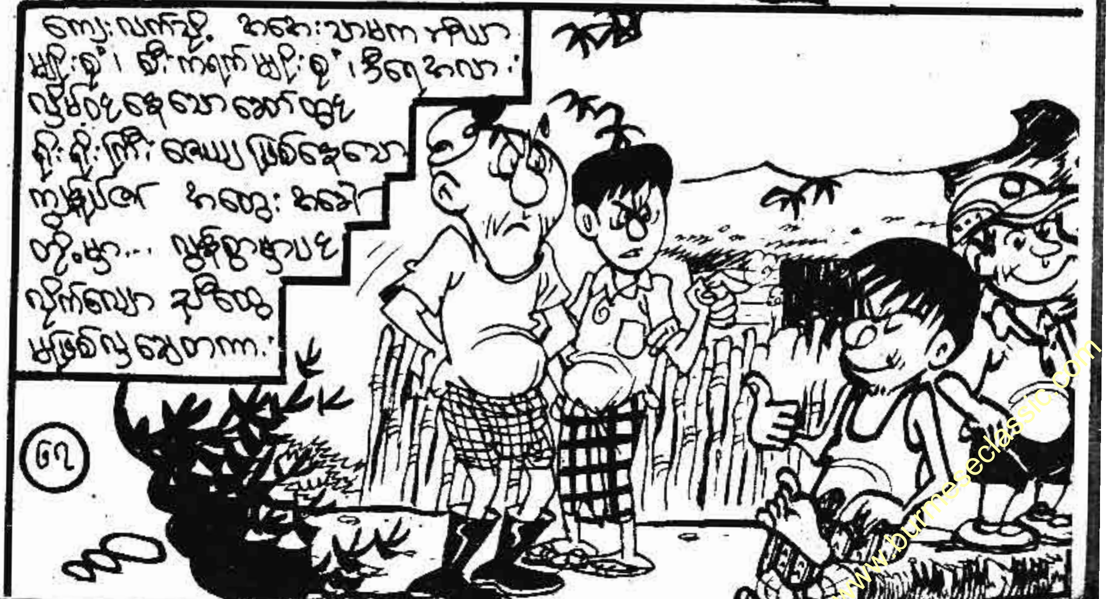

ကျေးလက်ရှို့ ဓာဆေး သာမက ရပ်ရွာ
မိုး:ရှဲ၊ ဓီးကျောက် မိုး:ရှဲ၊ ဒီရေ ဒလား:
လှုပ်ဝင်နေသော ဆော်ဆွဲ
ဂိုး:ဂိုး:ကြီး: ဝေမျှ ဖြစ်နေသော
ကျွန်ုပ်တ ဒဝေ:ဒဝါ
တို့မှာ... လွန်စွာမှုပဲ
လိုက်ချော ဥပဒေ
မဖြစ်ရှ ဘွဲတကာ:

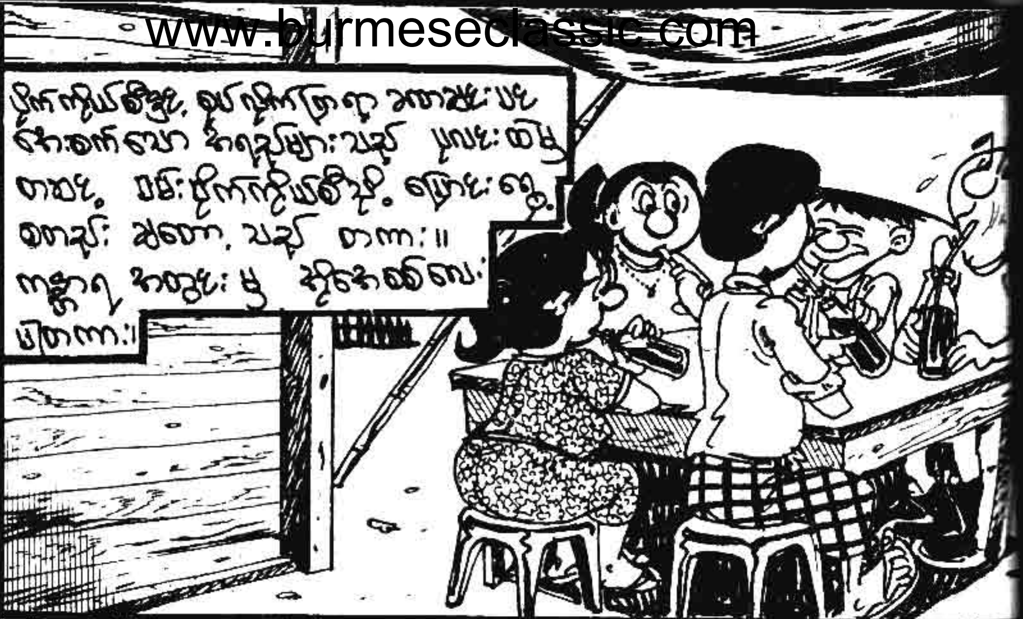
ဗိုက်ကိုယ်ရှိသူ့ ချဉ်ချင်ကြရာ အထားဆိုးပုံ
ဖော်စက်သော ဓာတ်ရုပ်များသည် ပုလင်းထမ်း
တဆင့် ဟမ်းဗိုက်ကိုယ်ရှိသူ့ ပြောင်းရွှေ့
စားသုံး သွားတော့ သည် တကား။
ကန္တာရ ဒေသစွန်းမှ ဆိုင်ကလေး
ပါတကား။

ရွှေ့ရင်း ကာဒ်း ကျ မလေးမှုလက်တို့ တန်ခိုးရှင်ရောကြောင်း ကျွန်ုပ် ပြောပြီးမိသည်
မလေးမှု လက်ကား ဆွဲဝင်ဖွယ် မြန်မာနိုင်ငံသူ သတောက် ငွေစာထွက်တွင်
တို့ရှေး တွန်းယင်ပည့်ပဘော... အမြဲသောဖစ်
ပါတကား။

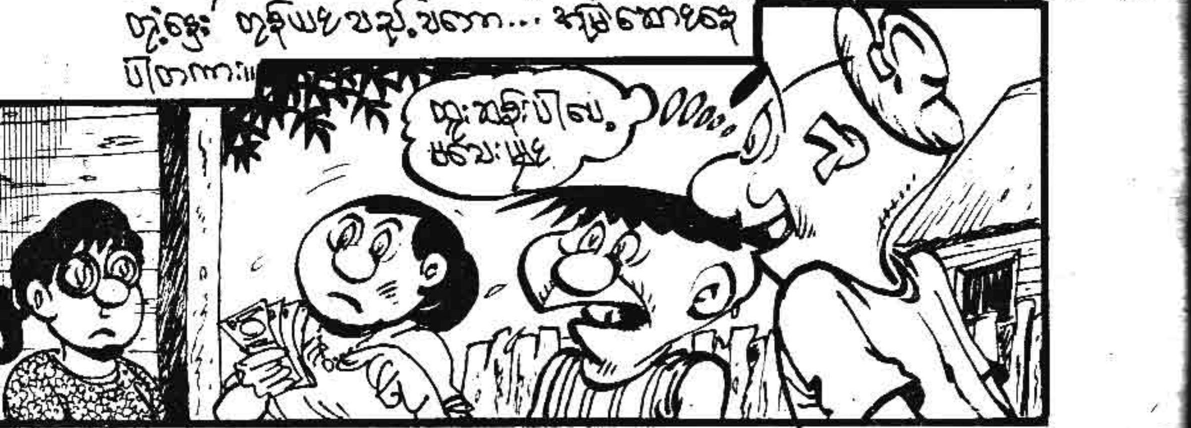

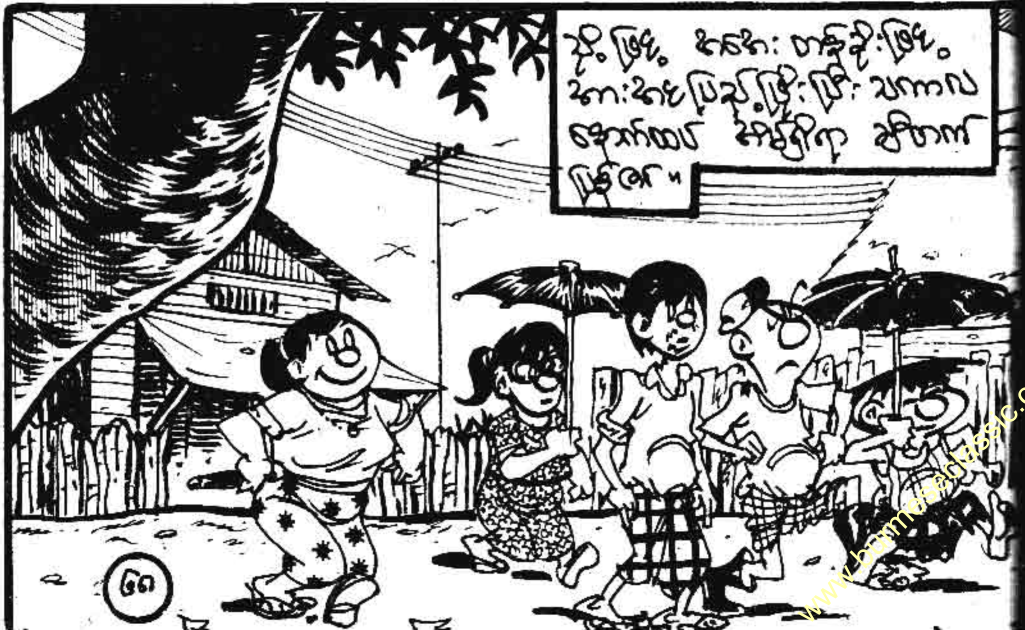
ဆို့ဖြင့် ဒေါ်ဒါး တန့်ဦးဖြင့်။
ဒေါ်ပွဲပြည့်ပြီးပြီး သကာလ
ဆောက်ထား ဆိုင်ရှိရာ သို့တက်
ပြိုလ။

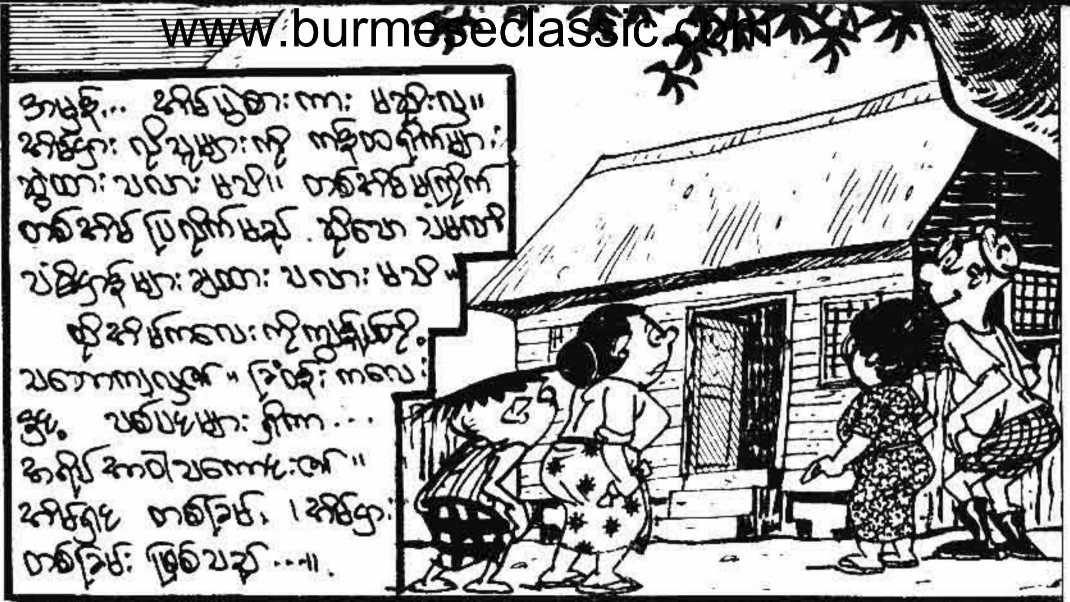

အမှန်... အိမ်ပြောင်းကား မဆိုးလှ။
အိမ်ငှား လူသူများကို ကန့်စရိုက်များ
ရှိထား ပလား မသိ။ တစ်အိမ်မကြိုက်
တစ်အိမ် ပြောင်းလိုက်မည် ဆိုသော ဝါသနာ
ပါရမီရှင်များ ရှိထား ပလား မသိ။
ထိုအိမ်ကလေးကို ကျွန်ုပ်တို့
သဘောကျလှ၏။ ခြံဝိုင်း ကလေး
နှင့် သစ်ပင်များ ရှိက...
အရိပ်အာဝါသကောင်း၏။
အိမ်ရှင် တစ်ခြမ်း၊ အိမ်ငှား
တစ်ခြမ်း ဖြစ်သည်...။

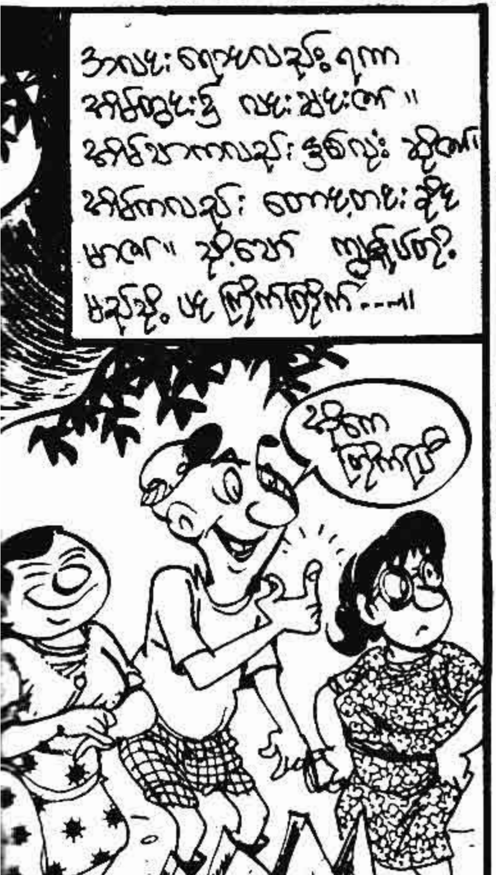

အလယ်း ရေတွင်းလည်း ရှိက
အိမ်တွင်း၌ လေးခန်းကော။
အိမ်ယာကလည်း ရှစ်လုံး ဆိုကော၊
အိမ်ကလည်း တော်တော် ခိုင်
မာ၏။ ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့
မည်သို့ ပင် ကြိုက်ကြိုက်...။

မလျှလျှက.. ထိုအိမ်ကိုသော ကျွန်ုပ်တို့ကို ငှားမပေးဟု
ဆို၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အိမ်ရှင် အဘိုး
ကြီးက: ပေါ် ပလပ်များ က....

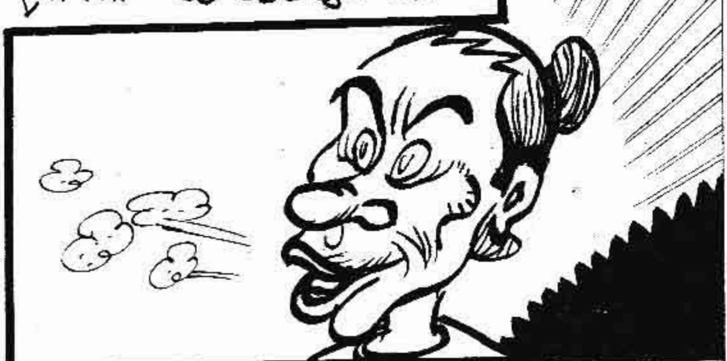

အပေါက်ဆိုးလှသည်ဆို၏။ အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာ
လေ့ရှိပြီး အိမ်ငှားတိုင်း မမြဲဟုလည်း အားပြည့်၏

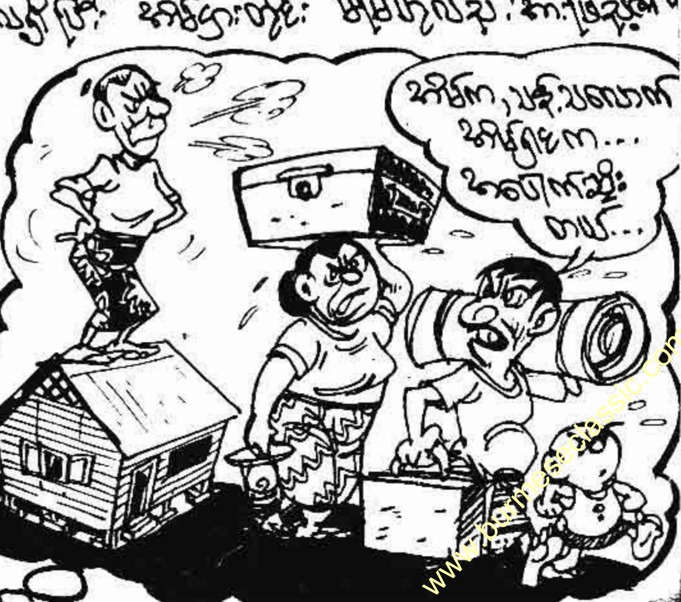

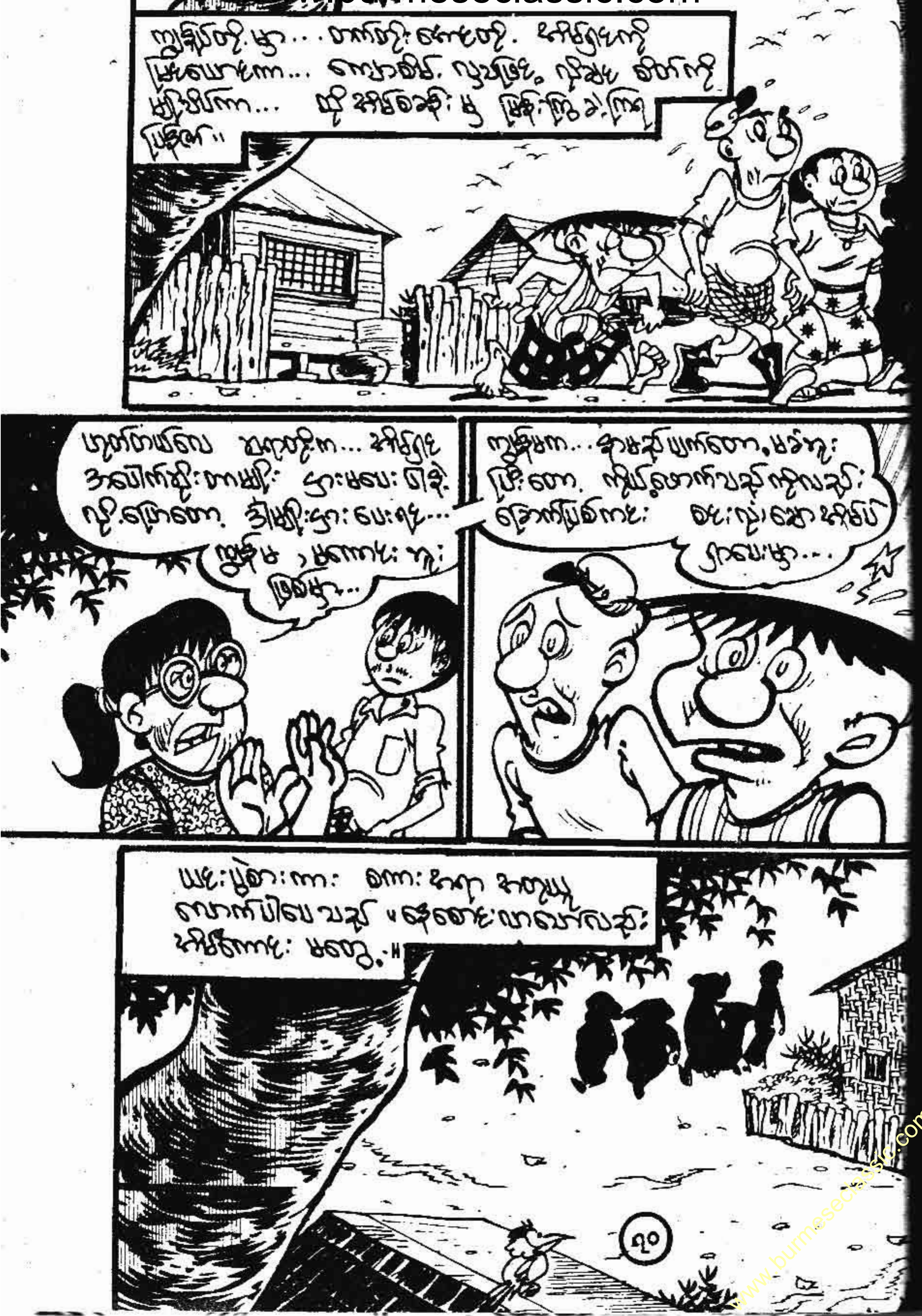
ကျွန်ုပ်တို့မှာ... တက်တိုးဝေယံတို့ အိမ်ရှေ့ကို
ဖြတ်လျှောက်ကာ... ကျောက်စိမ့် လှုပ်ရှား၊ ကိုဇော် ဆိုက်ကို
ကျော်ပြီးကာ... ဘုံ အိမ်ဝင်း မှ မြို့ကြွ ဝါကြ
ပြီးလေ။
ဟုတ်တယ်လေ ဆရာဦးက... အိမ်ရှေ့ အပေါက်ဆိုးတာမျိုး ပြောမနေပါနဲ့ လို့ပြောတော့ ဒါမျိုးပြောပေးရ... ကျွန်မ ၊ မကောင်းဘူး ထင်မှာ...
ကျွန်မက... နာမည်ပျက်တော့ မခံဘူး ပြီးတော့ ကိုယ့်လောက်ပညာရှင်သည် ခြောက်ပြစ်ကင်း စင်းလုံးချော အိမ်ပါ ရှာပေးမှာ...
ယနေ့ပွဲကား စကား နာရှ အတူ လောက်ပါလေသည်။ နေ့ဆောင်းလာသော်လည်း အိမ်ကောင်း မတွေ့...

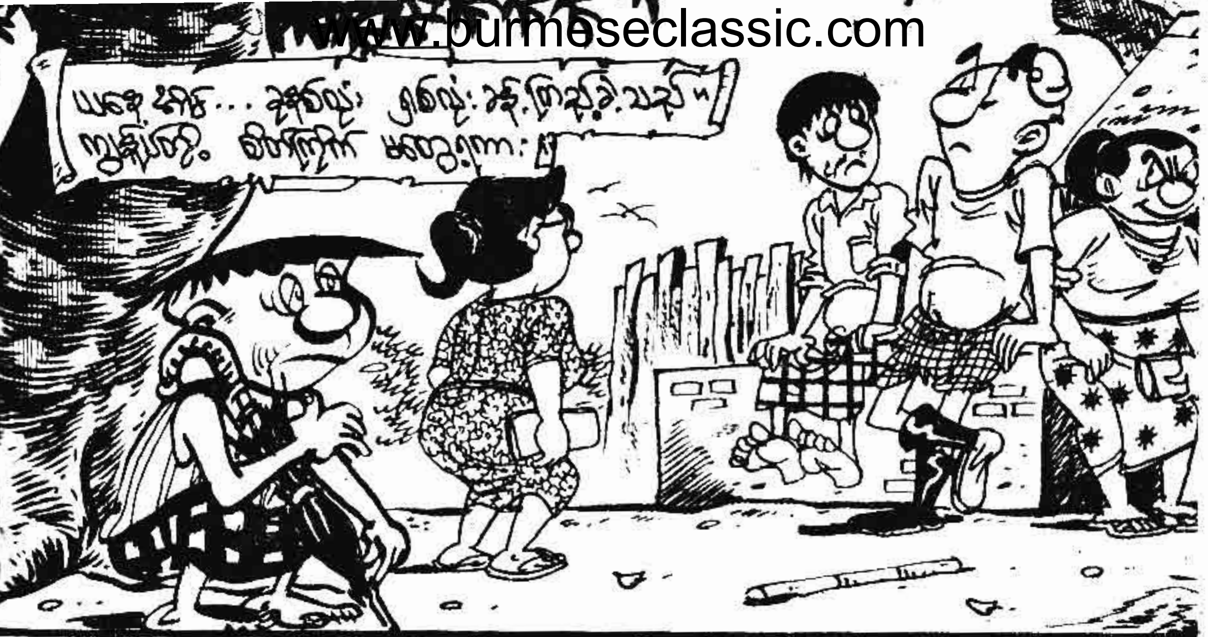
မနေ့ ညက... ခုထိတိုင် ရှိတုန်း အုံ့ကြိုင့်ခဲ့သည်။
ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ကြိုက် မထွေ့ရကား။

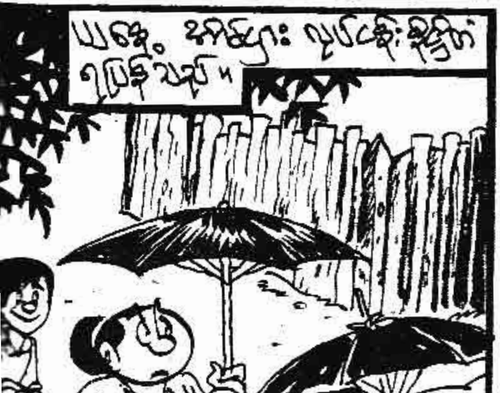
မနေ့ နိမိတ်များ [illegible]
ဖြစ်ခဲ့သည်။

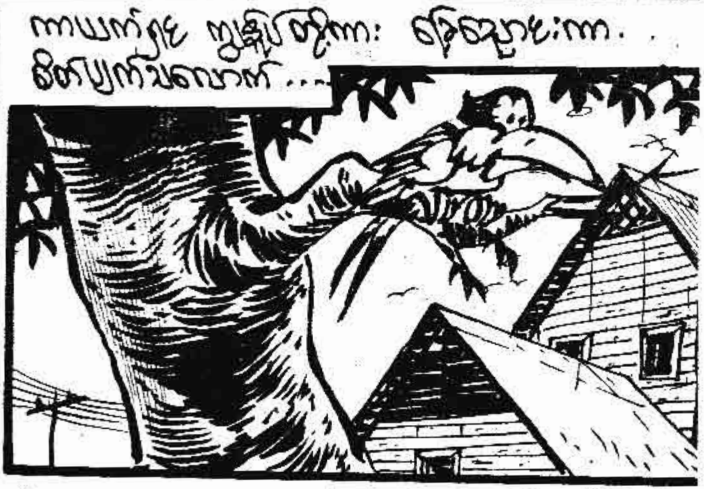
ကာယကံရှင် ကျွန်ုပ်တို့အား [illegible]ကာ. .
စိတ်ပျက်သလောက်...

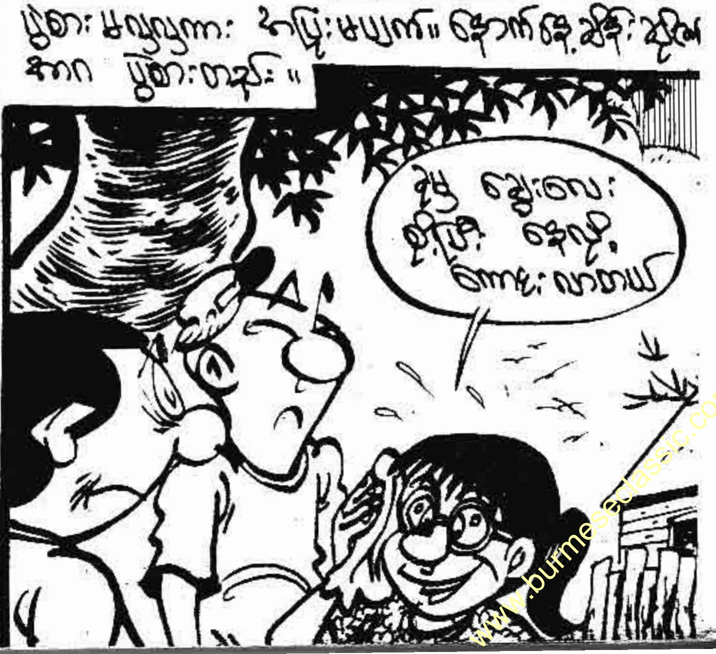
မိုးကား မလှလှကား [illegible]မပျက်။ နောက်နေ့ [illegible]
[illegible] မိုးကားတည်း။
ခုမှ ဈေးလေး ထိုင်ပြီး နေလို့ ကောင်းလာတယ်

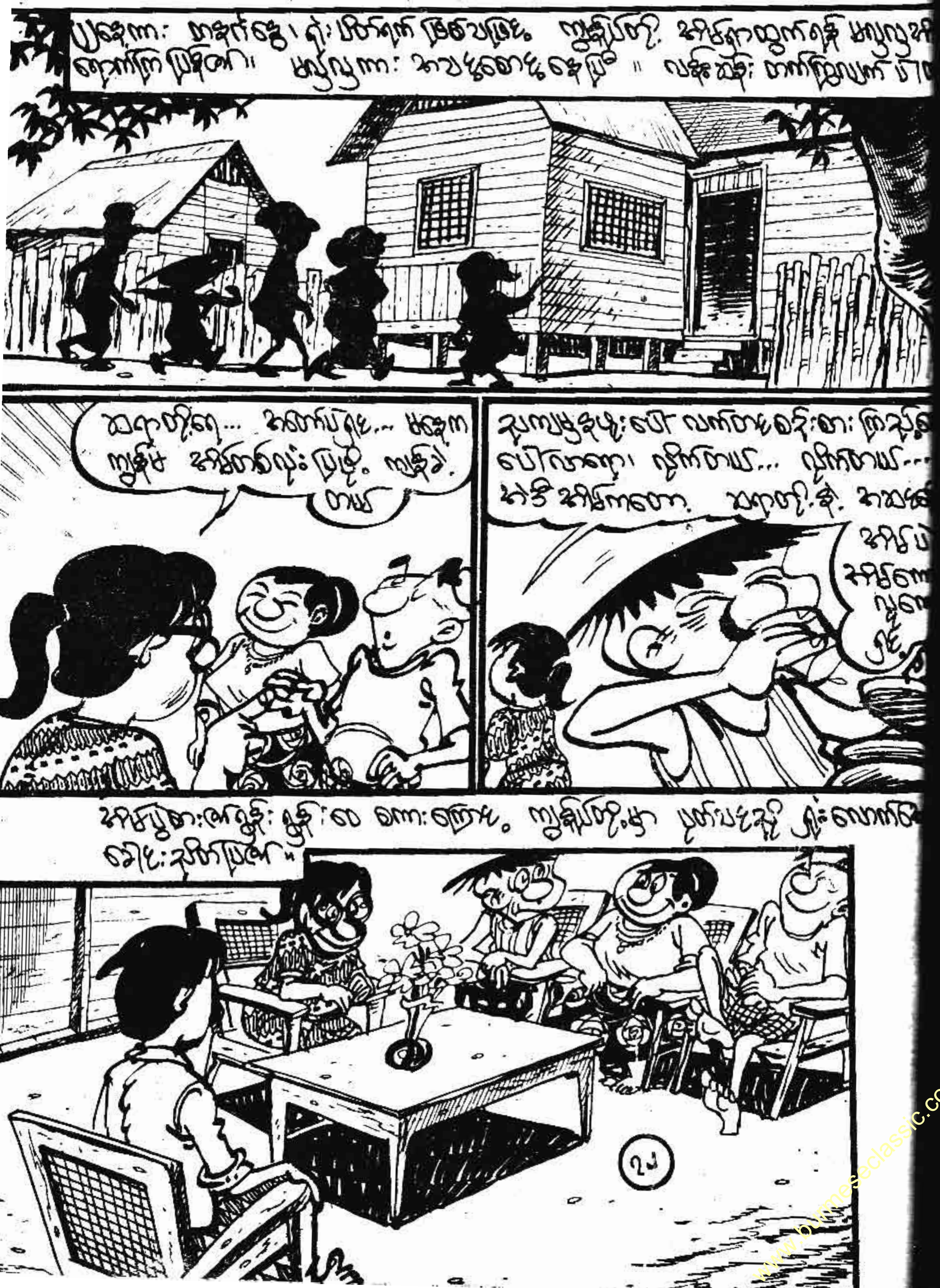
မနေ့ကား တနင်္ဂနွေ၊ ရုံးပိတ်ရက် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ အိမ်ရှာထွက်ရန် မချို
ရောက်ကြ ပြီကြ၏။ မချိုကား အလုပ်စောနေပြီ ။ လမ်းညွှန်း တော်ကြွလာကာ ပြော
သမီးတို့ရေ... အတော်ပဲရှင်... မနေ့က ကျွန်မ အိမ်တစ်လုံး ပြဖို့ ကျန်ခဲ့တယ်
သူကမှုနှုန်းပေါ် လက်တော်ခိုးစား ကြည့်ရှု ပေါ်လာတော့၊ လှိုက်တယ်... လှိုက်တယ်... ဟဲဒီ အိမ်ကတော့ သမီးတို့နဲ့ အသစ်
အိမ်ပ အိမ်ကော လှ ရှင်
အိမ်ပိုင်ရှင်အဒေါ်ကြီး ရှိုးစေ စကားတော့ကျယ်။ ကျွန်မတို့မှာ မှတ်ပုံတင်ဖို့ ရုံးဆောက် သေးသိတဲ့ပြော။

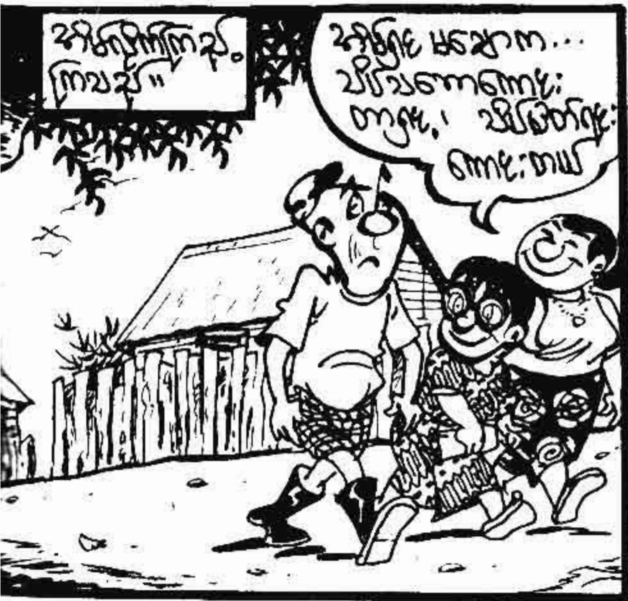
အိမ်ကြိုကြားလို့ ကြလည်း။
အိမ်ရှေ့ မရောက... ပါပါသောကကြောင်း တာရှေ့။ ဒါပြောတာရှေး ကောင်းတယ်

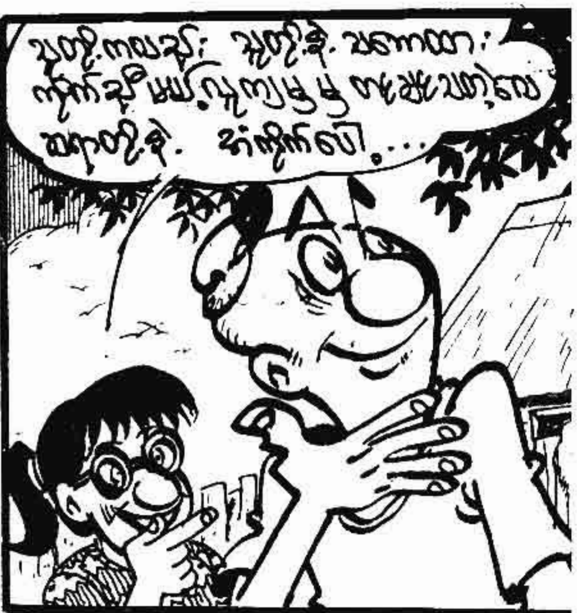
သူတို့ကလည်း သူတို့ရဲ့ ပညာသား ကိုက်ချိုမယ်လို့ ကျမ ရှမှ ဘယ်အဆဲ့ပေ ဆရာတို့ရဲ့ အကြိုက်ပေါ့...

သူတို့ အိမ် ဒိုး၀လမ်း မှာ
ရှိတယ်။ အိမ်ကား ခြံကြီးကလေး
နှင့်ပြင်။ နှစ်ထပ်ပြခန်းက
အပေါ်ထပ်က အိမ်ရှေ့၊
အောက်ထပ်က... အိမ်ရှာ:။

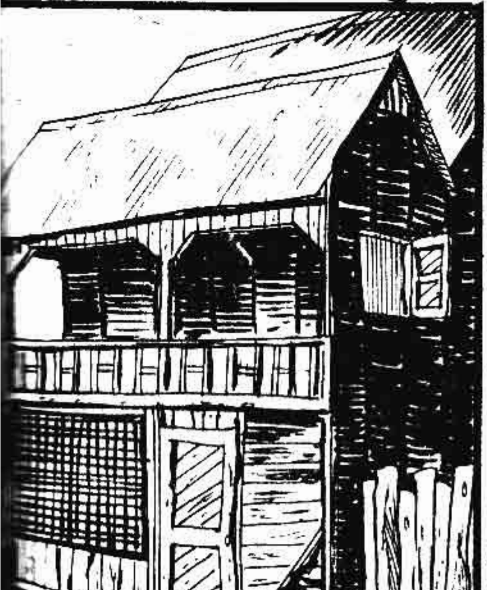

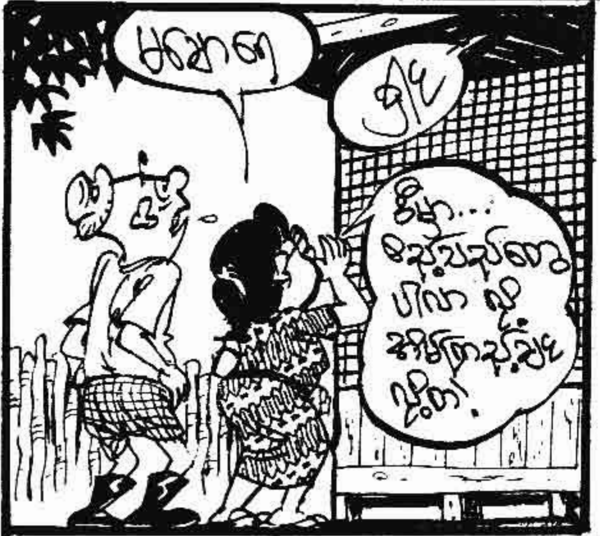
မဆောရေ
ရှင်
ဦးမှာ... ဒေါ်သု့သူငါစော ပါလာ ညို အိမ်ကြာသို့ပဲ ညို့တာ။

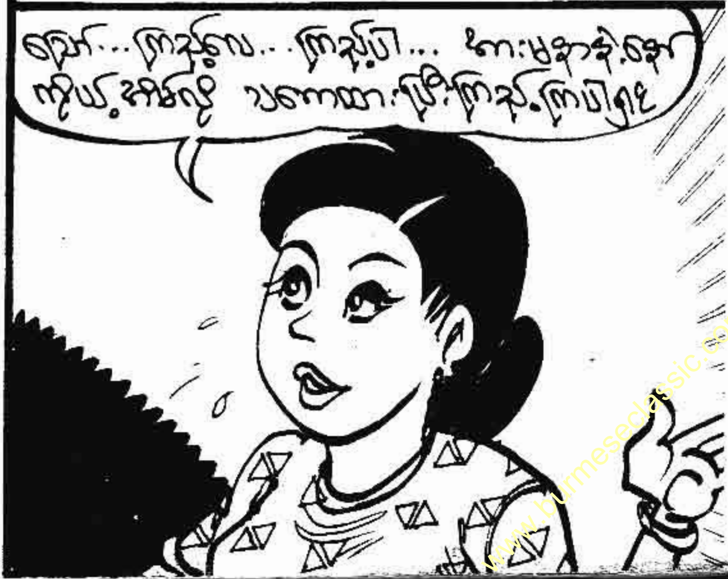
ဝင်... ကြည့်ကြလ... ကြည့်ပါ... အားမနာနဲ့နော် ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး ကြည့်ကြပါရှင်

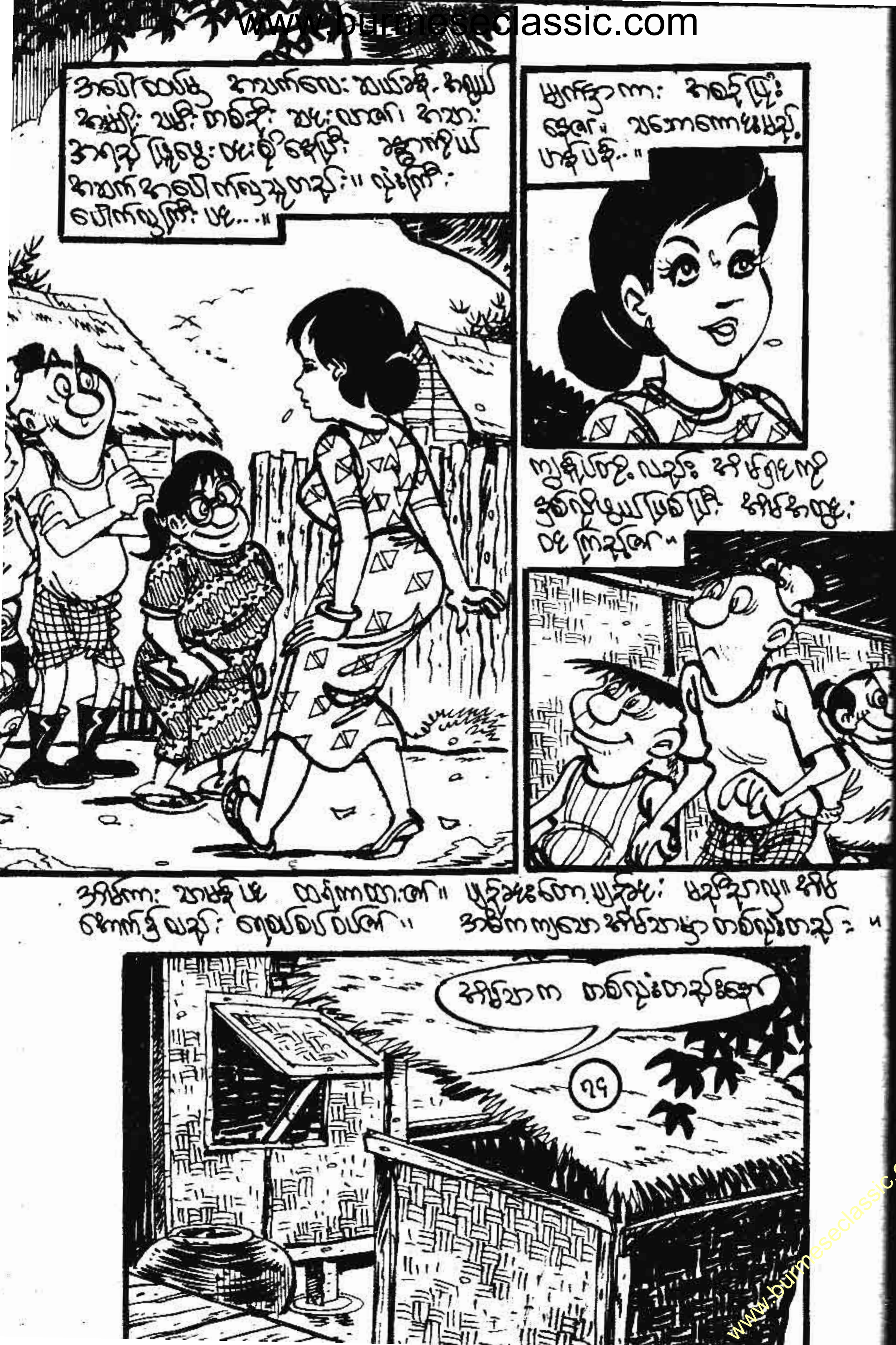
အဲဒါလေမှ အသက်လေးဆယ်ဆို့ ချုပ်
ထံပြီး: သမီး တစ်ဦး အမေလောက်၊ အသား
အရည် ဖြူဖွေး ဖွေးရှိနေပြီး ဗိုက်ကလေး
အသက် အပေါ် ကြည့်လှသူတဦး။ ဆုံကြီး:
ပေါက်လှကြီး ပဲ...။
မျက်နှာကလဲ အဝိုင်းကြီး
ဖြစ်ရာ။ သဘောကောင်းမယ်လို့
ဟန်ပါနဲ့..။
ကျွန်တော်တို့ လည်း ဒီမိန်းမကို
အကြည့်မှားမိပြီး ဒိုးနာချွေး:
ပေးကြရတာ။
အဲဒီကား သယ်ဆို ပဲ သွားကလား:တာ။ မှုခံရန်ကော မှုခံ: မသိဘူး။ အိမ်
ပေါက်ဝ လည်း ရပ်စပ်ပါတာ။ အဲဒီက ကျနော့် အိမ်သာမှာ တစ်လုံးတည်း။
အိမ်သာက တစ်လုံးတည်းဗျာ

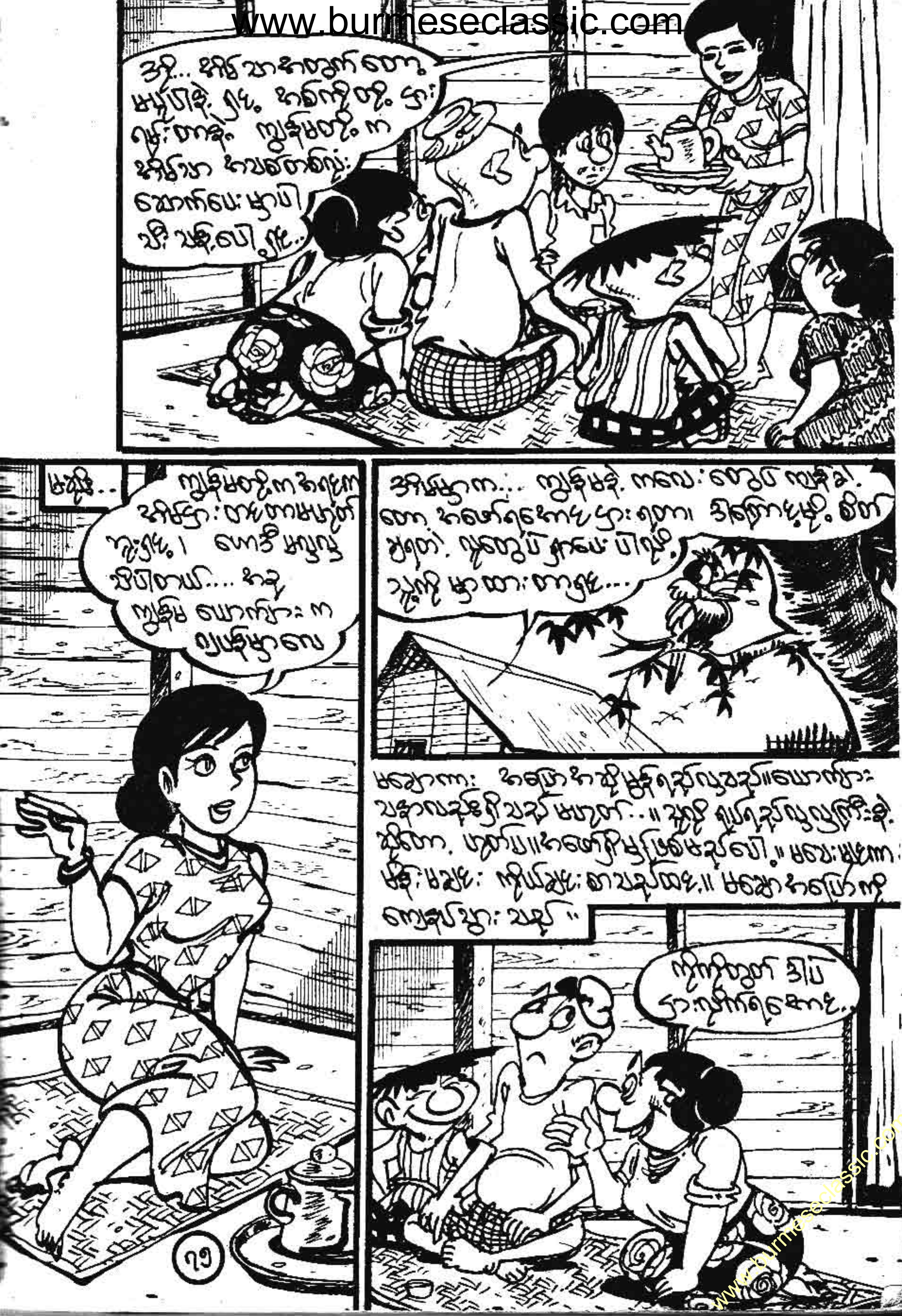
အို... ဆရာသခင်တွက်တော့ မမှုပါနဲ့ဗျ။ ခင်ကြီးတို့ ရှား ရှုးတာနဲ့ ကျွန်မတို့က ဆရာသ ခေါ်ရတာချည်း သောက်ပေးမှာပါ ပြီး သန့်ပေါ့ဗျ..
မသိုး..
ကျွန်မတို့က ခုလို ဆရာကြီး တယ်တာမဟုတ် ဘူးရှင့်၊ တော်ဒီ မှတ်မိ ပါပါတယ်... ခု ကျွန်မ ယောက်ျား က ချုပ်နှိုင်မှာလေ
အိမ်မှာက... ကျွန်မနဲ့ ကလေး တွေပဲ ကျန်ခဲ့ တော့ ခင်တော်ရှင်ဟာ ပွားရတာ၊ ဒါကြောင့်မို့ စိတ် ပူရတဲ့ လူတွေပဲ ရှာပေး ပါလို့ သူ့ကို မှာထားတာရှင့်...
မသော်ကား ခင်ပြာခံဆိုသူ နှင့်ရှိသူလူဗဒ်။ ယောက်ျား သနားလည်းရှိသည် မဟုတ်...။ သူ့ပို ချစ်ရသူလူကြီးနဲ့ ဆိုတော့ ဟုတ်ပါ။ ခင်တော်ကိုမူ ပြစ်မသည်ပေါ့။ မလေး မနော မိုး မချမ်း ကိုယ်မျှ: တာသည်ထင်။ မသော် ခင်ပြောကို ကျေနပ်သွား သည်။
ကိုကိုတွက် ဒါပဲ နွားကျိုက်ရှိရသေး..

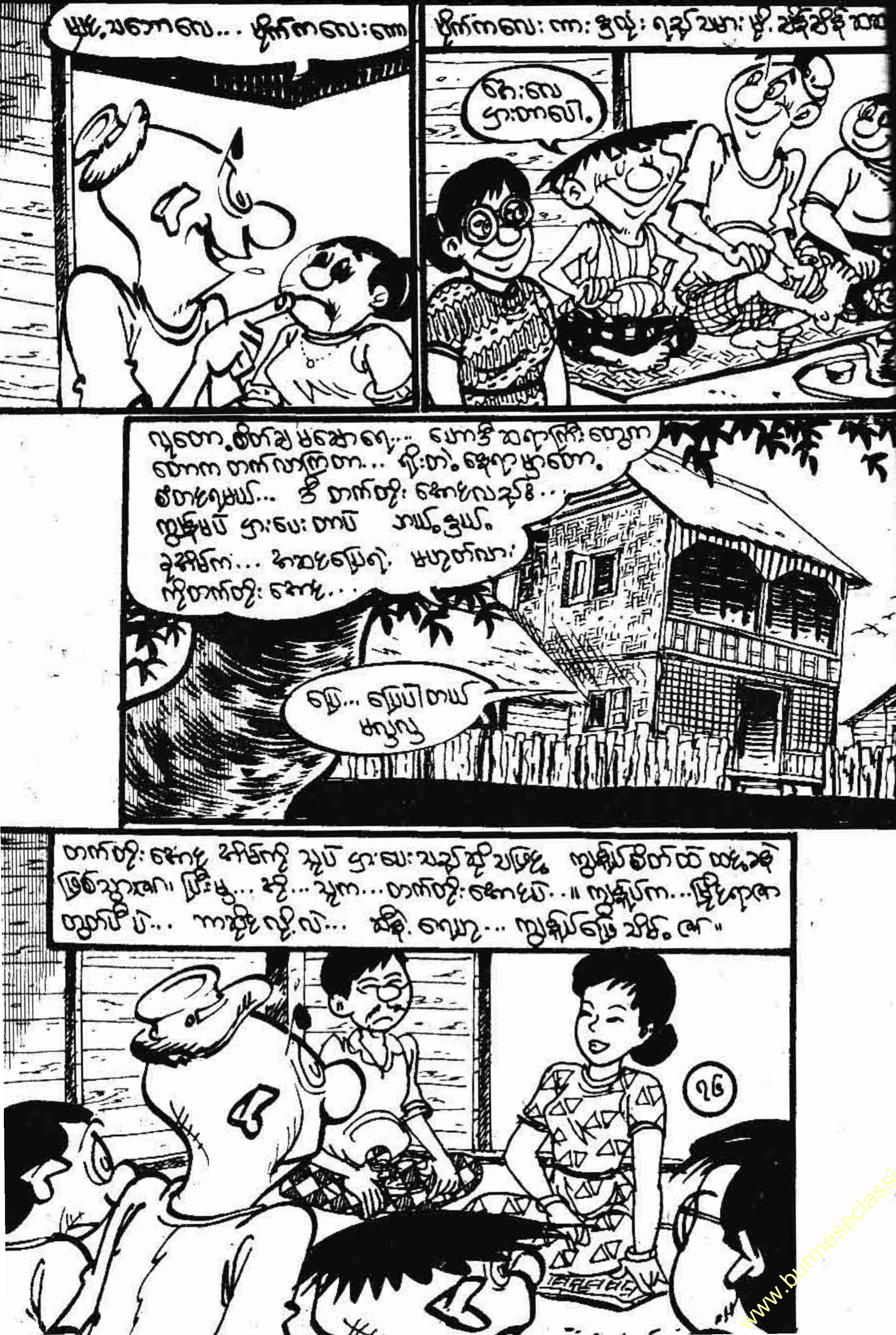
မှုန့်သတောလေ... ဗိုက်ကလေးကော
ဗိုက်ကလေး ကား ဒလုံး ရှည်ပမား မှို့ ဆိုင်ခိုင်းသာ
ကြေးလေ ငှားတာပေါ့.
လူတော့ စိတ်ချ မအောရေ... ဟောဒီ ဆရာကြီး တွေက တောက တက်လာကြတာ... ပြီးတဲ့ နေရာမှာတော့ ဗိုလ်တာရှယ်... ဒီ တက်တိုး အောင်လည်း... ကျွန်မပဲ ငှားပေးတာပဲ ဘယ့်နှယ့် ခုအိမ်က... ဦးသန်းမြရဲ့ မဟုတ်လား ကိုတက်တိုး အောင်...
မြေ... မြေပါတယ် မလှလှ
တက်တိုးအောင့် အိမ်ကို သူပဲ ငှားပေးသည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်မ စိတ်ထဲ ထေ့ချဲ ဖြစ်သွားသော။ ပြီးမှ... ဪ... သူက... တက်တိုးအောင်ပဲ..။ ကျွန်ုပ်က... မြို့ရှာ တွေ့ပါပြီ... ကာဆိုင်လို့လဲ... ဆိုရဲ့ကျော... ကျွန်မ ဖြေ သိမ့်တော။

ပြီးတော့ တက်တိုးနောင် အိမ်ရှင်က
အလုပ်ပြီးသလောက် မျက်နှာထားကို
ရှုံ့တွန့်တွန့် ထားပြီး အိမ်ငှားကို
ကပ်ကြည့်နေသည် .....။
ခု... မဆောကြီး က တအားလှပြီး
စကား ချိုချို နဲ့ ပြောနေသည်
အားကိုးရာမဲ့ သားသမီး အလေး
ရောက်နေရှာပြီး တိုးတိုးပြော
ရှာနေသည် ....။

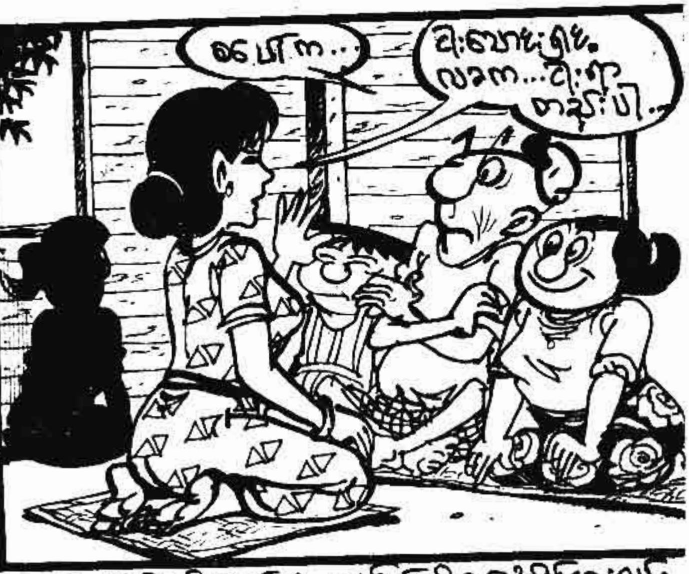
ဝေပါက...
ဦးလေးရှင့် လခက... ဒါက တသုံးပါ...

သို့ဖြင့်... ယနေ့ မဆော အိမ်ကိုပဲ
ကျွန်မတို့ ငှားရမ်း ကြတော့သည်။
စာချုပ်ကို တက်တိုး နောင်ပဲ
ဦးဆောင် ချုပ်ဆို ပေးသည်။

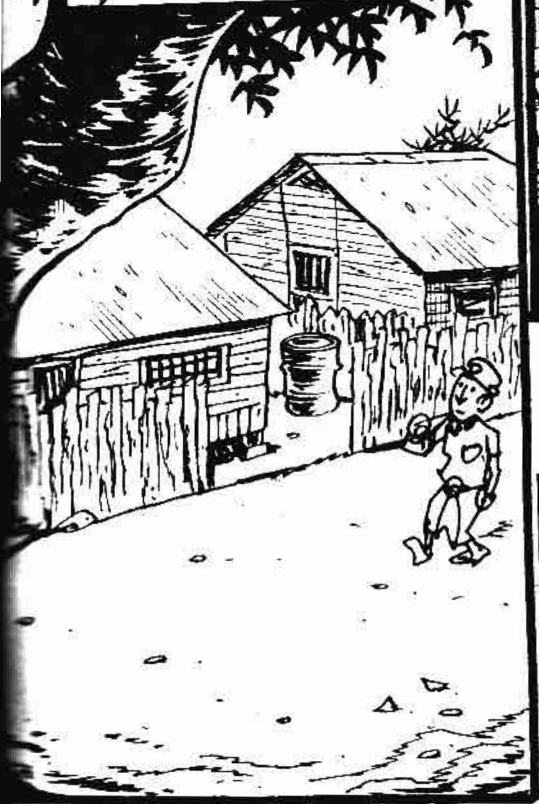

လက်မှတ်ထိုးပြီးသည်နှင့် ကျွန်မတို့ရဲ့ အိမ်ငှားရမ်း
ခြင်း ကိစ္စ ပြီးပြတ်တော့ သည်။

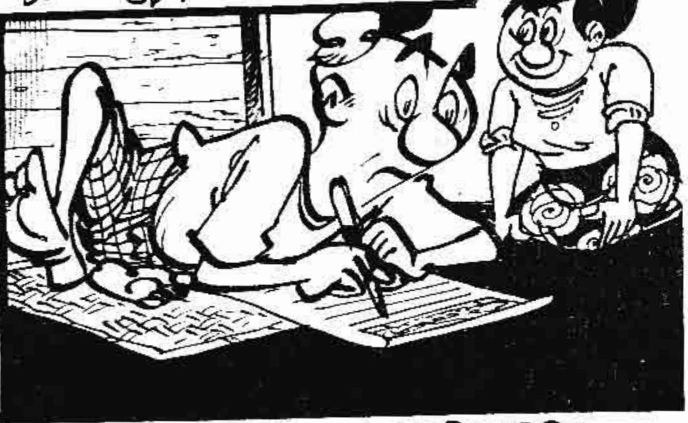

မလေးမှုန်က... ငွေငါးသောင်း ထုတ်ပေး၏။
မဆောက... မလှလှကို... ငွေငါးရာ ထုတ်ပေး
သည်ကို တွေ့ရ၏။

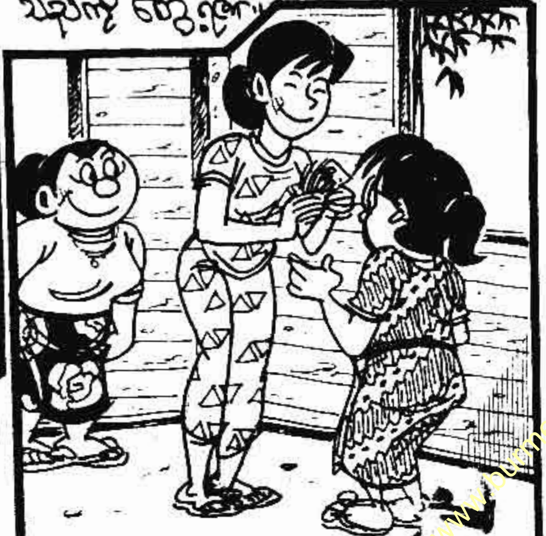

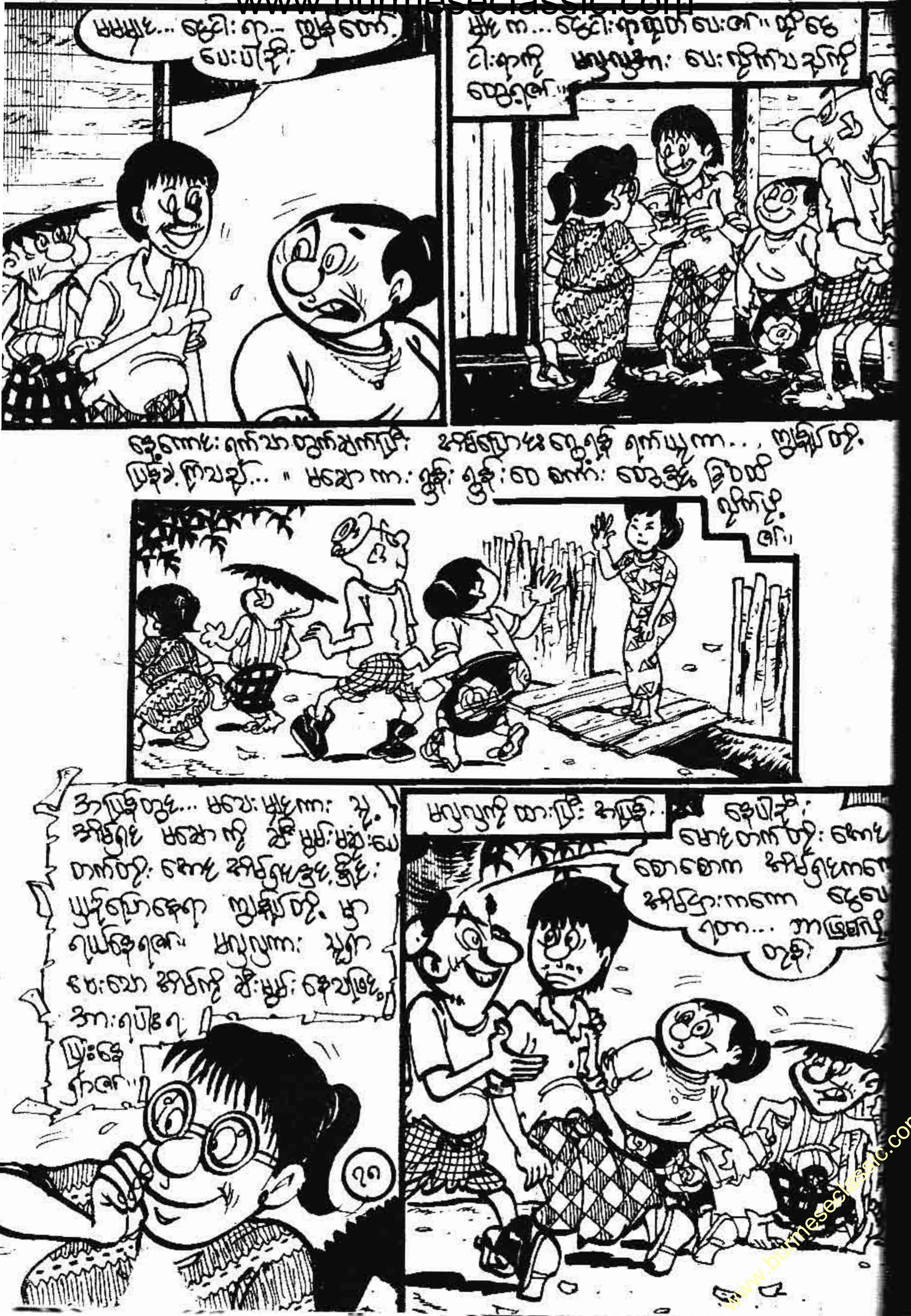
မမမှုံ... ငွေငါးရာ... ထွန်းထော် ပေးပါဦး
မှုံ က... ငွေငါးရာထုတ် ပေး၏။ ထိုငွေ ငါးရာကို မလှလှအား ပေးလိုက်သည်ကို တွေ့ရ၏။
နေ့ကောင်း ရက်သာ တွက်ချက်ပြီး အိမ်ပြောင်းဖို့ ရက်ပျက်ကာ..., ကျွန်မတို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်... ။ မဆော ကား ရှိန်း ရှိန်း ဝေ ဆောင်း တွေသို့ ခြံဝယ် လိုက်ပုံ ရ၏။
အပြန်တွင်... မလေး မှုံကား သူ့ အိမ်ရှေ့ မဆောကို မီးမွှေးမှုံ ပေ တက်တိုးတော့ အိမ်ရှေ့တွင် ဖြိုး မှုံပြောနေရာ ကျွန်မတို့ မှာ ရယ်နေရ၏။ မလှလှကား သူ့ ပေးသော အိမ်ကို မီးမွှေး နေပါဖြင့် အားရပါးရ ပြုံးနေ ရှာ၏။
မလှလှကို ထားပြီး အပြန်...
နေပါဦး မောင်တက်တိုး တော့ တောတော အိမ်ရှင်ကတော အိမ်ငှားကတော ငွေပေ ရတာ... အားဖြစ်ရုံ တင်

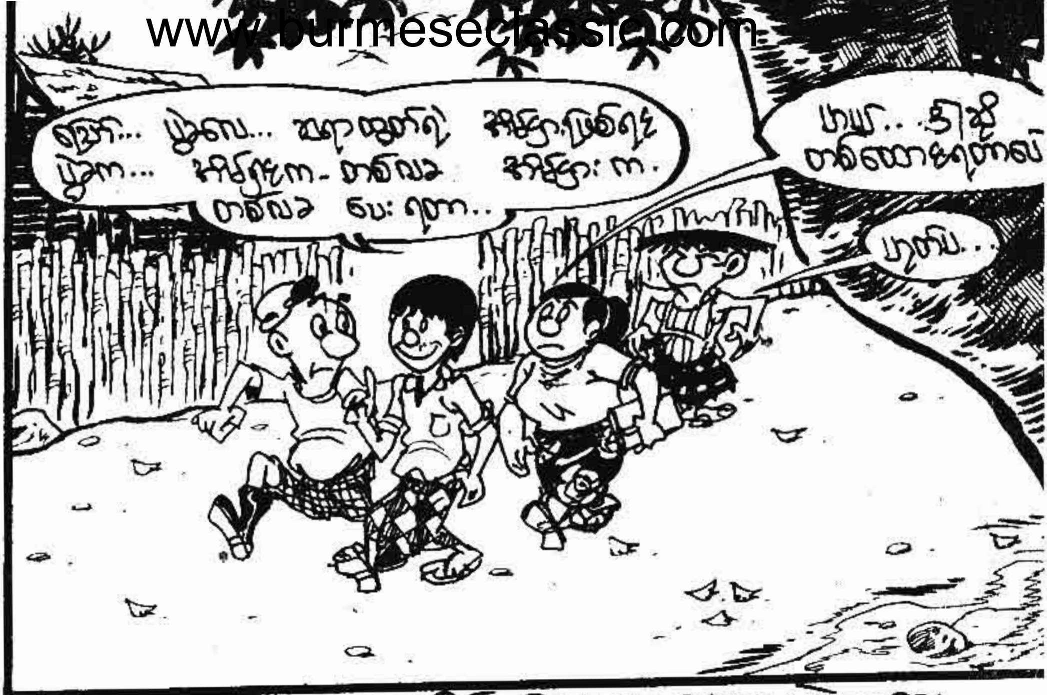
ကြော... မွဲလေ... ဆရာ့ကြွက်ရဲ့ အိမ်ငှားဖြစ်ရင်း မွဲက... အိမ်ငှားက - တစ်လ၃ အိမ်ခြားက. တစ်လ၃ ပေးရတာ...
ဟယ်... ဒါဆို တစ်ယောက်ရတာပေါ့
ဟုတ်ပါ...

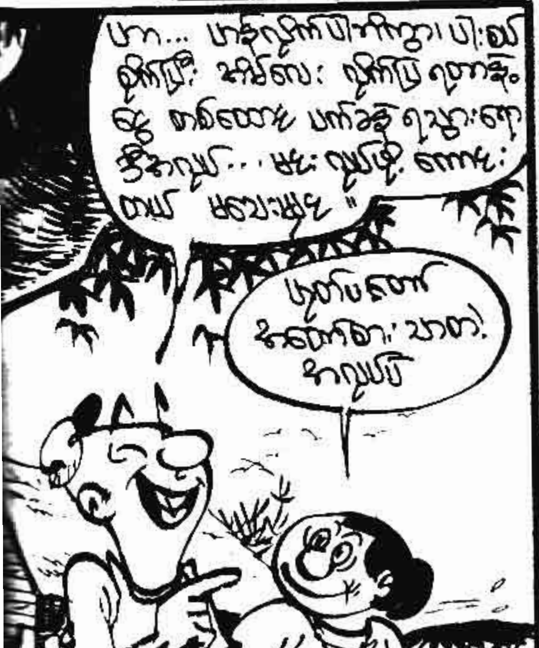
ဟာ... ဟန်ရှိကြပါကွာ၊ ပါးစပ် ရှိကြပြီ အိမ်လေး ရှိကြပြီ ရတာနဲ့ ဖွဲ့ တစ်ယောက် ပက်ခံရသွားတော့ ဒီကျွန်ုပ်... မင်းကျွန်ုပ်ကိုကောင်း တယ် မလေးမွေး"
ဟုတ်ပါတော် အတော်တော့ သာတဲ့ ကျုပ်ပါ

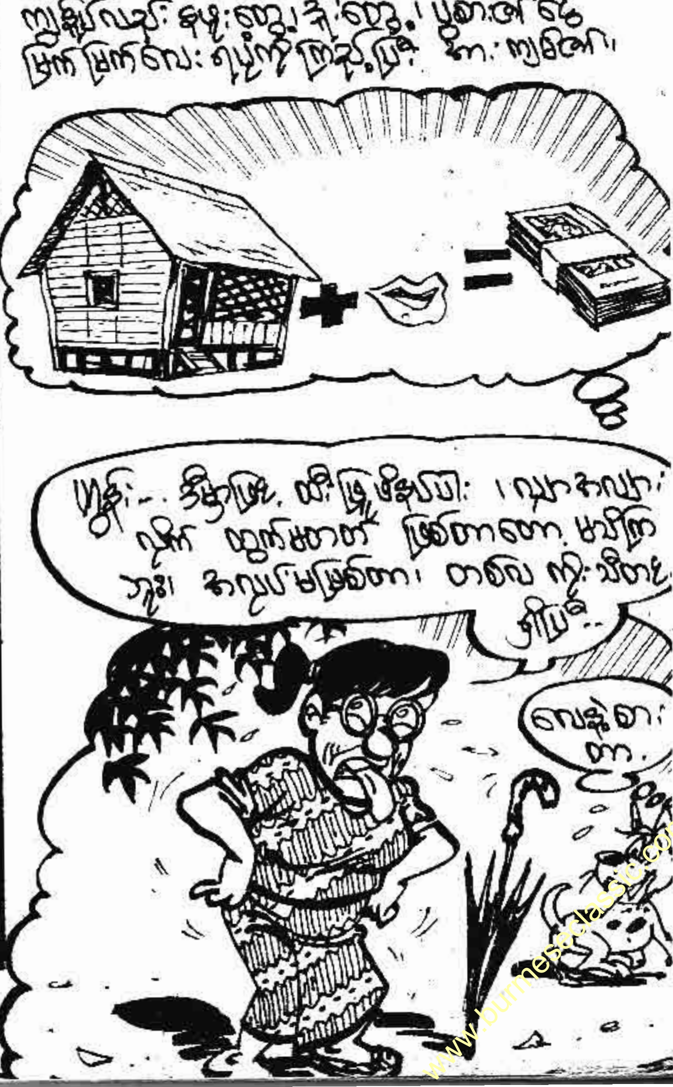
ကျွန်ုပ်လည်း နှုတ်ဆွေ၊ ဒုံးဆွေ့၊ မွဲတားဆဲ့ မြက်မြက်လေး ရှုံ့ကို ကြည့်ပြီး ဟား ကျွမ်းလေ၊
ဟွန်း... ဒီမှာရှင့် ထိုးမြှုဖိုးနှမပါး၊ ကျွန်ုပ်အလျား လိုက် ထွက်မလာတဲ့ ဖြစ်တာတော့ မဟုတ် ဘူး၊ ကျုပ်မဖြစ်တာ၊ တစ်လ ကိုးသိန်း ဘဲပြီ..
ပေနဲ့တား တာ.

အခန်း(၁၁) ရောင်းသူ-ဖမ်းသူ

မောင်တို့ အိမ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီးကြပြီ ။ မောင်ကား သူ့ကတိ အတိုင်း အိမ်သာတစ်လုံး ဆောက်ပေးထားရှာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်သာမှာ အသစ်ကလေးဖြစ်၏။

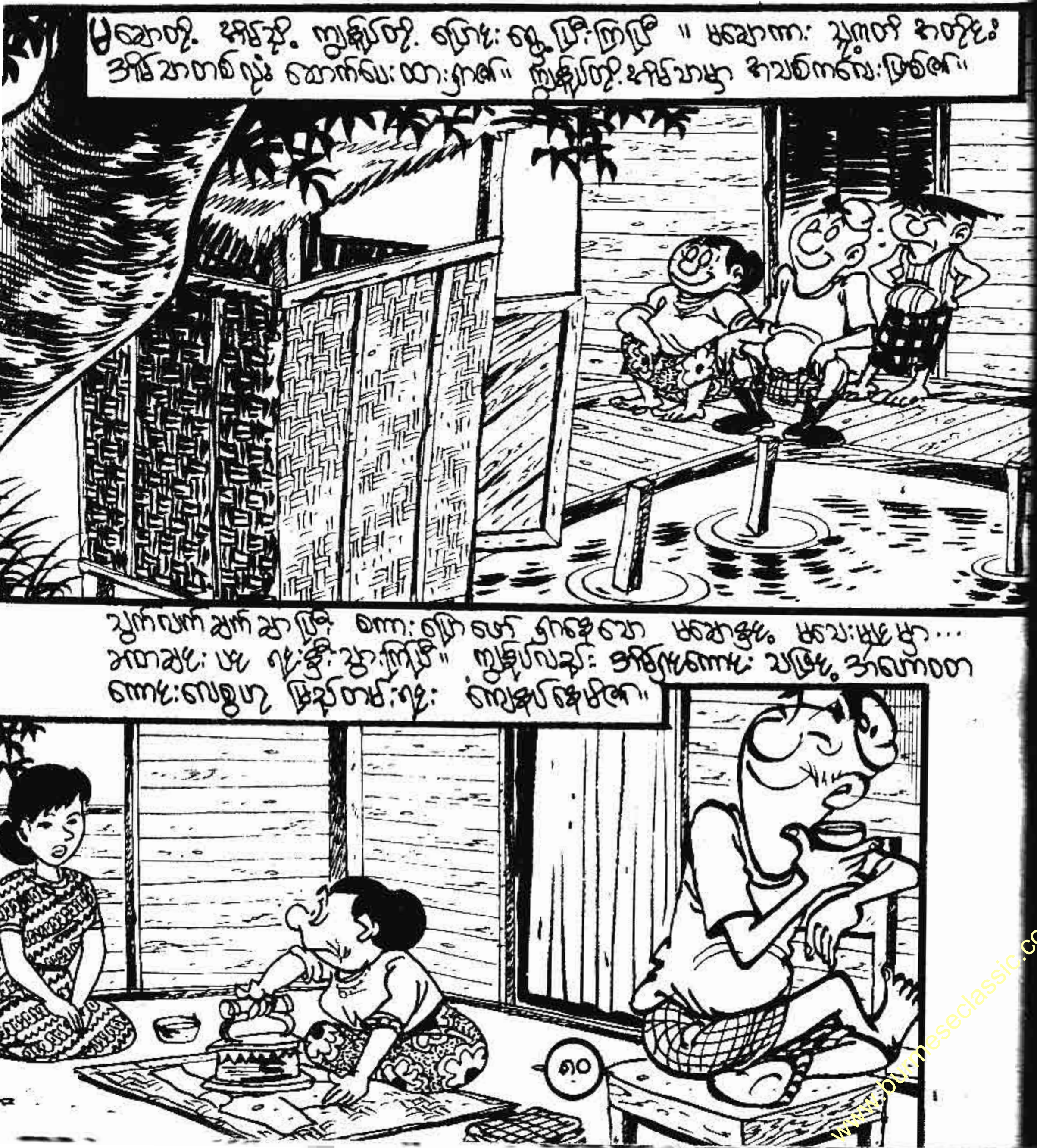

သုက်လက် ချက်ချာပြီ စကားပြောဖော် ရှာနေသော မသာနှ၏ မလေးမှုမှာ… မကာဆုံး ပဲ ရှိုးဦး သွားကြပြီ။ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့ကောင်း သဖြင့် အလေကတတ ကောင်းလေသွားဟု မြို့တမ်းရှိုး ကျေနပ်နေမိ၏။

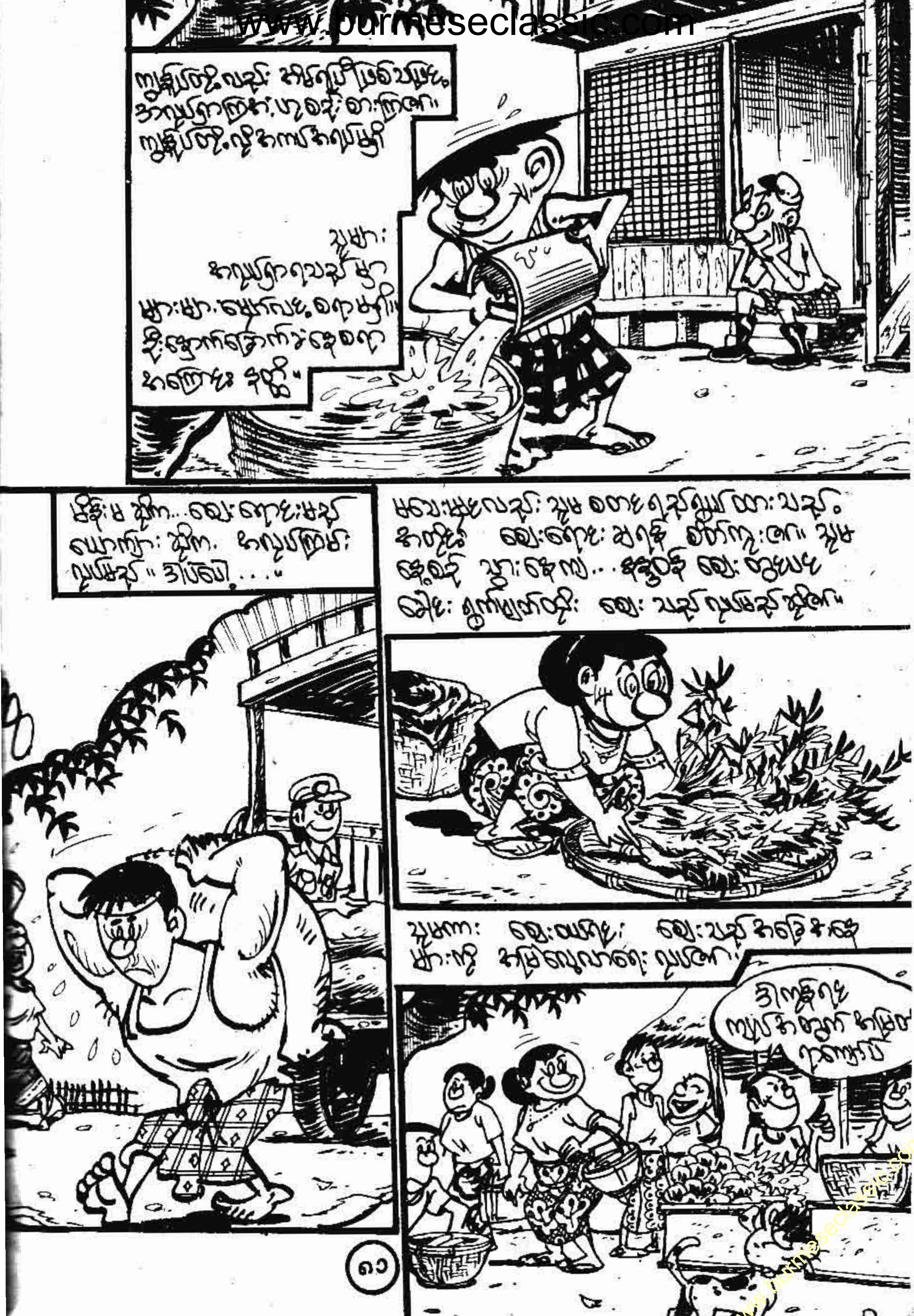
ကျွန်ုပ်တို့လည်း အိမ်ကိုပြန်ခဲ့ပြီး
အလုပ်ကြမ်း ဟုစဉ်းစားကြတော။
ကျွန်ုပ်တို့လို အလုပ်ကြမ်းမှာ
သူများ
အလုပ်ကြမ်းရသည်မှာ
များများ ယောကျ်ားစကားမျိုး။
ဦးအောက်ကြောက်နေစရာ
အကြောင်း နည်း။
မိန်းမ ဆိုတာ... ဈေးရောင်းမှသည်
ယောကျ်ား ဆိုတာ. အလုပ်ကြမ်း
လုပ်မှသည်။ ဒါပဲပါ...။
မယေးမှုလည်း သူမ စတေးရှည်ဖူးထားသည့်
အတိုင်း ဈေးရောင်းသူရန် စိတ်ကူးတော့။ သူမ
နေ့စဉ် သွားနေကျ... နွားဝန်း ဈေးတွင်ယင်
ဟင်းရွက်ချပ်ဝိုင်း ဈေးသည်လုပ်မည်ဆိုတော့။
သူမကား ဈေးပေါ်မှ ဈေးသည်အခြွေအရံ
များကို အမြဲလှူဒါနရေး လုပ်တော့။
ဒါကနှုန်းရှင့် ကျပ်အစောင် အမြဲ လှူကြပါ

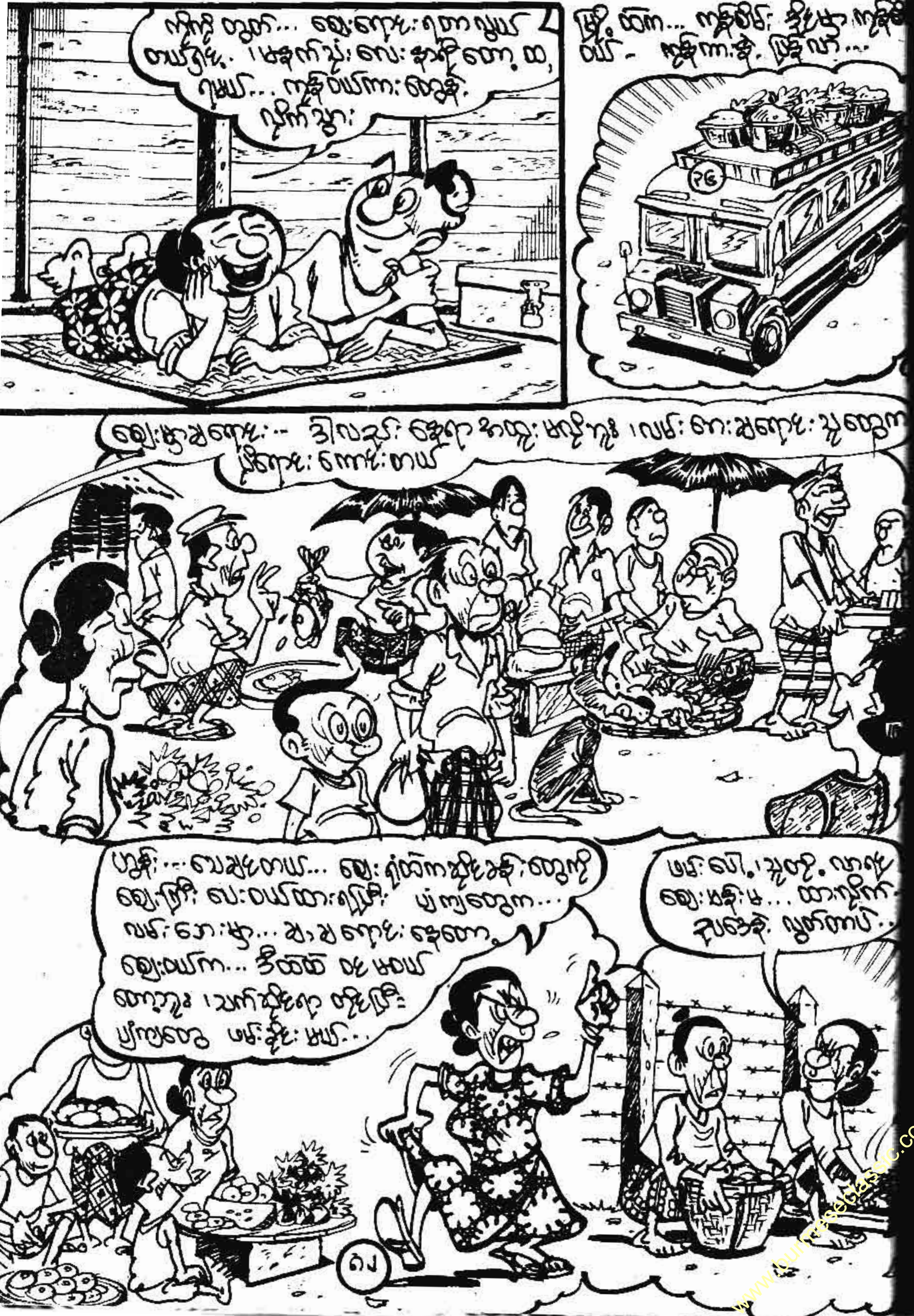
ကိုကို တွက်... ဈေးရောင်းရတာ လွယ်
တယ်ရှင့်.. ။ မနက်သုံးလေးနာရီ တော့ ထ,
ရမယ်... ကုန်ဝယ်ကားတွေနဲ့
လိုက်သွား
မြို့ထဲက... ကုန်စိမ်း ဒိုင်မှာ ကုန်ဝ
ယ် - ကုန်ကားနဲ့ ပြန်လာ...
ဈေးမှာမရောင်း... ဒါလည်း နေရာ အထူး မလိုဘူး ။ လမ်းဘေးဆို ရောင်းသူတွေက
ပိုရောင်းကောင်းတယ်
ဟွန်း... ပေသုံးတယ်... ဈေးရုံထဲက ဆိုင်ခန်းတွေကို
ဈေးကြီး ပေးဝယ်ထားရပြီး ပွဲကျတွေက...
လမ်းဘေးမှာ... ဆာ၊ဆ ရောင်းနေတော့
ဈေးဝယ်က... ဒီထဲ ဝင်မဝယ်
တော့ဘူး ။ သက်ဆိုင်ရာ တွေပြီး
ပြုကျလေ မင်းဆိုး မယ်...
မင်းပေါ့ ၊ သူတို့ လာလျှ
ဈေးမရှိမှ... သောလိုက်
ဥပဒေနဲ့ ညွတ်တာပါ...

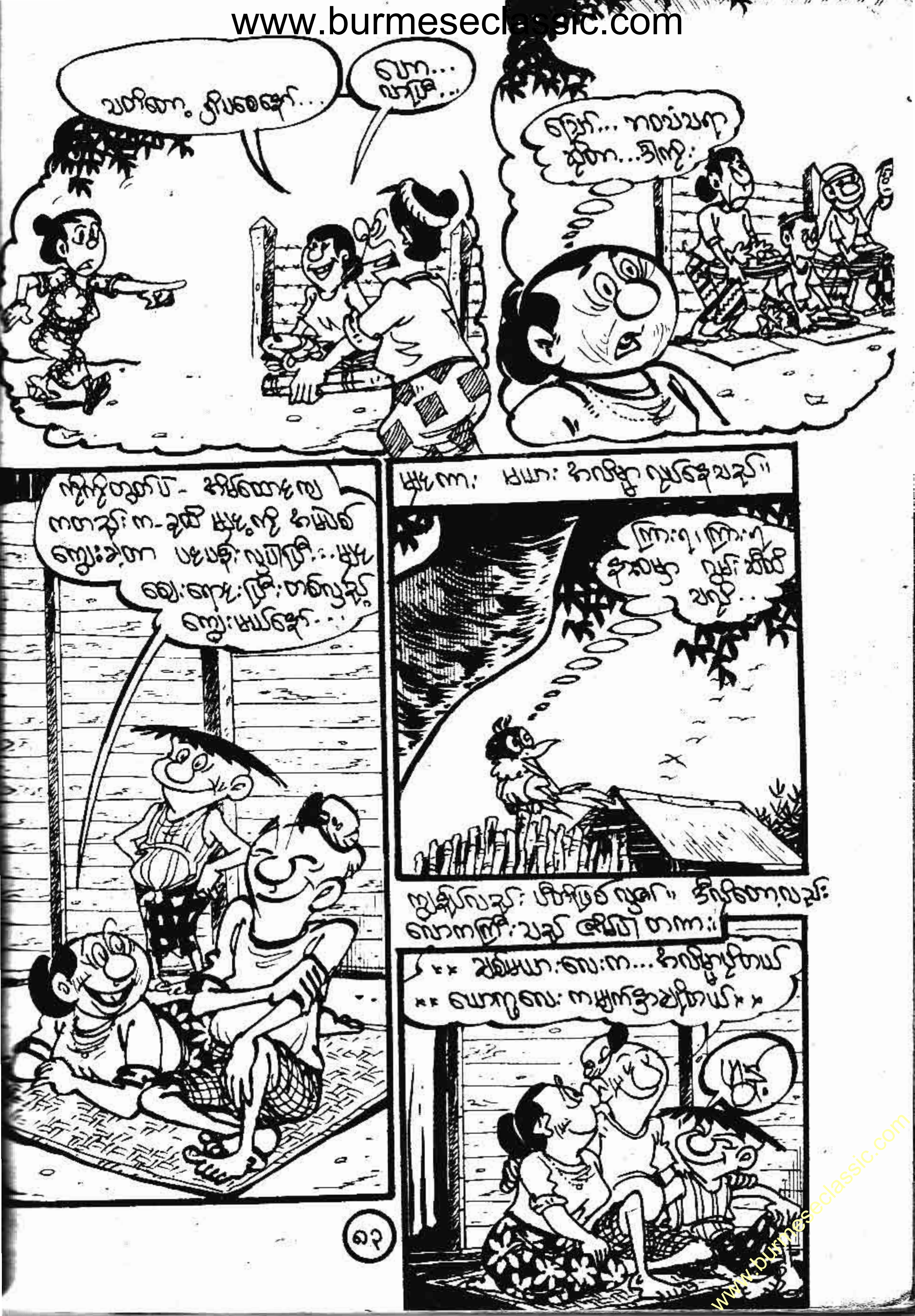
သတိထား. ဂျပန်စနော်...
ဟာ... ဟုတ်ပြီ...
ဟွန်း... ဂျပန်ပဲ ဆိုတာ...ဒါကိုး
ကိုယ့်ကိုယ်တွေ့ပါ - အမြဲတမ်းလ ကတည်းက-ဒီ မုန့်ကို ဝယ်စား ကျွေးခဲ့တာ ပဲ... မုန့် ဈေးရောင်းပြီး တစ်လှည့် ကျွေးမယ်နော်...
မုန့်ကား မဟား ဒါကြိမ်မြှ ရောင်းနေသည်။
ကြက်ဖ၊ ကြက်မ နှစ်ကောင် ရှိမှ သိတော့...
သူနိုင်ငံသည်: ပတ်ပြစ် လွတ်။ ဒီကြိမ်တော့လည်း လောကကြီးသည် ဆိုးလှ တကား။
** ဒီမုန့်ပဲ:လေးက... ဒါကြိမ်မြှပြီတယ် ** ပေါ့ပါလေး ကမျက်နှာပျက်တယ် **
ဟင်း

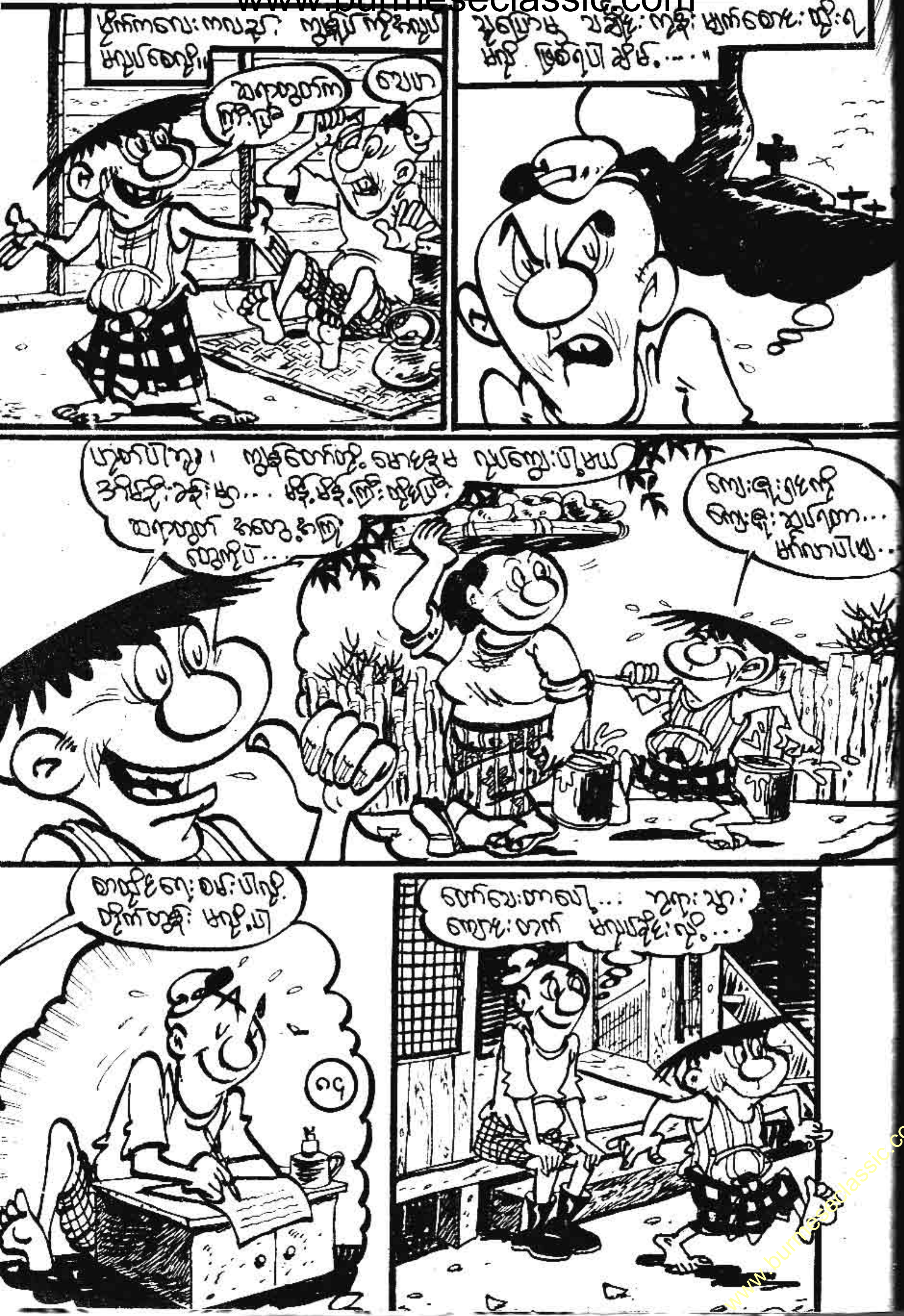
ဗိုက်ကလေးကလည်း ကျွန်ုပ်ကိုအကျပ် မကျပ်စေချင်။
ဆရာသွားကြံ ကြိုးပြီ
ဟေဟ
မှုပြောမှ ပသိုး ကုန်း မျက်စောင်းထိုးရ မကို ဖြစ်ရပါ သိမ့်......"
ဟုတ်ပါ့ကွ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆောင်းဦးမှ လုပ်ကျွေးပါ့မယ် ဒီနှစ်ဦးခုနစ်မှာ... မိန့်မိန့်ကြီး သုံးပြီ ဆရာသွက် အတွေ့ခံကြ သွေးကြည့်ပါ...
ကျေးရွာဖွံ့ကို ကျေးရှုး သူပါ့ရှာ... မကြာပါဘူး...
တာဆိုင်ရေးစမ်းပါကွ၊ ဝိုက်တွင်း မသိုံ့ပ
ကော်ပေးတာလေ... ကျေးသွား ကျောင်းတက် မလုပ်နိုင်းလို့...
၁၄

မစောကတော့ အလုပ်မရှိသူမို့ မကြာခဏပဲ ကျွန်ုပ်တို့အောက်ထပ်သို့ ရောက်လာတတ်သည်။ မစောတို့က သမီးအပျိုတစ်ယောက်၊ သမီးငယ် [illegible] တစ်ယောက်နှင့်, သားငယ်အရွယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ အားလုံးကျောင်းသားချည်းဖြစ်ကြ၊ နေ့စဉ် ဆိုက်ကလေးတွေ ကျောင်းသွားကြသဖြင့် မစောအားသည်။ အားတိုင်းအောက်ထပ်ဆင်း စကားပြောသည်။

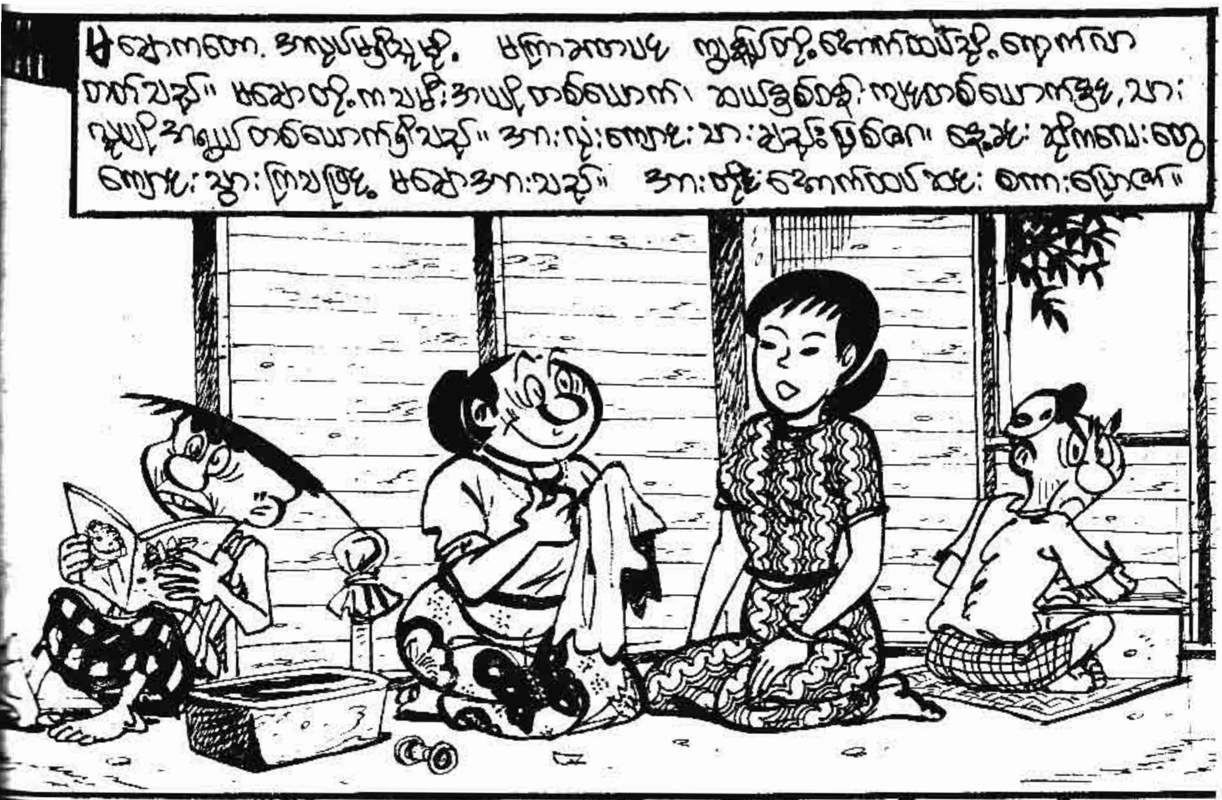

စကားပြောသည်ဆိုသော်လည်း မစေး မူစကာ... နွားဆော်ရဲ့ သက်သက်...။ သာဝရင် စကား တိုး ကိုဒီ: ဘောဝှသူကား မစော။

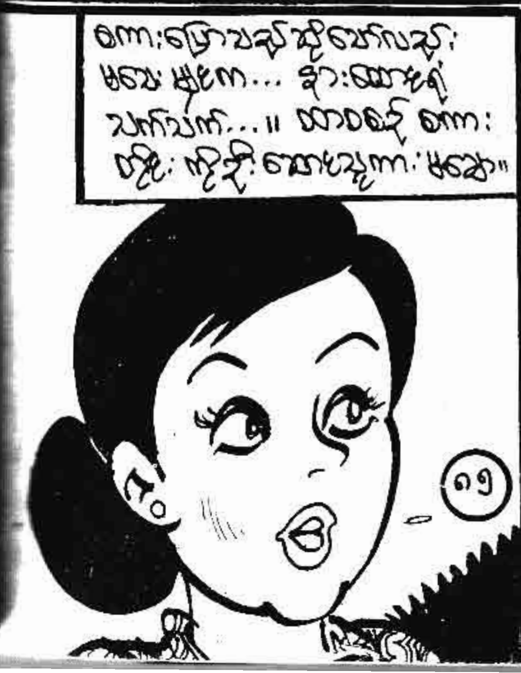

ကျွန်ုပ်ကား မူကြီးပြီး အိမ်ဦးခန်းတွင် ထိုင်ကာ အမြဲ နားယောင်ရကား ကျွန်ုပ်၏ ကဗျာတစ်အုပ်တော အတွေ့အကြုံများကို စီကာ ပေါက်ကွဲ ရေးခြင်းမှုဦး နေတော့၏။

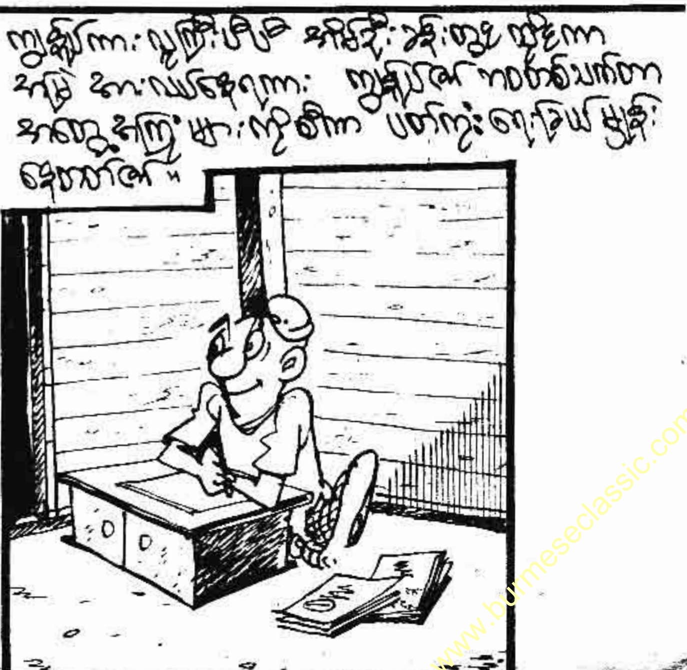

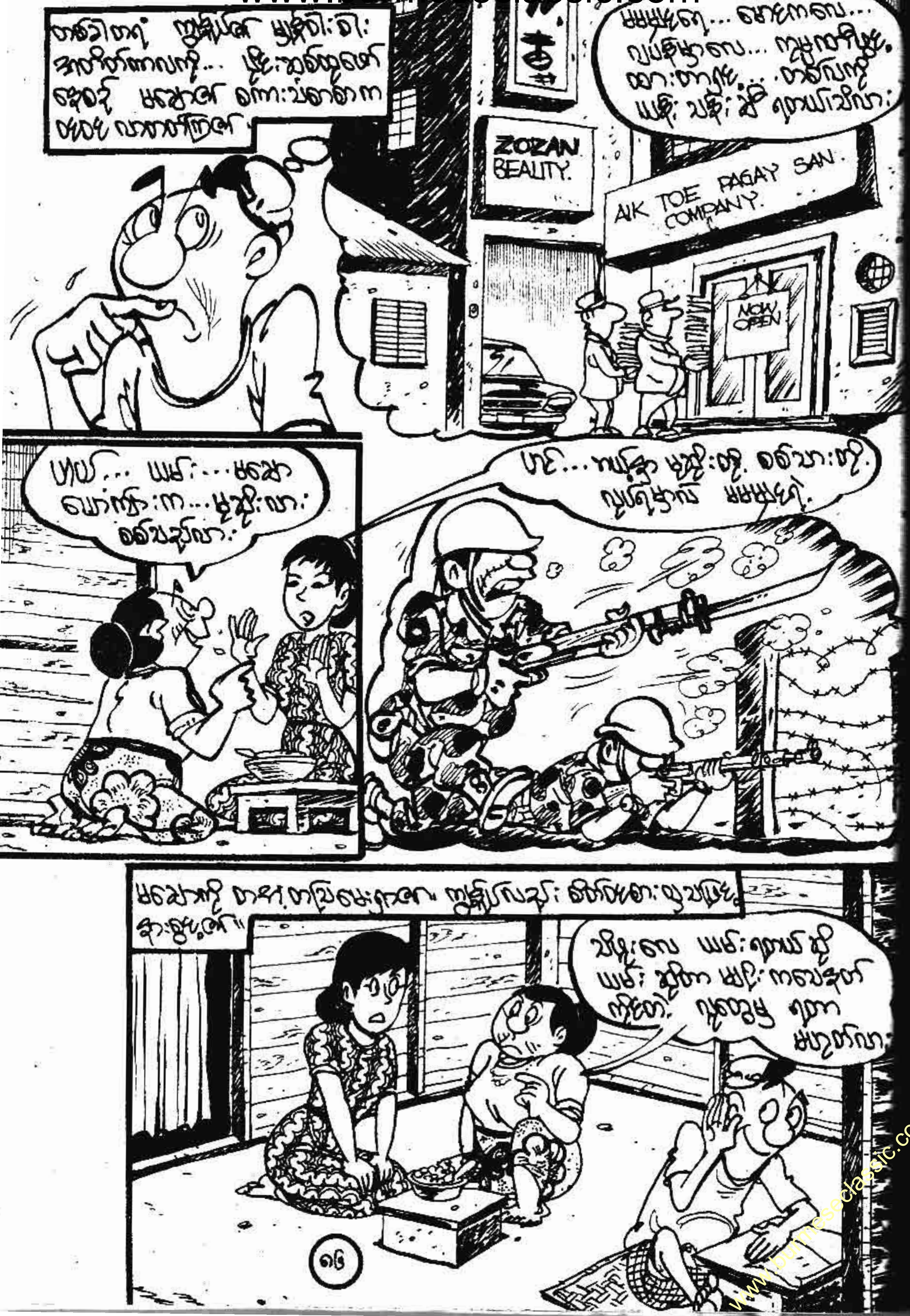
တခါတုန်း ကျွန်ုပ်၏ မှုန်ဝါးဝါး
အသိစိတ်ကလေးကို... ဖြိုးဆွဲထုတ်တော်
နေဝင် မဆွေ၏ စကားသံတစ်ခုက
ဖောက်၍ လာလာတိုက်ကြ၏
မမမမ့ရေ... မောင်ကလေ...
လုပ်နိုင်ကလေ... ကုမ္ပဏီနဲ့
ထောင်တာနဲ့... တစ်လကို
ပျမ်း သိန်း ၅၀ ရတယ်ပါကွား:
ZOZANI
BEAUTY.
AIK TOE PAGAY SAN
COMPANY.
NOW
OPEN
ဟယ်... ပမ်း... မဆွေ
မောင်ကြီးက... မှုန်ဝါးဝါး:
စဉ်းစားနေပြီလား:
ဟဲ... ဘယ်နှစ် မှုန်ဝါးတို့ စခန်းသားတို့.
လူပိုရှာကြ မမမမရဲ့.
မဆွေကို တစ်ဖက်က ပြုမေးနေရာ။ ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ဝင်စားလှသဖြင့်
နားစွင့်တော်။
သိန်း၅၀ ပမ်းရှာယ် ဆို
ပမ်း: ဆိုတာ ယမ်း: ကသေနတ်
ကိုင်တော်. လူသေမှ ရှာ
မဟုတ်လား:

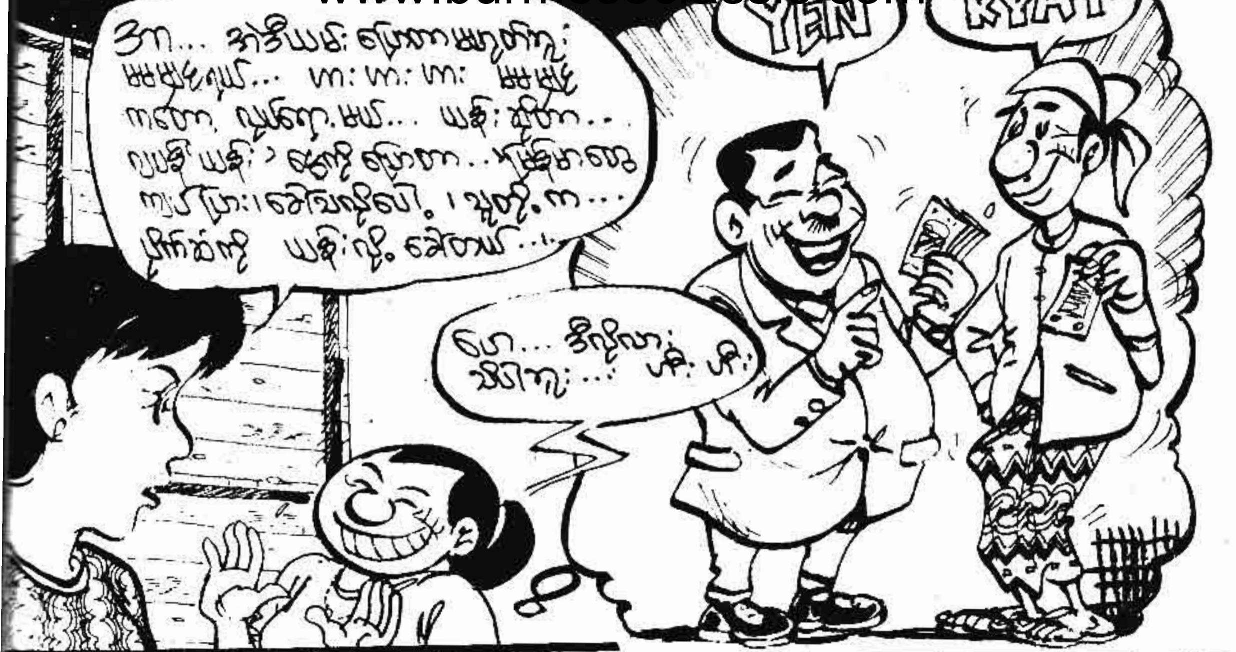
ဒါက... အဲဒီယမင်းပြောတာ မဆူကြီး
မမြန်ရယ်... ဟား ဟား ဟား မမြန်
ကတော့ ညွှန်ကျော့မယ်... ယန်းဆိုတာ...
ဂျပန် ယန်း ငွေကို ပြောတာ... မြန်မာတွေ
ကျပ်ပြား ခေါ်သလိုပေါ့ ၊ သူတို့က...
ပိုက်ဆံကို ယန်းလို့ ခေါ်တယ်...
YEN
KYAT
ဟေ... ဒီလိုလား
သိပါဘူး... ဟီး ဟီး

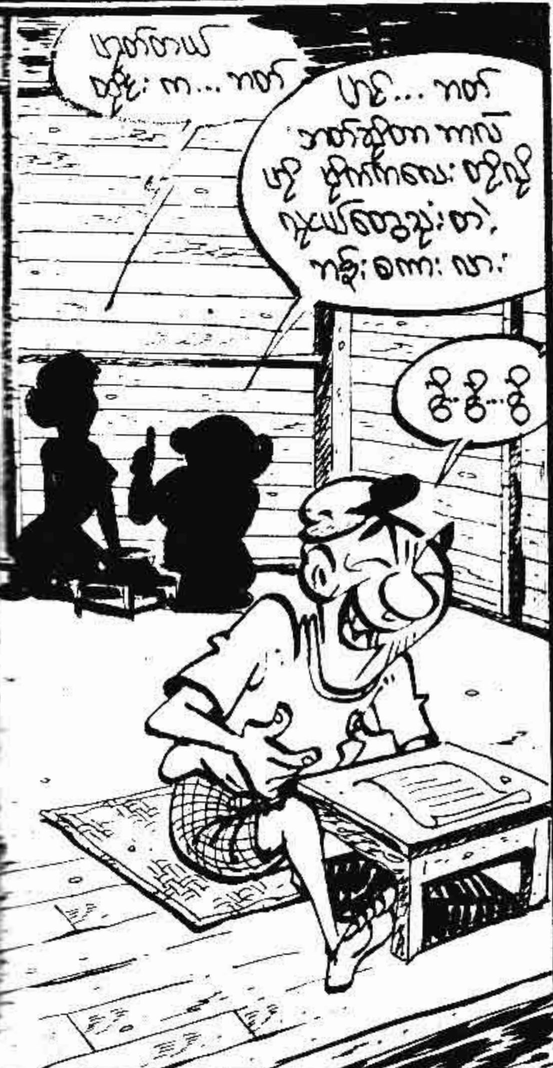
ပျော်တယ်
ဘိုး က... ဘတ်
ဟုတ်... ဘတ်
ဘတ်ဆိုတာ ကာလ
မှာ ပိုက်ဆံလေးကို ခေါ်လို့
သုံးလေ့သုံးထဲ
ကျိုး စကား လား
ဒီး ဒီး... ဒီး

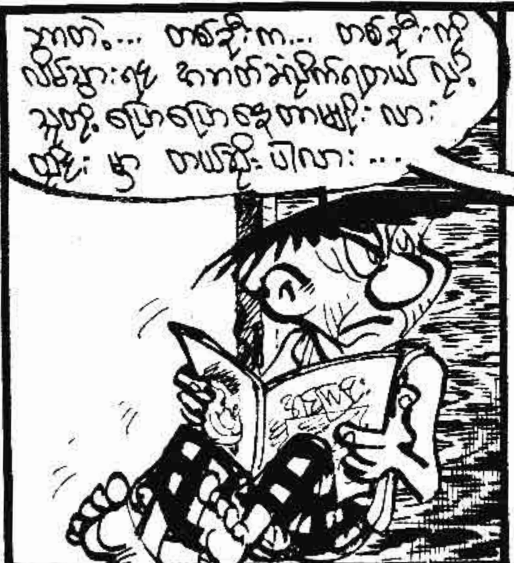
ဘာတဲ့... တစ်ဦးက... တစ်ဦးကို
လိမ်သွားရင် ဘာဘတ်ခံပြီးကြတယ် လို့
သူတို့ ပြောပြောနေတာမျိုး လား
ဘိုး မှ တယ်ဆိုး ပါလား...

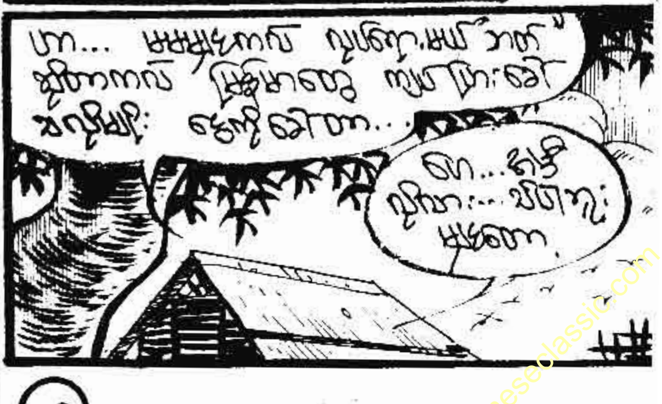
ဟာ... မမြန်ကလဲ ညွှန်ကျော့မယ် ဘတ်
ဆိုတာကလဲ မြန်မာတွေ ကျပ်ပြား ခေါ်
သလိုမျိုး ဆက်ခေါ်တာ...
ဟေ... ဒါလို
ဆိုလား... သိပါဘူး
မမေတ

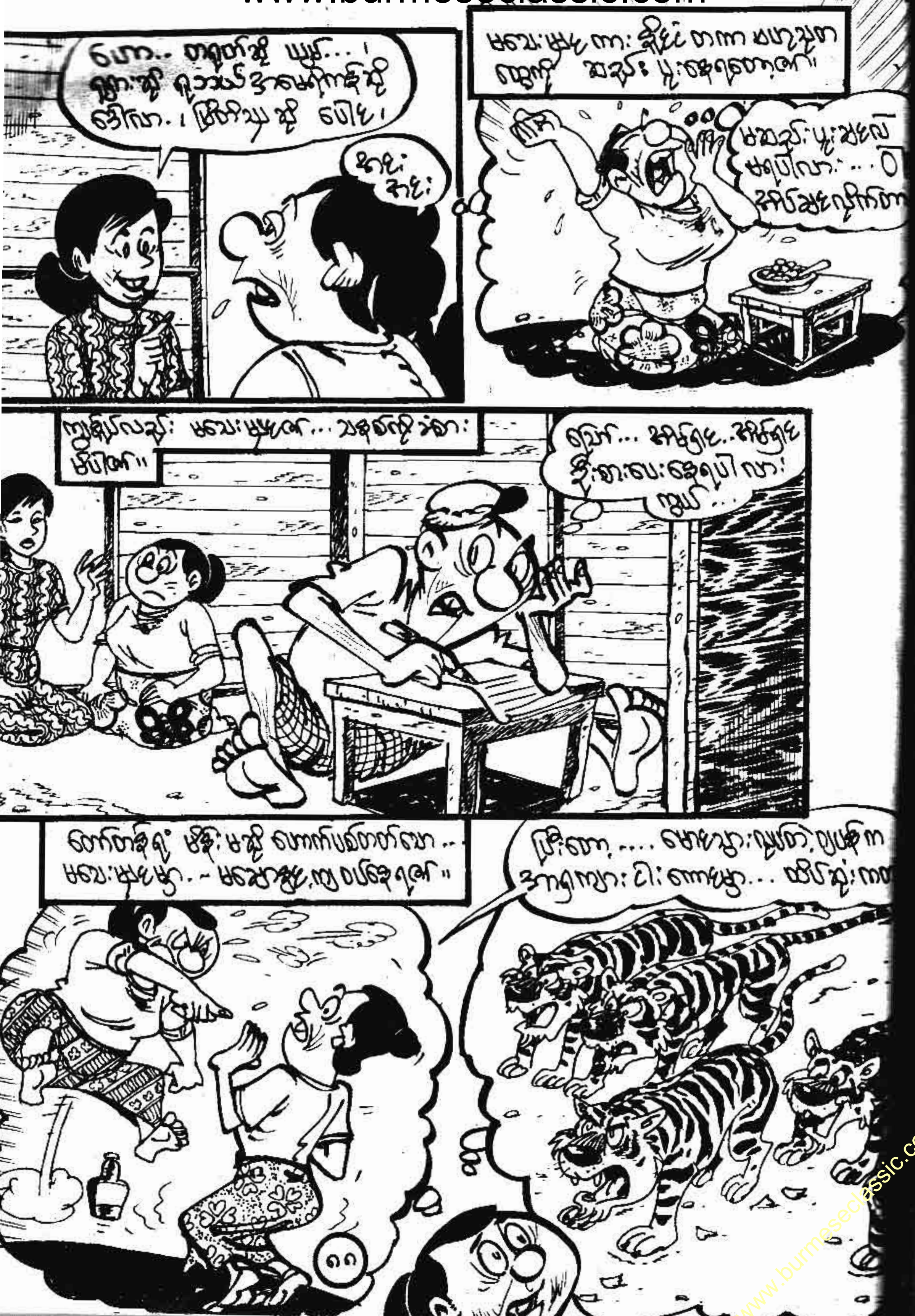
ဟော.. တရုတ်ဆို ယူမှ...၊ ဗမာဆို ရှုသဘယ်ဒိုးလျှော်ကြိုက်ဆို ဒေါ်လာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သူဆို ပေါ့၊
ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့
မဘေးယုမှ ကား နိုင်ငံတကာ မဟာသုတ လောကကို သည်းခံ မှုနေရတော့တယ်။
မသည်းမှုးဆယ်လေး ဖြစ်ပါလား...ဝ ဒုက္ခဆုံးရပ်ကြ
ကျုံးပြလည်း မဘေးယုတော့... သနစ်ကို ခံစား မိပါတော့။
ရှော်... အိမ်ရှေ့.. အိမ်ရှေ့ ကိုးစားပေးနေရုပါလား ကျယ်...
တော်တာနိုင် မိုး မဆို ပေါက်ပေါက်တက်တော့... မဘေးယုမှ.. မဘောဆူ့ကျ ပပြောနေရတယ်။
ပြီးတော့.... မောင်သူ့ချုပ်တော့ ပျပ်ကြ အကျကျား ငါးကောင်မှာ... ထိုင်ကုန်းကော

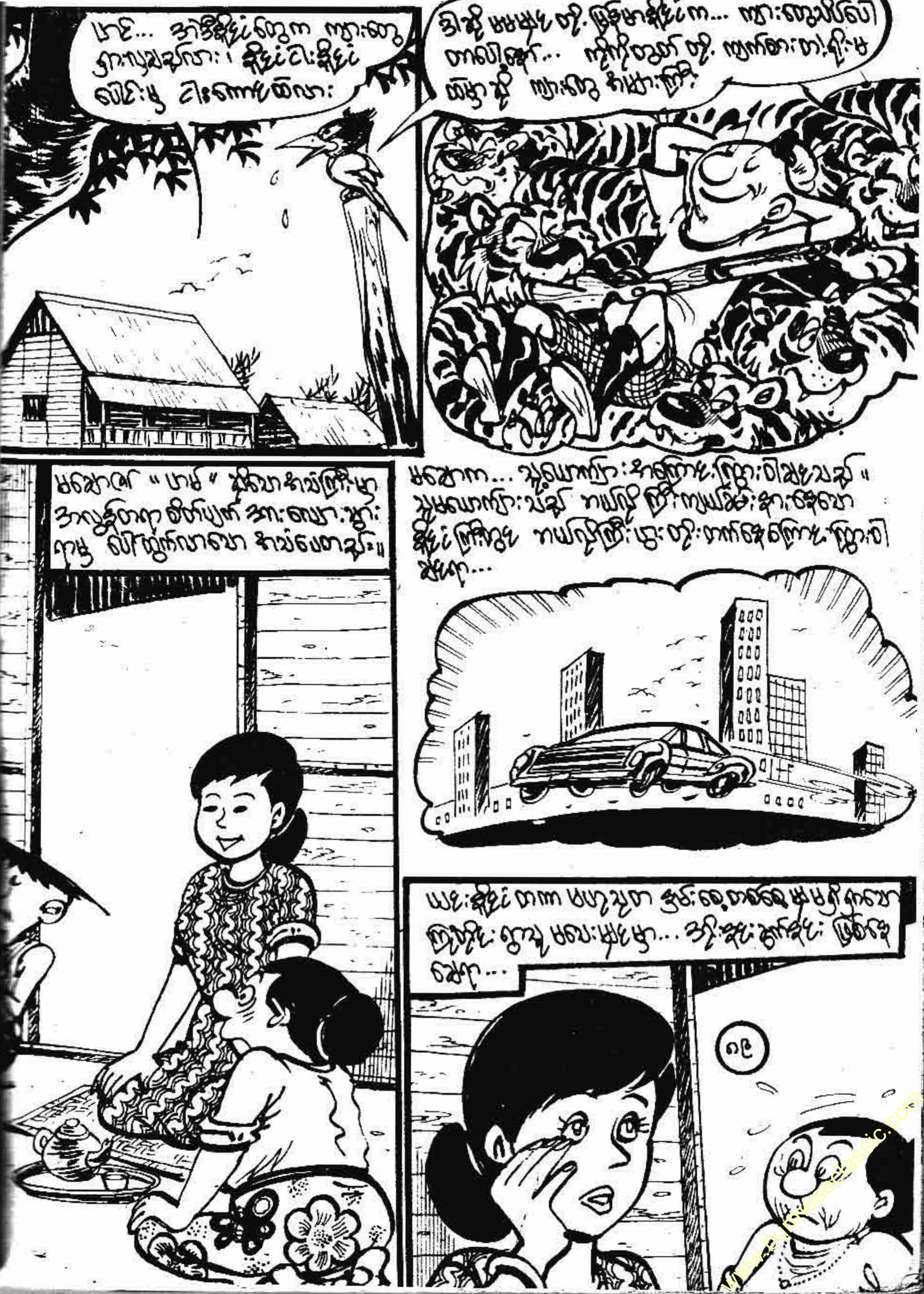
ဟင်… အဲဒီနိုင်ငံတွေက ကျားတွေ ရှားပါးသွားသလား၊ နိုင်ငံငါးနိုင်ငံ ပေါင်းမှ ငါးကောင်ဖြစ်လား
အဲဒီ မမဖုန်းတို့ မြန်မာနိုင်ငံက… ကျားတွေ သိပ်ပေါ တာပေါ့နော်… ကိုကိုသယ်တို့ ကျက်စားတဲ့ ဗိုးမှ တောရှာဆို ကျားတွေ ခံမှားကြီး
မဆောက်၏ "ဟမ်" ဆိုသော အသံကြီးမှာ အလွန်တရာ စိတ်ပျက် အားငယ်သွား ဟန် ပေါ်လွင်လာသော အသံပေတည်း။
မဆောကက… သူ့ဖေကကြီး အကြောင်း ကြွားပါသည်။ သူ့ဖေကကြီးသည် ကမ္ဘာ့ကြီး ကုမ္ပဏီနာမည်ကြီး နေသော နိုင်ငံကြီးရှိ ကမ္ဘာ့ကြီး ပွဲတော် တက်နေကြောင်း ကြွားပါ သည်မှာ…
ယနေ့နိုင်ငံတကာ မဟုတ်သူတာ ဖွင့်ဆဲ့တစ်ရေ မျှမရှိရကော တောကျေး ရွာသူ မလေးမှုံမှာ… အိုးနင်းခွက်နင်း ဖြစ်နေ ရော…

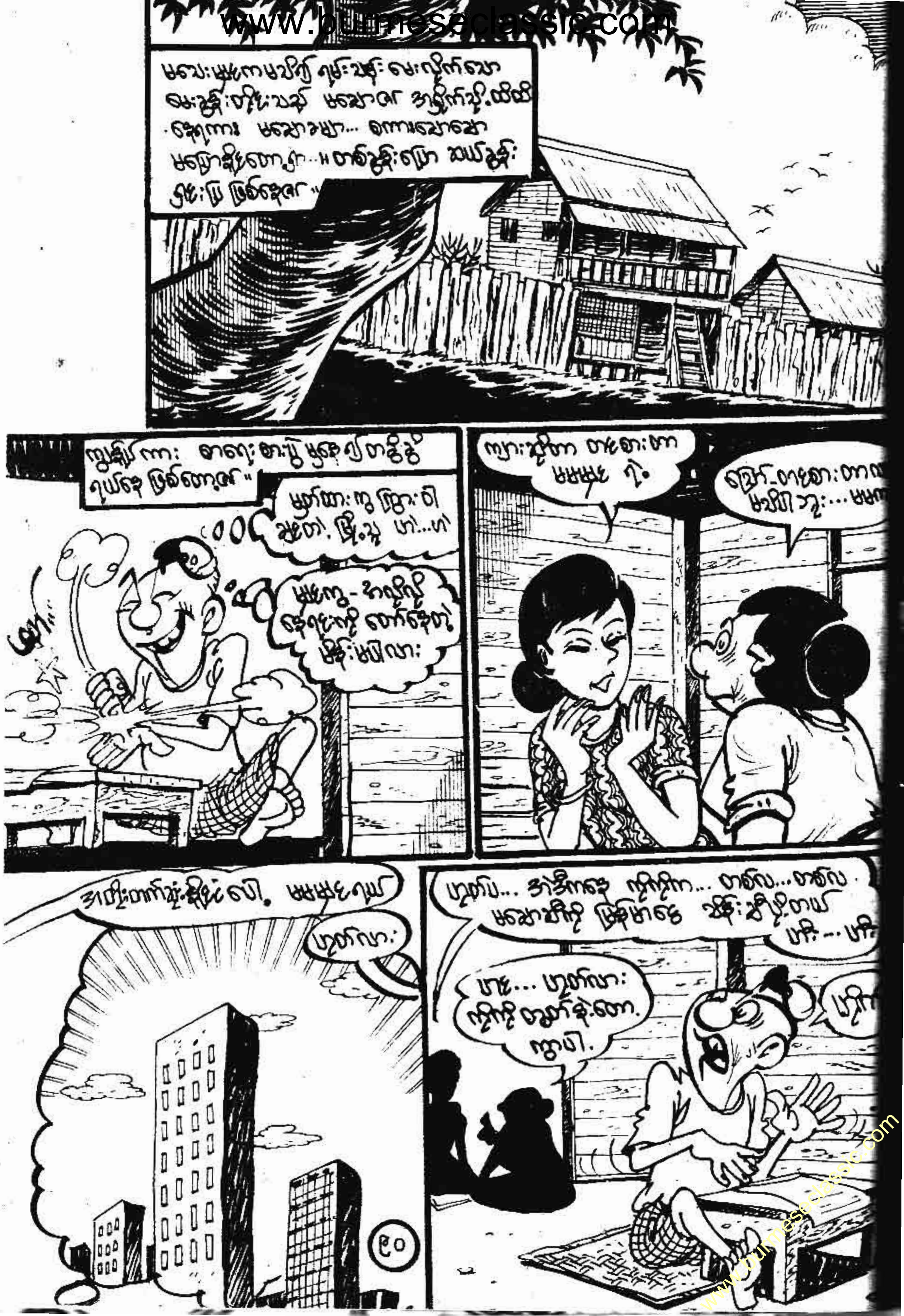
မသေးမှုံကမပါဂျီ ရှမ်းသန်း မေးလိုက်သော မေးခွန်းတိုးသည် မသောဇာ၏ အကြိုက်သို့ ထိထိ ·ရောက်ကား မသောမှာ... စကားသောသော မပြောနိုင်တော့ဘဲ...။ တစ်ခွန်းပြော သယ်ခွန်း ပြုံးပြ ဖြစ်နေ၏"
ကျွန်ုပ်ကား စာရေးစားပွဲ မှနေ၍ တခွိခွိ ရယ်နေ ဖြစ်တော့၏"
မှတ်ထားကွ ကြွားဝါ ဆိုတဲ့ မြို့သူ ဟဲ...ဟဲ
မဖေကွ - ဒီလိုကို နေရှင်းကို တော်နေတဲ့ မိန်းမပါလား
ဖျော..
ကျားဆိုတာ တာဝန်စားတာ မမမှုံ ရဲ့
ရှော်_တာဝန်စားတာ မသိပါဘူး…မမ
အမျိုးတက်သုံးနိုင်ပေါ့ မမမှုံရယ်
ဟုတ်လား
ဟုတ်ပ... အဲ့ဒီကနေ ကိုကိုက... တစ်လ...တစ်လ မသောဇာကို မြန်မာငွေ သိန်းချီပို့တယ် ဟင်း...ဟင်း
ဟား... ဟုတ်လား ကိုကို တော်တော်နဲ့တော့ ကျာပါ.
ဟုတ်

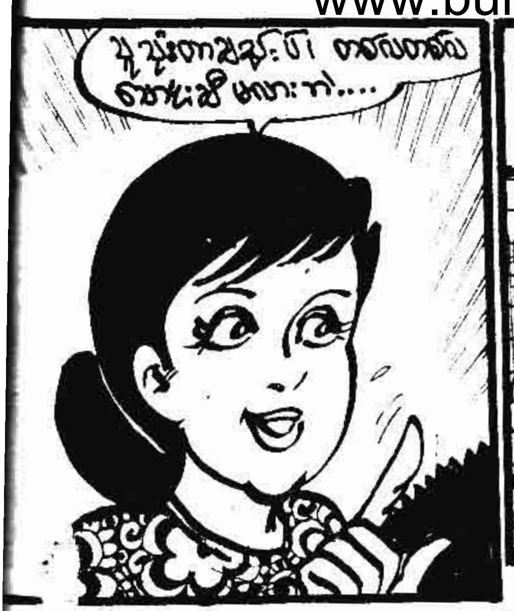
ခုသုံးတော့မည်ပါ၊ တစ်လတစ်လ ဆောင်းမိ မလားကွဲ....

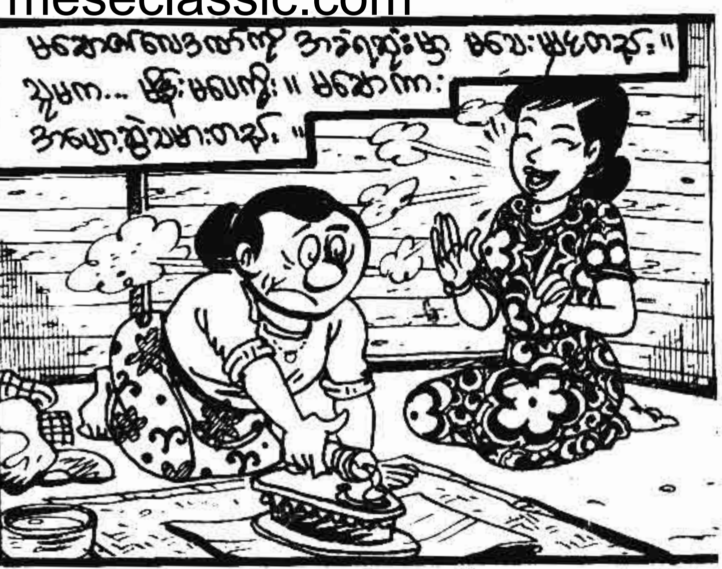
မဆောမဆေးဒေါ်ကို အခန်းရှုံးမှာ မလေးမှုန်တည်း။ သူမက... မြိုးမလေကွဲ။ မဆော်ကား အပျော်ကြွဲသမားတည်း။

မလေးမှုန်ကား ဆံပြင်ရှုပ်မှု့ ဦးစားပေးရှာသည်။

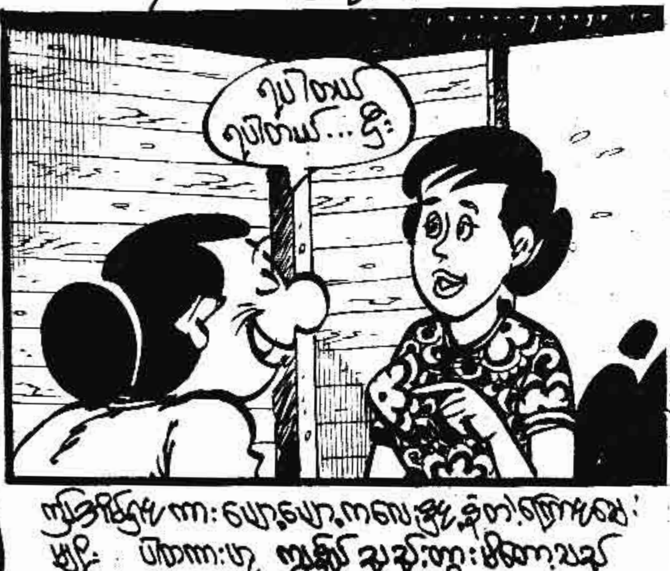

ဖြိုးဖြိုးဖြိုးဖြိုး ဒုန်းလေသံအပျော့ ချွဲကာ ခေါက်ဒုံးကျည်များကို မလေးမှုန် နားဝသို့ ပစ်သွင်း တတ်သူတည်း။

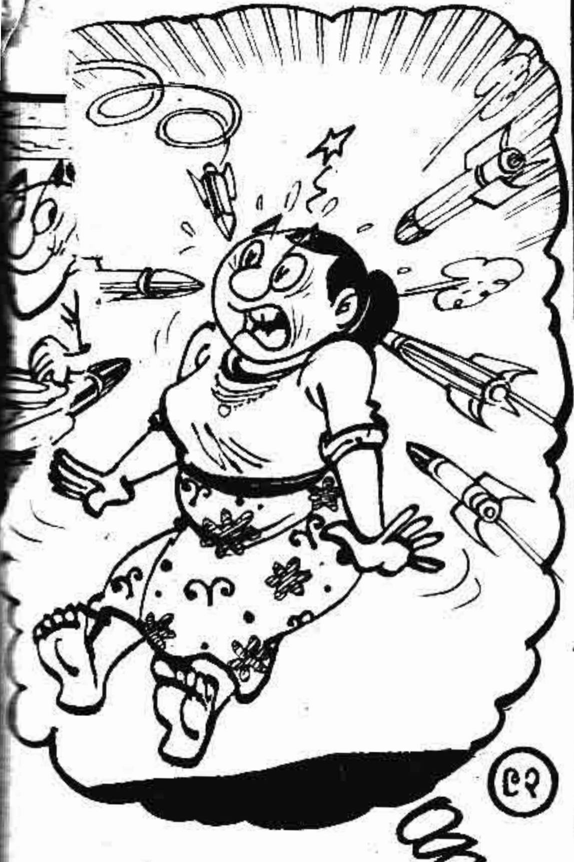

ကိုအိုမြင့်ကား ပျော့ပျော့ကလေးနှင့် နံ့တော်ကြောက်သေး ဖြိုး ပါသကားဟု ကျွန်ုပ် သုံးသပ်လွှာ မိတော့သည် တကား။

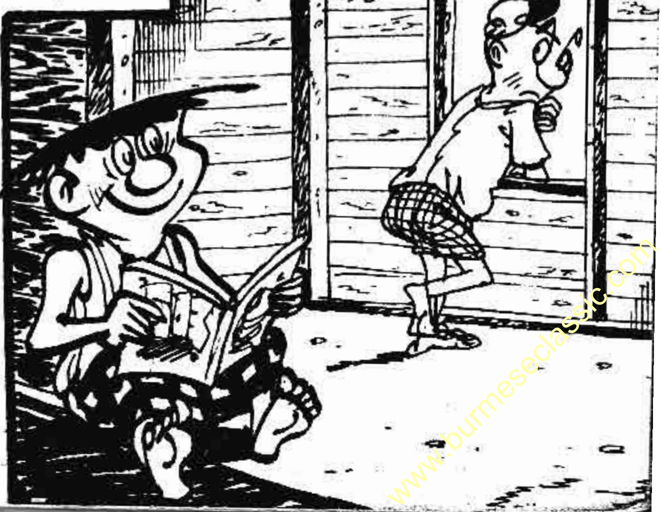

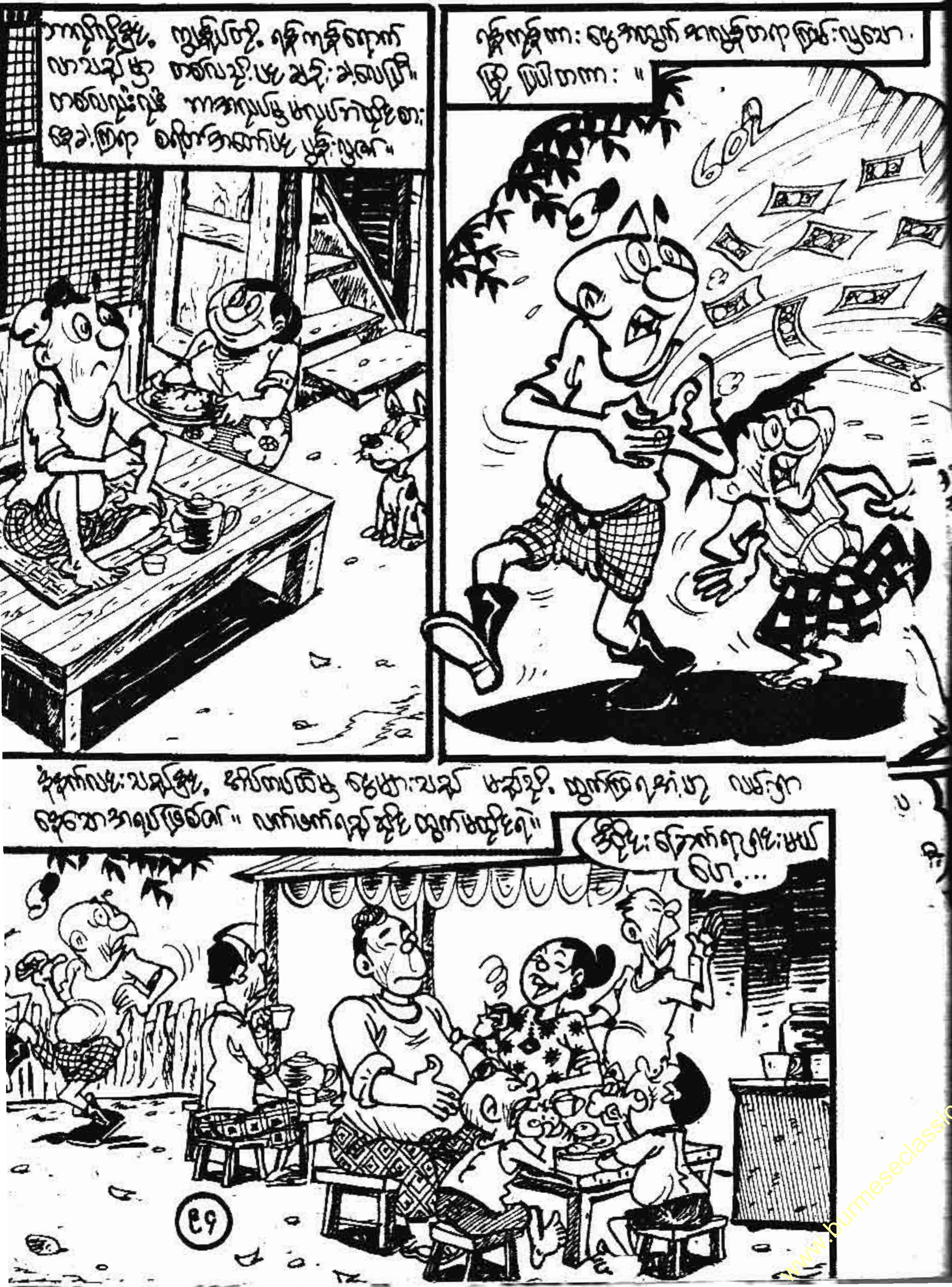
ဘကြီးကိုရွှေ၊ ကျွန်မတို့ အိမ်ကိုရောက်
လာသည်မှာ တစ်လသို့ပင် ရှိခဲ့လေပြီ။
တစ်လလုံးလုံး [illegible]
နေခဲ့ကြရ [illegible] မှီးမှုလာ။
ဘကြီးကား ငွေအသုံး အကုန်ခံကာ ဖြုန်းလှသော
လူ ပါတကား။
ဒီနောက် [illegible] ငွေများသည် [illegible]
နေသောအခါပင်ဖြစ်၏။ [illegible]
ဦးဦး ခေါက်ဆွဲပေးမယ်
ဟေ…

ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက် လက်ဖက်ရည်သောက်
ကြ၏။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် မူး၊
တစ် ဆိပါ စားသောက်ရသည် ဈေးပေါသည်
ရှိကြသည် ကျေနပ်ဖွယ် ကောင်းသော
ခေတ် ဖြစ်၏။

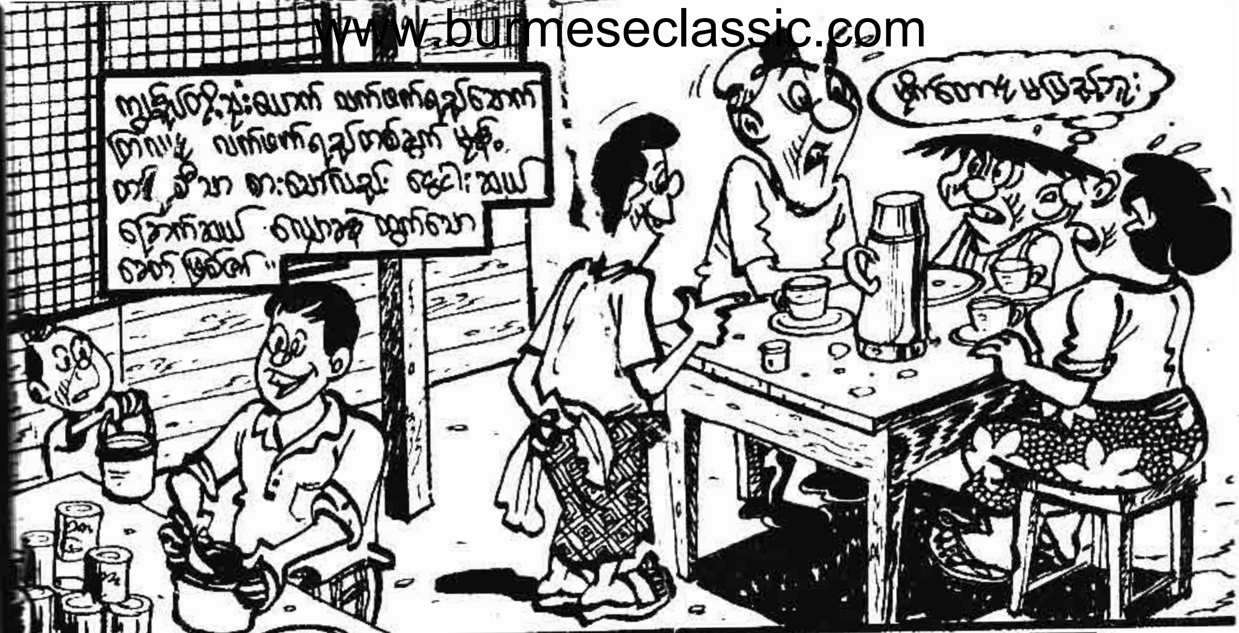

ယနေ့ကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း နံနက်စာ
ကို တောမှာကဲ့သို့ပင် ထမင်း ကြော်
နှင့် ပြီး ရ၏၊ တောမှာပါ သောအသား
ကြော်တို့ လည်း ကုန်ပြီ ဖြစ်ရာ
ထမင်းကို ပဲပြုတ်နှင့် မြိန်ရှက်စွာ စား
ရ၏။

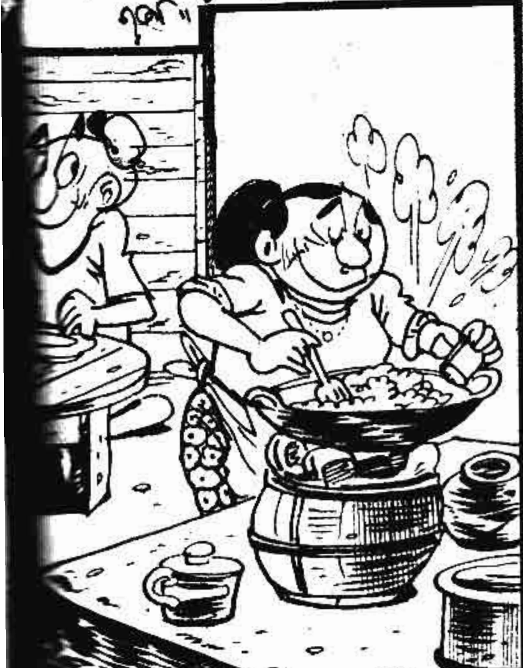

ဒီကနေ့ စားခဲ့သော မြို့ဖြို့ လူပါမှ ဖြစ်နေမည်။
ကျွန်ုပ်ပြန်သည့်နေ့သို့ ချမ်းလာ၏။ တောင်ရွာအနီး
ရောက်လေသည်။ ထိုမေးမည့်ရွာသို့ ....။

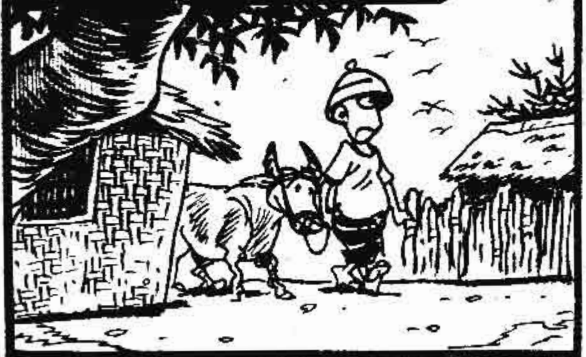

ညီအစ်ကိုညအိပ်ရ၏။ ညစာအဖို့ ဒီဟင်းလည်း
ကြည့်နေစရာ ရှိနေစရာမရှိပေ။ ထမင်း ပြီး
လျှင် ယမ်းမြောင်းအိုးသာ ပါလာကား။

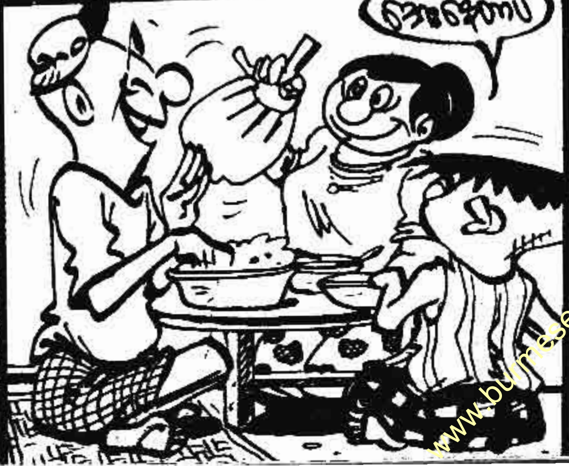

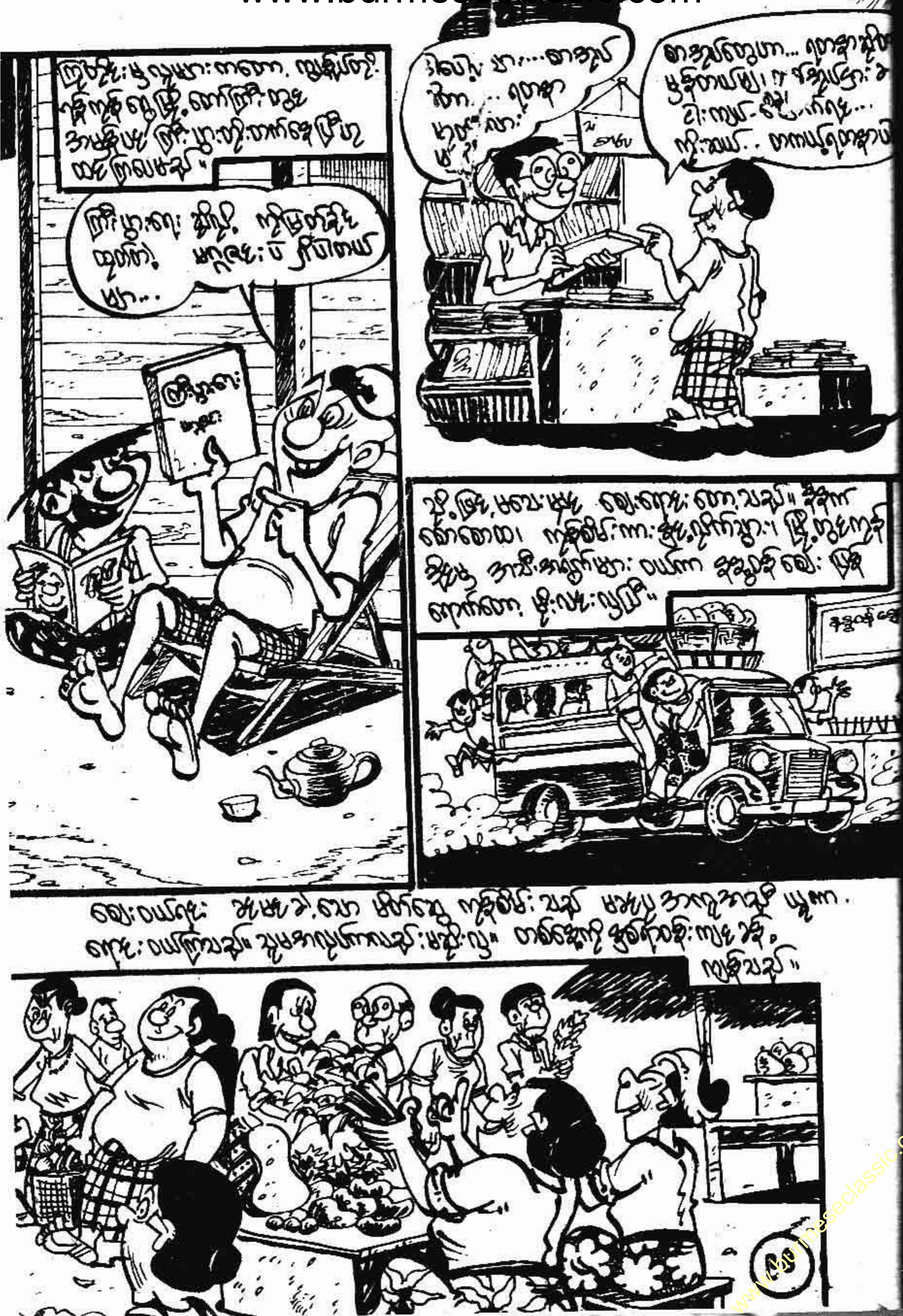

ကြွပ်ဦး မှ လူများ ကတော့ လွှမ်းမြတ်ဦး
ထိုကြောင့် ရှုမြို့တော်ကြီး တွင်
အမှန်ပင် ကြီးပွားချမ်းသာနေပြီဟု
ထင်ကြလေသည်။

ကြီးပွားရေး ဆိုလို့ ကိုမြတ်ဦး ထုတ်တဲ့ မဂ္ဂဇင်းပဲ ရှိပါတယ် ဗျာ...
ကြီးပွားရေး
ဒါပေါ့ ဗျာ... စာအုပ် ဆိုတာ... ရောင်းရ ကောင်းရဲ့လား ဗျ?
စာအုပ်တွေဟာ... ရောင်းရဆို မှန်ပါတယ်ဗျ၊ ဒါပေမဲ့ စက္ကူဈေး ဝါး-ကပ်-ဒီမို-ကြေး... ကြီးသော်.. တကယ့်ရောင်းရပါ

သို့ဖြင့် မလေးမှ ဈေးရောင်းတော့သည်။ ထိုအခါ စောစောထ၊ ကုန်စိမ်းကားနှင့်လိုက်သွား၊ မြို့တွင်ကုန် ဆိုင်ခံ အသီးအရွက်များ ဝယ်ကာ နံနက်ဈေး မြို့ ရောက်သော့ မိုးလင်းလျှင်။

နံနက်ဈေး

ဈေးဝယ်ရင်း အမေမ ပါ့တော မိတ်ဆွေ ကုန်စိမ်းသည် များမှ အကူအညီ ယူကာ ရောင်းဝယ်ကြသည်။ သူမ အကျိုးအမြတ်သည်း များလှ၏။ တစ်နေ့ကို အမြတ်ငွေ ကျပ် ၁၀ ကျော်သည်။

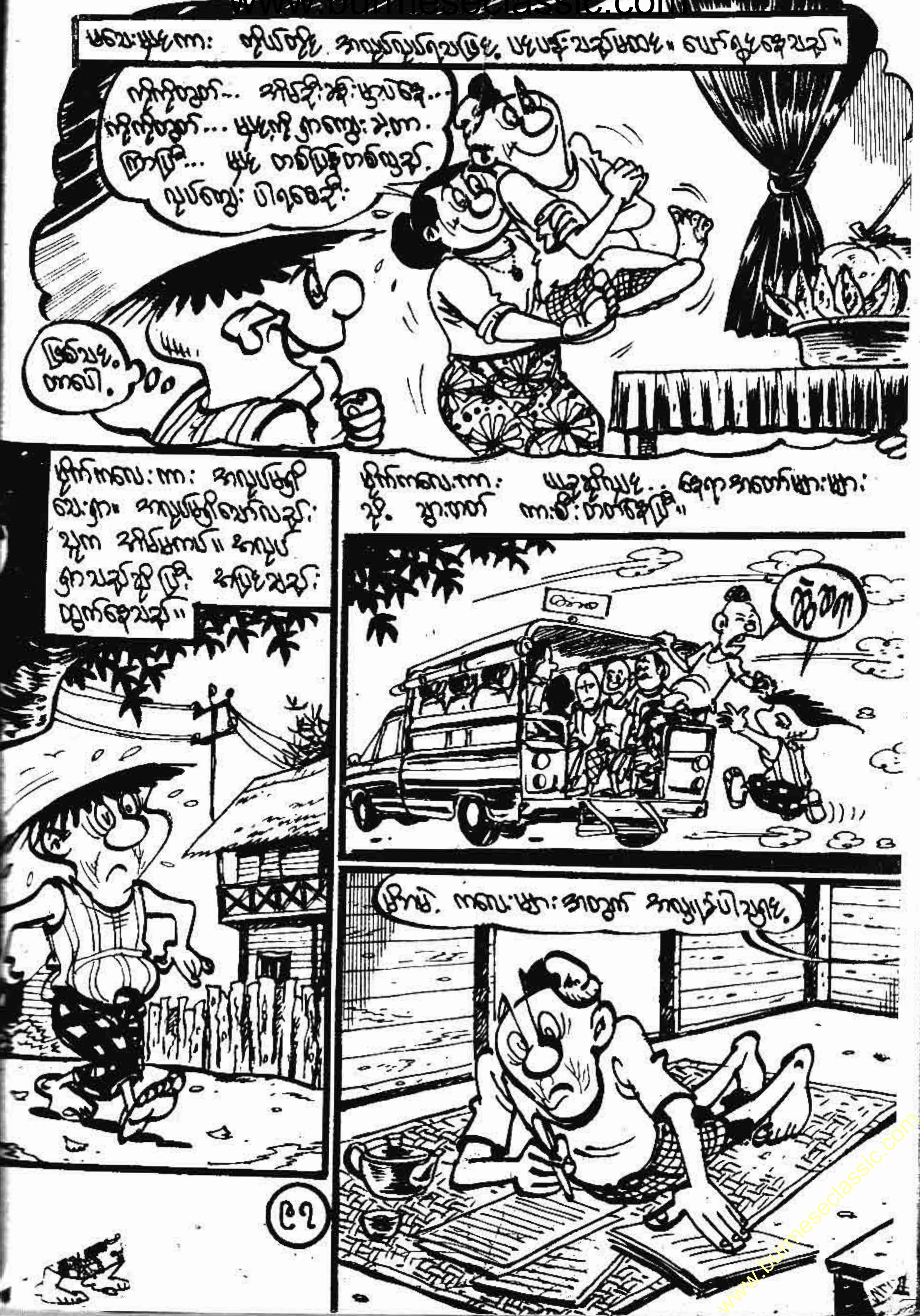
မလေးမှုံကား ကိုယ်တိုင် အလုပ်လုပ်ရသဖြင့်၊ ပင်ပန်းသည်မထင်။ ပျော်ရွှင်နေသည်။
ကိုကိုရွှေတော်... အမြဲ ဆိုးပြောပါနဲ့... ကိုကိုရွှေတော်... မှုံ့ကို ရှာကျွေးခဲ့တာ. ကြာပြီ... မှုံ တစ်ခါပြန်တစ်လှည့် လုပ်ကျွေး ပါရစေဦး.
ဖြစ်သင့် တာပါ.
မှိုက်ကလေးကား အလုပ်မရှိ လေးရှာ။ အလုပ်မရှိသော်လည်း သူက အပိုမကပ်။ အလုပ် ရှာသည်ဆို ပြီး အပြေးသည်း လျှောက်နေသည်။
မှိုက်ကလေးကား ယခုဆိုလျှင်.. နေရာဒေသများ များ သို့ သွားတတ် ကားစီး တတ်နေပြီ။
ဆွဲတာ
မှိုက်ရဲ့. ကလေးများအတွက် အလှူငွေပါသူရေ.

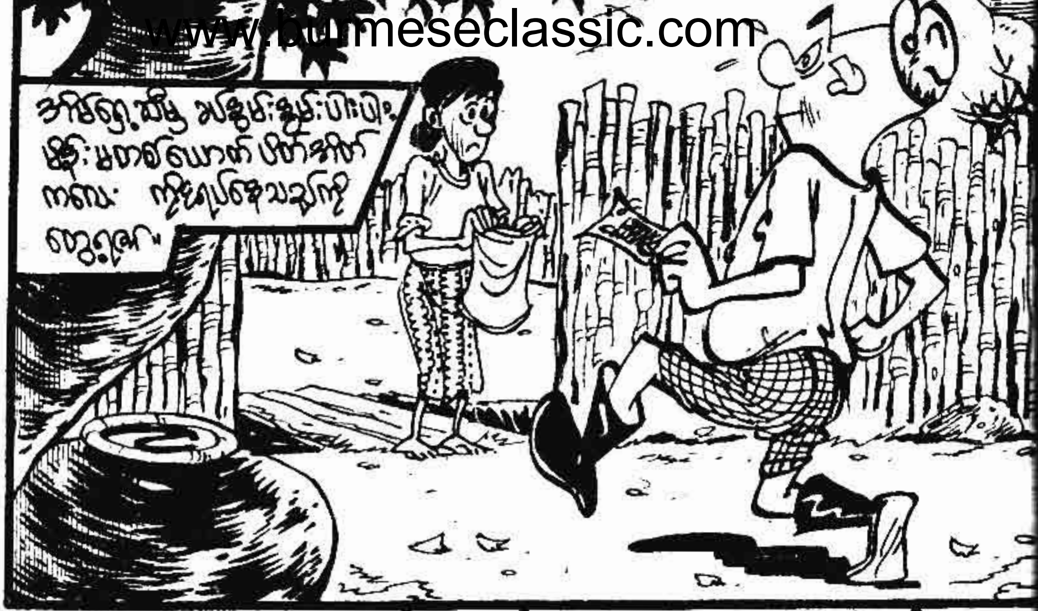

အိမ်ရှေ့သို့ သခွမ်းခွမ်းပါးပါး
မိုး မတစ်ယောက် ဖိတ်ခိတ်
ကလေး ကိုယ်ဝန်ရနေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

မြို့အရပ်ကား အလှူခံပေါ်လျှော သည်။ အလှူပွဲကား စုံလှ၏။ အမည်နာမ မျိုးစုံ ဖြစ်၏။ ကျောင်းဆောက်ရန်၊ တံတားဆောက်ရန်၊ ဘုရားအလှူငွေထည့်ရန် စုံလှ၏။

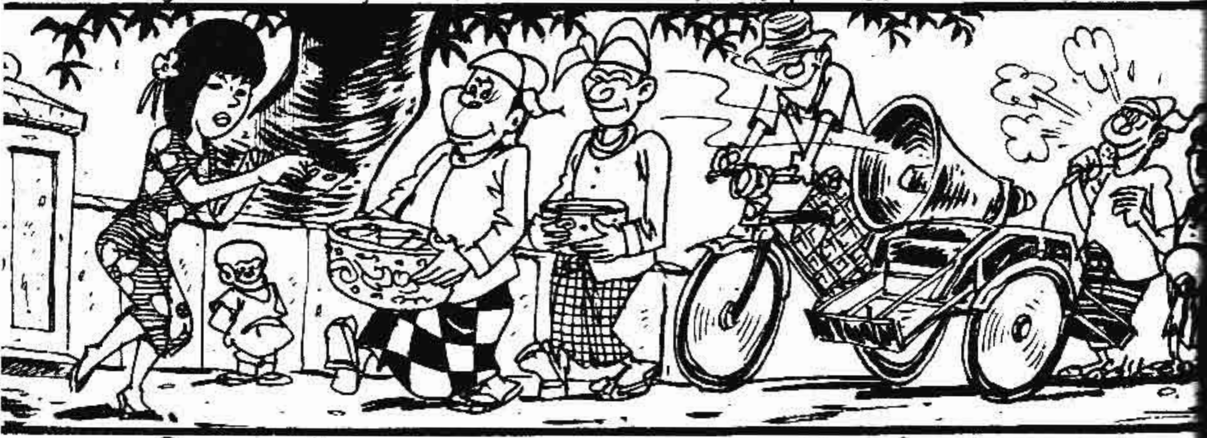

ပဒေသာမြို့ကား မင်္ဂလာပွဲ များ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တောရွာ၌ မင်္ဂလာပွဲများကား အဖိတ်ခံ့ကျမှ အလှူခံကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း မြို့ပြရောက်ရောက်ချင်း မင်္ဂလာပွဲ အလှူခံသည့်ရက်ကို အဖိတ်ခံ့ ဟိုသာရှိ မှတ်သား၍ များ မှန်းကြ၏။

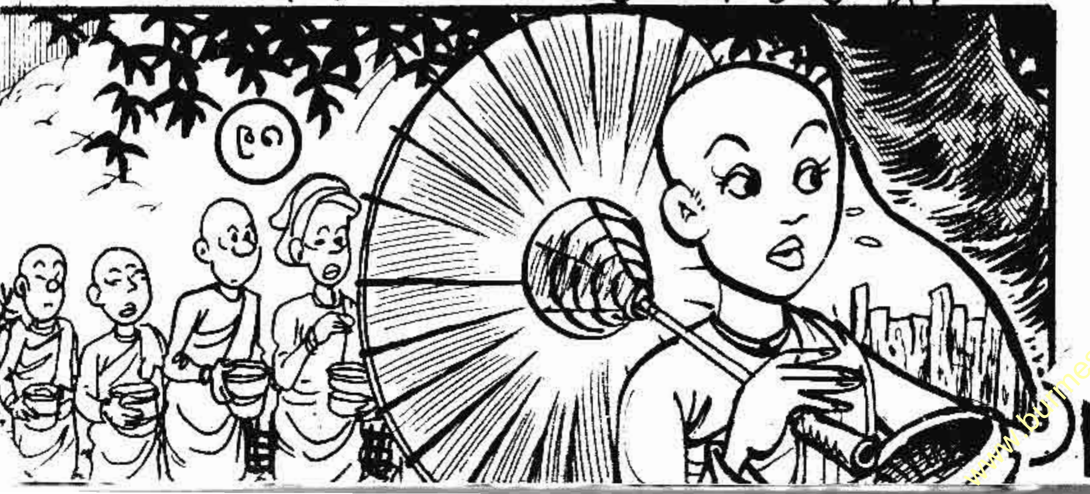

မယ်ပိုလည်း ကြွသဖြင့်. အမြဲတမ်းလိုလိုပင် ဖိုးပြူးကလည်း ကမြတ်ရောက်ခဲ့ရင် ဖြစ်ရော့မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကား ရိုးသားသောတောသားများမို့ အလျှော့ပေးလိုက်ရသည်ကား၊ ဓေမွှီးဝေ... သနပ်. သန..

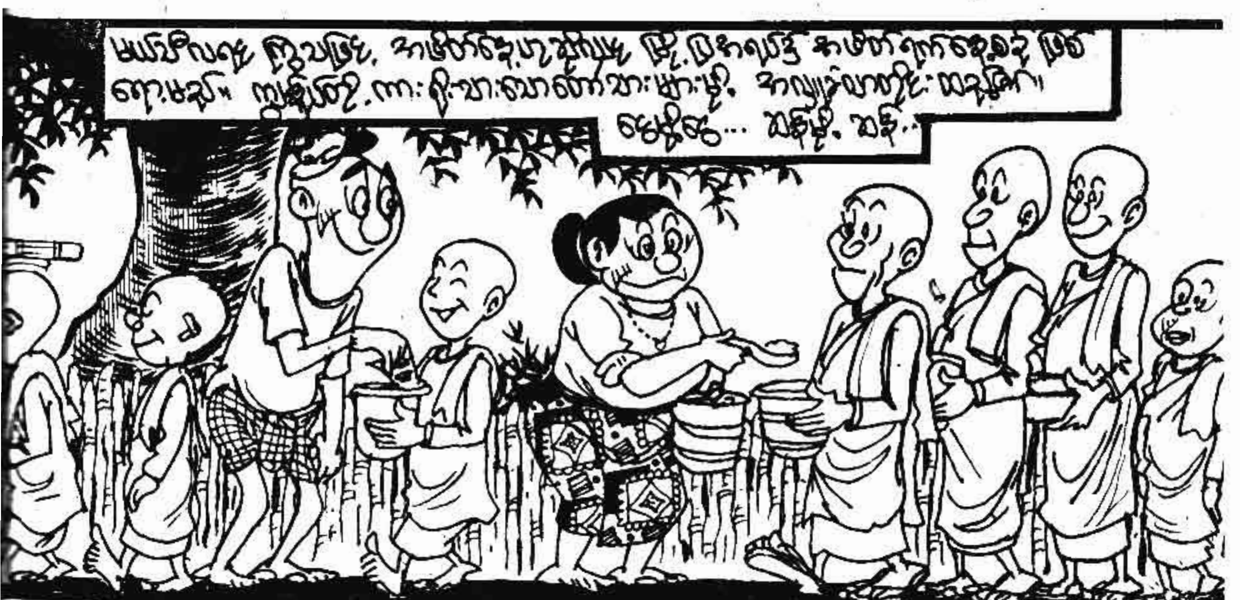

ကြာလာတော့ ကျွန်ုပ် သတိထားမိသည်။ မဆော့တို့ကား ဘာအလျှော့မှ လျှော့မပေးသည့်ကြောင့်။ ဘုန်းဘုန်း ပေါ်လည်း အလျှော့ပေးလိုက်ရမှာတို့ အပေါ်တင်မှ ဖိုးစွံ့ ရောကြိုင်း ညှိကပ်လို ဆက်ဆံ တက်တိုက် မှားတော်ကြ။

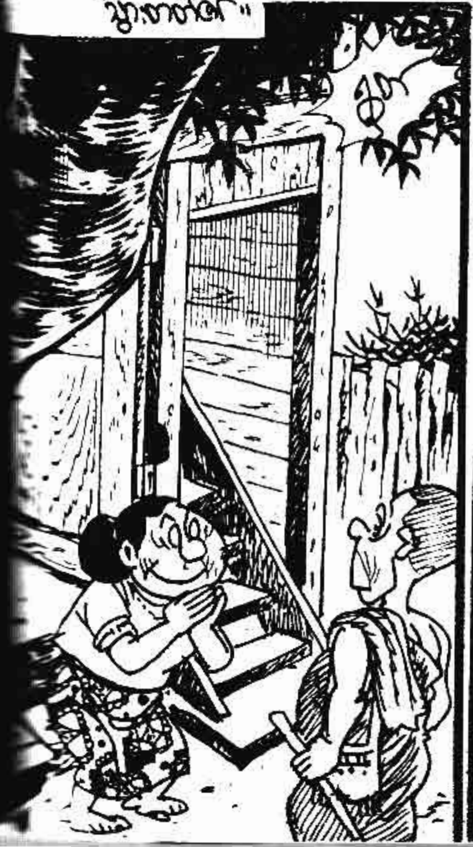

ကျွန်ုပ်တို့က . ကျောင်းသည်၏ အလျှော့ ဖြစ်သွားမှုဖြစ် သည်ကြား။

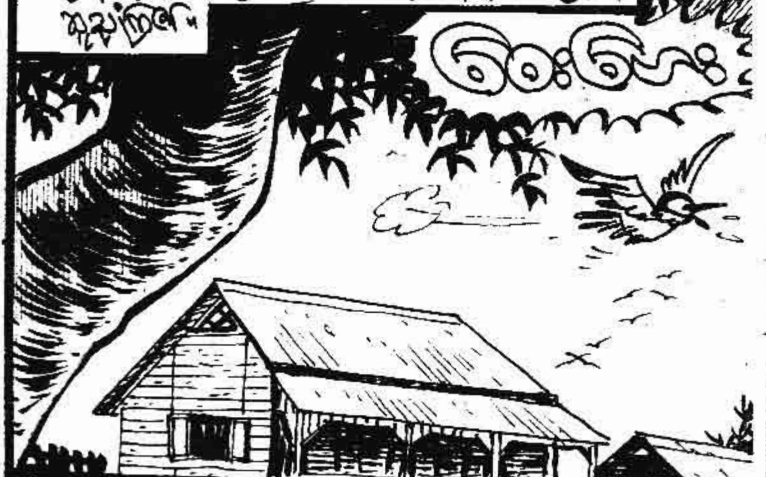

ကျွန်ုပ်လည်း အလျှော့ ထ,ထ ထည့်ရသည်မှာ တရေးမျက်လှ သဖြင့်. တစ်ခါတရံ မထွက်ကုန်ကြာသည့်ရာ ဘုရားဝိုင်းရှိ ဘုရားမှာ ထသည့်ကာ ကျွန်ုပ် ထွက်မလာမည်း ငြိမ့် တကုတ ဖျက်နေတတ်ပါ။

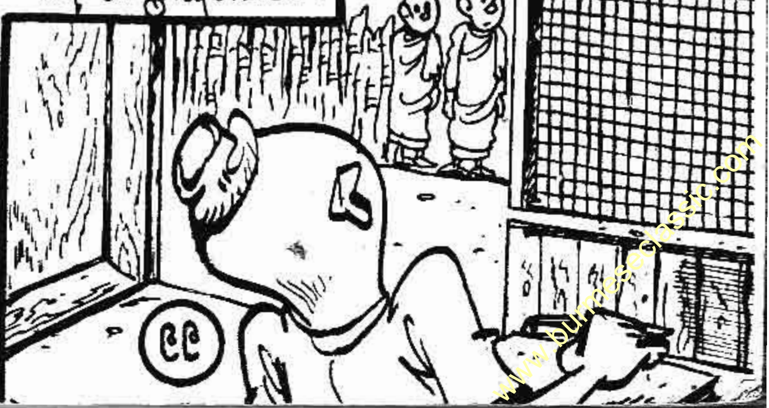

ထိုအခါ အပေါ်ထပ်မှ မဆော့သမီး များ ပေါ်လာကြတော့၏။

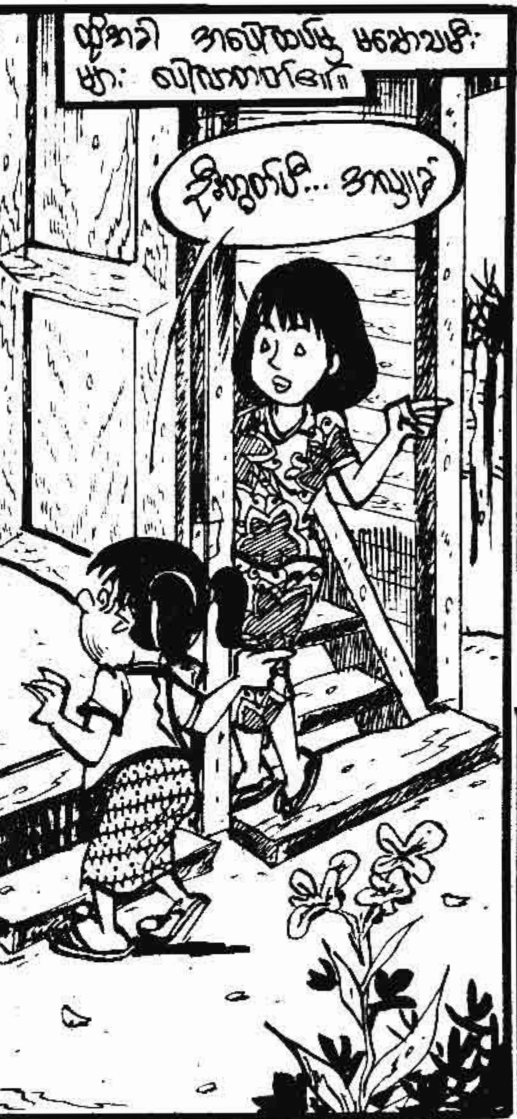

ကျွန်မလည်း မနေသာပြီ။ ချောင်းကြည့်ရပြန်၏။ မဆော့တို့ကား ကျေးရွာမှ အလှူငွေကိုအား ညှို့ကို အမြဲဖျား ကျွန်မတို့ကိုပါ ကန့်ဆရိုက်ပေးသွားသလား မသိ။

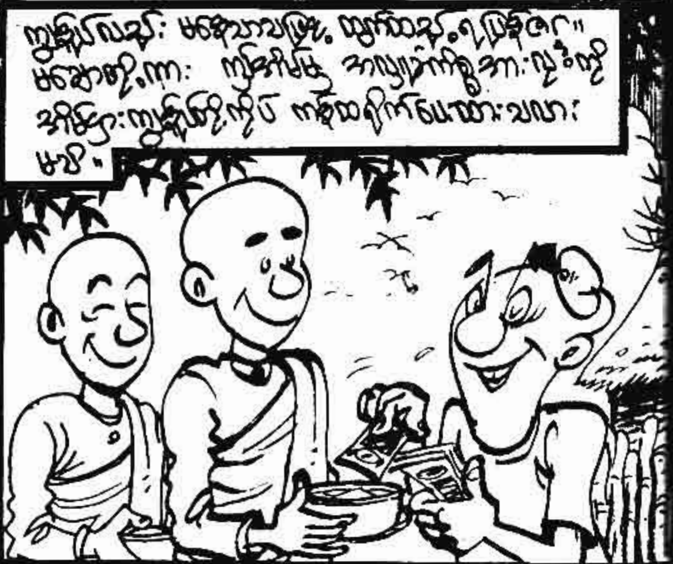

ထို့ထက်ဆိုးသည်မှာ . ကျွန်မတို့ အိမ်ရှေ့လမ်းကလေး မှာ... အုတ်ခဲကျိုး များ ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ဖုံးထားသောလမ်းကြမ်းဖြစ်၏။

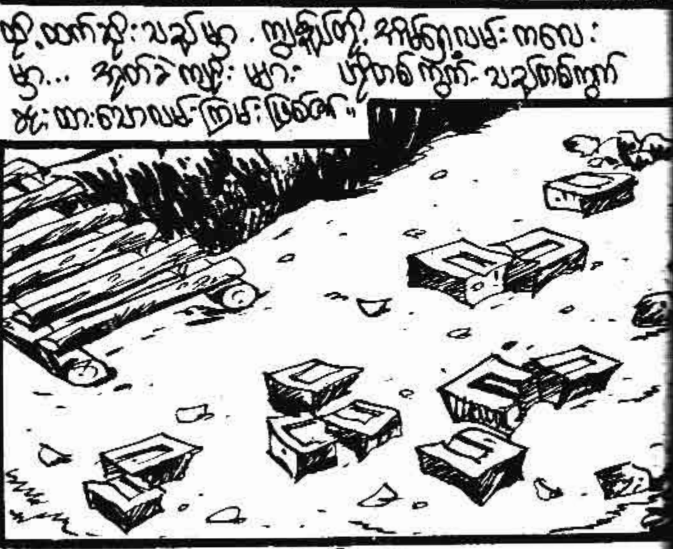

ကျွန်မတို့ရောက်ပြီး သိပ်မကြာ ယင်းလမ်းကို ကတ္တရာ ခင်းဖို့ စီစဉ်ကြရာ အလှူငွေ ကောက်ခံကြ၏။ လမ်းအလျား တစ်ပေကို (2008) ကျပ်ပေးသွင်းရ၏။

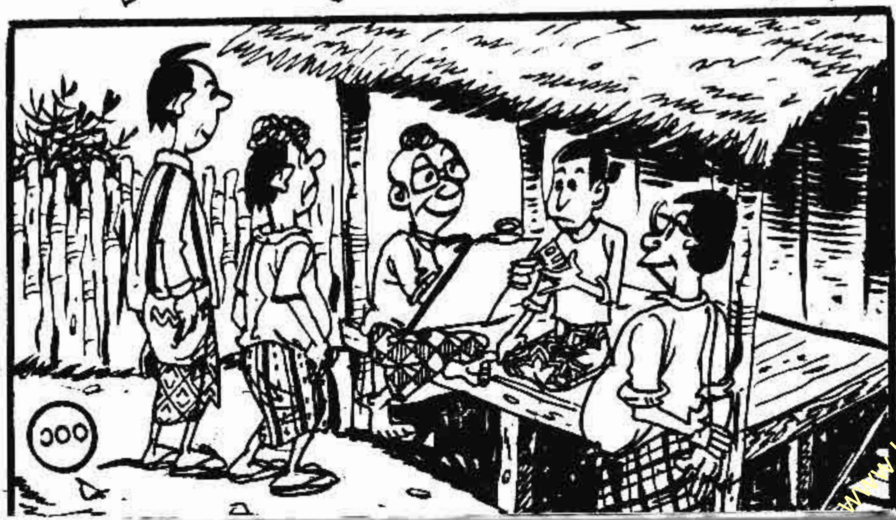

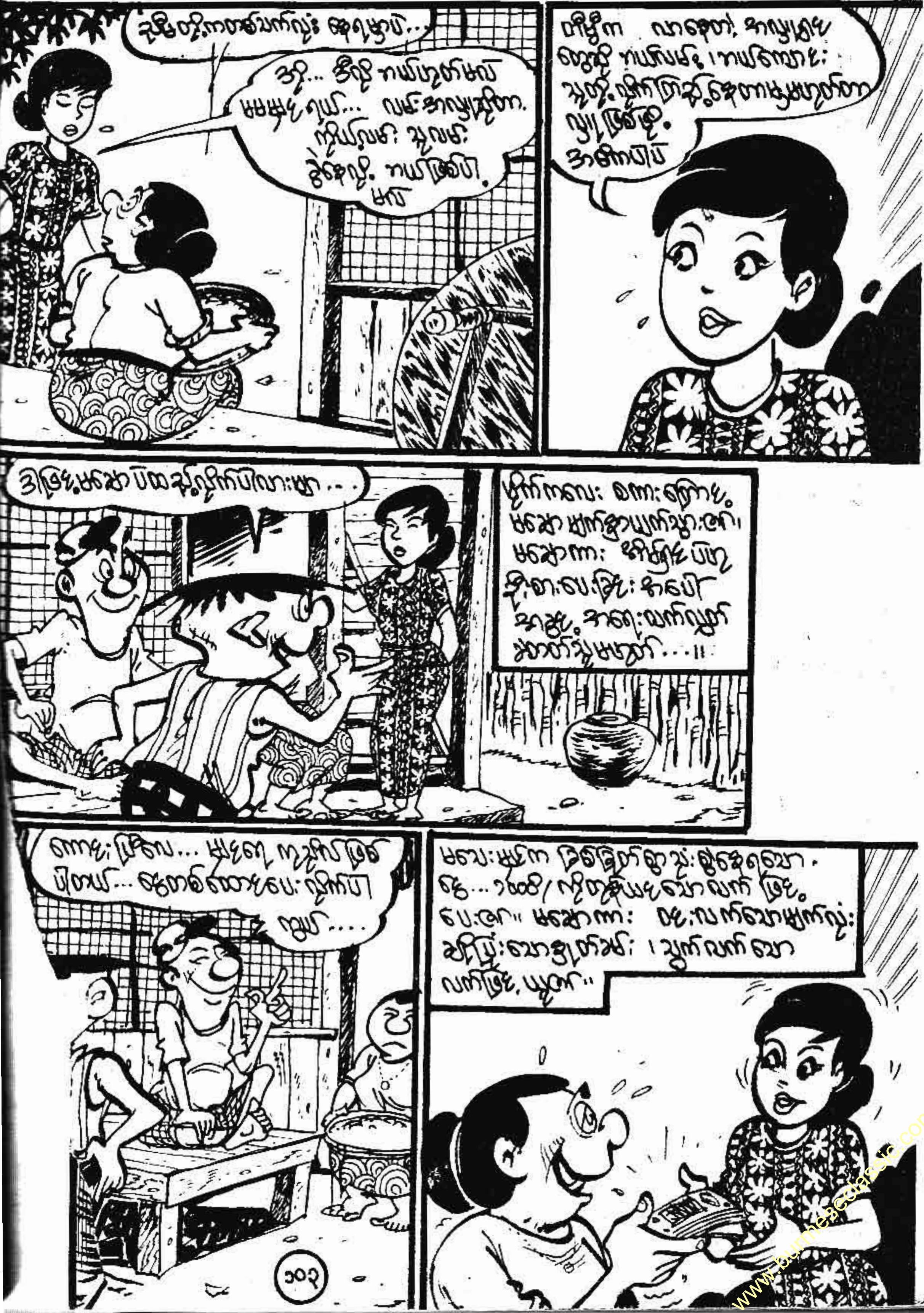
ညီမတို့ကတစ်သက်လုံး နေရမှာပါ...
အို... ဒီလို ဘယ်ဟုတ်မလဲ မမမှုံရယ်... လမ်းအကျွမ်းတွင်ကြ ကိုယ့်လမ်း သူ့လမ်း ခွဲနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့ မလဲ
ဒီမှာက လာနေတာ အကျွမ်းဝင် တွေ့ရုံ ကယ်ကယ်မ၊ ကယ်တော်ကြီး သူတို့ မျက်နှာကြည့်နေတာနဲ့ ဟုတ်တာ ကျွန်မ ဖြစ်ရဲ့ အဓိကပါပဲ
ဒါဖြင့် မဆွေ ပါ ထည့်ရှိုက်ပါလားဗျာ...
မှိုက်ကလေး စကားကြောင့် မဆွေ မျက်နှာပျက်သွားတော့၊ မဆွေကကား မိတ္ထီမှ ပါဘဲ ခိုတော့လေး ဖြဲ ခေါ်ပါ အစွန့် အစရှုးမျက်နှာ မသာတဲ့ မမှတ်...။
ကောင်းပြီလေ... မုံရွာ ကျွန်ုပ်ဖြစ် ပါတယ်... ဆုတစ်လောယပေး ရှိုက်ပါ ကွယ်....
မလေးမှုံက ငွေစက္ကူထုပ်ကြီးသုံးထုပ်ပေးခဲ့ရသော. ငွေ...၇၀၀၀/ ကို တစ်ယောက်တဝက် ခွဲ၍ ပေးရာ" မဆွေကား ဝမ်းသာသောမျက်လုံး ဆိုမျိုးသောအပြုံးမျိုး၊ သူ့ကို လက်သော လက်ဖြင့် ယူလာ"

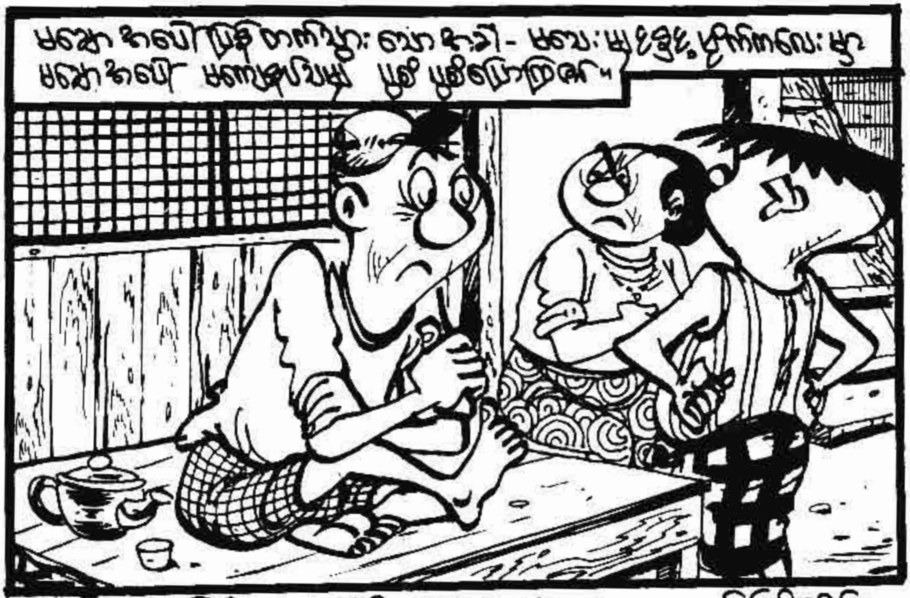
မဆောကပေါ် ပြန်တက်သွားသောအခါ - မဖေးမှု စဖွင့်ပွဲကလေးမှာ
မဆောကပေါ် မကျေနပ်ဟန် မှုန်မှုန်ပြောကြရာ။

ကျွန်ုပ်ကား တကတိုးဆော အဖိုးမှ အဖိုးကြီး အဖြစ်သားသွား၍ ကျွန်ုပ်တို့ အဖိုးမှ အဖိုးရှေ့ အဘော့ကြိုက် ဦး: ယှဉ်မိနေ သည်တကား ---- ။

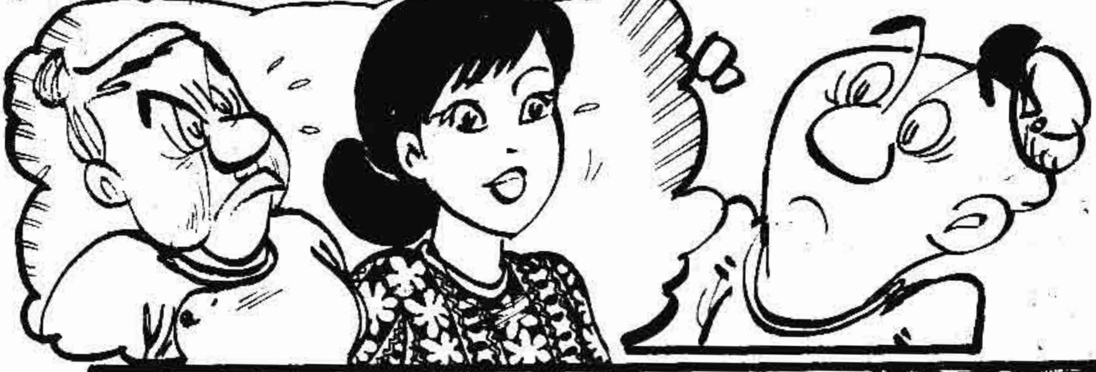

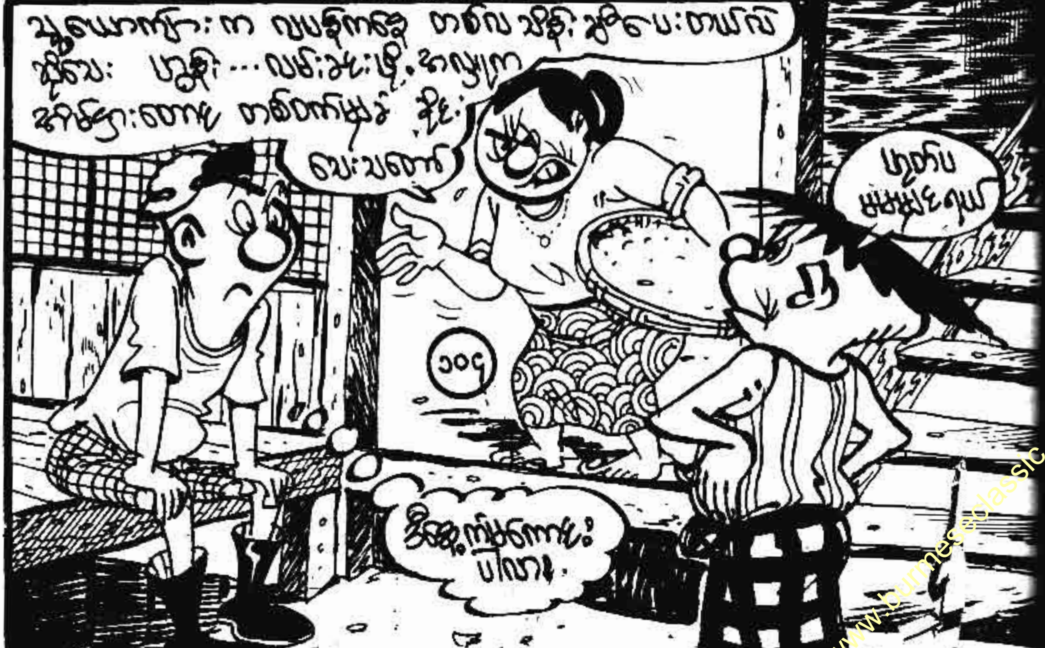
သူ့မယားကြီးက လပေါ်ကနေ တစ်လ သိန်းဝက်ပေးတယ်လို့ ပြောသေး ဟုဆို… လမ်းမှာမို့ အကျော်ကြာ အပိုရှားလောက် တစ်လကျော်အလှူ ဦး: ပေးသတော်
ဟုတ်ပါ မမဆောရယ်
ဒီအဖေ့ ကြံကောင်း ပါလား။

မသေးမှုန့် ဇာဝန်ဇနီးကလေးကား နံနံရိုက်ကို တစ်ကောက်တည်းလမ်းက အသေအချာကြည့်နေသဖြင့် တော်သေးသည်။ ရှိနိုကိုကား လူနေမှု စရိတ်ကြီးမြင့်လှချေ။

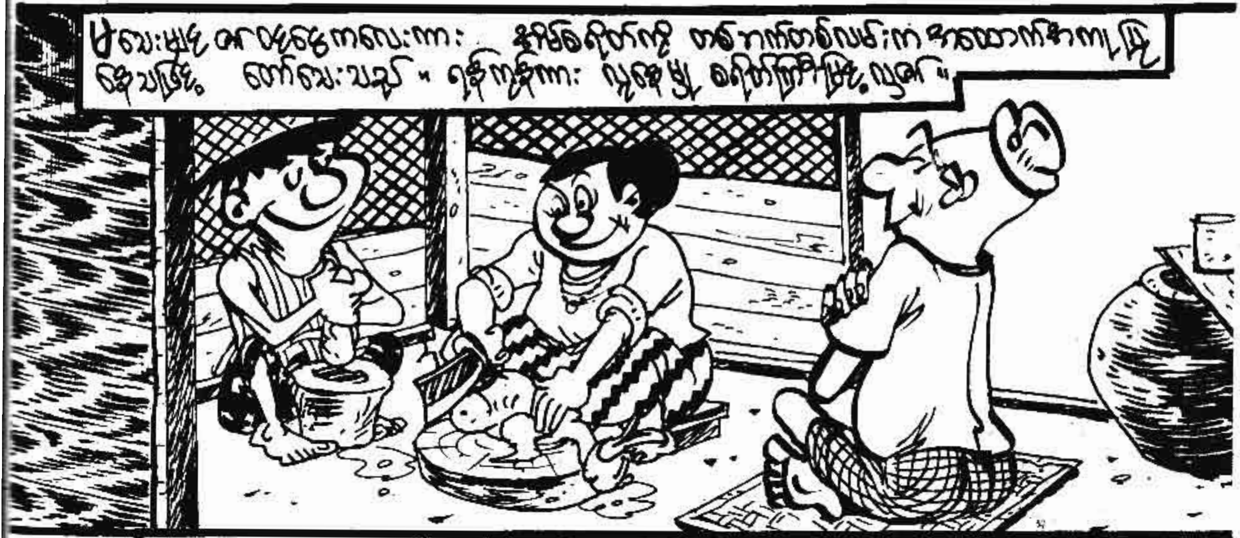

ဖိုးကကလေးကား တစ်နေ့ကုန် အိမ်ပြင်ထွက် ပေါ့လာ စနည်းနာနေရာမှ ရပ်ကွက်ထဲရှိ ဆိုက်ကားသမားတချို့နှင့် ဗိုလ်ကျ ဖြစ်လေ၏။

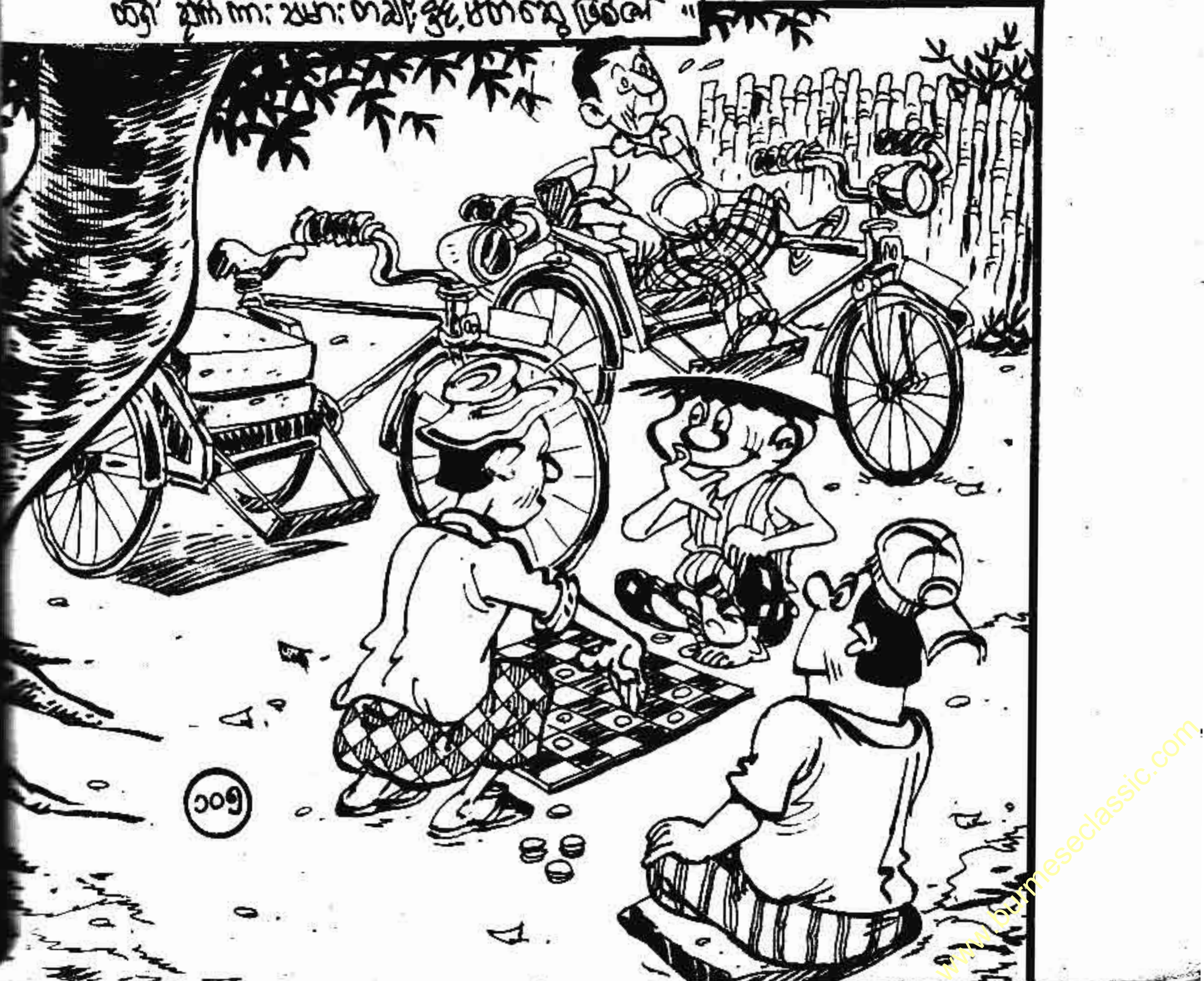

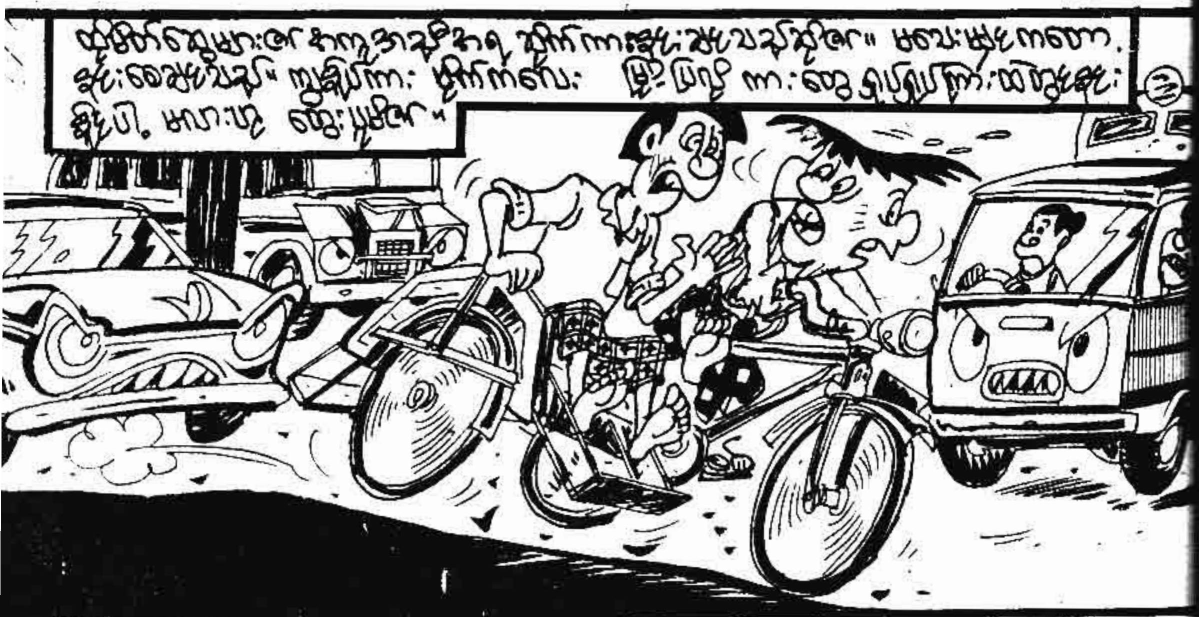
ထိုမိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီအရ ဆိုက်ကားနင်းဖို့ စုဆောင်းခဲ့၏။ မလေးမှုန့်ကတော့ နင်းပေးနေသည်။ ကျွန်ုပ်ကား ဆိုက်ကားလေး မြို့ပြ၌ ကားတွေ ရှုပ်ရှုပ်ကြားထဲ နင်းရ ရှိပါ၏။ မလာ:ဟု မေးမှုဖြင့်။
၃

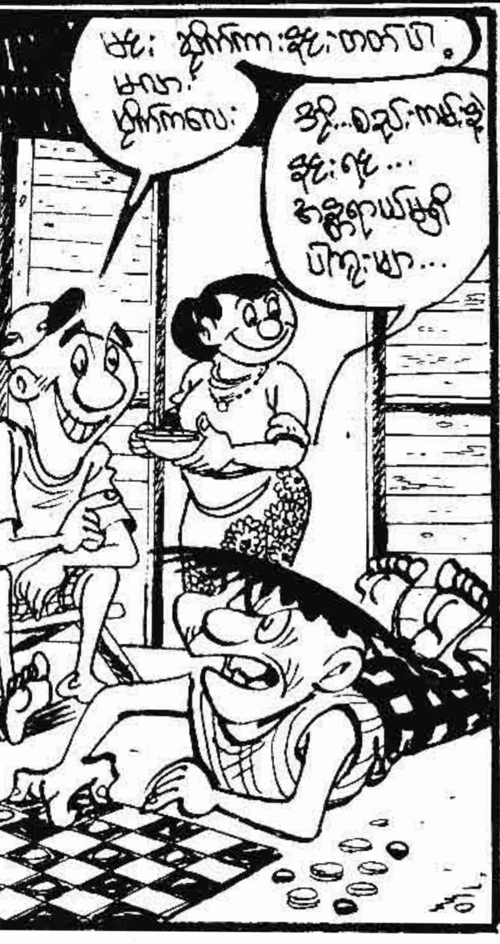
ဟဲ့ ဆိုက်ကားနင်းတော့ပါ။ မလား? ဆိုက်ကားလေး
အို... ဝဉ်းကမ်းလို့ နင်းရင်း... ခဏရောင်းမယ်မှတ် ပါကွဲ့...

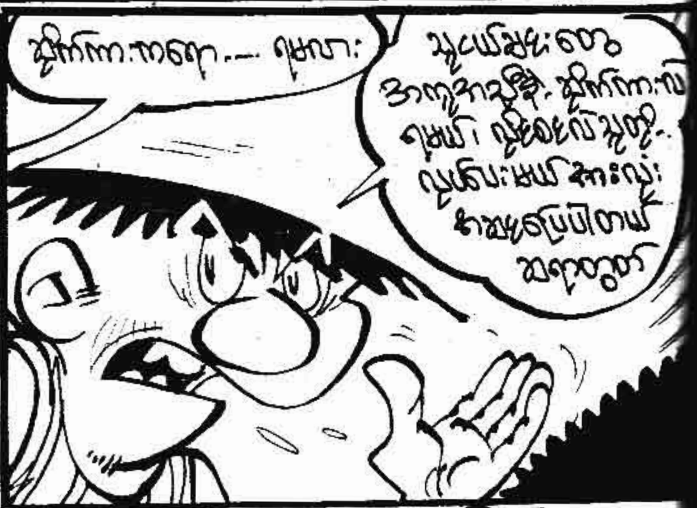
ဆိုက်ကားကတော့... ရမလား
သူငယ်ချင်းတွေ အကူအညီနဲ့ ဆိုက်ကားလဲ ရမယ်၊ လှည်းစုလဲ သုံးပြီ.. လှည်းလေးမယ် နားလည်း ဒါဆုံးဖြတ်ပြီပါတယ် ဆရာလေး

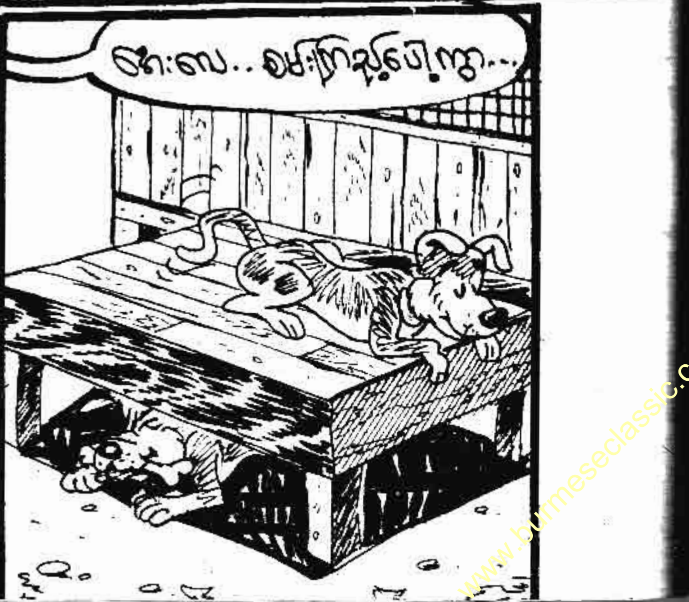
အေးလေ... စမ်းကြည့်ပါကွာ...

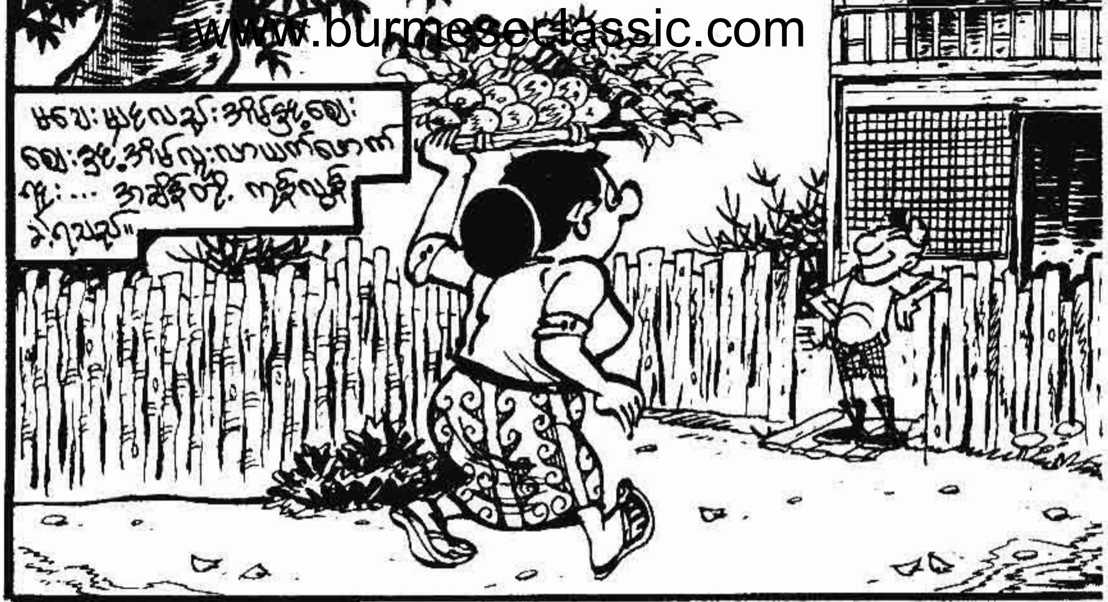
မလေးမှုံလည်း အိမ်ရှေ့ဈေး
ဈေးဦး အိမ်လှည်းလာ ပြန်ရောက်
ရှိ... အသီးတို့ ကုန်လုနီး
မျှရှိသည်။

မသော်ကား မလေးမှုံ ပြန်လာသည်နှင့်
ရောက်လာစမြဲ။ လမ်းမှ ဆို့ရေတစ်ခွက်
လာဘ်ကျွေးပြီး အပေါ်ကိုလည်း မှုန်
ဖျက်ဖွာမှုတော်...။ ဟာမှ မဖြစ်ခဲ့
သဘော... စကား တော့ မောတော့ လုပ်
ရှိပုံ ကို ကျွန်ုပ် အံ့ဩမိ၏။
မိုး မမာဘူးလား။ ဖြစ်သူ မမာဘူးလား။
မနေ့ညနေ မသော်က... ဟာတွေ
စကားတွေကို ဆိုး စောသည်မှာ။ မလေးမှုံ
မှာ သူ့ဒေါသ ဈေး ပြန်လာကောင် ကြိုးမြွမ်
သူ့အစားကို... ကားဆိုး ကတိုး
အကြမ်းပြောနေရှာ။

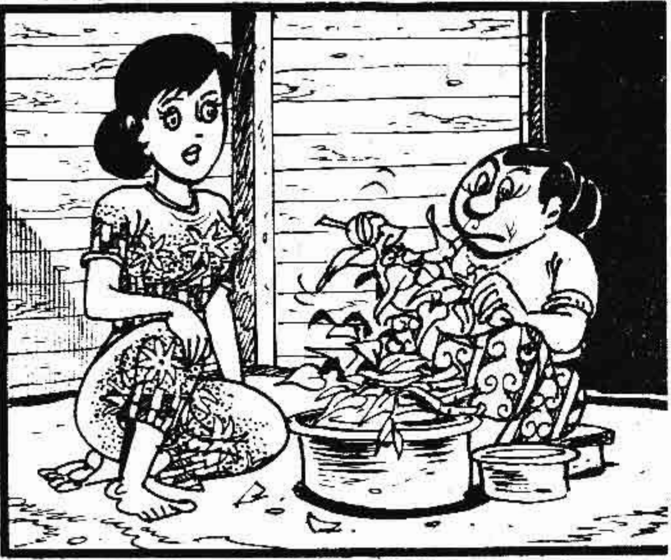

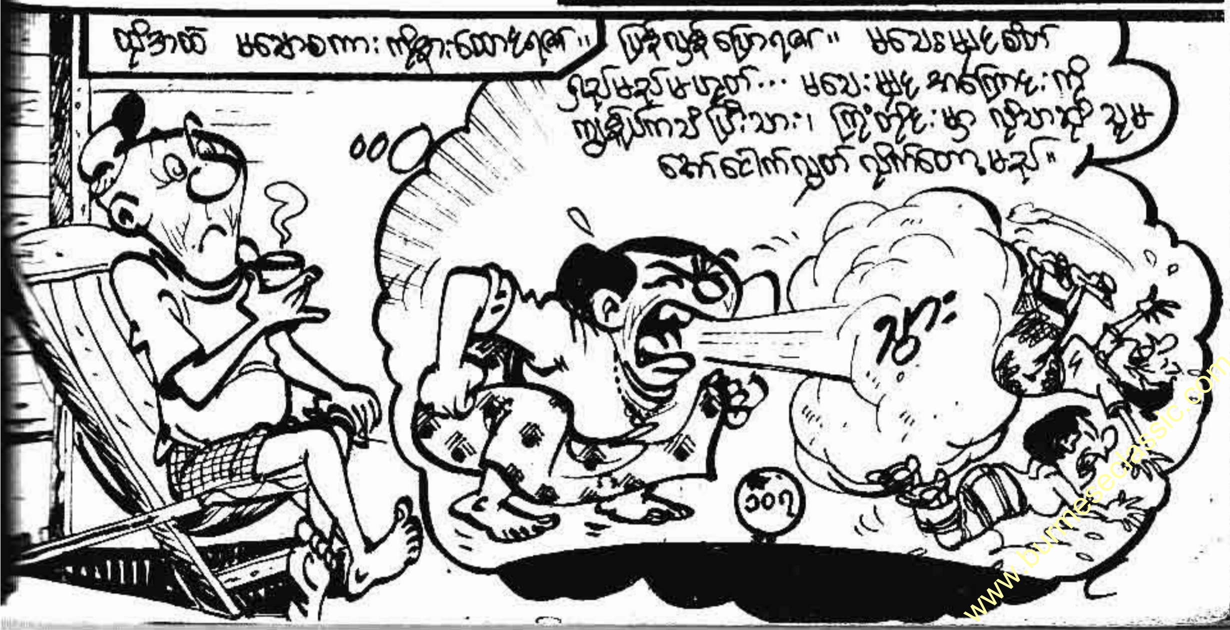
ထိုအခါ မသော်စကား ကိုရှားဟောင်ရှာ။
ပြန်လှန် ပြောရှာ။ မလေးမှုံ စိတ်
ရှုပ်မသည်မဟုတ်... မလေးမှုံ အကြောင်းကို
ကျွန်ုပ်ကောင် ပြီးသား၊ ကြုံတိုင်းမှာ ထိုသို့ သူမ
ဖောက်ခွဲလိုက် လိုက်တော့မည်။
ဝှား

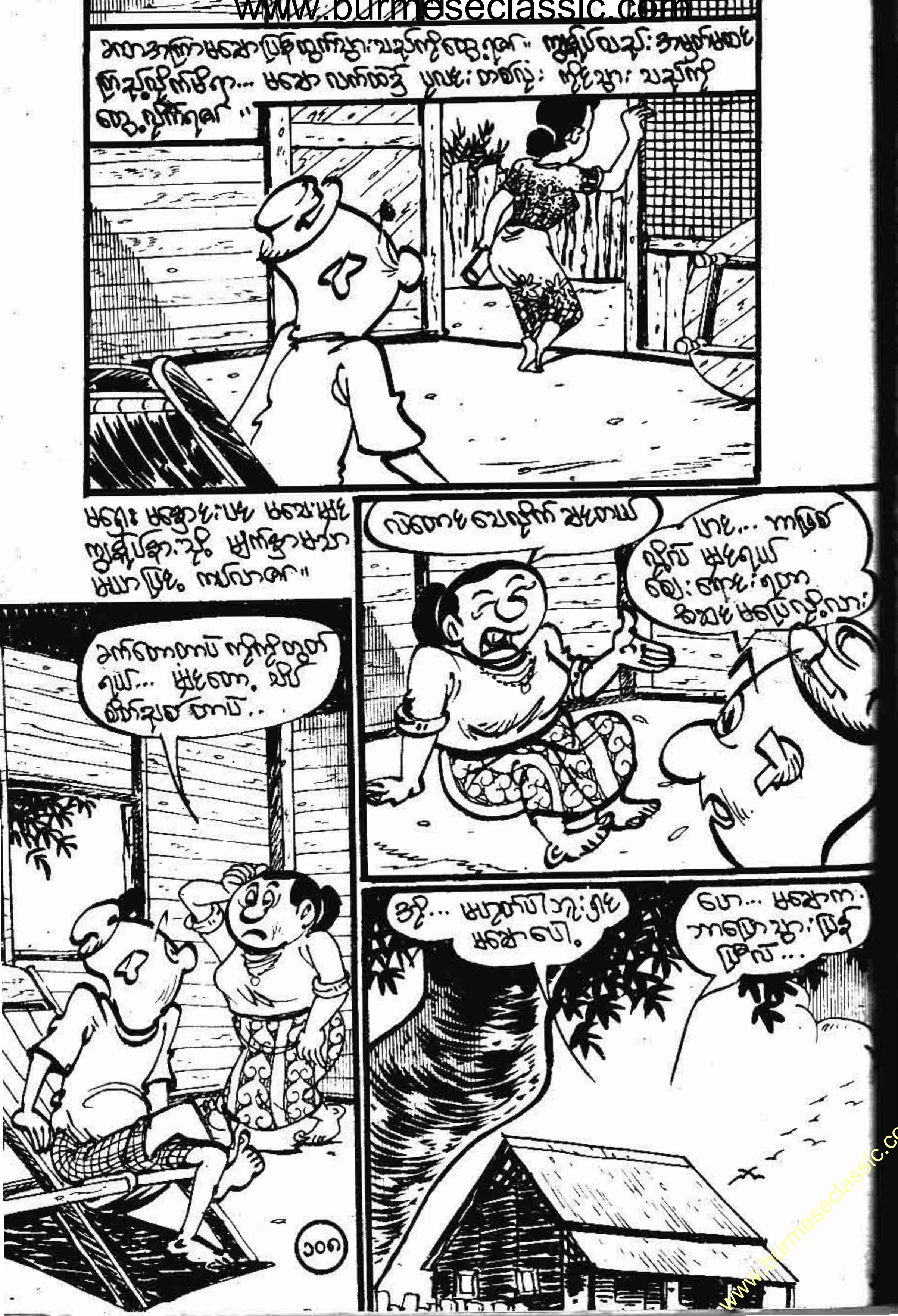
အတော်အကြာ မဆော ပြန်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိရာ... မဆော လက်ထဲ၌ ပုလင်း တစ်လုံး ကိုင်သွား သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
မကြာ မမြင့်မီပင် မဆော မှာ ကျွန်ုပ်ထံသို့ မျက်နှာမသာ မယာ ပြေး၍ လာလေ၏။
လဲတော့ ပေးလိုက်ရတယ်
ဟယ်... ဘာဖြစ် လို့ မှုန်ရမယ် ဈေး ကျုံး ရတာ ဆယ် မဖြစ်လို့လား
ခက်တော့တာပဲ ကိုကိုတွတ် ရယ်... မှုန်တော့ မပါ ဆိုက်ဆွဲ တာပဲ..
အို... မဟုတ်ပါဘူးရှင့် မဆော ပေါ့။
ဟော... မဆောက. ဘာတွေ ရှုံး ပြန် ပြောလ...

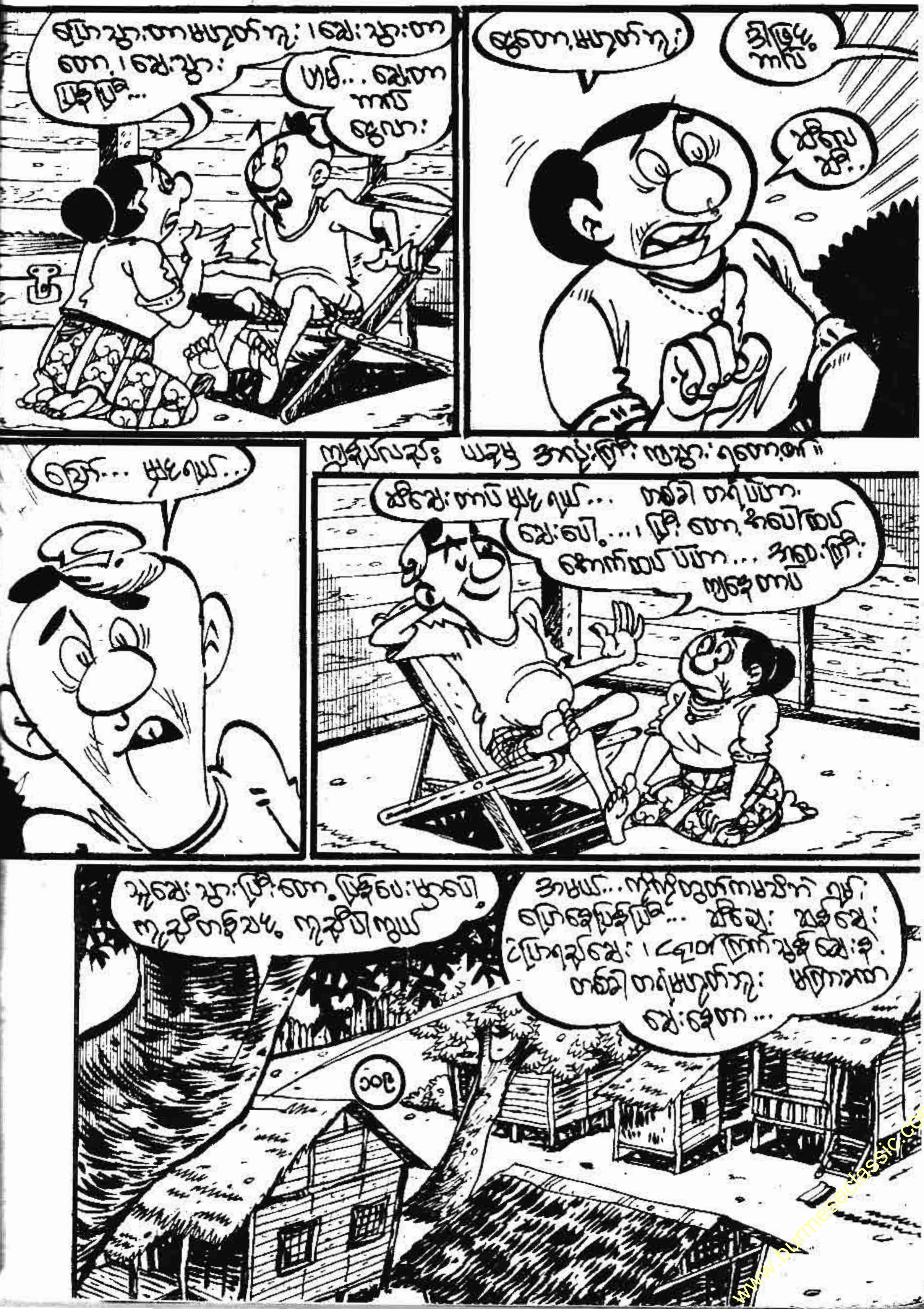
ပြောသွားတာမဟုတ်ဘူး၊ ဈေးသွားတာ တော့၊ ဈေးသွား ပြန်ပြီ...
ဟမ်... ဈေးတာ ကာပ ရှလား:
ရွှေတော့မဟုတ်ဘူး
ဒီငွေနဲ့ ကာပ
သိပြီ သိ..
ရော်... မှန်ရယ်...
ကျွန်ုပ်လည်း ယခု အကုန်ကြီး ကျွဲသွား ရတော့၏။
ဆိုင်ဈေး တာပါ မှန်ရယ်... တစ်ခါ တစ်ရံပါဗျာ. ဈေးပေါ့...၊ ပြီးတော့ ခေါ်ပါသေး ကောက်ထပ်ပါဗျာ... အရေးကြီး ကျွန်တော်ပါ
သူ့ဈေးသွားပြီးတော့ ပြန်ပေးမှာပေါ့ ကုသိုလ်တစ်ခုပဲ့ ကုသိုလ်ပါကွယ်
အမယ်... ကိုကိုတွက်တာမသိဘဲ ရှုပ် ပြောနေပြန်ပြီ... ဆိုင်ဈေး သူ့ဈေး ပြောရသွား၊ ပျော် ကြောက် သွန် ဈေးခု တစ်ခါ တစ်ရံမဟုတ်ဘူး မကြာခဏ ဈေးနေတာ...

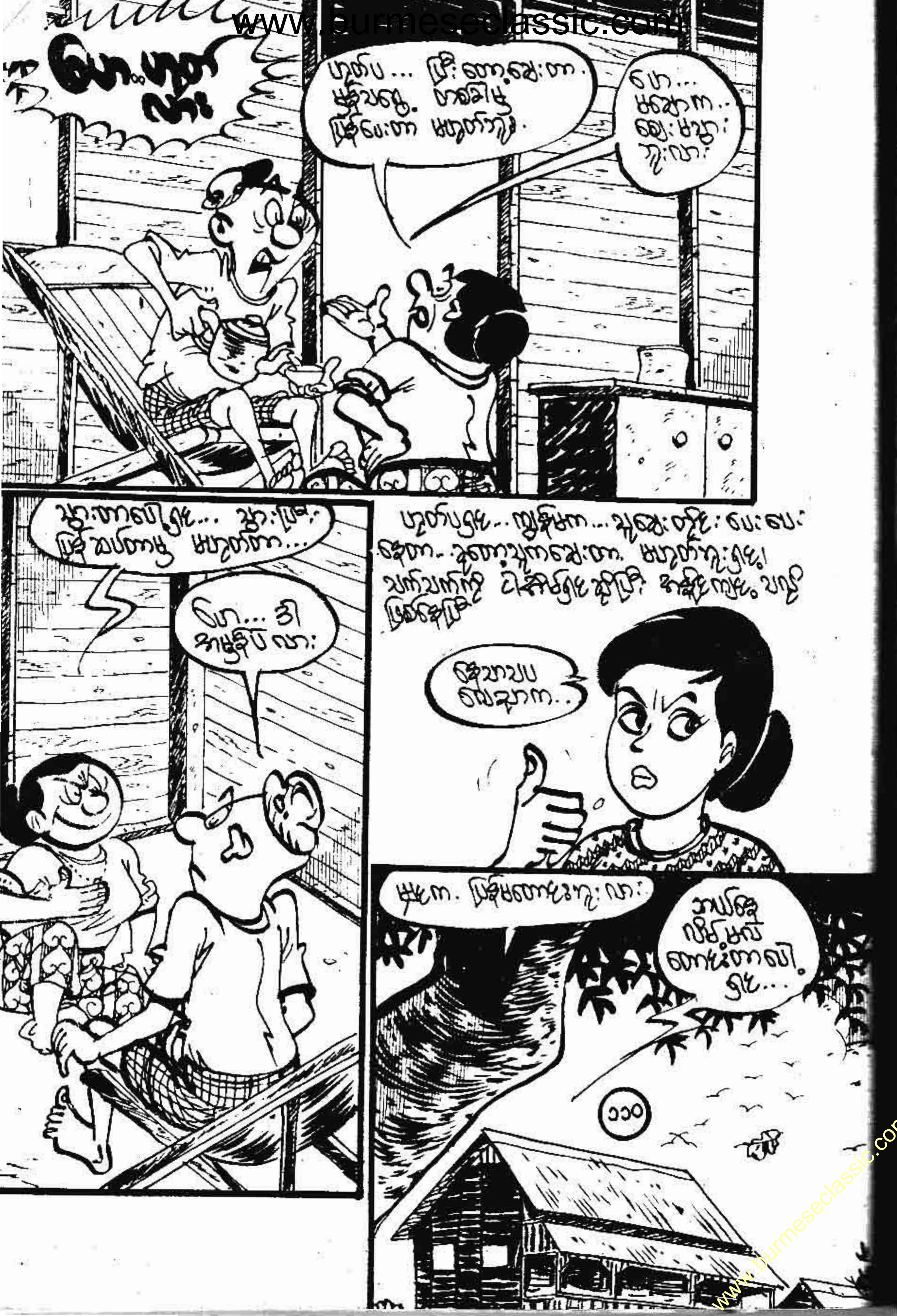
ဟာ.. ဟွာ ဟား
ဟုတ်ပ... ပြီးတော့ ဆေးတာ.. မုန့်ဖိုးလွှဲ. တခါမှ ပြန်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး.
ဟေ... မဆောက.. ဆေးမှူး ကူးလား
သွားတာလေ ရှင့်... သွားပြီး ပြန်လာတာမှ မဟုတ်တာ...
ဟေ... ဒါ အမှန်ပဲလား
ဟုတ်ပရှင့်.. ကျွန်မက... ဆုံးဆေးတိုင်း ပေးပေးနေတာ.. ခုတော့ သူက ဆေးတာ မဟုတ်ဘူးရှင့်၊ သက်သက်ကို ငါ့ကိုမုန်းလို့ ဆိုပြီး အချိုကျွေး ပါလို့ ပြောနေပြီ
မောသာပပ ပေးသွားက..
ဖိုးက. ပြန်မလာတော့ဘူး လား
ဘယ်ခြေ လိမ်မလဲ တော့တာလေ ရှင့်...

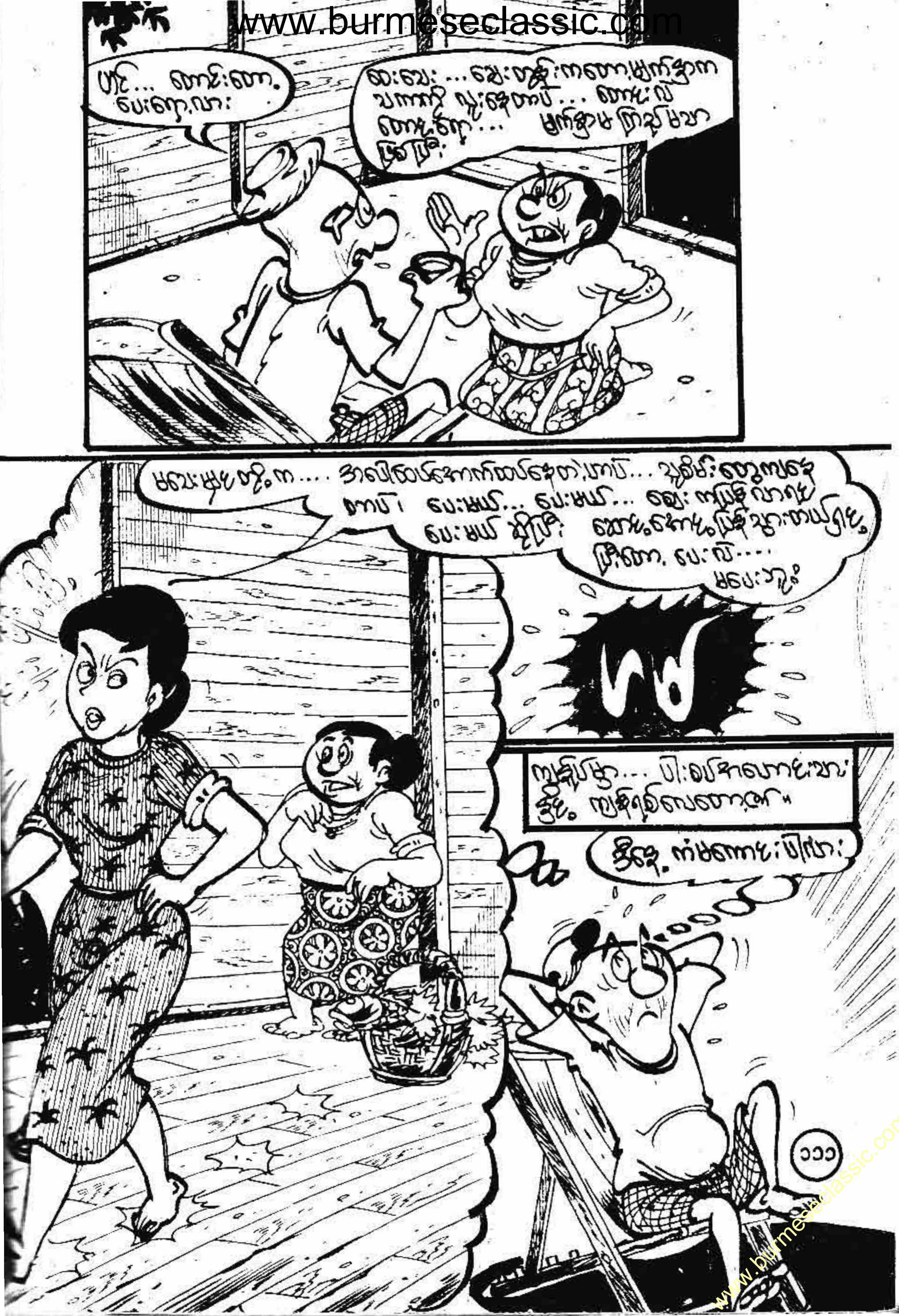
ဟင်… ကောင်းတော့ ပေးကော့လား
အေးလေ… ဈေးတန်းက တော့ မျက်နှာက သကောင့်ကို ညှိုးနေတာပါ… ကောင်းလို ကောက်ချ… မျက်နှာမ ကြည့်မိဘူး မြင်ပြီ
မလေးမှုန်တို့က…. အာလူးပြော်ကြော်ထပ်နေတဲ့ပါပါ… သူမိန်းမတွေကနေ တာပါ၊ ပေးမယ်… ပေးမယ်… ဈေး ကျွန်ုပ်လာရုံ ပေးမယ် ဆိုပြီး သောက်လောက်လိုက်သွားတယ်ရှင့် ပြီးတော့ ပေးလို…. မပေးဘူး
ဖ
ကျွန်ုပ်မှာ…. ပါးစပ်ကလေးဟောင်းသွား ပြီး ကျနော့်ပါလေတော့၏။
ဒီနေ့ ကံမကောင်းပါလား

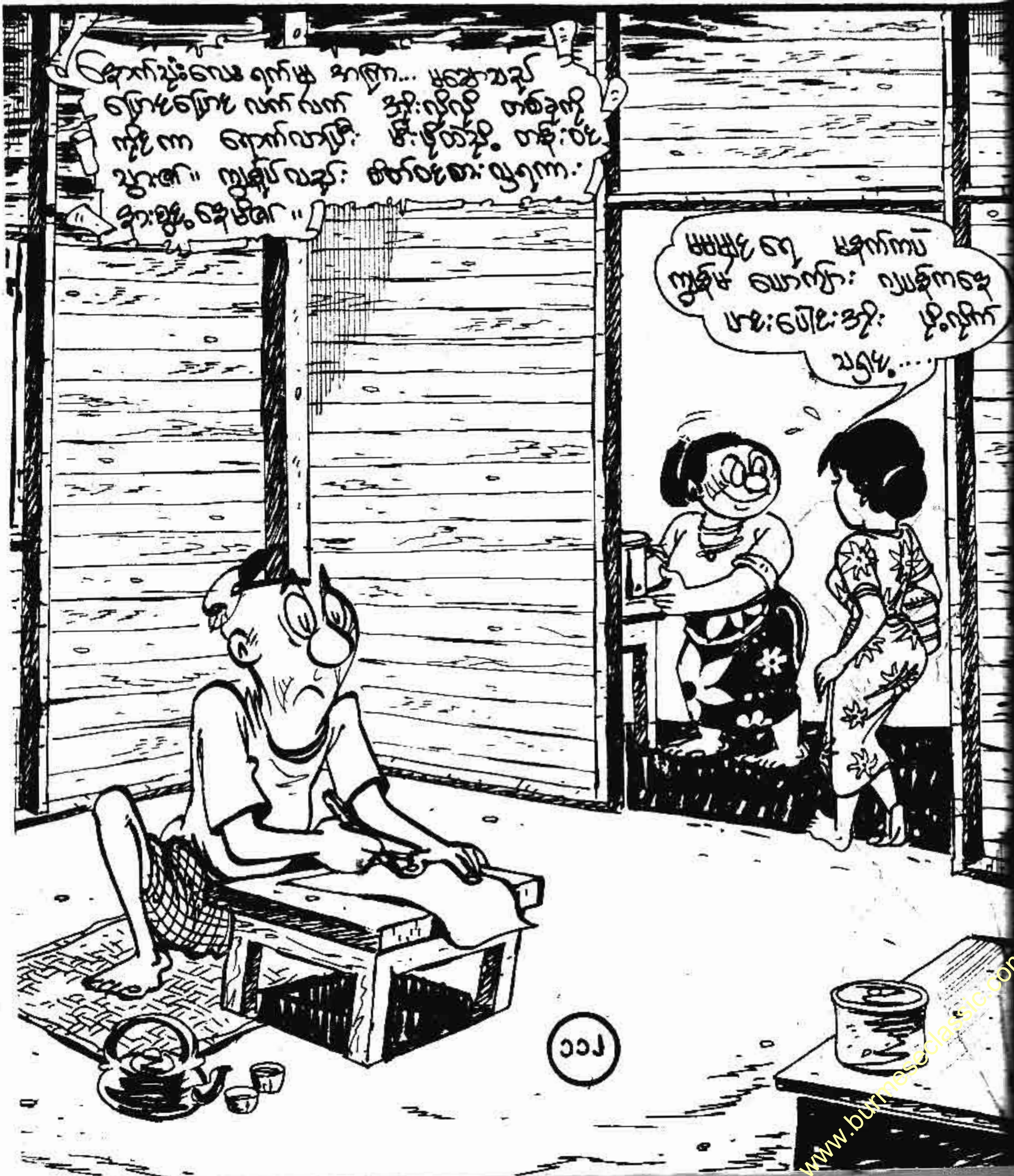
နောက်ဆုံးပေးရက်မှ အကြာ… မုဆိုးမသည်
ပြုံးပြုံးလက်လက် အိုးလှလှ တစ်ခုကို
ကိုင်ကာ ရောက်လာပြီး မီးဖိုထဲသို့ တန်းဝင်
သွား၏။ ကျုပ်လည်း စိတ်ဝင်စားလှစွာ
နားစွင့်နေမိ၏။
မမမှုံရေ မနက်ကပဲ ကျွန်မ ယောက်ျား ဂျပန်ကနေ ထမင်းပေါင်းအိုး ပို့လိုက်သတဲ့….

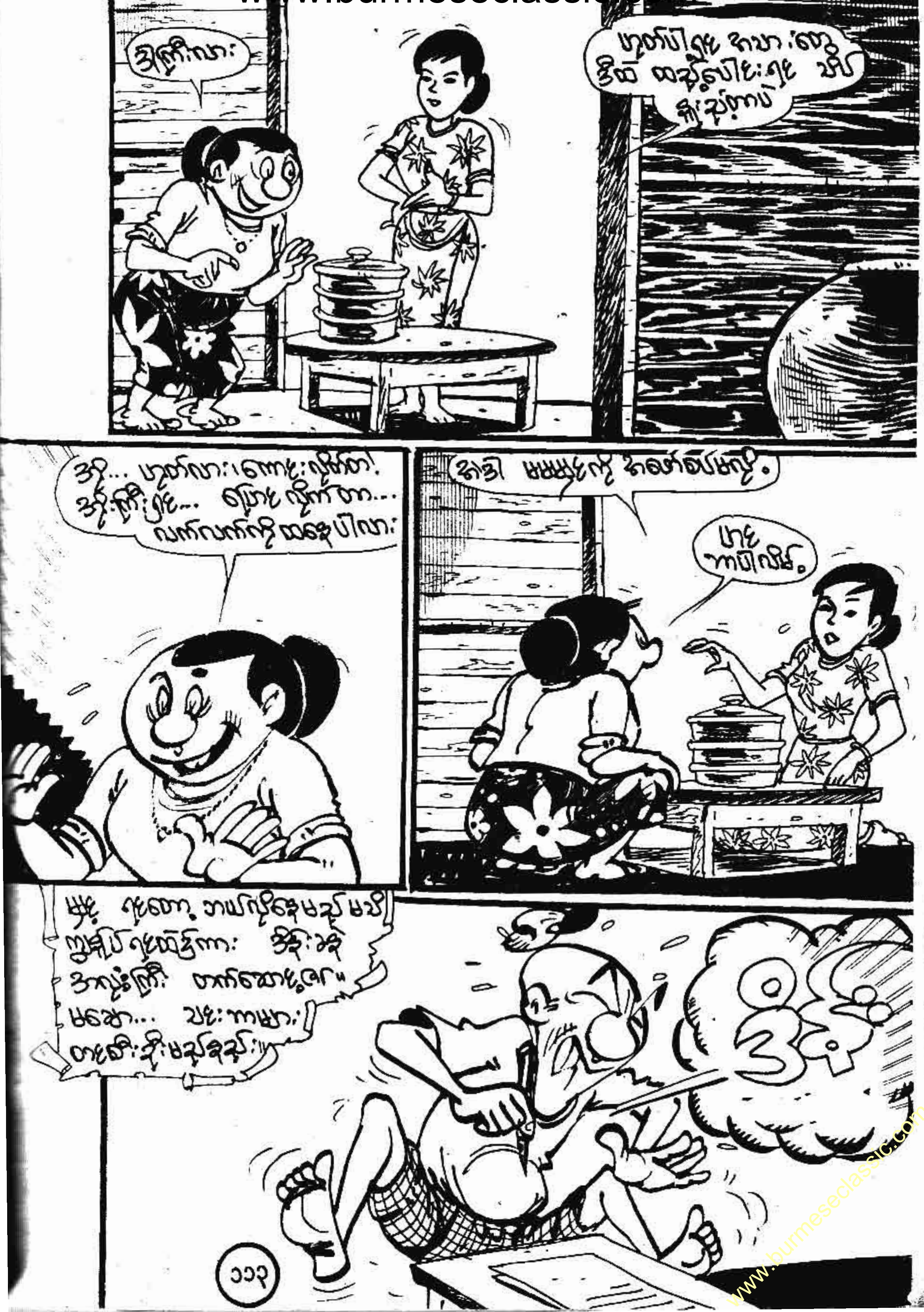
ဦကြီးလား
ဟုတ်ပါ့ရှင် ဆားတော့ ဒီထဲ ထည့်ပေးရှင့် ဆီ ကိုးသုံးတာပါ
အို... ဟုတ်လား၊ ကောင်းလိုက်တာ! ဦးကြီး ရှင်... ပြောလိုက်တာ... လက်လက်ကို ထနေပါလား
ဒါဒါ မမမုန့်ကို [illegible]
ဟဲ့ ကပါလိမ့်
မုန့် ရုံတော့ ဘယ်ကိုနေမည်မသိ ကျွမ်းပါ ရှုထိုက်ကား ဦးဆို အကုန်းကြီး တက်သော့ရာ။ မဂ်ဆာ... ဆုံး ကမ္ဘာ: တစ်ဆိုး ဦးမည်ခွင်း။

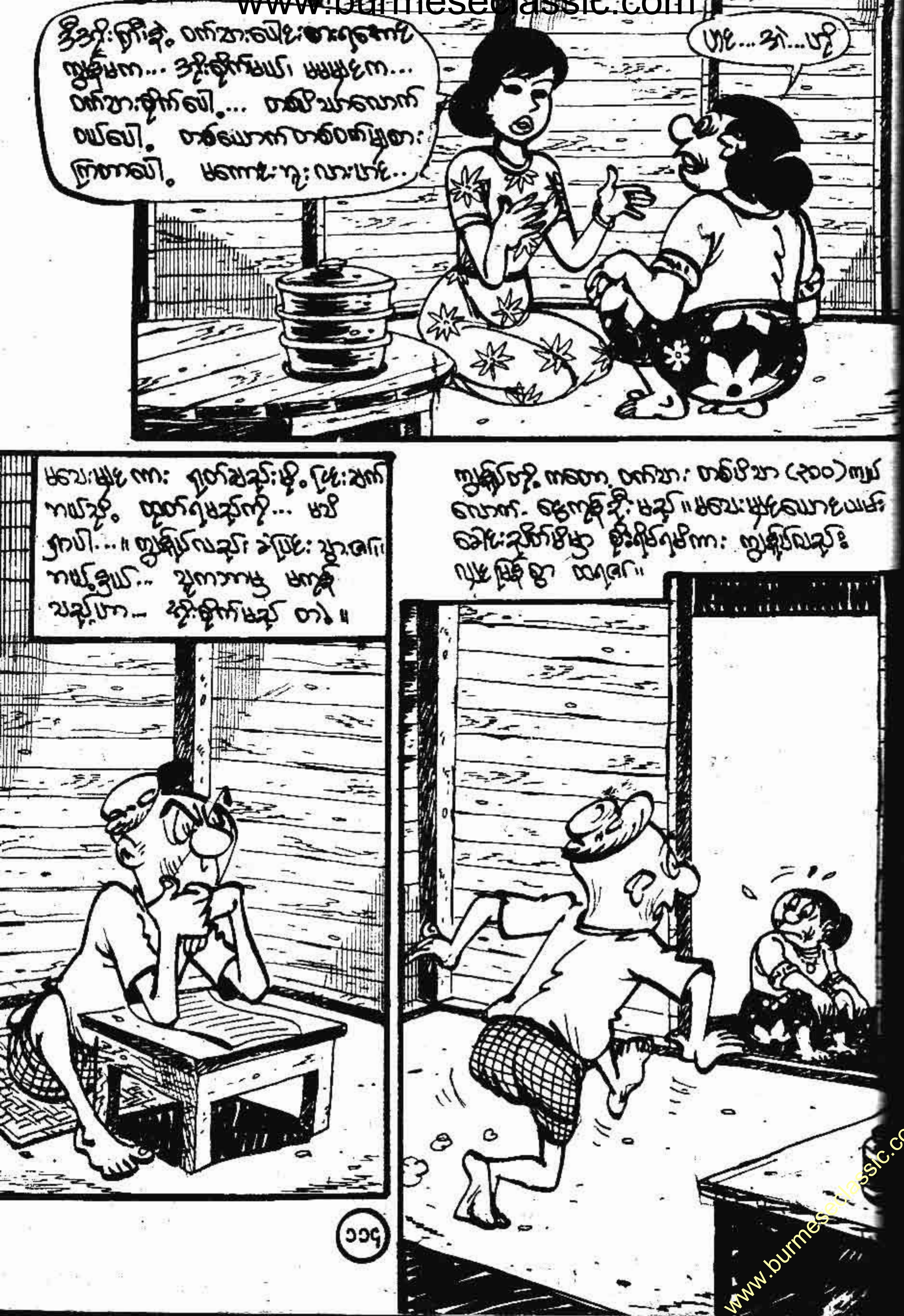
ဒီအိုးကြီးနဲ့ ဝက်သားပေါင်းစားရအောင် ကျွန်မက... အိုးစိုက်မယ်၊ မမယုက... ဝက်သားစိုက်ပေါ့... တပိဿာလောက် ဝယ်ပေါ့. တစ်ယောက်တစ်ဝက်မျှစား ကြတာပေါ့. မကောင်းဘူးလားဟင်...
ဟဲ့... အဲ... ဟို
မလေးမှုံကား ရုတ်ခြည်းမို့ ငြင်းသက် ကယ်ဆို့ ထွက်ရမည်ကို... မသိ ရှာပါ...။ ကျွန်ုပ်လည်း ခံပြင်းသွားလေ၏။ ကယ့်ဦးမယ်... သူကသာမှ မကွဲ သည့်ပါ... အိုးစိုက်မည် တဲ့။
ကျွန်ုပ်တို့ ကစော. ဝက်သား တစ်ပိဿာ (၃၀၀)ကျပ် လောက်. ပေးရဦးမည်။ မလေးမှုံလောင်းယမ်း ခေါင်းညိတ်မိမှ စိုးရိမ်ရမိကား ကျွန်ုပ်လည်း လန့်ဖြန့်သွား လေ၏။

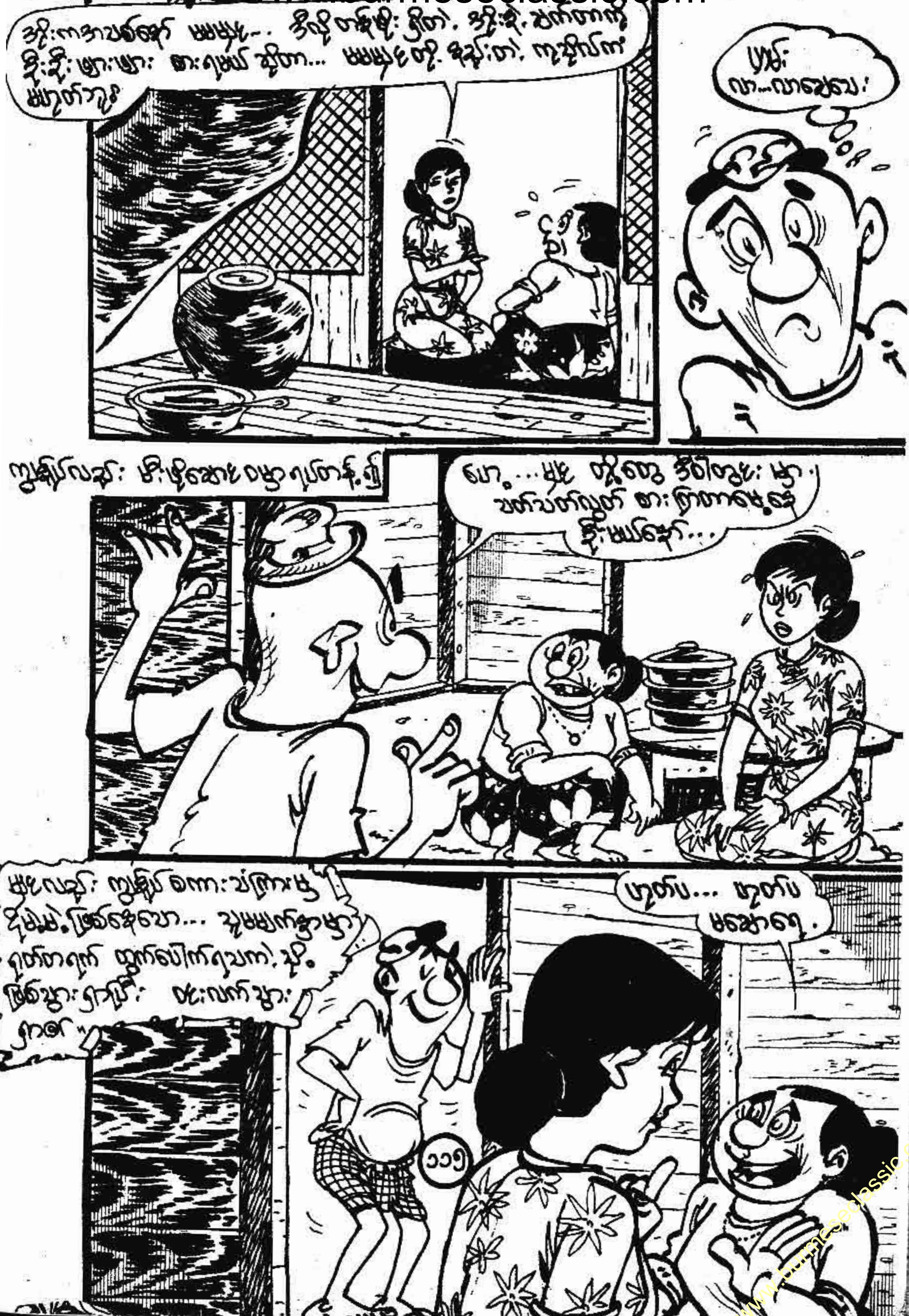
အိုးကအာပစ်နော် မမှုံ... ဒီလို တစ်မိုးမိုး ရှိတဲ့ အိုးရဲ့ သက်တာကို
နိုးနိုး မှားမှား စားရမယ် ဆိုတာ... မမှုံတို့ နည်းတဲ့ ကုသိုလ်ကံ
မဟုတ်ဘူး
ဟွန်း
လာ...လာပြောသေး
ကျွန်ုပ်လည်း မီးဖိုဆောင်ဝမှာ ရပ်တန့်၍
ဟော့...မှုံ တို့တွေ ဒီဝါတွင်း မှာ.
သက်သတ်လွတ် စားကြတာပေ့နော်
ဦးမယ်နော်...
မှုံလည်း ကျွန်ုပ် စကားဝပ်ကြားမှ
ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်နေသော... သူမမျက်နှာမှာ
ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာပါ့သို့
ဖြစ်သွားရာပြီး ဝေးလက်သွား
ရာ၏
ဟုတ်ပ... ဟုတ်ပ
မဆောရ့.

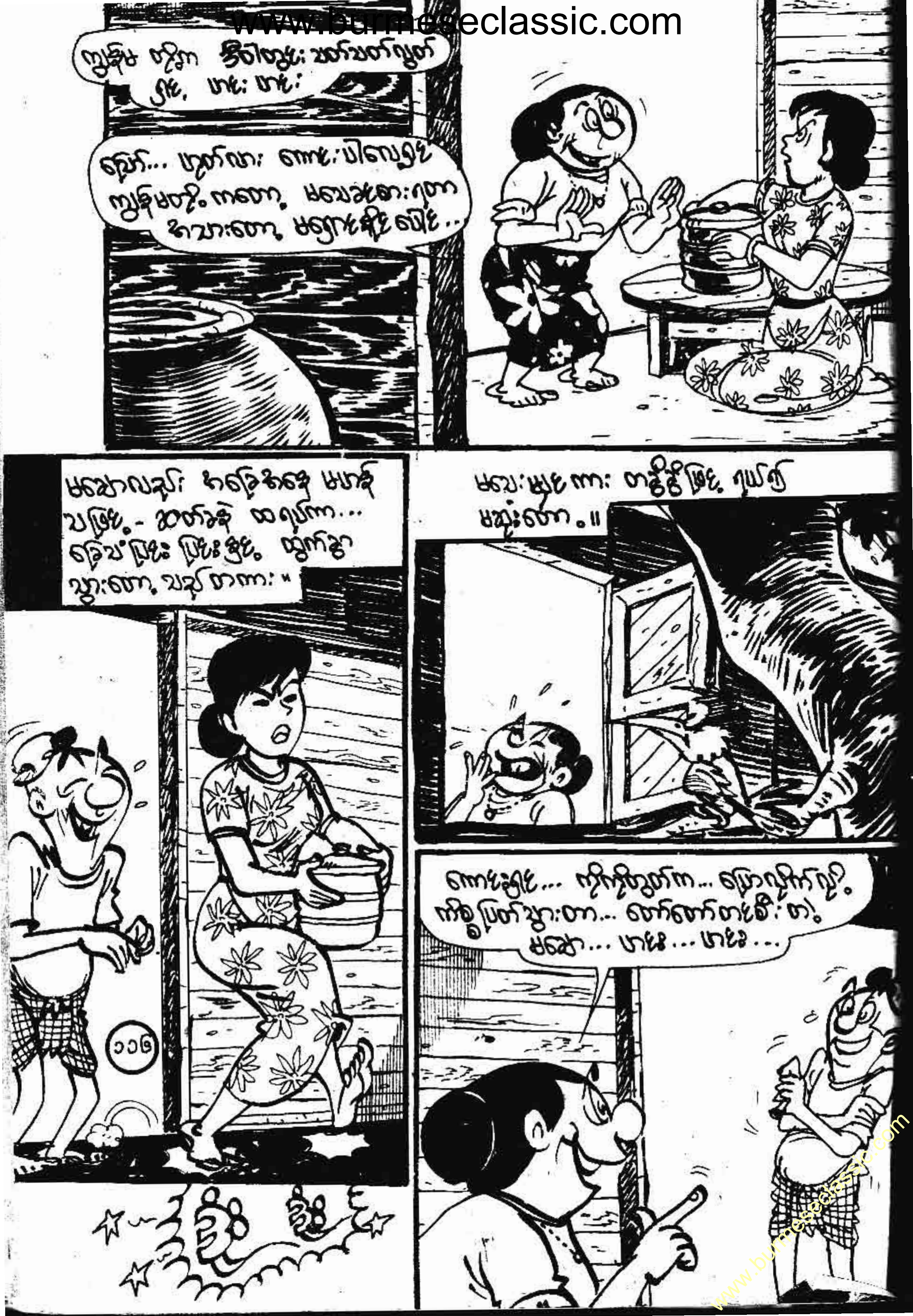
ကျုပ်မ ဟိုက ဒီဝါတွေး ဆက်ဆက်လွှတ်
ဖို့ ဟဲ ဟဲ
အို... ဟုတ်လား ကောင်းပါလေရှင့်
ကျုပ်မတို့ကတော့ မသေဆေးရှာ
ခဲသားတော့ မကျောင်းနိုင်ပေါင်..
မဆောလည်း ခံခြင်းနေ မဟုတ်
ပဖြစ်။- ဆတ်ခနဲ ထရပ်က...
ခြေပစ် ပြေး ပြီးနှုန်း။ လှုပ်ခွာ
သွားတော့ သည် တကား။
မလေးမှုန်ကား တခွိခွိဖြင့် ရယ်၍
မဆုံးတော့။
ဒိုင်း ဒိုင်း
ကောင်းရှင့်... ကိုကိုဗွတ်က... မြောလိုက်လို့
ကိစ္စ ပြတ်သွားတာ... တော်တော်တန်ခိုးတာ။
မဆော... ဟဲ... ဟဲ...

အခန်း(၁၆) တစ်ခါတရံလည်း အမေ့ခံတတ်သည်

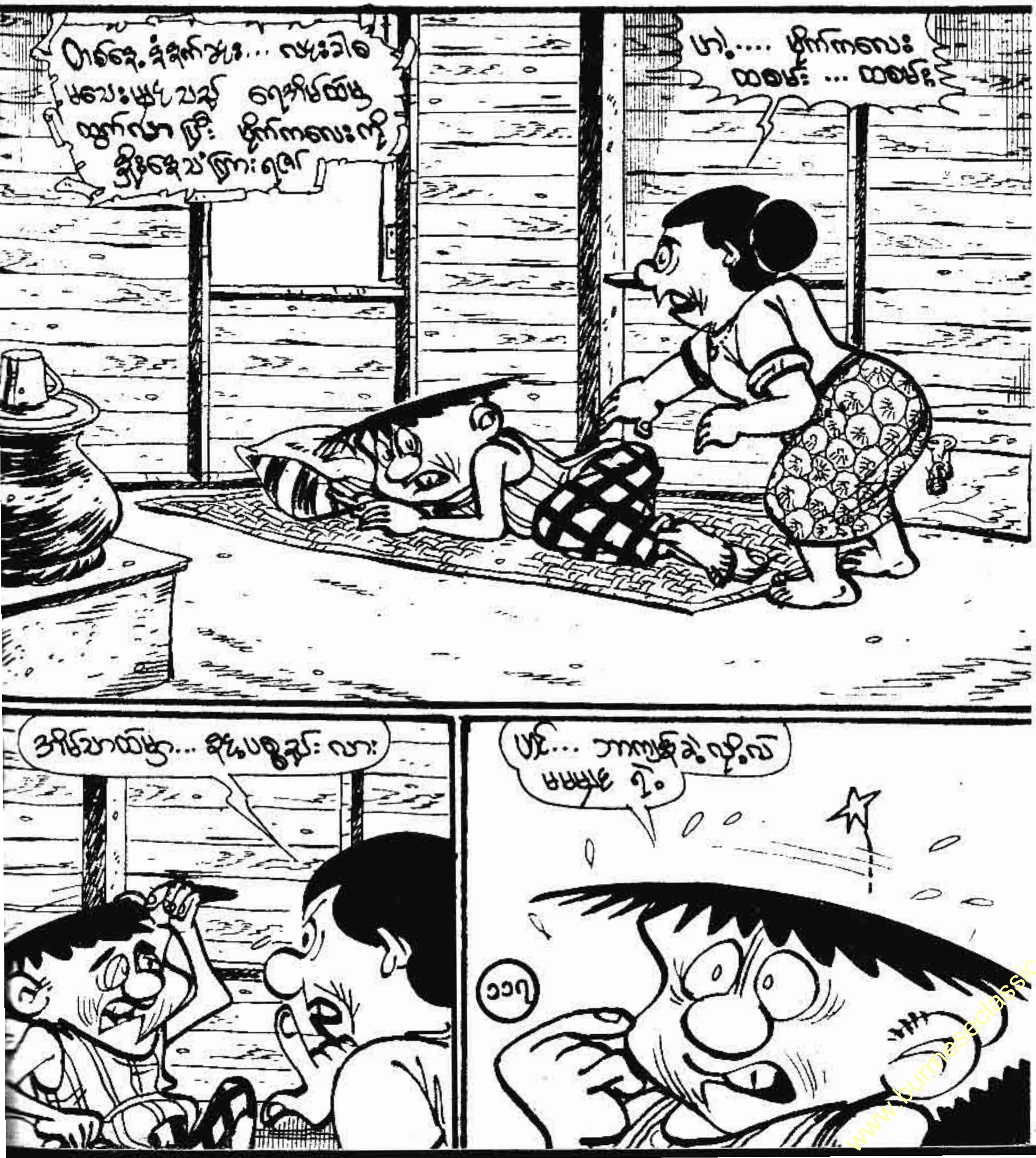
တနေ့ နံနက်ခင်း... လင်းခါစ
မသေးမှုံသည် ရေအိုးစင်မှာ
လျှောက်လာပြီး ဖိုးကလေးကို
ညည်းနေသံကြားရ၏
ဟဲ့!.... ဖိုးကလေး
ထစမ်း ... ထစမ်းဟ
အိပ်ယာထမှာ... ဆီးပေါက်ဦးလား
ဟင်... ဘာကျန်ခဲ့လို့လဲ
မမမမ ရို့

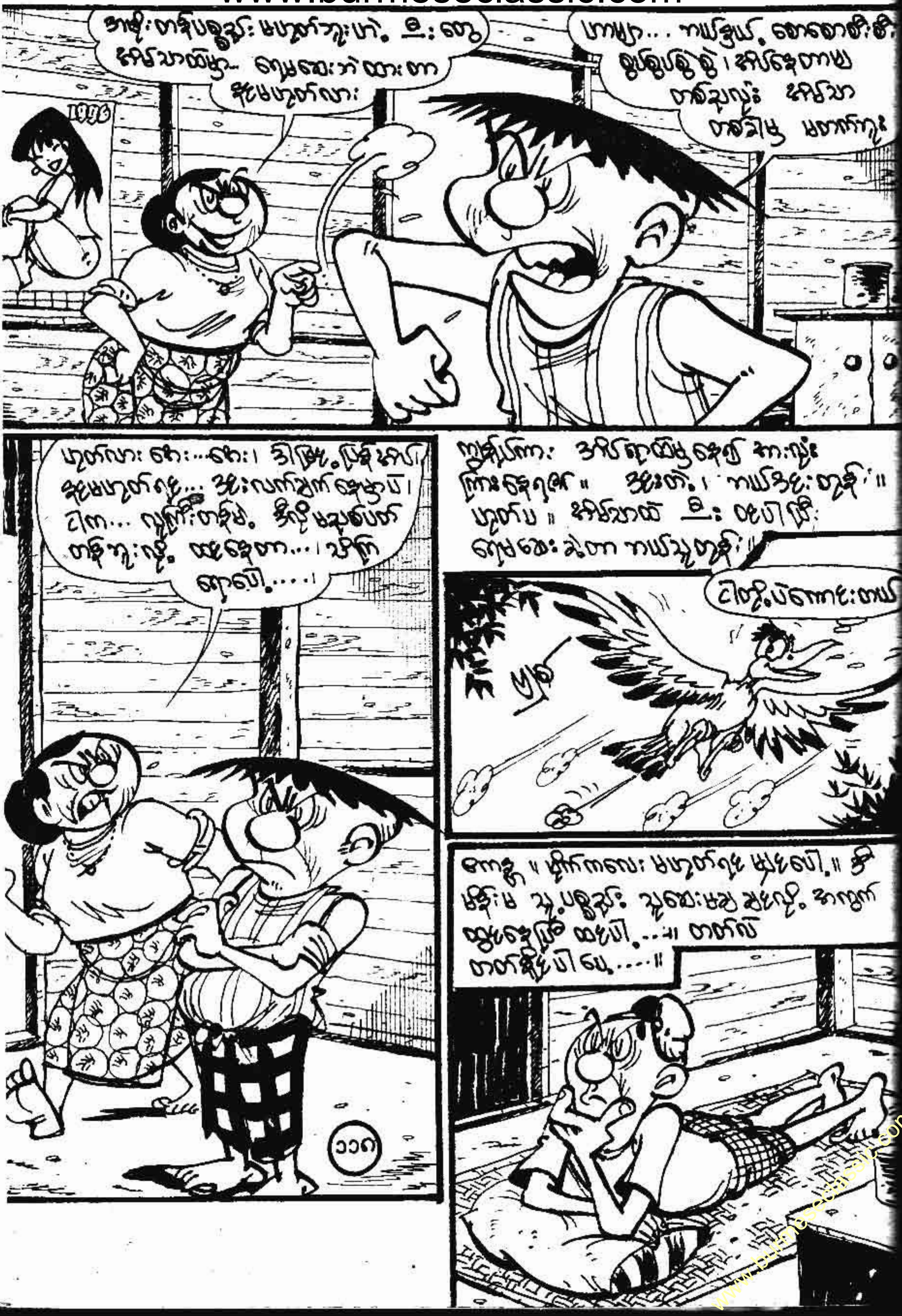
1996
အဆိုးတခုပဲရှိသေးမဟုတ်ဘူးဟဲ့။ ဦးဘွေ
နှမ်းသာထိမှာ— ရှုမဆေးဘဲထားတာ
နိုးမဟုတ်လား
ဟာဗျာ... ကာယရှင့် စောစောစီးစီး
ရှုပ်ရှုပ်ရှုံ့။ နှပ်နေတာမှ
တစ်သက်လုံး နှမ်းသာ
တစ်ခါမှ မတက်ဘူး
ဟုတ်လား တော်...တော်။ ဒါဖြင့် ပြန်ပြောပါ
နိုးမဟုတ်ရင်... အဲ့လက်ချက် ဖော်ပြပါ။
ငါက... လူကြီးတစ်ယောက် ဒီလိုမသိပါ
တခါဘူးလို့ ထင်နေတာ...။ သိကြ
စေပေါ့....။
ကျွန်ုပ်ကား အိပ်ရာထဲမှ နေ၍ အားလုံး
ကြားနေရ၏။ အဲတော့၊ ကာယဒုံးတွေ့။
ဟုတ်ပ။ နှမ်းသာထိ ဦး ပေပါပြီ
ရှုမဆေး နဲ့တာ ကာယသူတွေ။
ငါတို့ပဲကောင်းတယ်
ဖျစ်
ဟော့ခု ။ မိုက်ကလေး မဟုတ်ရင် မြှုပ်ပေါ့။ ဒီ
မိန်းမ သူ့ပရှိသေး သူ့ဆေးမဲ့ ဆိုရင် ဘာလျှက်
ဆွေးနေပြီ ဆိုပါ့...။ တတ်ပဲ
တတ်နိုင်ပါပေ့....။

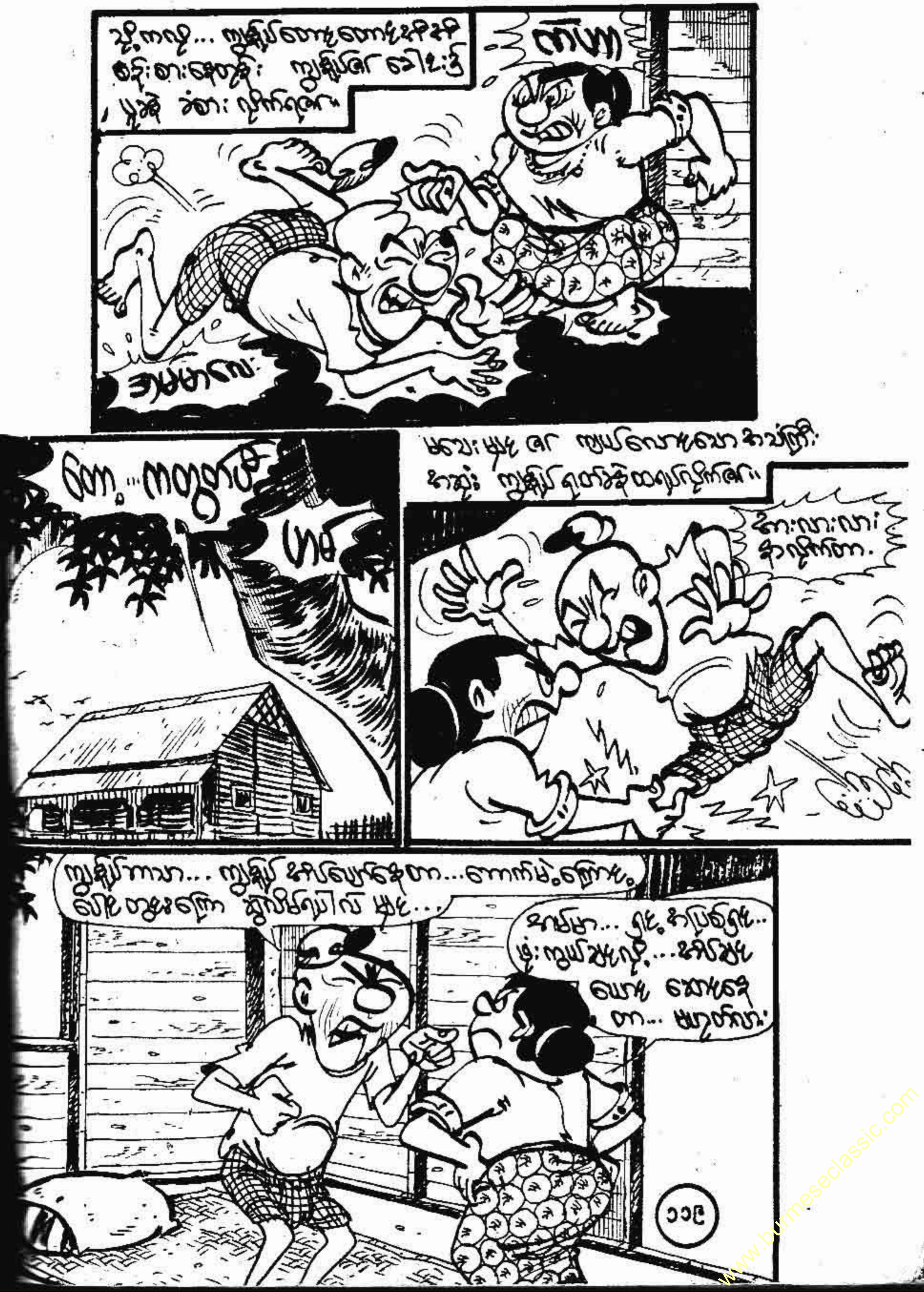
သို့ကလဲ... ကျုပ်ပေါ်တော့ တော်နိုင်စွမ်း
စိုးစားနေတုန်း ကျုပ်ကို ခေါင်းကြီး
မှုန်ဆွဲ ခံလား ရိုက်ရတော့။
ကျွတ်
အမယ်လေး
ဝေါ့... ကလွှတ်ဟ
ဟမ်
မသေးမှုန် ဇာ ကျုပ်လေးမလော အံ့ကြီး
နေသုံး ကျုပ်ကို ရှာတဲ့ သေချာလိုက်တော့။
ဒါးလားလား
ဒိုရိုက်တော.
ကျုပ်ကကသာ... ကျုပ် နိပ်စေနေတာ... တောက်မဲ့ကြောင့်
လိုချ တွန်းကြော ကျွန်ုပ်မျက်ကလဲ မှုန်...
နာမြာ... ရှင့် ဒီပြင်ရှင်...
မိုးကျယ်ပုံလို့... နိပ်ခြင်း
ပေါင် သေနေ
တာ... မျှော်ကြား

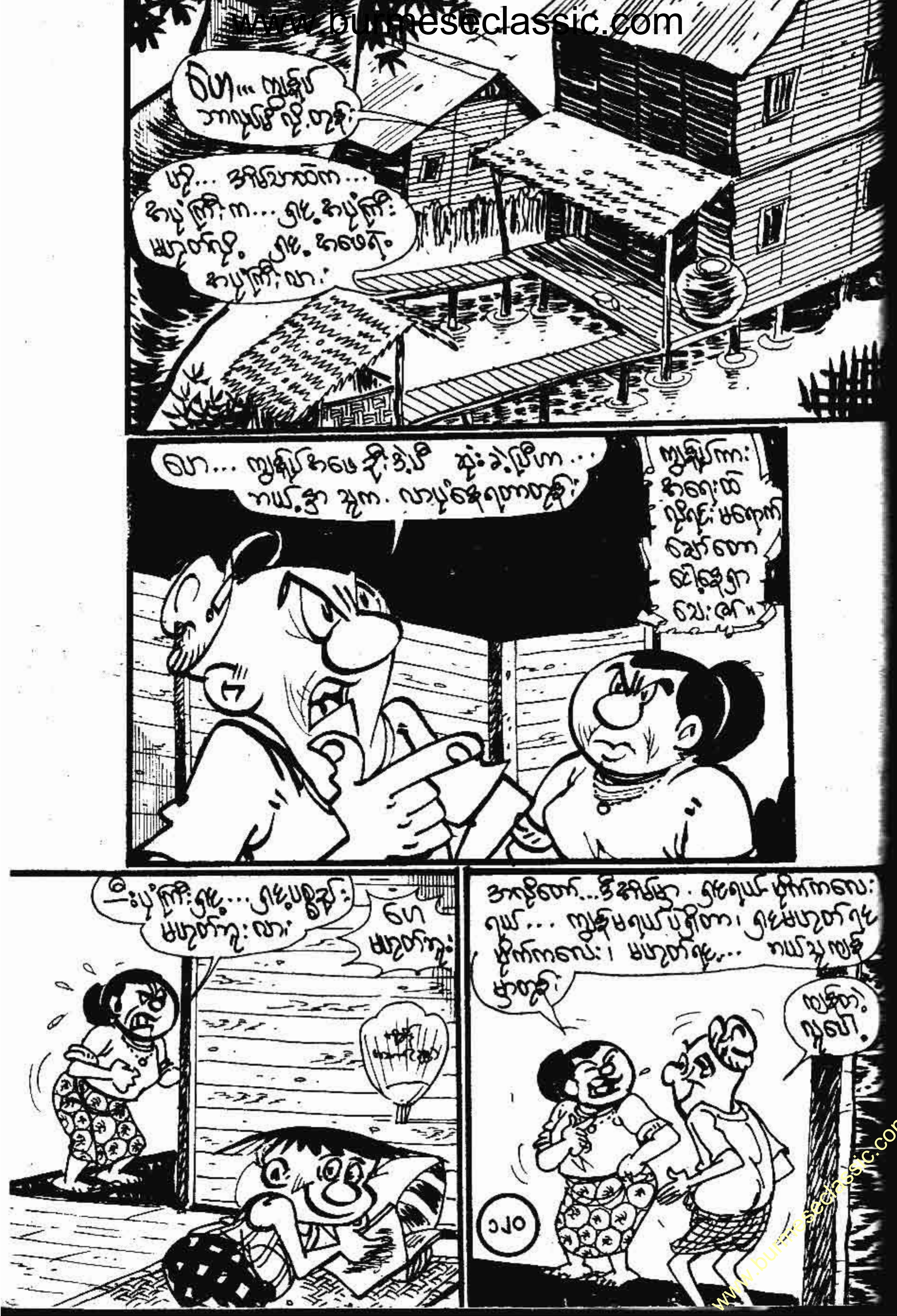
ဟာ… ကျုပ် ဘာလုပ်မိလို့တုန်း
ဟဲ့… အိမ်ပါသကိ… ခင်ပွန်းကြီးက… ရှင့်ခင်ပွန်းကြီး မဟုတ်လို့ ရှင့်အမေတို့ ခင်ပွန်းကြီးလား
ဟာ… ကျုပ်အဖေ ဦးဘိုးပိ ဆုံးခဲ့ပြီဟ… ဘယ့်နှာ အခုက. လာပုံနေရတာတုန်း
ကျုပ်မြကား ခရေးထဲ လှိုင်းမကြောက် ဖော်တော ဆိုနေ့ရှာ ပေးလေ။
ဝေ ခင်ပွန်းကြီးရှင့်… ရှင့်ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူးလား
ဟေ မဟုတ်ဘူး
အာခိုတော်… ဒီမိန်းမ. ရှင့်ရှယ် ပိုက်ကလေး ရှယ်… ကျုပ်မရှယ်ပါဘူးတော၊ ရှင်မဟုတ်ရင် ပိုက်ကလေး၊ မဟုတ်ရင်… ဘယ်သူ့ဟာ ဟာတုန်း
ဟေ့ဒိတော့ လှလော့

]

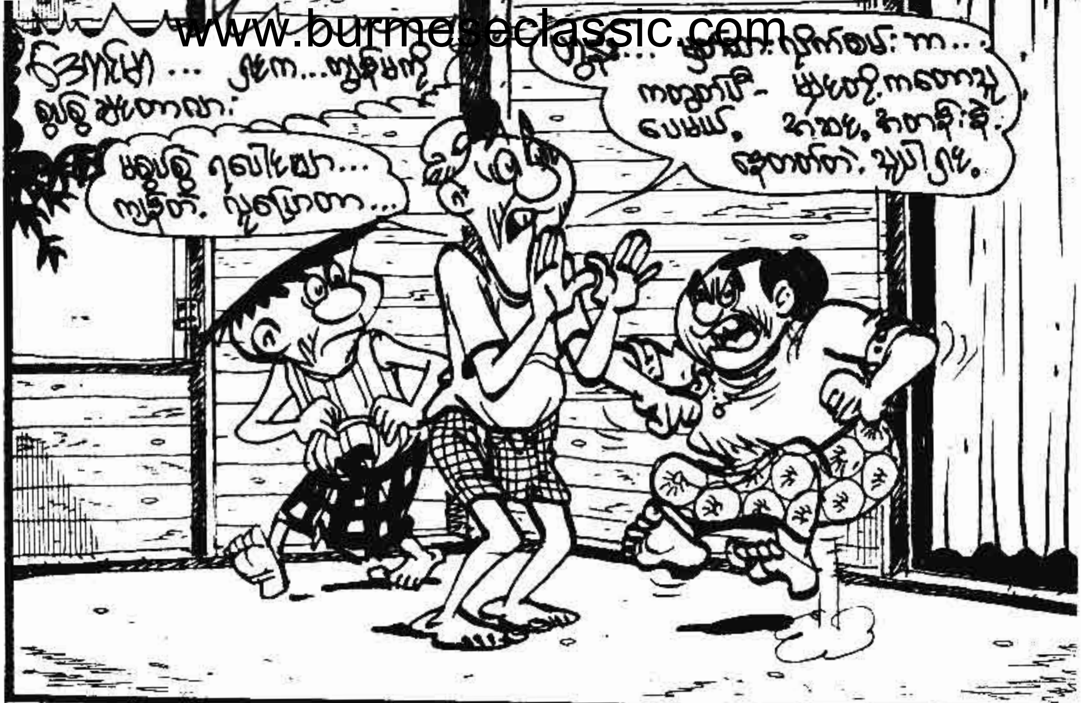
ဩ ဘယ်မှာ... ဒုံက... ကျုပ်ကို လှုပ်ရှု ဆိုတာလား
မလှုပ်ရှု ရပါဘူးဗျာ... ကျုပ်တို့ သူပြောတာ...
ဟဲ့... ဘွားရဲ့ဗိုက်စမ်း က... ကတွန့်ပါ - မုန့်ပဲ့ကတော့ဘူ ပေးမယ်. ဒါဆယ့် ဒေါ်ဒိုးခဲ့ ဒုတ်တို့ ညှပ်ကြမယ်.

ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ သူ့အာယုကဗေဒတွေ က... ဆုံးဘောဆိုင်ရှိနေတာ... ကျုပ်မှာ တွေ့ဖူးပြီးသား။

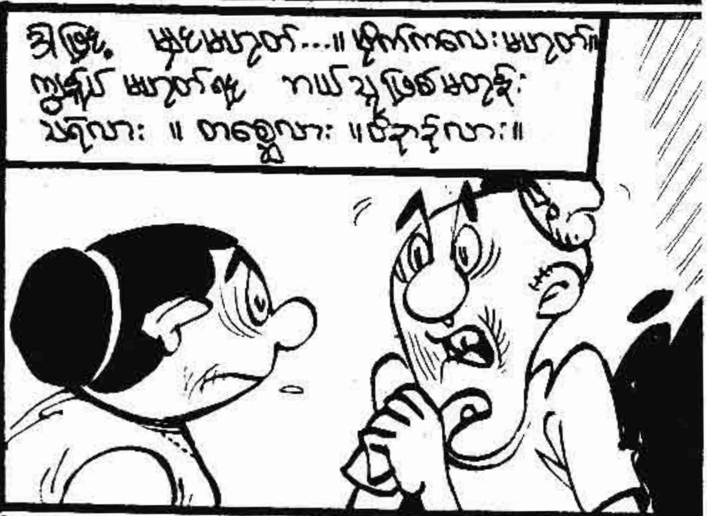
ဘိုးဖြူ့ မှန်မဟုတ်...။ ဗိုက်ကလေး မဟုတ်။ ကျုပ်မှာ မဟုတ်ရဲ့ ကယ်သူ မြန်မတွေ့ သရဲလား။ တစ္ဆေလား။ ဝိဉာဉ်လား။

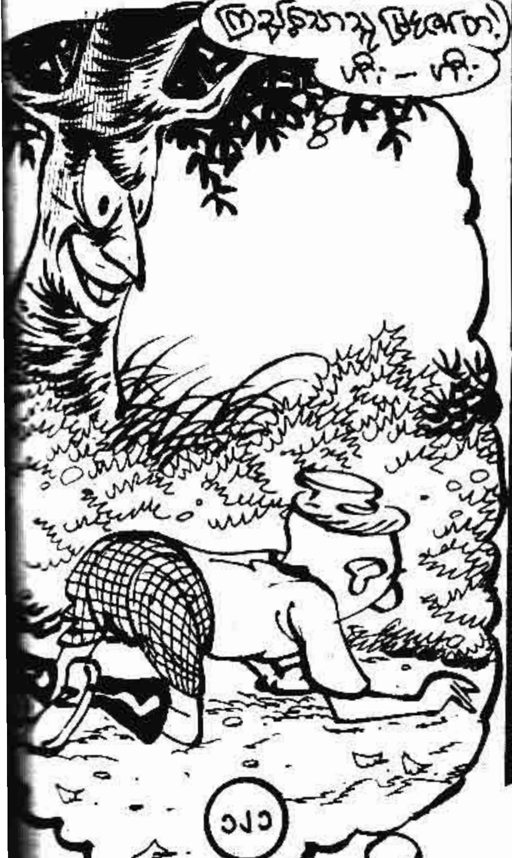
ကြည့်ရသာလှ မြင်ရတာ! ဟီး - ဟီး

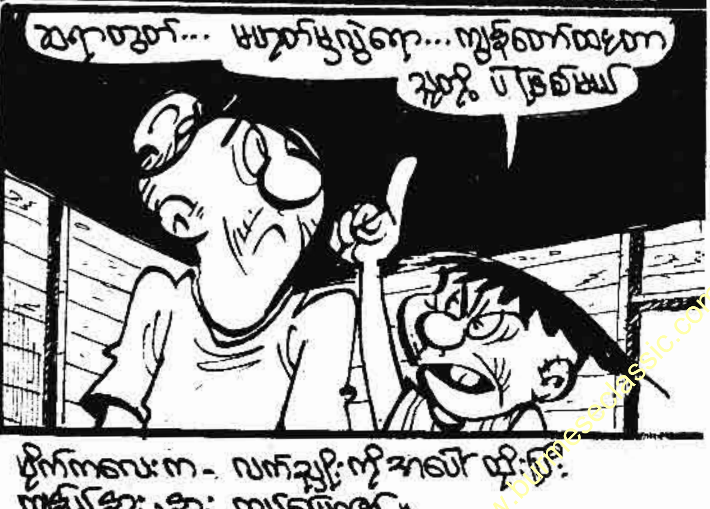
ဆရာတွက်... မဟုတ်မှလွဲရော... ကျုပ်တော့ထင်တာ အဲဒီ့ ပဲဖြစ်မယ်

ဗိုက်ကလေးက - လက်ညှိုးကို အပေါ် ထိုး ကျုပ်မှာ နား ၊ နား ကပ်ပြောတယ်။

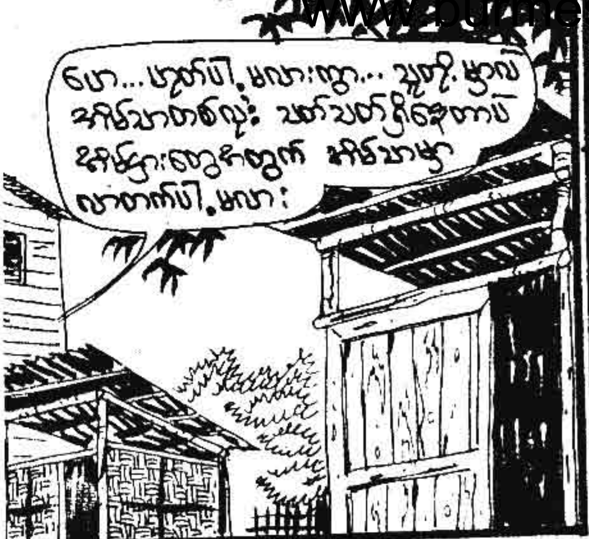
ဟေ... ဟုတ်ပါ့မလားကွာ... သူတို့မှာလဲ အိမ်သာတစ်လုံး သပ်သပ်ရှိနေတာပဲ အိမ်ကြွားဖို့အတွက် အိမ်သာမှာ လာတက်ပါ့မလား

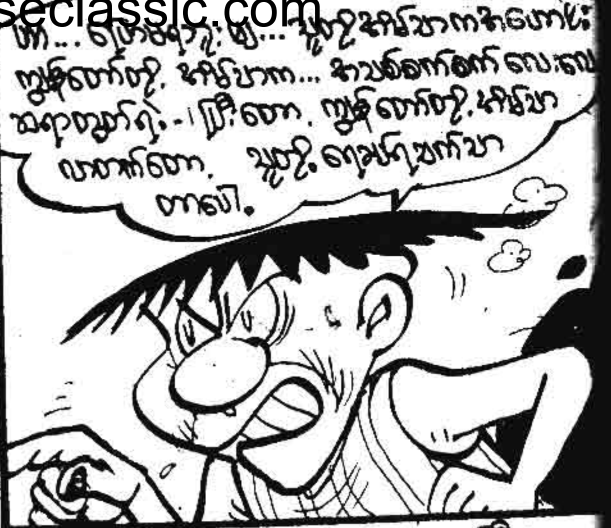
ဟာ... ပြောမှာပေါ့ဗျ... သူတို့အိမ်သာက ခေတ်ဟောင်း ကျွန်တော်တို့ အိမ်သာက... ခေတ်ဆန်ဆန် လေးလေး ဆရာတွက်ရဲ့...၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အိမ်သာ လာတက်တော့ သူတို့ ရေချိုးချက်ပါ တာပေါ့

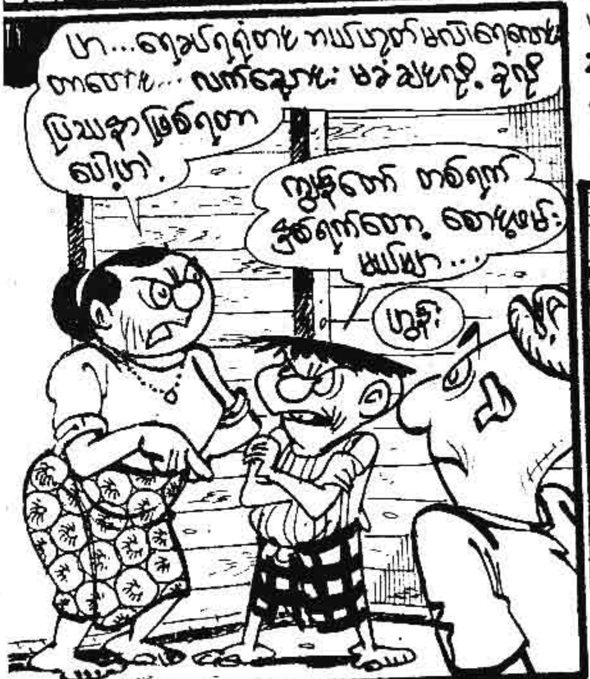
ဟာ... ရေချိုးခန်းတာ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ရေချိုးတာ... လက်ဆေးမယ့်ဆိုပဲ ဒီ ပြဿနာဖြစ်ရတာ ပေါ့ဟ!
ကျွန်တော် တစ်ရက် ရှိရက်တော့ စောင့်မယ် မင်ဗျာ ...
ဟွန်း

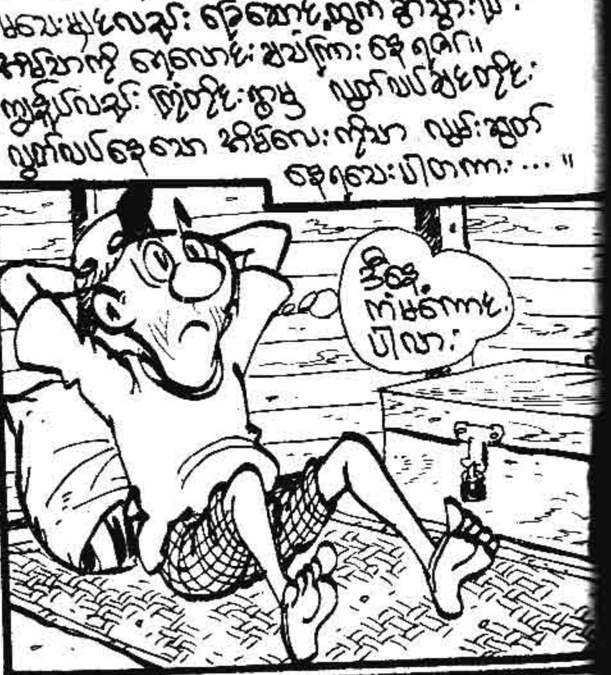
မနေ့ညလည်း ခြေဆောင့်ထွက် သွားပြီ။ အိမ်သာကို ရေလောင်းပစ်ကြား နေရတာ။ ကျွန်ုပ်လည်း ကြုံတိုင်းသွား လှမ်းကြည့်တိုင်း လှမ်းကြည့်နေတာ အိမ်လေးကိုပဲ လွမ်းဆွတ် နေရလေးပါတကား ... ။
ဒီနေ့ ကံမကောင်း ပါလား

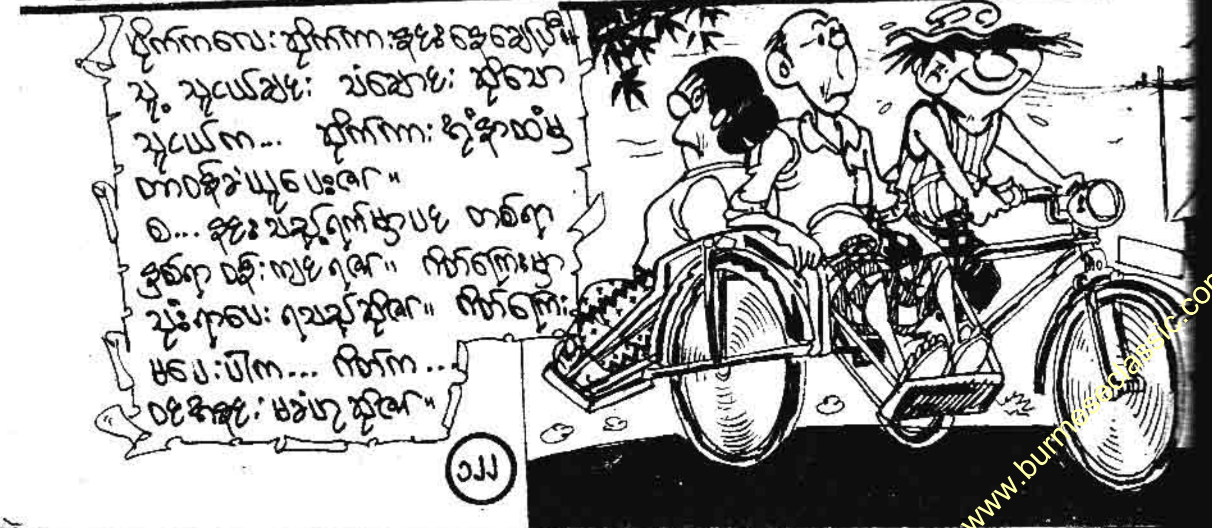
ဆိုက်ကားလေး ဆိုက်ကား နင်းနေပေပြီ။ သို့ သူငယ်ချင်း ဝံဆောင်း ဆိုသော သူငယ်က... ဆိုက်ကားနင်းသော တာဝန်ကို ယူပေးလေ။ ဝ... နင်း၍ ရှိရက်မှာပင် တစ်ရှ ဒီးကျယ်ရှာ။ ကိုက်ကြီးမှာ ဆုံးရှုံးရသည် ဆိုလေ။ ကိုက်ကြီး မပေးပါက... ကိုက်က... ဝင်ခန်း မဝင်ဟု ဆိုလေ။

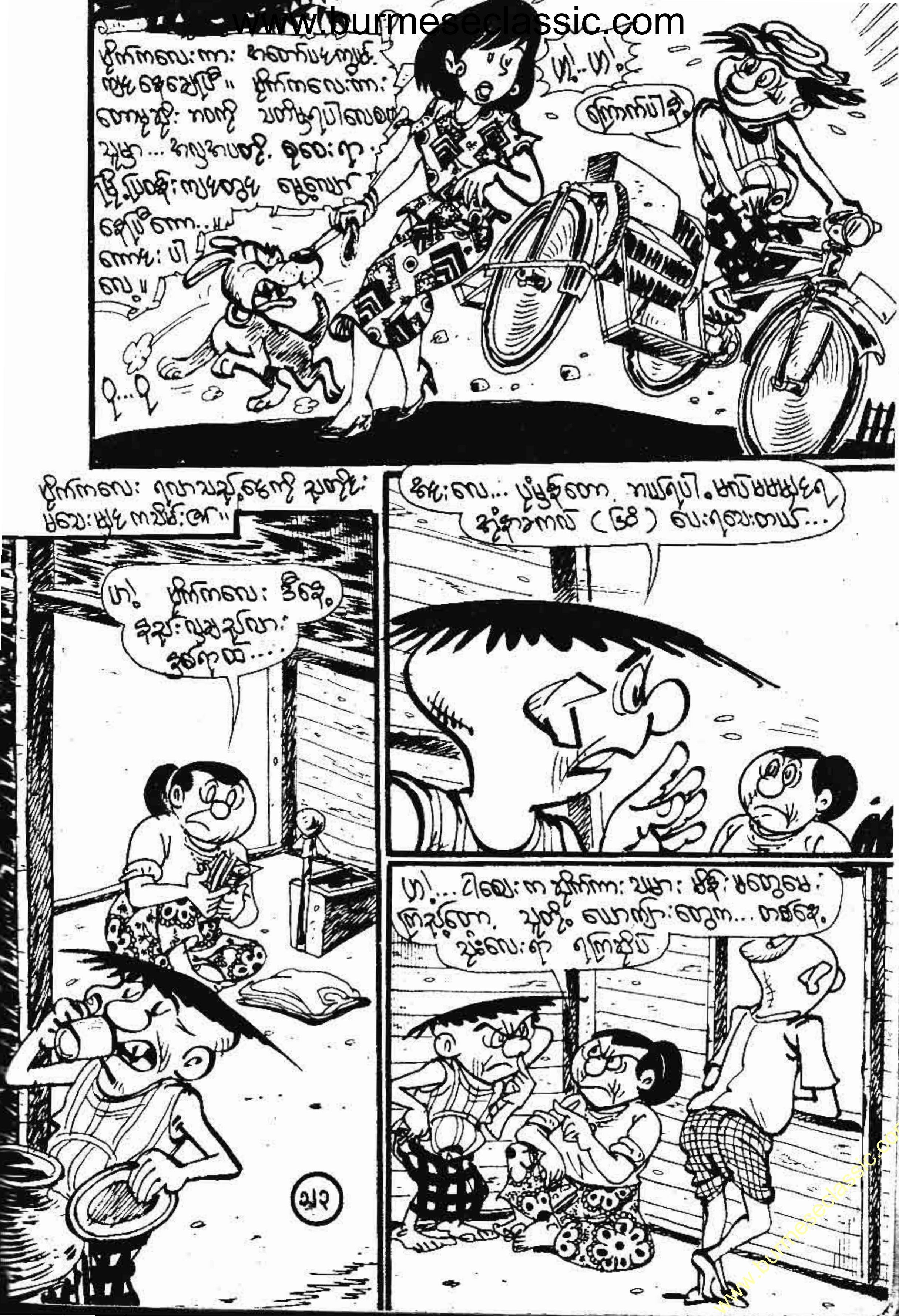
ပွိုက်ကလေးကား ခုထက်ပန်းကျွမ်း ကျွမ်းနေချေပြီ။ ပွိုက်ကလေးကား လောကသို့ ကလို ပတ်ချာလည်ပါလေတော့ သူမှာ... အလှအပတို့ ခုလေးရာ ပြည့်မြင်းကာမှတွင် မျှော်တော် နေပြီတကား..။ တကား ပါလေ့။
ဟဲ့..ဟဲ့
ကြောက်ပါနဲ့
ဝူ...ဝူ
ပွိုက်ကလေး ဂုဏ်ဟာသနှင့်ကို သူတို့ မလေးမှုန် ကဗိုင်းဗျာ။
ဟဲ့! ပွိုက်ကလေး ဒီနေ့ နိုးသုံးလွဲသူလား နှစ်ရာထ....
ဆန်းလေ... ပုံမှန်တော့ ကယ်ရုပ်ပါ။ မဟပ်မမှုန်ရ အုံနှာခေါင်း (၅၀) ပေးရလေးတယ်...
ဟဲ့!... ငါ့ချေးက ပွိုက်ကား သမား မိန်းမတွေမေး ကြည့်တော့ သူတို့ ယောကျ်ားတွေက... တစ်နေ့ သုံးလေးရာ ရကြပြီ

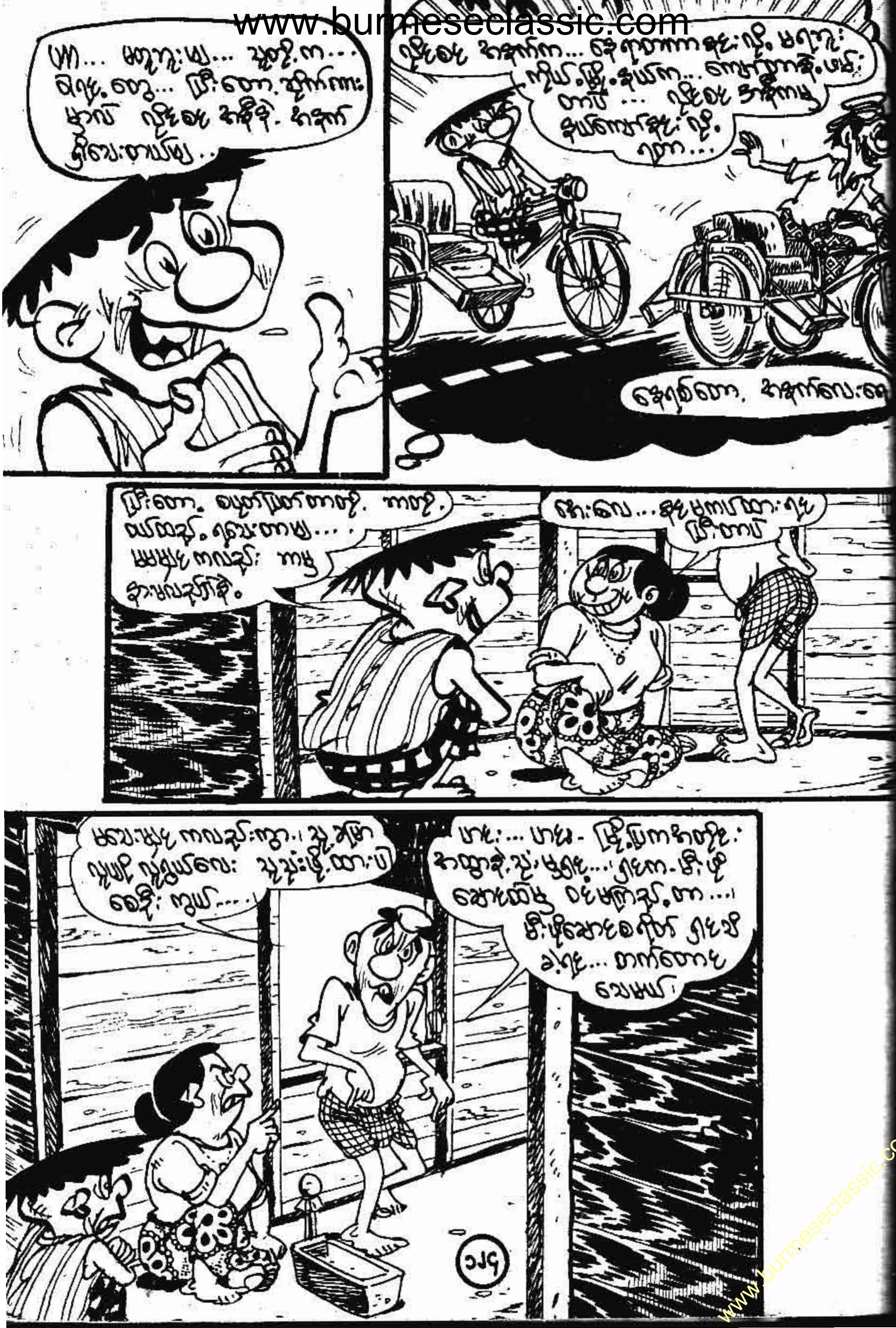
ဟာ… မကူးမှ… သူတို့က…
ရထားတွေ… ပြီးတော့ ဆိုက်ကား
မှာပဲ လိုင်စင် ခွင့်ရဲ့ ခွင့်ချက်
ရှိသေးတာပဲဗျ..
လိုင်စင် ခွင့်ချက်က… နေ့ရက်ကာ ဆုံး၍ မရှား:
ကိုယ့်မြို့နယ်က… တောရွာဘက်ဆိုမယ်:
တာပဲ… လိုင်စင် ခွင့်ချက်မှ
နယ်တကာ သုံး၍
ရတာ…
နောက်တော့ ခွင့်ချက်လေးစေ
ပြီးတော့ ပေးလိုက်တာလို့ ကလို့
ယုံကြည့် ရှေးတာဗျ…
မမယုံ ကလည်း ကမှ
နားမလည်ဘူးခို့.
အေးလေ… နင့်မကပါသွားရင်
ပြီးတာပဲ
မပေးဘူး ကလည်းကွာ၊ သူ့အမြဲ
ဆူပြီ လှူမလေး သုံးဖို့ထားပါ
စေဦး ကွယ်….
ဟား… ဟယ - မြို့မကဒိတ်ပိုး:
ခံလွှာထဲ့ သုံးမှရင်… ဂျင်က-မီးဖို
ဆောင်ထဲမှ ဝင်မကြည့်တာ…
မီးဖိုဆောင်ဝရုပ် ဂျင်ပဲ
ခံရင်… တက်တောင်
သေမယ်၊

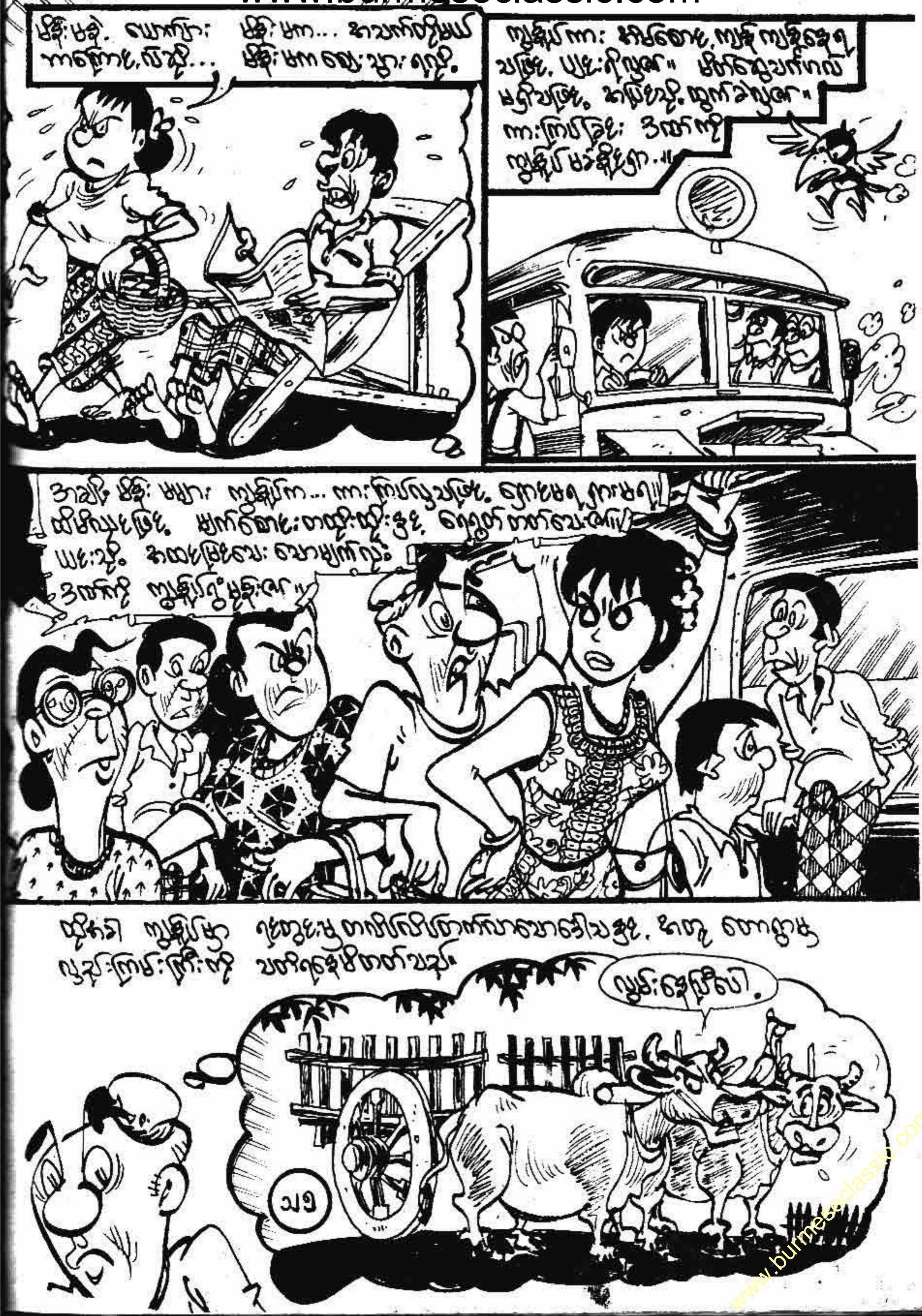
မိန်းမရဲ့ ယောကျ်ား ကတော့ယ့်လိုသို့... မိန်းမက... အသက်ကြီးမယ် မိန်းမက ဈေးသွားရတဲ့
ကျွန်ုပ်ကား အမြဲတမ်း ကျုံ့ကျုံ့နေရ သဖြင့် ပျင်းရိလှ၏။ မိုးတိမ်ရွာသက်ကလည်း မရှိသဖြင့်။ အမြဲတမ်းလို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။ ကားကြပ်ခြင်း ဒဏ်ကို ကျွန်ုပ် မခံနိုင်ပြီ။
အသို့ မိန်းမများ ကျွန်ုပ်က... ကားကြပ်လှသဖြင့် ရှေ့ကမရ နောက်ကမရ သိမ်းယူခြင်း။ မျက်စိအောင်းတဆိုးဆိုးနှင့် ရှုတ်တဲ့တစ်လေးလေး ပေးသို့။ အသေမြင်သေး ဒေါသမျက်လုံး ဒဏ်ကို ကျွန်ုပ်ကြုံမှုန်းလေ။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ရုံးတွေးနှ တကိုယ်ကလာတောဘောအောင်သနှင့်. ဒါတွေ တောကျွာမှ လှည်းကြမ်းကြီး ကို ပစ်ရအမိတစ်ပည်။
လှမ်းနေပြီပေါ့.

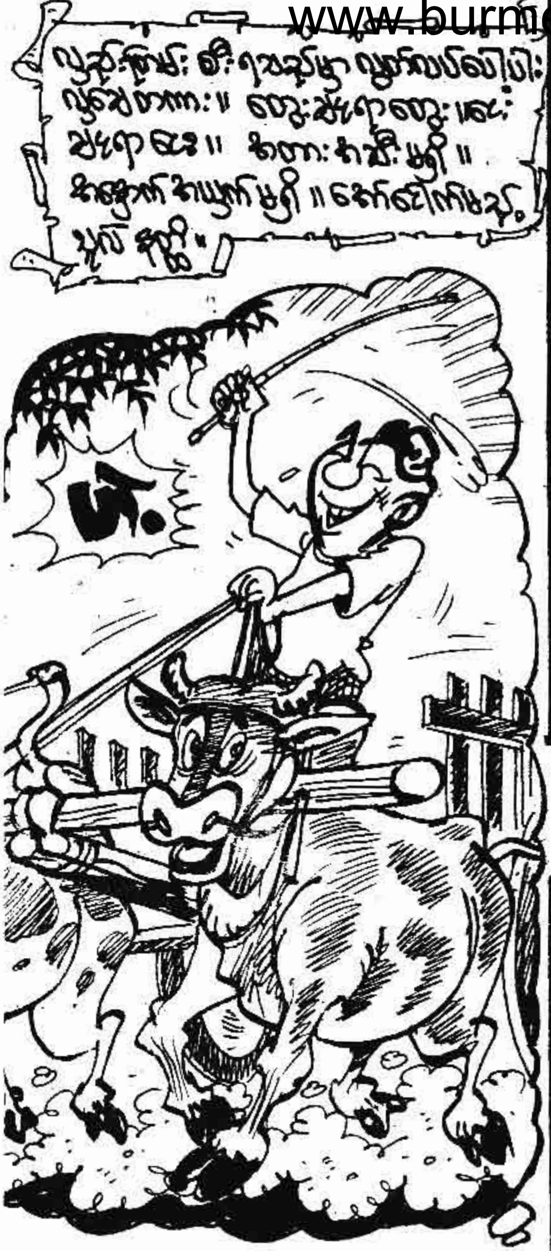
လှည်းကြမ်း စီးရသည်မှာ လှုပ်ယမ်းပေါ်ပေါ့
လှုပ်ခါတကား။ ဘေးဆုံးရာဘေး မေး
ဆုံးရာဆေး။ စကား ကသီး မရှိ။
အရှောက် အယှက် မရှိ။ သော်ငေါက်ငယ်သည့်
သူပဲ ရှိ၏။
ဖ.

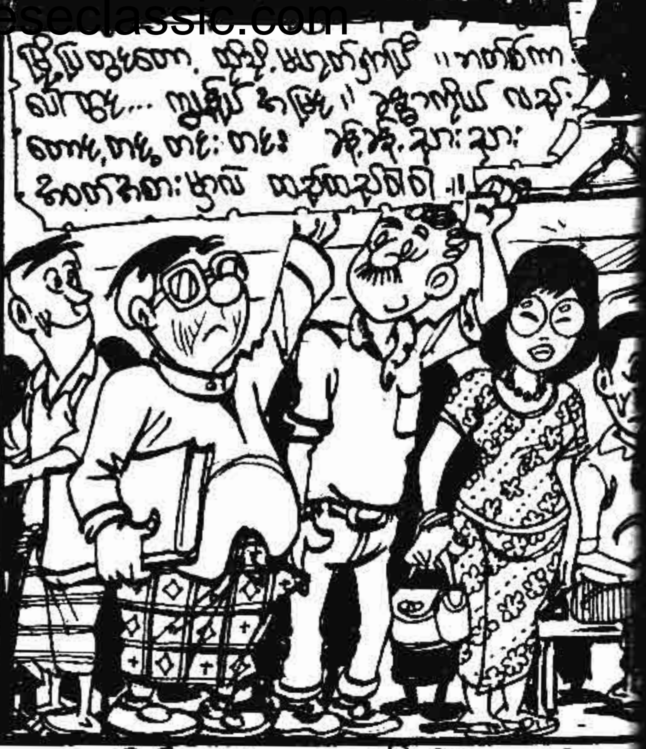
မြို့ပြ ကွေ့တော့ ကိုယ့်မဟုတ်ကြပြီ ။ ဘတ်စ်ကား
လားဗျ… ကျွန်ုပ် ကမြင်။ ညီ့ကျော်ကိုယ် လည်း
တော့တော့ တိုးတိုး ဖိဖိ သွားသွား
စတက်စကားမှာပဲ သည်းခံခဲ့ရ ။

ဖေး ပွဲကြိုများ မှာ… ဆေးလှည့် ပိုးသွားကြ၊
သုစုံသေး သော… စတက်စကား တို့ ဖြစ့် တိုးသာ
ထား သည့် လက်မှတ်ရောင်း ပူကလေးတော်

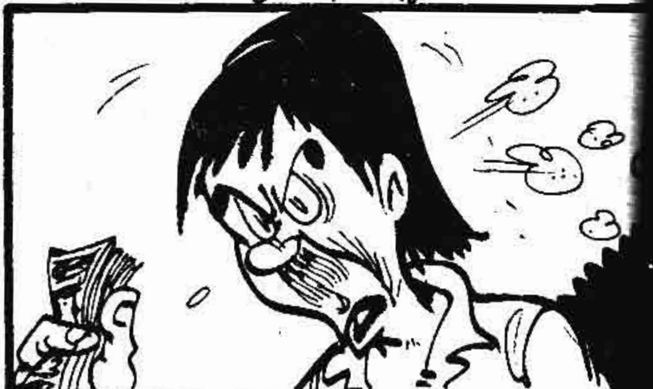

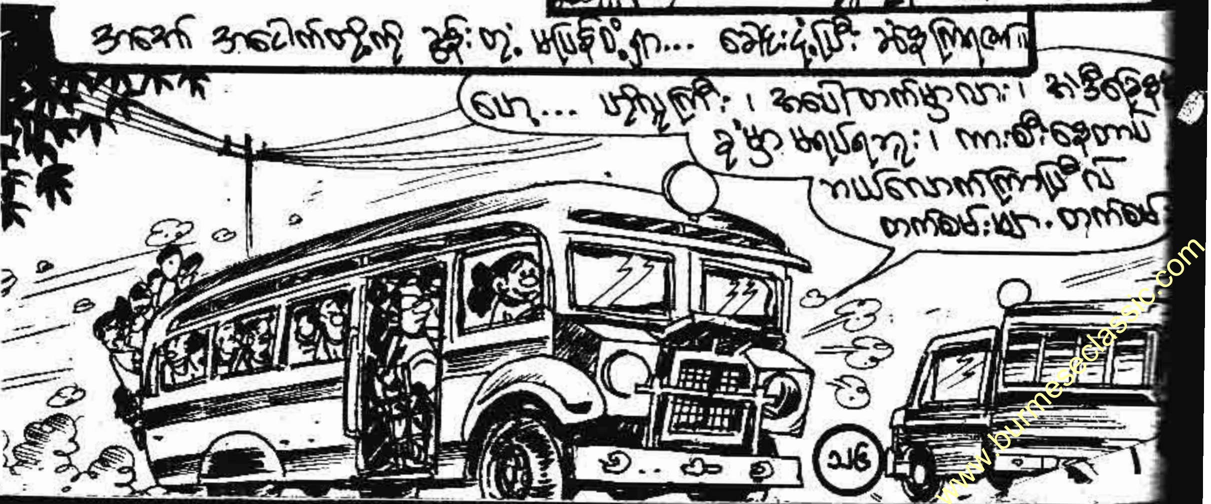
အဆက် အပေါက်တွေကို ဖိုးကွဲ့ မပြနိုင်ရ… ခေါင်းနံ့ပြီး မဲ့နေကြရတော့။
ဟေ့… ပိုကျကြီး၊ အပေါ်တက်မှာလား၊ အောက်ခြေ
ခုဘူ မပြဘူး၊ ကားစီးနေတာပဲ
ကယ်လေကာကြီးပြီပဲ
တက်စမ်းပါ တက်စမ်း

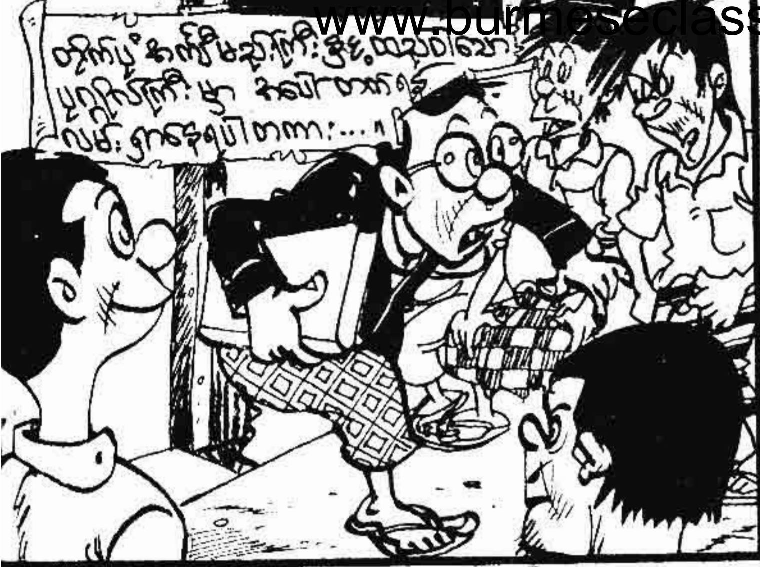
ဝိုက်ပုံ အကိုမင်းညိုကြီး နှင့် ထည်ဝါသော ပွဲကြီးကြီး မှာ အပေါ်တက်ရန် လမ်းရှာနေရပါတကား...။

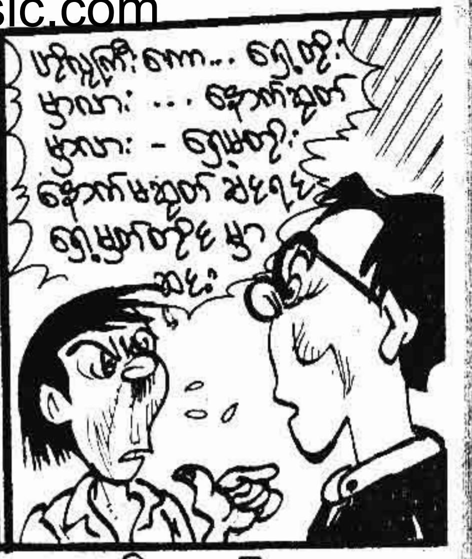
ဟိုလူကြီး တော့... ရှေ့တိုး မှာလား ... နောက်ဆုတ် မှာလား - ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ် ဆိုရင် ရှေ့မှာတိုင်မှာ ဆုံး

ယင်း လက်မှတ်ရောင်းပွဲကြီးကား အတော်ပြဲစာသောင်းလှပေပါကလား ။

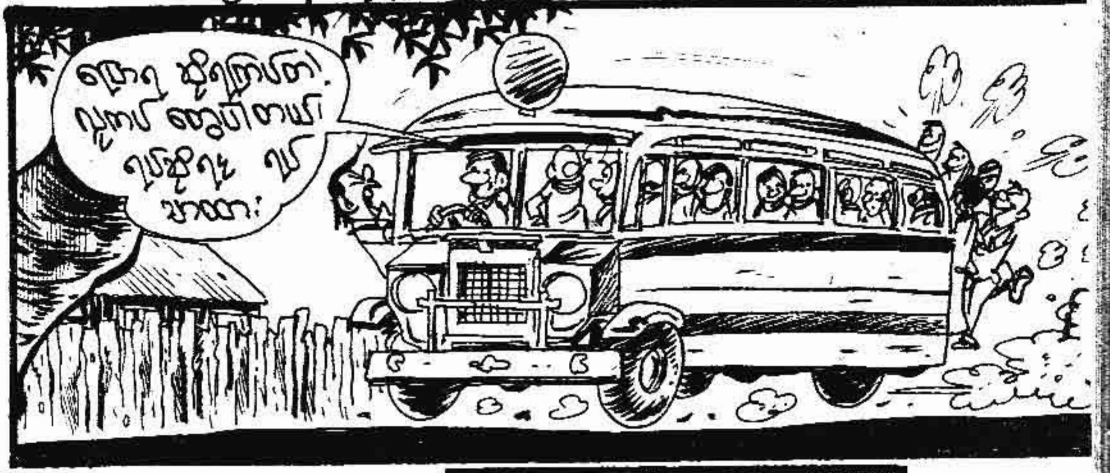
ဗြော ရ ဆိုရုံကပါတော့ လူကျပ် တွေ့ပါတယ် ဂျပ်ဆိုဂုံ ယ ဟာလား

ကျွန်ုပ်ကား တောသို့သာ လွမ်းလှ၏။
တောင်တောင်အီအီ တွေးနေစဉ်...

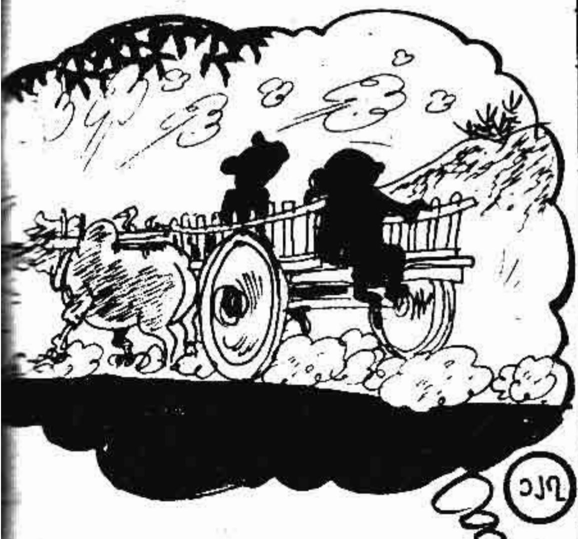

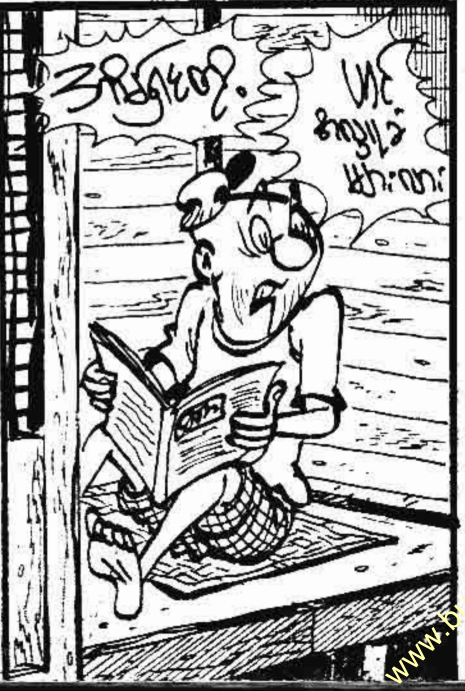
ဒီမြို့မှတော့.
ဟင် ဆိုကျွဲ မှားလား

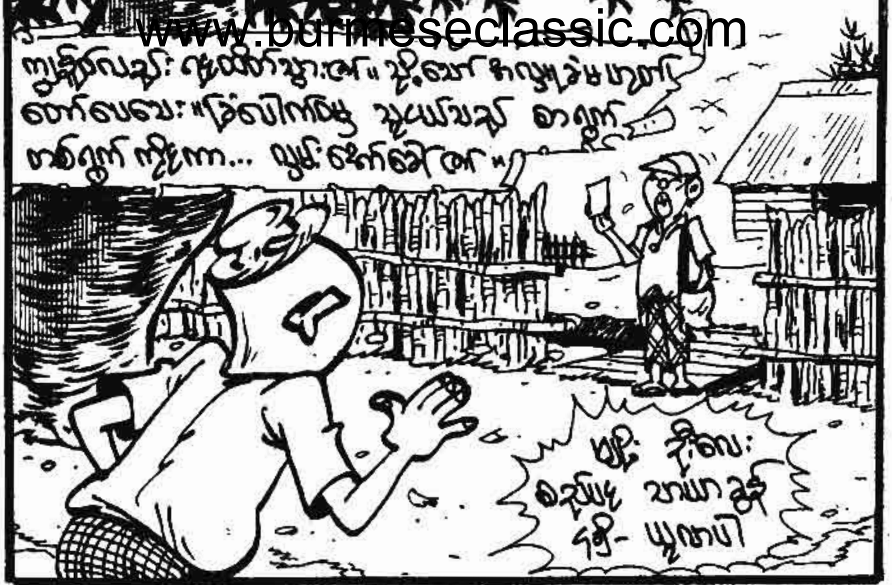

ကျွန်ုပ်လည်း ရေထိတ်သွားသည်။ သို့သော် ကံကောင်းချင်တော့ တော်လေသေး။ ခြံပေါက်ဝမှ သူယူသည့် စာရွက်တစ်ရွက် ကိုင်ကာ... လှမ်းအော်ခေါ်သည်။

ဗျို့ ဦးလေး
စည်ပင် သာယာ ဆိုင်
ရုံး- ယူလာပါ

ဒါပေါ်သေပြီ မဆော့တို့ တစ်ယောက် မှုမှီ။ ယနေ့ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ် သို့ သွားမည်ဟု သူတို့ ပြောသွား သည်။

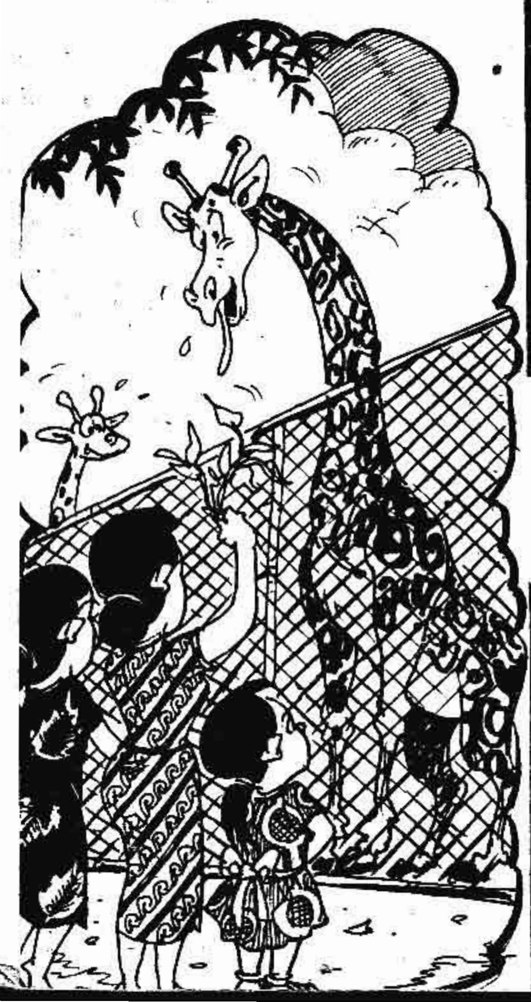

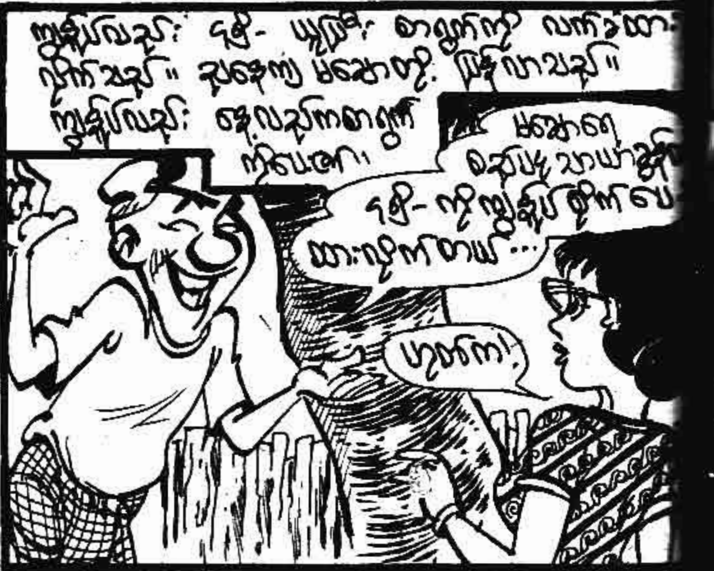

ကျွန်ုပ်လည်း ရုံး- မှုဖြစ်၊ စာရွက်ကို လက်ခံထား လိုက်သည်။ သူနေ့က မဆော့တို့ ပြန်လာသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း နေ့လည်ကစာရွက် ကိုပေးသည်၊

မဆော့ရေ
စည်ပင်သာယာဆိုင်
ရုံး- ကို ကျွန်ုပ်ရိုက်ပေး
ထားလိုက်တယ်...
ဟုတ်ကဲ့!

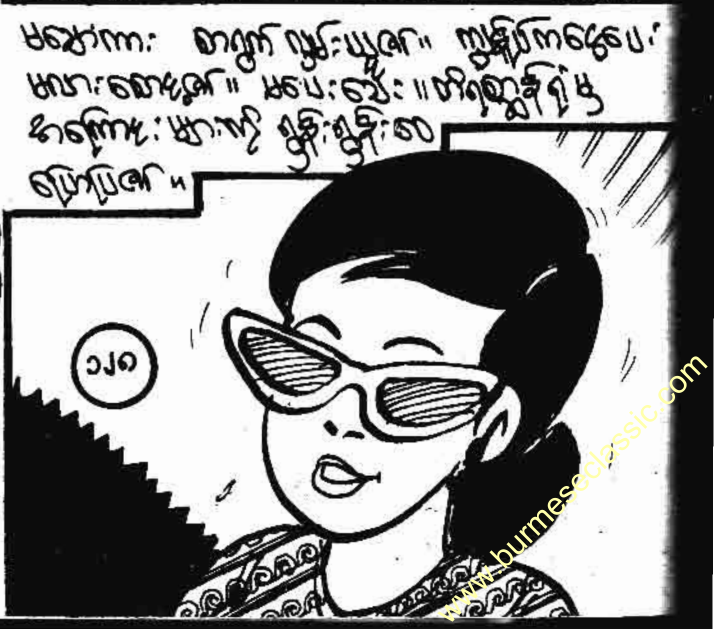

မဆော့ကား စာရွက် ကြည့်ပြီးမှ။ ကျွန်ုပ်ကမ္ဘာပေါ် မာန်ချဲ့သောမည်။ မပေးသေး။ တိရစ္ဆာန်ရုံမှ ခါကြိုး သားကို ရှိုးရှိုး၀ ဖြော့ပြသည်။

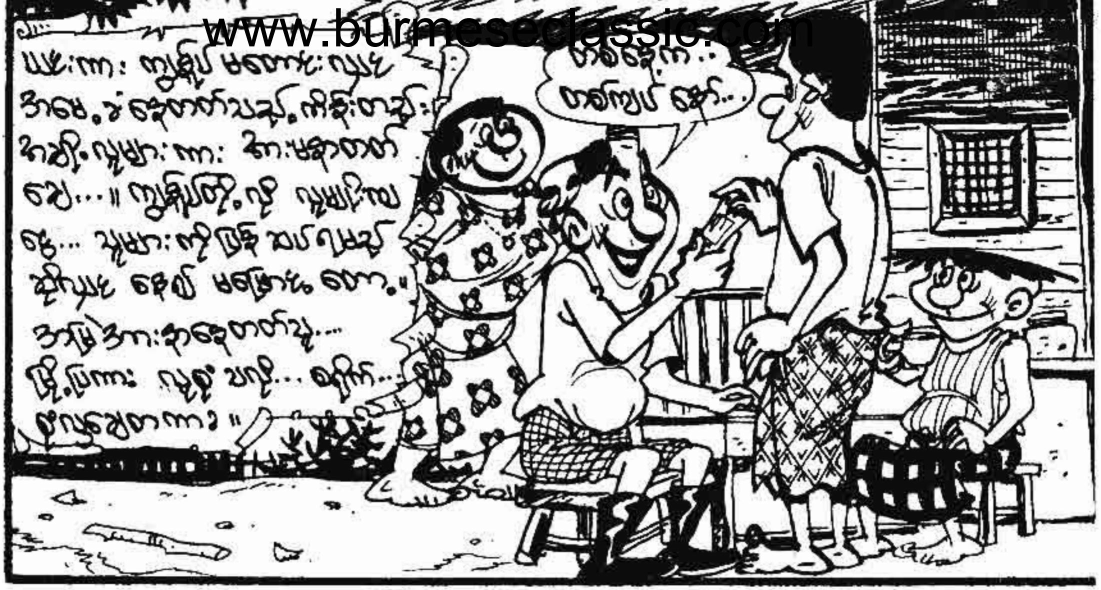
ယနေ့ကား ကျွန်ုပ် မတောင်းလှမ်း
အမေ့၏ ထွက်တတ်သည့် ကိန်းတချို့
ဤသို့ လူများကား အားမနာတတ်
ပေ...။ ကျွန်ုပ်တို့လို လူမျိုးလ
ရေ... သူများကို ပြန် သပ်ရမည်
ဆိုလျှင် နေ၍ မဖြောင့်ပေ။
အမြဲ အားထားတတ်သူ....
မို့ပြောကား လူ့ ပါလို... ရိုက်...
ဗုံလွှတ်တာကား။
တစ်ခုက... တစ်ကျပ် နော်...

သို့ဖြင့်... နောက်တစ်ကြိမ် ခရီးပေး
သာယာခွင့်ရလာသော်... မဆော တို့နှင့်
ဆုံကြလျှင်... ရှောက်မလေးဝါးပြီး
တရွက်ကိုသာ လက်ခံယူလိုက်ရ။

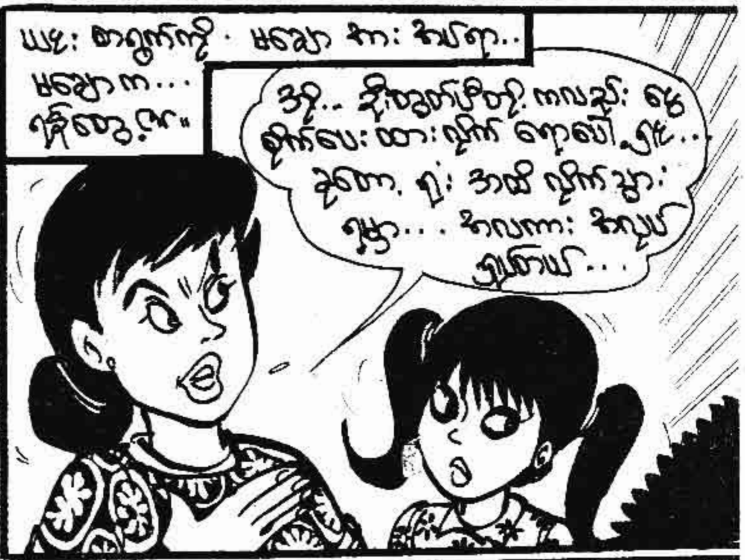
ယနေ့ တရွက်ကို · မဆော အား အပ်ရာ..
မဆော က...
ရိုက်တွေ့ကာ။
အို.. ဦးသွက်ပိုက်တို့ ကလည်း ဖေ ရိုက်ပေးထားလိုက် တာပေါ့ ရှင်.. ခုတော့ ရှုံး အသိ လိုက်သွား ရှာ... ဒါလကား ဒီလူ ဘုကြီး...

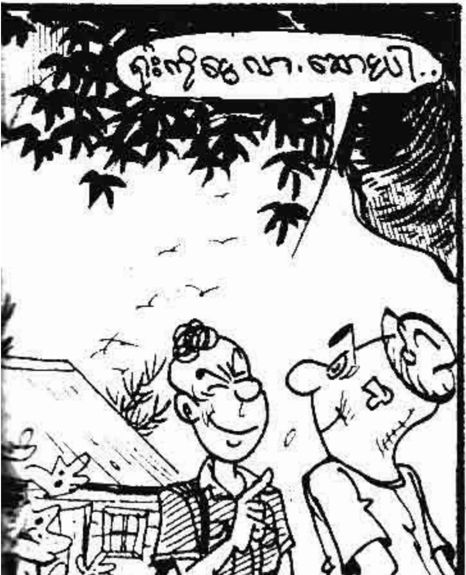

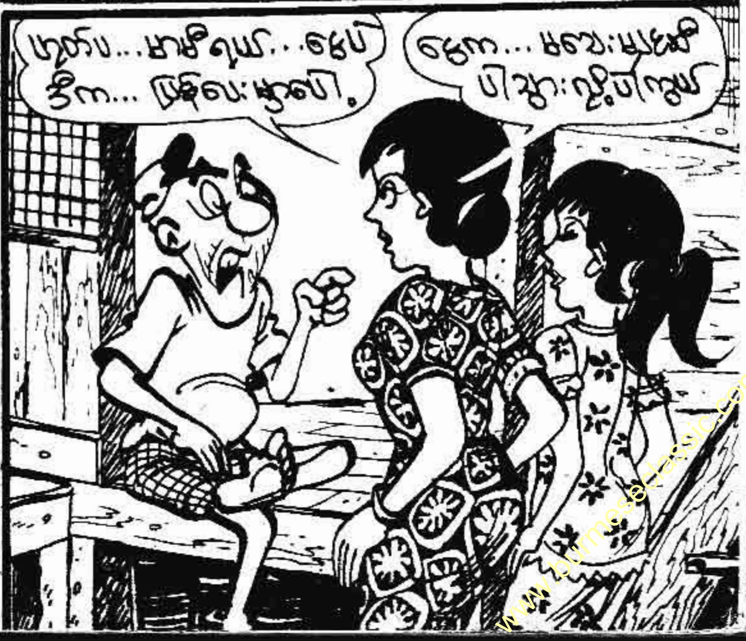
ဟုတ်ပ... မာမီ ရှယ်... မေပေ ဒီက... ပြန်လေးမှာပါ.
အော... မလေးမုန့်သို ပါသွားလို့ပါကွယ်

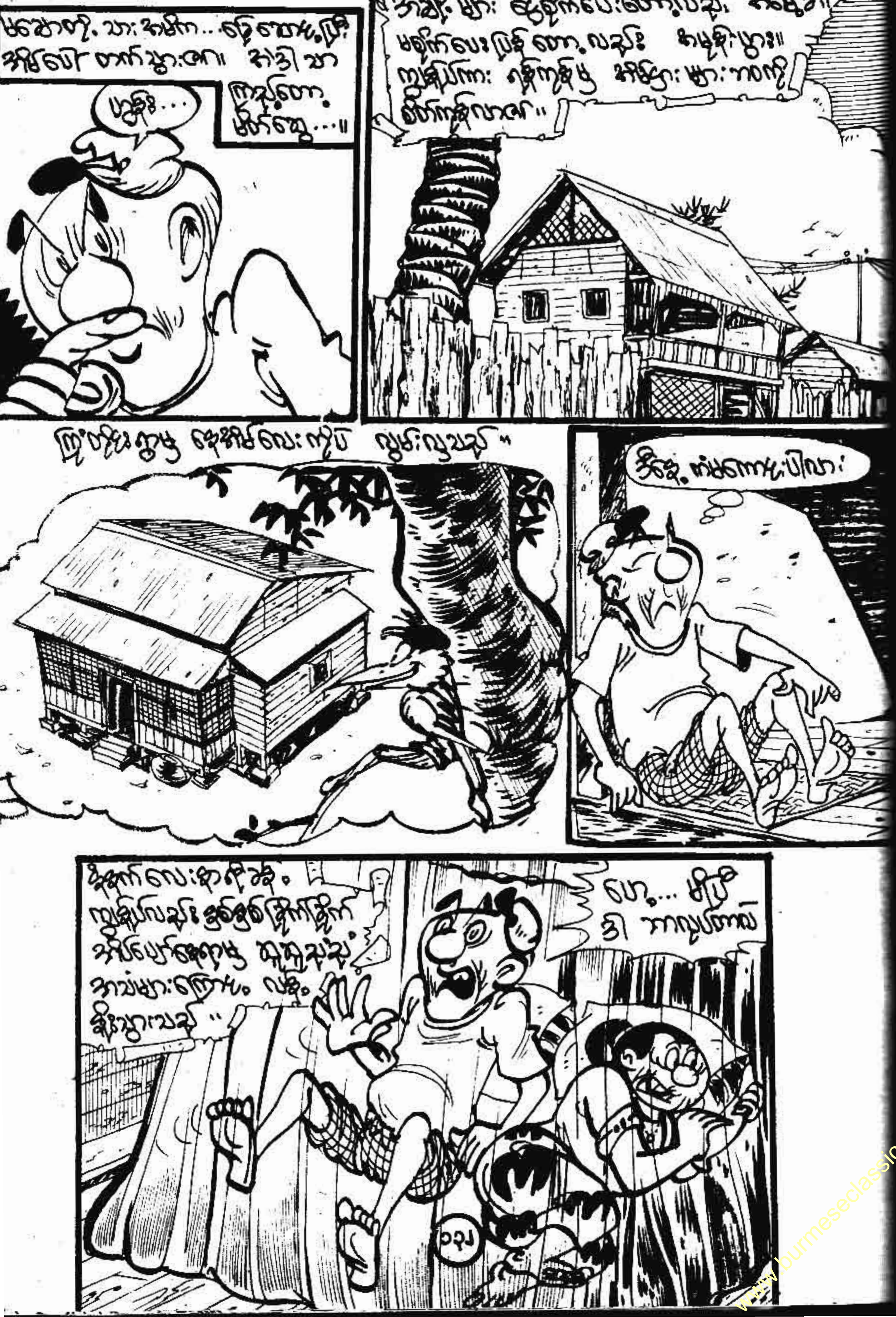
မစောတို့ သားအမိက... ရွှေဘောမြို့ အိမ်ပေါ် တက်သွားရော။ အဲဒါ ဘာ ကြည့်တော့ မြင်တွေ့...။
ဟွန်း...
အဘိုးများ ဆောက်ပေးထားသည့် အမွေ။ မဆိုက်ပေးပြန်တော့လည်း အမွေပွား။ ကျွန်ုပ်ကား ရှိကာမှ အမျိုးများကဲကို ဖိတ်ကြားလာ၏။
ကြုံတိုင်း ရွာမှ နေအိမ်လေးကိုပါ လွမ်းလှသည်။
ဒီနေ့ ကံကောင်းပါလား
မနက်လေးနာရီခွဲ။ ကျွန်ုပ်လည်း ခွစ်ခွစ်ကြိုက်ကြိုက် အိပ်ပျော်နေရာမှ ဗုန်းဗုန်း အသံများကြောင့် လန့်နိုးသွားသည်။
ဟေ့... မိုးပြီ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ

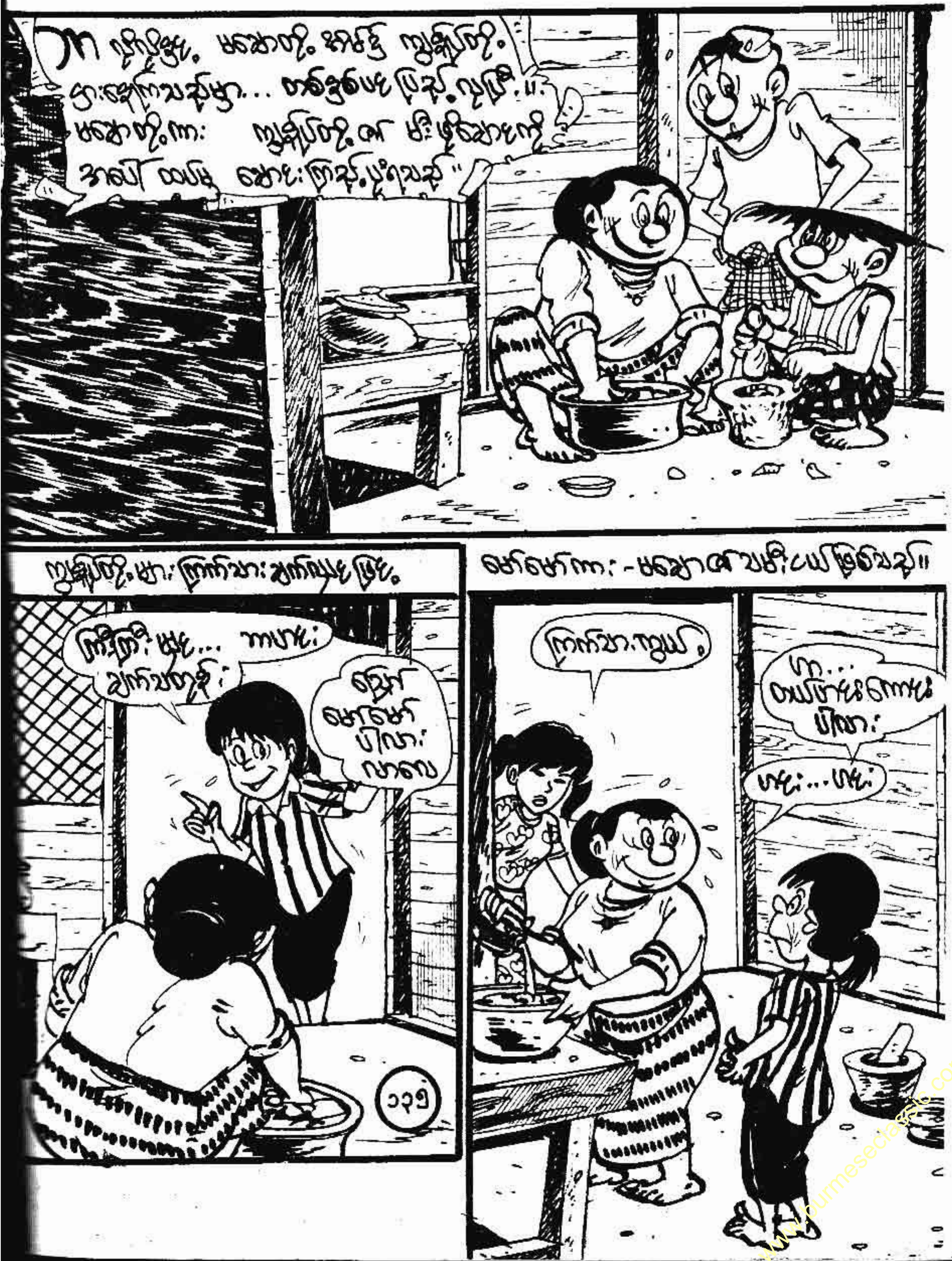
ဤသို့ဖြင့် မဆာတို့ အိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရောက်ကြသည်မှာ... တစ်နှစ်ပင် ပြည့်လုပြီ။ မဆာတို့ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ မီးဖိုချောင်ကို အခါ တပါမှ ချောင်းကြည့်ပုံရသည်"
ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကြက်သားချက်ကျွေးမည် ဖြစ်၏။
ကြိတ်ကြိတ် မှုန့်... ကောင်း ချက်ပေတော့
ဟော မော်မော် ပါလား လာလာ
မော်မော်ကား - မဆာ၏ သမီးငယ် ဖြစ်သည်။
ကြက်သားကျွမ်း ။
ဟာ... ဒေါ်ကြီးနဲ့ကောင်း ပါလား
ဟဲ...ဟဲ
၁၃၅

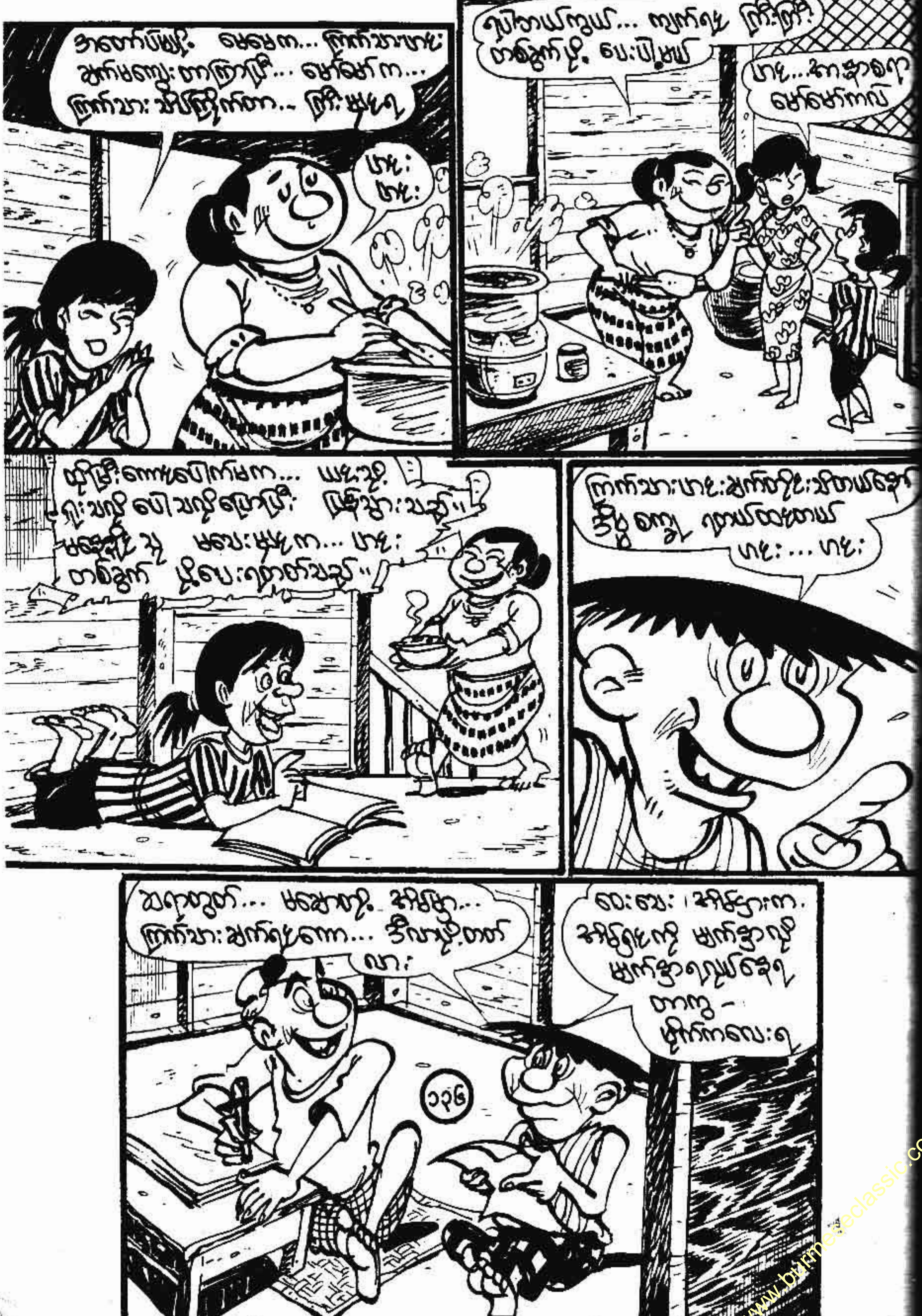
အတော်ပဲမွှေး။ မေမေက... ကြက်သားဟင်း ချက်မကျွေးတာကြာပြီ... မော်မော်က... ကြက်သား သိပ်ကြိုက်တာ.. ကြီးမေရဲ့
ဟင်း ဟင်း
ညနေကျမှ... ကျက်ရင် ကြီးကြီး တစ်ခွက်ပို့ ပေးပါ့မယ်
ဟဲ့... ဒါနဲ့ဆို မော်မော်ကပဲ
ယိုးမြိုးကောင်းလေကမ... မေနေ့သို့ ပူးသတ် ပေါ်သတ် ရောက်ပြီး ဖြစ်သွားသည်" မနေနိုင်သူ မေမေမှာက... ဟင်း တစ်ခွက် ပို့ပေး ရတော့သည်"
ကြက်သားဟင်းချက်တိုင်း သိတယ်နော် ဒီမှ တော့ ရောက်လာတယ် ဟင်း... ဟင်း
ဘာကွတ်... မဆောတို့ အိမ်မှာ... ကြက်သားချက်ရင်ကော... ဒီလာမှာတတ် လား
လေးလေး၊ အိမ်ကြားက... အိမ်ရှင်ကို ဖျက်ဆွဲသူ ဖျက်ဆွဲရှုံပြောရ တာကွ - ဗိုက်ကလေးရ

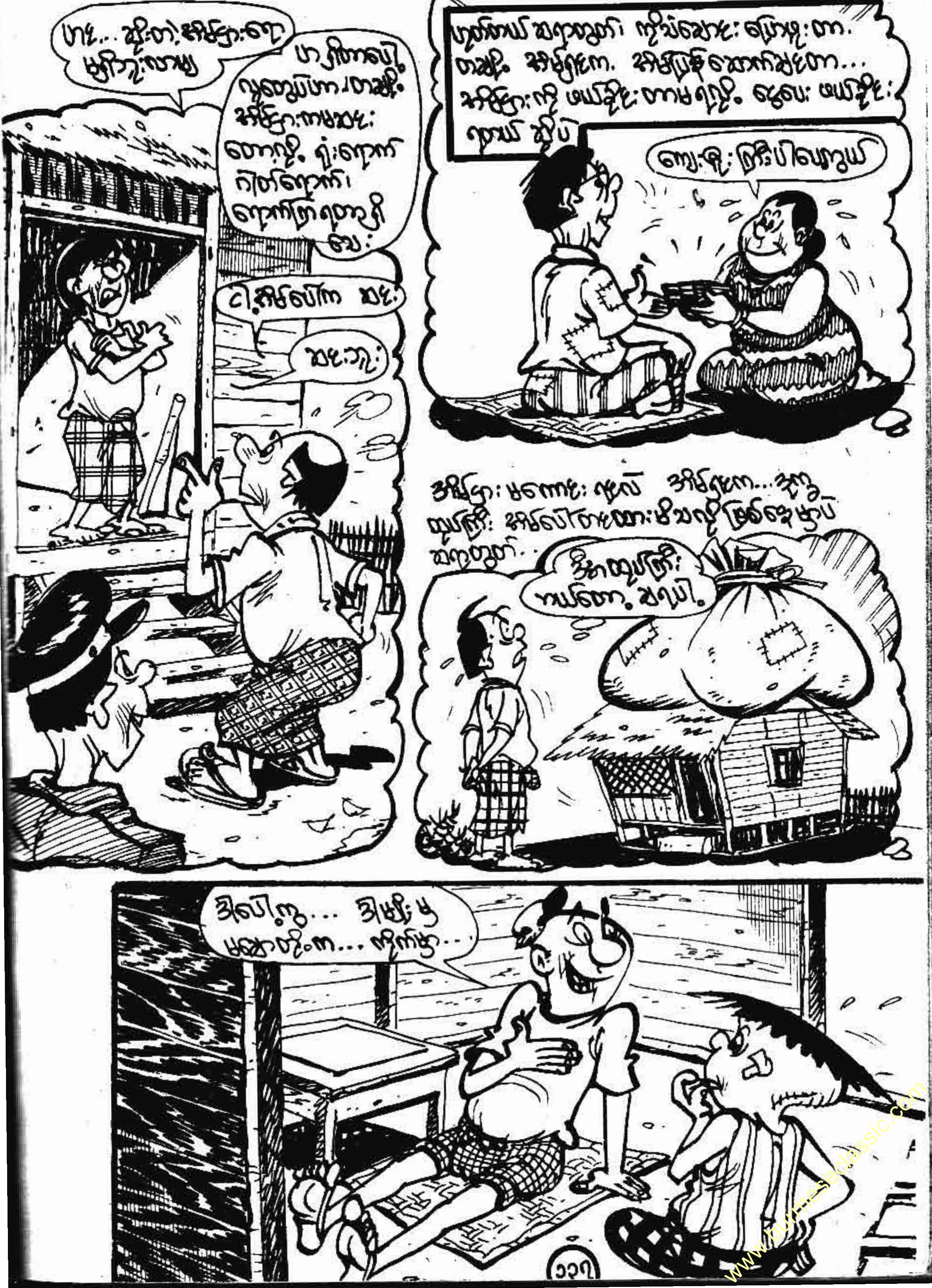
ဟာ... ဆိုးတာ၊ အိမ်ကြီးရော ပြိုကျသွားလား
ဟာ ရှိတာပေါ့ လူတွေပါဘူး၊ တအိမ်လုံး အိမ်ကြီးကမသေး သောက်လို့ ရုံးရောက် ဂါတ်ရောက်၊ ရောက်ကြရတာရှိ သေး:
ငါ့အိမ်ပေါ်က ဆင်း
ဆင်းဘူး
ဟုတ်တယ် ဆရာသမား၊ ကိုယ်ပေါင်းဖြော်တာ တခါ၊ အိမ်ရှင်က အိမ်ပြန်ထောက်ခံတာ... အိမ်ကြီးကို မယ်ဒိုးတာမရလို့ ငွေပေး မယ်ဒိုး ရတယ် ဆိုပါ
ကျေးဇူး ကြီးပါပေ့ဗျာ
အိမ်ကြီး မကောင်း ဖူးလဲ အိမ်ရှင်က... အဲ့ဒီ သူကြီး အိမ်ပေါ်တက်ထားမိသလို ဖြစ်နေပြီ ဆရာတွက်...
ဒီက သူကြီး ဟယ်တော့ ဆုံပါ့
ဒါပေါ့ကွ... ဒီမိုးမှ မဆော်ဝံ့က... ကိုကြော့...

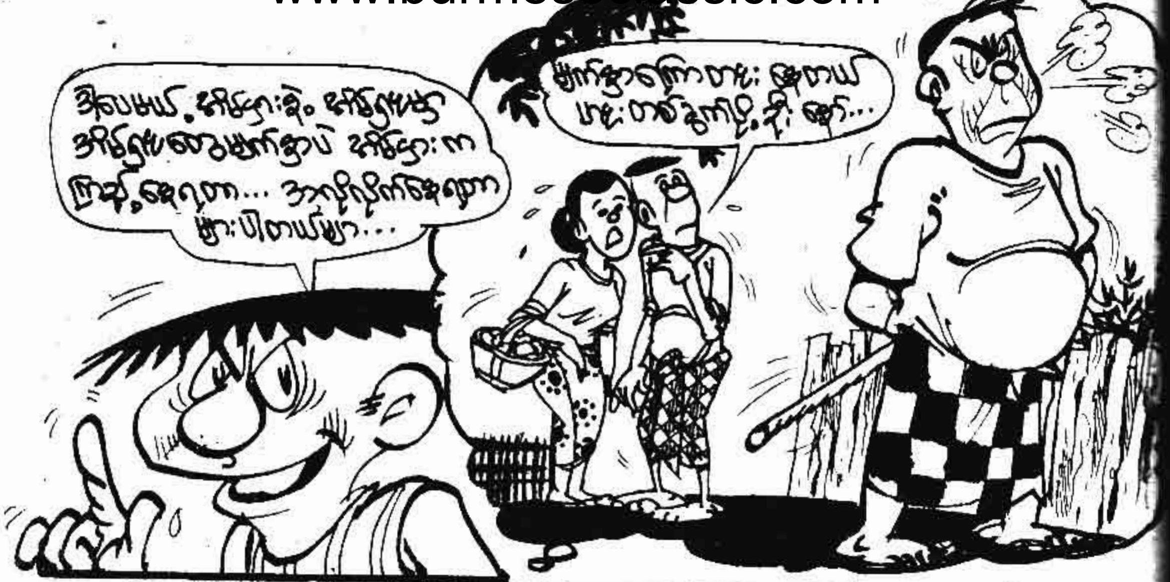
ဒါပေမယ့် ဆိုင်ကြီးရဲ့ ဆိုင်ရှေ့မှာ
ဒိုင်ရှေ့ပေါ်ထားမျက်ကွာပါ ဆိုင်ကြီးက
ကြည့်နေရတာ... ဘာကိုလိုက်နေရှာ
မှားပါတယ်ဗျာ...
မျက်နှာကြီးကတင်း နေတယ်
ဗန်းတစ်ချက်ပဲ ဒီး နော်...

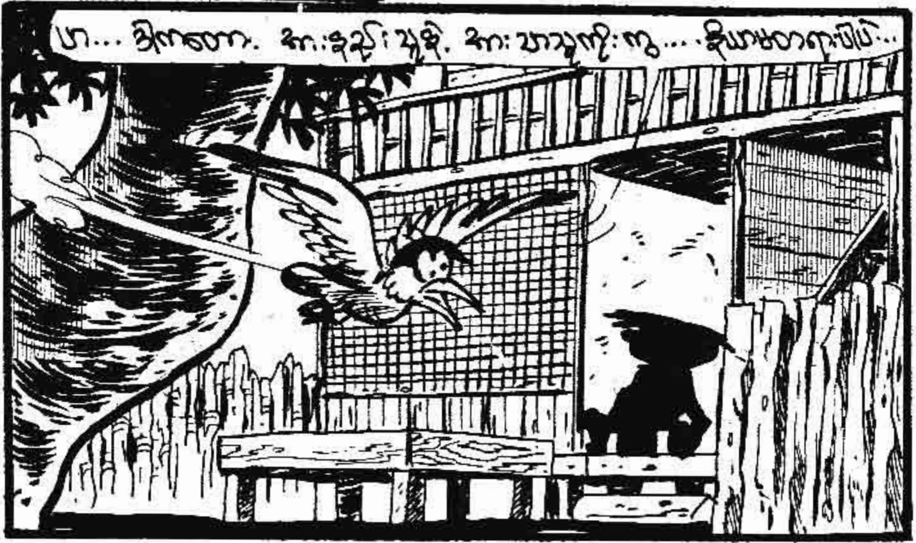
ဟာ... ဒီကောင့်. အားနည်းသူမို့. အားဘာသွက်ကြီးကွ.... ဒိုးယားဇာတ်ရှုပါပဲ...

ဟိုကလေးကားမဆိုး ။ မှတ်တွေး တော့ တစ်ပါ သည် ။ တောပျော် ဗုံဆိုးဗွမ်းယောက်ကား
ဗိုလ်ပြေး ဝိတယက် ကြား တွေ... ကြုံတော့ ပါတော့ ကူးသက်နေရသည်...။

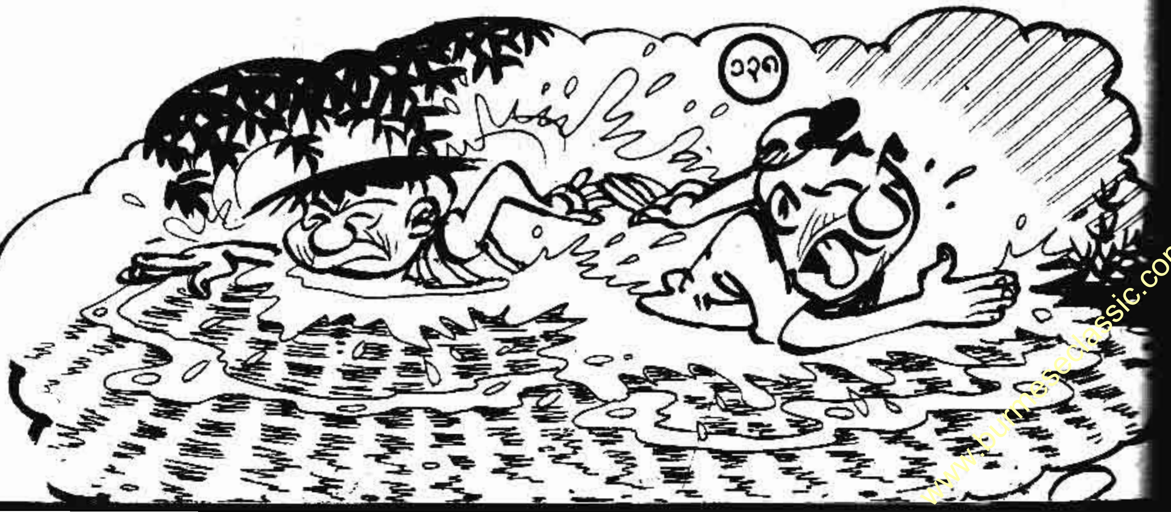

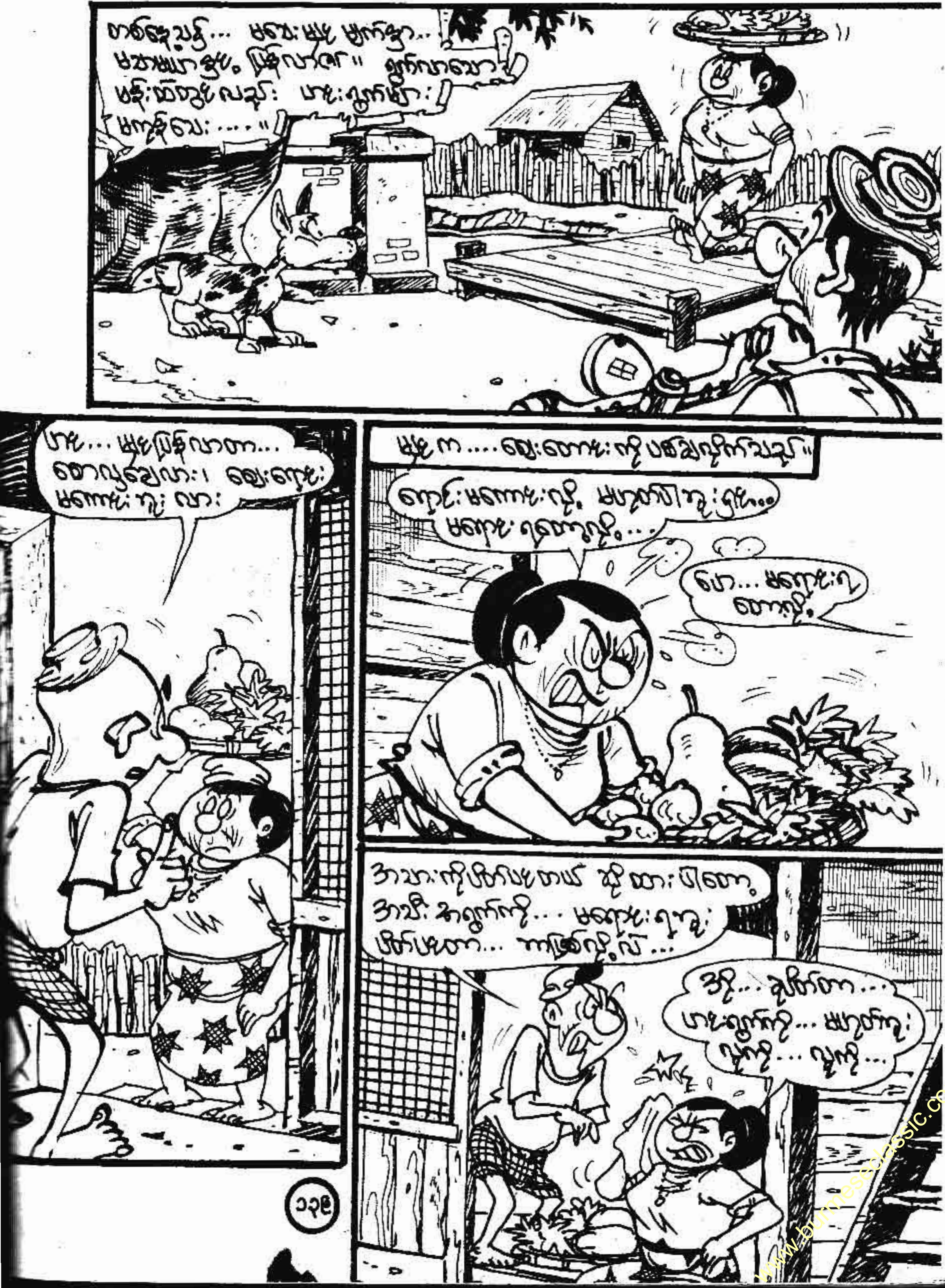
တစ်နေ့သ၌... မအေးမြ မှာကျွာ... မသာမယာနှင့် မြို့လာ၏။ ရွာကလာသော မုန်းထိတွယ်လည်း ဘဲ့ရွက်များ မကုန်သေး....။
ဟယ်... မြမြို့လာတာ... တော်လှချေလား၊ ဈေးရောင်း မကောင်းဘူးလား
မြ က.... ဈေးတောင်းကို ပစ်ချလိုက်သည်။
ကောင်းမကောင်းလို့ မေးသာမေးပါ့ဘူး ရှင့်... မရောင်းရတော့လို့...
ဟဲ... မရောင်းရ တော့လို့
ဘာဘားကို ပြောင်ပြန်တယ် ဆိုထားပါတော့ ဘာပီးအရွက်ကို... မရောင်းရဘူး ပြောင်ပြန်တာ... ကြော်လို့လဲ...
အို... ခုတ်တာ... ဘဲ့ရွက်ကို... မေးတာကွ ရှက်လို့... ရှက်လို့...

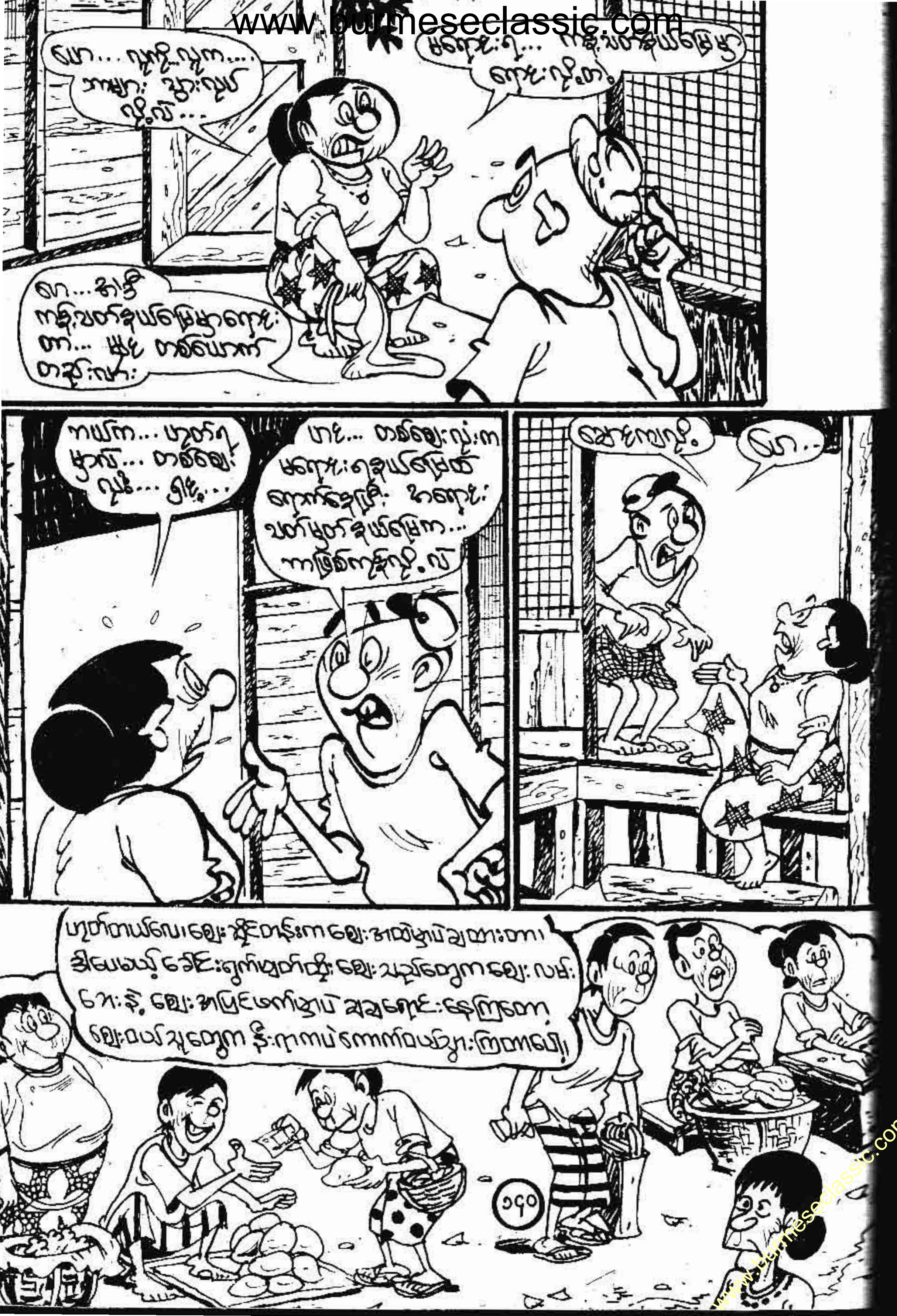
ဟေ… လူဆိုးလူက… ဘာများ သွားလုပ် လို့လဲ…
မကောင်းဘူး… ကျိုးပေါက်နယ်မြေမှာ ကျေးလို့တဲ့
ဟ… ဒါဆို ကျိုးပေါက်နယ်မြေမှာကျေး တာ… ဖုန်း တစ်ပေါက် တည်းလား
ကယ်ကြ… ဟုတ်ရဲ့ ရှင်… တစ်ချောင်း လုံး… ဂျိုး…
ဟာ… တစ်ဈေးလုံးက မကောင်းရှုပ်ပွေ ရောက်နေပြီ ခုတော့ ပေါက်မှတ်နယ်မြေက… ကဖြစ်ကျနိုင်လို့လဲ
ဆော်ကြလို့.
ဟေ..
ဟုတ်တယ်လေ၊ ဈေးဆိုင်တန်းက ဈေးအထဲမှာပဲ ချထားတာ၊ ဒါပေမယ့် ခေါင်းရွက်ဗျတ်ထိုး ဈေးသည်တွေက ဈေးလမ်း ပေါ်နဲ့ ဈေးအပြင်ဘက်မှာပဲ ဆူဆူဈောင်းနေကြတော့ ဈေးဝယ်သူတွေက နီးကပ်ကပဲ ကောက်ဝယ်သွားကြတာပေါ့၊

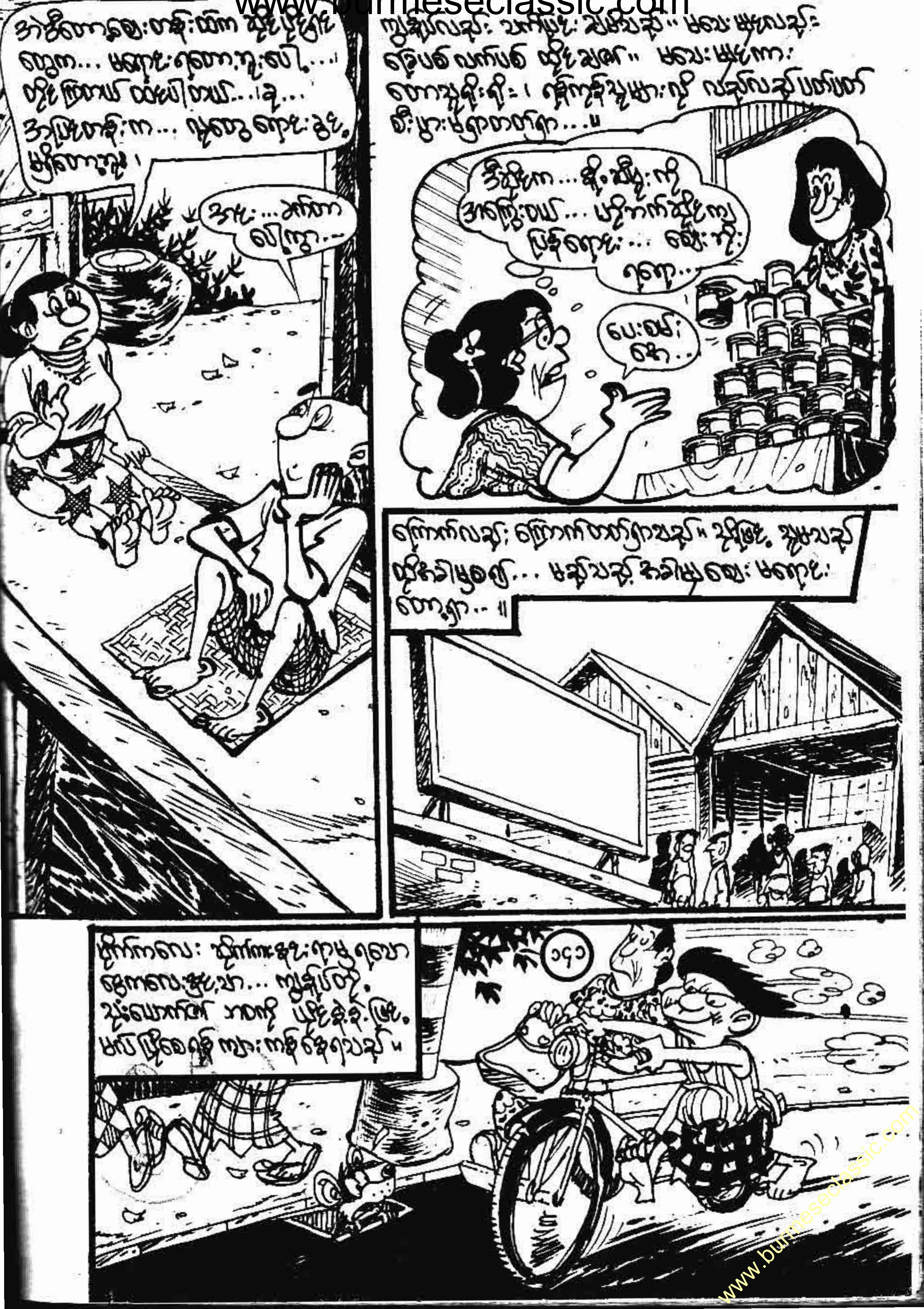
အဲဒီတော့ ဈေးတန်းထဲက ဆိုင်ခုံခွဲ
လေးက... မရောင်းရတော့ဘူးပေါ့...၊
ဒိုင်ပြောတယ် ထမ်းပါတယ်...၊ ခု...
အဖြူတန်းက... ပွဲစား ရောင်းခွဲ့
မှာလောက်ဘူး၊
အေး... ဆိုတော့
ပေါ့ကွာ...
ကျွန်ုပ်လည်း သကြီးမုန့် ဆိုင်သည်။ မလေး မုန့်လည်း
ရောင်းပတ် လက်ပတ် ထိုင်သည်။ မလေး မုန့်ကား
တောသူရိုးရိုး၊ ရိုးကုန်သူများလို လည်လည်ပတ်ပတ်
စီးပွားမရှာတတ်ရှာ...။
ဒီလိုက... ဆိုးဆိုးကို
အကြွေးယူ... ပိုက်ဆံထိုးကျ
ပြန်ရောင်း... ဈေးကိုး
ရတာ...
ပေးစမ်း
ဒေါ..
ကြောက်လည်း ကြောက်တတ်ရှာသည်။ သို့ဖြင့် သူမသည်
ထိုအခါမှစ၍... မည်သည့်အခါမျှ ဈေး မရောင်း
တော့ရှာ..။
ဗိုက်ကလေး ထိုက်ကောင်းနိုး ရာမှ ရောပါ
ချောကလေး ရှုမဝ... ကျွန်ုပ်တို့
သုံးယောက်၏ ဘဝကို ပြုံးနိုင်ခဲ့ပြီ။
မပြောနိုင်ရှိ ကြားကြား ကန်ဖြစ်နေရသည်။
၁၄၁